

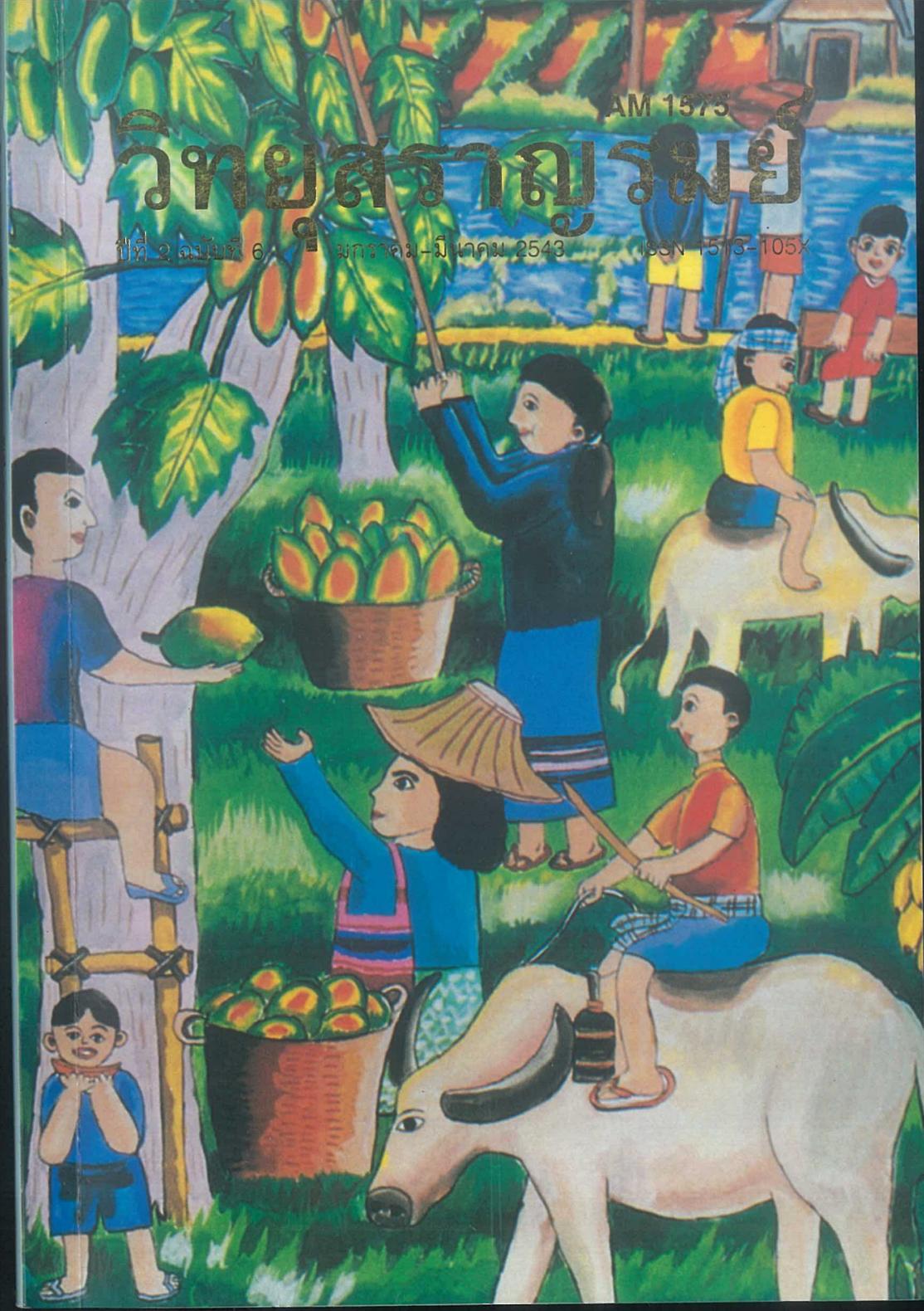
AM 1575

วิทยุสารัญร้อย

ปีที่ 2 ฉบับที่ 6

มกราคม-มีนาคม 2543

ISSN 1513-105X

วิทยุสารภูมย์
AM 1575

หนังสือ “วิทยุสารัญมาย” : ISSN 1513-105X

ปีที่ 2 ฉบับที่ 6 : มกราคม-มีนาคม 2543

ที่ปรึกษา

ดอน ประดัตถ์วินัย สุพัฒน์จิตราณุเคราะห์
อุ้ม เมาลานนท์

ผู้อำนวยการ
พิชณุ จันทร์วิทัน

บรรณาธิการ
ประภัสสร เสวิกุล

คณะกรรมการ

สุวรรณ พองสมุทร กิตติศักดิ์ กล่อมจิตต์
บุญเกشم เสริมวัฒนาภุล หทัยกานต์ ยะมาลี
นุชารีย์ คล่องส่งสอน กนกेच แหน่งน้อย
วนิดา อุดมทิพย์ กมลวัน อกนธรัตน์

พิมพ์ที่
บริษัท ที. พี. พรินท์ จำกัด
โทร. 433-0026-27

ภาพจากการ
ประกวดภาพเขียน
เยาวชนไทยทั่วโลก
เฉลิมพระเกียรติ
พระบาทสมเด็จ
พระเจ้าอยู่หัว

ส • ว • ร • บ • ญ

ถ้อยແຄລງ

6

พระบรมราชโวหาร

- พระราชดำรัสเนื่องในวันเฉลิมพระชนมพรรษา
5 ธันวาคม 2542

9

พระบารมีปักเกล้า

- เนื่องปีสากลสิทธิ

11

พระคติธรรม

- สมเด็จพระสังฆราชสกลมหาสังฆปรินายก

8

คิลปวัฒนธรรม

- พระพุทธปฏิมากรรมในพระราชดำริ 103
- พระกวนอิมมหาโพธิสัตว์ : พระโพธิสัตว์แห่งความการุณย์ /
สุวรรณ พองสมุทร 47
- หลักเมือง 71

หนังสือ “วิทยุสารัญมาย” สามาດเดือน จัดทำโดย สถานีวิทยุสารัญมาย
กองวิทยุกระจายเสียง กรมสารนิเทศ กระทรวงการต่างประเทศ
ถนนครือยุธยา เขตพญาไท กกม. 10400 โทร. 643-5094

เกษตร

- สาบเสือ 179
- ปุ๋ยหมักน้ำ 198

ภาพชุด

- ภาพเขียนเยาวชนไทยทั่วโลกเฉลิมพระเกียรติ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว 64

สัมภาษณ์

- สนทนากับรองเลขาธิการสำนักพระราชวัง เรื่องมูลนิธิ
การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม/พิชณุ จันทร์วิทัน 31
- คำสิงห์ ศรีนอกร สิงหาราชแห่งวรรณนา /
ประภัสสร เสวกุล 85
- "โสภี พรรณราย" / "อาริتا" ส่องนักเขียนคู่ข่าวๆ/
ประภัสสร เสวกุล 161
- คุยกับ ดร. วีรพงษ์ รามางกูร / พิชณุ จันทร์วิทัน 123

วิทยาการ

- GMOs : ผู้ดีหรือผู้ร้ายของมนุษยชาติ 111

บทกวี

- ฝ่าไป / ยังดี วจีจันทร์ 110
- สำหรับเธอ / เมธินี หอมไกล 182

การเมือง

- ตัวเลขผู้ขอใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประเทศไทย 102

สังคม

- ทัศนคติของคนไทยยุค ค.ศ. 2000 ด้านสังคม
และวัฒนธรรม 21

เศรษฐกิจ

- การประชุม UNCTAD ครั้งที่ 10

17

ประสบการณ์

- อุทกภัยที่จังหวัดบุรี / จารุณี สมจินดา

147

สุขภาพ

- ก้างติดคอม / นพ. เกษม กอรปศรีเศรษฐ์
- ไขมันในเลือด / นพ. ไกรสร เตึงเกียรติ์ตระกูล

195

143

ทำมาหากิน

- ชาเยสี บะหมี่ กี๊ยว

137

ปีกินake

- เพชรล้ำค่าของโลก / วรรณกิตติ์ รัตนagar

183

ท้ายเล่ม

201

ภาพดอกไม้ป่าในเล่ม จากหนังสือ สยามไภษัชยพฤกษ์

ถ้อยແແລງ

เดือนเมษายน 2543 นี้ วิทยุສราญรมย์ของท่านก็มีอายุ
ครบสองปีพอตี

จากจดหมายที่มีมาถึงสถานีวิทยุສราญรมย์ที่มีจำนวนมาก
เรามีความภูมิใจที่ทราบว่า บัดนี้ วิทยุສราญรมย์เป็นสถานีวิทยุ
ที่มีผู้ฟังจากทั่วทุกจังหวัดของประเทศไทย รวมทั้งจากอีกหลาย
ประเทศในภูมิภาค

เราภูมิใจที่ได้ทราบว่ารายการของเราเป็นเพื่อน
ของท่านผู้ฟังทุกผู้ทุกวัย เป็นเพื่อนของเด็กๆ ในจังหวัดที่ห่างไกล
เป็นเพื่อนชานาชาติไว้ผู้เป็นเกษตรกรบนผืนแผ่นดิน เป็นมิตร
ของผู้ฟังชาวไทยบนดอยสูงกลางป่าลึกของภาคเหนือ ใกล้ไปถึง
พื้นดินชาวประมงไทยในห้องทะเลหลวง ยังไม่รวมถึงเป็นแหล่ง
ข่าวสารให้กับพื่นดินคนไทยที่ไปทำงานในต่างประเทศอีกจำนวน
นับไม่ถ้วน

ขอขอบพระคุณที่ท่านผู้ฟังกรุณาเขียนจดหมายให้ข้อ
เสนอแนะที่เป็นประโยชน์ซึ่งพวกเราขอรับไว้พิจารณาด้วย
ความยินดี

เราจะไม่หยุดนิ่งแต่จะพัฒนาตัวเองต่อไปในด้านข่าวสาร
การต่างประเทศ และสาระน่ารู้เพื่อเป็นการตอบแทนที่ท่านผู้ฟัง

ได้ให้ความไว้วางใจ และให้สมกับที่เป็นสถานีวิทยุของกระทรวง
การต่างประเทศไทย

สาระต่างๆ ที่ปรากฏในหนังสือวิทยุສราญรมย์ เล่มที่ 6
ในมือท่านขณะนี้คงเป็นเครื่องยืนยันเจตนาرمย์อันแน่ของเราราได้

พิชณุ จันทร์วิทัน
นายสถานี

พระดิรธรรม

พื้นแผ่นดิน แม่น้ำ ภูเขา ที่มีอยู่ตามธรรมชาติ คนเรามีปัญญาณทำให้เป็นถนน ชุดให้เป็นแม่น้ำ ลำคลอง ทำสะพานข้ามแม่น้ำใหญ่ สร้างทำนบกันน้ำ ฉันได้ ความชุนระของชีวิต เพราะกรรมเก่าก็ลับนั้น เมื่อ онความชุนระของแผ่นดินตามธรรมชาติ คนเราสามารถประกอบกรรมปัจจุบัน ปรับปรุงสกัดกั้นกรรมเก่าเมื่อนอย่างสร้างทำนบกันน้ำเป็นต้น เพราะคนเรามีปัญญา

อันที่จริงทั้งความสุขทั้งความทุกข์เป็นอุทกวัยเมื่อกันถ้ามีสิ่งที่เป็นເກະเป็นที่พึ่งของใจแล้วก็ไม่เดือดร้อน การทำใจก็คือการให้เป็นເກະที่พึ่งของใจนี้เอง คนเมบัญก็คือคนเมากะของใจที่ได้สร้างสมมาแล้ว และกำลังสร้างสมอยู่

ผู้ที่ทำกรรมดีอยู่มากเสมอๆ จึงไม่ต้องกลัวกรรมชั่วนอดีต... หากจะมีกุศลของตนก็จะชูช่วยให้มีความสุขความเจริญสืบไป และถ้าได้แผ่เมตตาจิตอยู่เนื่องๆ ก็จะระงับคู่เวรออดีตได้อีกด้วย ระงับได้ตลอดถึงปัจจุบัน

ศ.ดร. เต็จ พ拉斯ุวน/๘๗-

สมเด็จพระญาณสังวร

สมเด็จพระลังมราข สกลมหาลังมปรินายก

พระบรมราโชวาท

“ข้าพเจ้าจะถึงคุณธรรมข้อนี้ ที่อุปถัมภ์และผูกพันคนไทยให้ร่วมกันเป็นเอกภาพ สามารถดำรงชาติ บ้านเมืองให้มั่นคงเป็นอิสระยั่งยืนมาช้านาน คุณธรรมข้อนั้นคือ ไมตรี ความเมตตา ความดีให้กันและกัน”

เสด็จออก ณ สีหบัญชร พระที่นั่งอนันตสมาคม วันอาทิตย์ที่ 5 ขันварคม 2542

พระบารมีปักเกล้าฯ

พระบารมีปักเกล้าฯ

เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์

ม่น้ำป่าสัก เป็น
สายหนึ่งของ
ลักษณะลุ่มน้ำแคว
ที่หลุดจากทิศเหนือลงสู่ทิศใต้

พื้นที่ลุ่มน้ำป่าสัก มีขนาดใหญ่เป็นอันดับที่ 13 ในจำนวน 25 ลุ่มน้ำขนาดใหญ่ของประเทศไทย โดยมีพื้นที่ลุ่มน้ำประมาณ 14,520 ตารางกิโลเมตร

ต้นน้ำแม่น้ำป่าสัก เริ่มต้นที่อำเภอต่านชัย จังหวัดเลย ไหลผ่านจังหวัดเพชรบูรณ์ ลพบุรี สระบุรี และไหลไปบรรจบ

แม่น้ำสาขาที่สำคัญ
แม่น้ำเจ้าพระยา
เรียกว่าคล้ายขันนก

กับแม่น้ำเจ้าพระยา ที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความยาวประมาณ 513 กิโลเมตร (ถึงบริเวณหัวงานเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ 380 ก.ม.) โดยมีความลาดชันตามลำน้ำประมาณ 1 : 4,000 ปริมาณน้ำเฉลี่ยในแต่ละปี 2,400 ล้านลูกบาศก์เมตร แต่ 70 % หรือประมาณ 1,680 ล้านลูกบาศก์เมตร จะอยู่ในช่วงเดือนสิงหาคม - ตุลาคม

ในฤดูแล้ง ประชาชนที่ต้องอาศัยน้ำจากแม่น้ำป่าสัก ในเรื่องการทำการเกษตร การอุปโภค หรือบริโภค มักประสบกับปัญหาน้ำในเรื่องของการขาดแคลนน้ำอยู่เป็นประจำ ต้องอาศัยน้ำจากแม่น้ำเจ้าพระยามาช่วยเสริม แต่ก็ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ นอกเหนือน้ำในปีหน้าเป็นฤดูน้ำมาก ก็จะเกิดปัญหาน้ำในเรื่องของอุทกภัย หรือน้ำท่วมบ้านเรือน ไร่ สวน นาข้าวของประชาชนในเขตลุ่มน้ำป่าสักอยู่เป็นประจำ นอกเหนือน้ำจากแม่น้ำป่าสักที่ไหลไปรวมกับแม่น้ำเจ้าพระยา ยังไหลเข้าท่วมบ้านเรือนและรบกวนสวนของประชาชนในเขตแม่น้ำเจ้าพระยาตอนล่าง รวมไปถึงกรุงเทพมหานครและปริมณฑลด้วย

จากปัญหาดังกล่าว วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2532 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จึงมีพระราชดำริให้กรมชลประทานศึกษาความเหมาะสม และผลกระทบสิ่งแวดล้อม เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำและบรรเทาอุทกภัยในเขตลุ่มน้ำป่าสัก รวมทั้งกรุงเทพมหานครและปริมณฑลด้วย

จากแนวพระราชดำริดังกล่าว กรมชลประทานจึงได้ทำการศึกษาโครงการเบื้องต้นเสนอต่อกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อนำเสนอต่อกองระรู้มั่นตรี ซึ่งกองระรู้มั่นตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 9 มกราคม 2533 ให้ศึกษาความเหมาะสมของโครงการเขื่อนเก็บกักน้ำแม่น้ำป่าสัก โดยให้สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (กปร.) เป็นศูนย์กลางในการประสานงานและสนับสนุนด้านงบประมาณโดยกองระรู้มั่นตรีได้อนุมัติให้เปิดโครงการก่อสร้างเขื่อนเก็บกักน้ำแม่น้ำป่าสัก เมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2537 หลังจากศึกษาความเหมาะสมและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เป็นเวลาเกือบ 4 ปี และเริ่มงานก่อสร้างโครงการเขื่อนป่าสัก ในเดือนธันวาคม พื้นที่ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ ทรงเป็นองค์ประธานในพิธีเริ่มการเก็บกักน้ำเป็นปฐมฤกษ์ ในวันที่ 15 มิถุนายน 2541

ต่อมาในวันที่ 7 ตุลาคม 2541 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ พระราชทานนามเขื่อนแห่งนี้ว่า "เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์" และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ พร้อมด้วยสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ ทรงเปิดเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ ในวันที่ 25 พฤศจิกายน 2542

เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ เป็นเขื่อนกักเก็บน้ำขนาดใหญ่ในลุ่มน้ำป่าสัก ตั้งอยู่ในเขตตำบลหนองบัว อำเภอพัฒนาโนนิคม

จังหวัดลพบุรี มีลักษณะเป็นประเภทเขื่อนดินคอนกรีตมีแกนดินเหนียว ยาว 4,800 เมตร สูง 36.50 เมตร สามารถเก็บกักน้ำได้สูงสุด 960 ล้านลูกบาศก์เมตร

เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ใช้งบประมาณในการก่อสร้างโครงการทั้งสิ้น 23,336 ล้านบาท แยกเป็นงานก่อสร้างด้านชลประทาน 7,831 ล้านบาท และงานด้านแก้ไขและพัฒนาสิ่งแวดล้อม 15,505 ล้านบาท (ค่าเวนคืนที่ดิน ค่าซัดเชย ค่าแปลงอพยพ ฯลฯ)

แผนงานหลังเปิดเขื่อนระหว่างปี 2543 – 2548 เริ่มก่อสร้างระบบชลประทาน 3 โครงการ ในพื้นที่เปิดใหม่

อย่างที่ทราบกันดีแล้วว่า เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ เป็นเขื่อนกักเก็บน้ำขนาดใหญ่ ดังนั้น จึงมีพื้นที่ของราชภารตได้รับผลกระทบอย่างมากมายจำนวนถึง 114,119 ไร่ ใน 4 อำเภอของ 2 จังหวัด คือ จังหวัดลพบุรี และจังหวัดสระบุรี การดำเนินงานก่อสร้างเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ในช่วงแรกประสบกับปัญหาอย่างมากมายในหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการเรียกร้องเงินค่าเวนคืนที่ดิน มีนายทุนนักเก็งกำไรที่ทราบข่าวว่าจะมีการก่อสร้างเขื่อนป่าสักได้เข้ามากว้านซื้อที่ดินในบริเวณที่คาดว่าจะถูกผลกระทบโดยผลกระทบของชาวบ้านว่าทางราชการจะจ่ายเงินให้ล่าช้าและจ่ายให้ในราคาน้ำที่ต่ำ หลังเจ้าของที่ดินลงขายที่ดินให้แล้ว นายทุนก็พยายามบีบเข้าของที่ดินให้เรียกร้องราคาน้ำที่ดินให้สูงเกินความเป็นจริง ซึ่งทางราชการก็เข้าไปสอบถามให้ความช่วยเหลือ และชี้แจงทำความเข้าใจ ประกอบกับพระ

บารมีขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เหตุการณ์ต่าง ๆ จึงผ่านพ้นไปได้ด้วยดี ประชาชนหันมาให้ความร่วมมือ การก่อสร้างจึงแล้วเสร็จตามเป้าหมายเพื่อเป็นการเฉลิมฉลองเนื่องในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเจริญพระชนมพรรษา 72 พรรษา

การพัฒนาลุ่มน้ำป่าสักโดยการก่อสร้างเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ เป็นวิธีการจัดการทรัพยากรน้ำแนวทางหนึ่งที่ก่อให้เกิดแห่งกีบกักน้ำขนาดใหญ่ มีปริมาณน้ำจำนวนมาก ที่จะนำไปใช้อย่างพอเพียงกับความต้องการที่เพิ่มมากขึ้นในแต่ละปี แม้จะต้องสูญเสียพื้นที่จำนวนหนึ่งเพื่อจัดทำเป็นอ่างเก็บน้ำแต่ทรัพยากรน้ำที่ได้รับกลับคืนมากตามมาหากาล สามารถอำนวยประโยชน์และสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตลุ่มน้ำป่าสัก และลุ่มน้ำเจ้าพระยา

เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ นอกจากจะช่วยบรรเทาอุทกภัยให้แก่พื้นที่ริมแม่น้ำป่าสัก ในเขตจังหวัดลพบุรี และสระบุรีแล้ว ยังมีผลช่วยบรรเทาอุทกภัยในพื้นที่ตอนล่างของแม่น้ำเจ้าพระยารวมถึงกรุงเทพมหานครและปริมณฑลอีกด้วย

สำหรับชาวจังหวัดลพบุรีและจังหวัดสระบุรีแล้ว เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์จะสร้างคุณประโยชน์ให้อย่างมหาศาล นอกจากจะเป็นแหล่งน้ำสำคัญสำหรับอุปโภค บริโภคของชุมชนต่าง ๆ แล้วยังเป็นแหล่งน้ำเพื่อทำการเกษตร เป็นแหล่งน้ำเพื่อการอุตสาหกรรม เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ปลา และแหล่งประมงน้ำจืด

ให้คุณ

ที่สำคัญเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์แห่งนี้ จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในเขตภาคกลางที่จะช่วยให้เศรษฐกิจของจังหวัดลพบุรีและสระบุรี ขยายตัวมากขึ้นและดีขึ้นอย่างแน่นอน □

เศรษฐกิจ

การประชุมอังค์ถัด

ครั้งที่ 10

ระหว่างวันที่
2543 ประเทศไทย
จัดการประชุมอังค์ถัด
ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ กรุงเทพมหานคร
อังค์ถัดครั้งที่ 10

อังค์ถัด (UNCTAD) หรือชื่อเต็ม ๆ ว่า การประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา (United Nations Conference on Trade and Development) เป็นองค์การชำนาญพิเศษที่อยู่ภายใต้กรอบของสหประชาชาติ ประกอบด้วย ประเทศสมาชิก 190 ประเทศจากทุกภูมิภาคของโลก ทั้งยุโรป

อเมริกาเหนือ ละตินอเมริกา แอฟริกา และเอเชีย
อังค์ถัด จัดตั้งขึ้นในปี 2507 โดยมีวัตถุประสงค์หลัก ๆ
2 ประการ คือ

1. เพื่อเป็นเวทีเจรจาหารือและเสริมสร้างความร่วมมือ
ระหว่างประเทศและเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการ
พัฒนาเศรษฐกิจของประเทศสมาชิก

2. เป็นหน่วยงานหลักที่วิเคราะห์ระบบเศรษฐกิจ
มหาภาคของโลก

ระยะเวลา 35 ปีที่ผ่านมา กลุ่มประเทศกำลังพัฒนา
ซึ่งเป็นสมาชิกส่วนใหญ่ใช้อังค์ถัดเป็นกลไกสำคัญในการส่ง
เสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา ระหว่างประเทศ
พัฒนาแล้วและประเทศกำลังพัฒนา

ผลงานในอดีตของอังค์ถัด ส่วนใหญ่ส่งให้ประโยชน์ต่อ
ประเทศกำลังพัฒนาเป็นหลัก เช่น การริเริ่มให้มีการให้สิทธิ
พิเศษทางภาษีศุลกากร (GSP) ที่ประเทศพัฒนาแล้วให้แก่
ประเทศกำลังพัฒนา การจัดตั้งกองทุนร่วมเพื่อส่งเสริมการวิจัย
และพัฒนาสินค้าโภคภัณฑ์และการถ่ายทอดเทคโนโลยี เป็นต้น

อังค์ถัดจะจัดการประชุมใหญ่ระดับรัฐมนตรีขึ้นทุก ๆ 4
ปี โดยส่วนใหญ่จะให้ประเทศกำลังพัฒนาเป็นเจ้าภาพจัดงานหมุน
เวียนกันไปตามภูมิภาคต่าง ๆ ได้แก่ เอเชีย แอฟริกา ละติน
อเมริกา มีเพียงการประชุมครั้งแรกและครั้งที่ 7 เท่านั้นที่จัด
ขึ้นที่เจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์

ในการประชุม UNCTAD ครั้งที่ 9 เมื่อปี 2539 ที่เมือง
Midrand ประเทศแอฟริกาใต้ นายอํานวย วีวรรณ รอง
นายกรัฐมนตรีในนามของรัฐบาลไทยในขณะนั้น ได้รับเป็นเจ้า
ภาพจัดการประชุม UNCTAD ครั้งที่ 10 ในปี 2543 ซึ่ง
ในฐานะประเทศเจ้าภาพ ไทยจะดำรงตำแหน่งประธานอังค์ถัด
ต่อไปอีกเป็นเวลา 4 ปี จนถึงปี 2547

การประชุมอังค์ถัด ครั้งที่ 10 ที่กรุงเทพฯ หรือ "UNCTAD
X BANGKOK 2000" นั้น นอกจากจะเป็นการทบทวนผล
การดำเนินงานที่ผ่านมา ปัญหาอุปสรรค และบทเรียนต่าง ๆ
แล้ว จุดมุ่งหมายที่สำคัญคือ การกำหนดแนวทางและบทบาท
ขององค์การในศตวรรษใหม่

ในการประชุมครั้งนี้ นอกจากประเด็นพื้นฐานเกี่ยวกับ
เรื่องการค้า การลงทุน การคลังแล้ว ยังมีการหารือในประเด็น
ด้านสังคม เช่น การส่งเสริมสิทธิสตรี การบรรเทาความยากจน
การกระจายรายได้ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับรูปแบบ
การพัฒนาแนวใหม่ซึ่งจะเปิดโอกาสให้ประชาชน (ในที่นี้หมาย
รวมถึงภาคเอกชน นักวิชาการ และองค์กรที่มิใช่รัฐบาล) มี
ส่วนร่วมในการพัฒนามากขึ้น

ผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรม ซึ่งคาดว่าจะได้รับจากการ
ประชุมครั้งนี้มีอยู่ 3 ประการหลัก คือ

1. การออกปฏิญญากรุงเทพฯ (Bangkok Declaration)
อันเป็นปฏิญญาฉบับแรกของศตวรรษที่ 21 และจะเป็น

เอกสารประวัติศาสตร์ที่กำหนดแนวทางร่วมของประเทศไทยพัฒนาแล้ว และประเทศไทยกำลังพัฒนาในศตวรรษหน้า

2. การประกาศแผนปฏิบัติการกรุงเทพฯ (Bangkok Plan of Action) ซึ่งจะกำหนดกิจกรรมความร่วมมือด้านการพัฒนาระหว่างประเทศไทยและประเทศไทยเชิงพาณิชย์

3. การจัดตั้ง International Institute of Comparative Development ในประเทศไทย ซึ่งจะเป็นศูนย์รวมการค้นคว้าวิจัยทางด้านเศรษฐกิจ และการพัฒนา

นับว่างานนี้ประเทศไทยไม่เพียงแต่จะมีบทบาทโดยตรงในฐานะประธานขององค์กรซึ่งจะเป็นผู้กำหนดทิศทางและแนวความร่วมมือทางเศรษฐกิจและสังคมในเวทีระหว่างประเทศเหล่านั้น แต่การประชุมยังมีส่วนช่วยส่งเสริมภาพพจน์และการท่องเที่ยวของประเทศไทยอีกด้วย

การประชุมครั้งนี้ทำให้กรุงเทพฯ กลายเป็นแหล่งชุมนุมของบุคคลสำคัญจากทั่วทุกมุมโลก เนื่องจากผู้เข้าร่วมประชุมจะประกอบไปด้วยผู้นำของประเทศไทยเชิงพาณิชย์ นักเศรษฐศาสตร์ที่มีชื่อเสียง นักธุรกิจระดับโลก หัวหน้าองค์กรระหว่างประเทศ เช่น IMF, World Bank, WTO รวมทั้งจะมีการถ่ายทอดทางสถานีโทรทัศน์ CNN ด้วย □

ข้อมูลจาก กองเศรษฐกิจระหว่างประเทศ กรมเศรษฐกิจ กระทรวงการต่างประเทศ

สังคม

ทัศนคติของคนไทยในศตวรรษ ๑๐ ค.ศ. ๒๐๐๐

ด้านสังคมและวัฒนธรรม

จากการจัด
ประกอบการ
นุญมี อาจารย์คณะ
นุชยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ร่วมกับสำนักงานกอง

ทุนสนับสนุนการวิจัย (สกอ.) สนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดวิจัย
บางส่วน เพื่อสะท้อนภาพสังคมไทยในด้านต่าง ๆ อันเป็น
ประโยชน์แก่การเข้าใจตนเองของสังคม และเตรียมตัวเข้าสู่
สหสัมพันธ์ใหม่ ได้สำรวจทัศนคติคนไทยทั่วทุกภาคใน ๓ ด้าน
คือ สังคม การเมือง และวัฒนธรรมด้านละประมาณ 1,200 ราย

รวม 3,600 ราย และในเขต กกม. อีก 4 ชุด ชุดละประมาณ 200 – 400 ราย และโพลผู้เชี่ยวชาญอีก 2 ด้าน คือ นักกีฬาผู้หญิงเก่ง นักการศึกษา และบุคลากรทางการแพทย์ ใช้รีจิสต์รานกโควต้าตามอายุ เพศ การศึกษาและชนชั้นทางเศรษฐกิจ สอดคล้องกับโครงสร้างของประเทศไทย อธิบายผลโดยการปรับ น้ำหนักตามภาค ชนชั้น หรือตามตัวแปรที่เหมาะสม ประสาน กับการวิจัยและการระดมความคิดผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ ระยะ เวลาในการทำงาน คือ เดือนมิถุนายน-ธันวาคม โดยการสำรวจ ประชาชนทั่วประเทศ ทำในช่วงวันที่ 17 – 25 พฤษภาคม และโพลการเมืองในกรุงเทพฯ ทำในช่วงวันที่ 23 – 25 พฤษภาคม และ 8 – 9 ธันวาคม 2542

ภาพรวมบันเทิงไทย ๆ ชื่นชมละคร “รัก – เคร้า”

จากการสำรวจและวิเคราะห์สังคมไทยก่อนปี 2000 ที่ ผ่านมาพบว่า สังคมไทยเปลี่ยนแปลงมากกว่าด้านอื่น ๆ เช่น ละครโทรทัศน์ยอดนิยม ยังวนเวียนอยู่กับประเทกรักโศกเคร้า หรือพาฝัน เช่น บ้านทรัพย์ทอง เมียหลวง ฯลฯ แต่ก็มีค่านิยม ของสังคมใหม่ ๆ และน่าสนใจที่สหท้อนผ่านวัฒนธรรมบันเทิง เกิดขึ้นไม่น้อย เช่น ทัศนะความหล่อความสวยงามเปลี่ยนไป ความคิด เรื่องชาย – หญิง สามี – ภรรยา ก็เปลี่ยนไป ความชื่นชมใน วัฒนธรรมบันเทิงตามรุ่นหรือยุคสมัยก็เปลี่ยนไป

อาเหลียง และ แม่พลอย คือ ชาย – หญิง ในฝันของ คนไทย ชนชั้นกลางอยากเป็นหั้งนักอุดมคติและประสบความ สำเร็จทางธุรกิจ ชนชั้นล่างนิยมทำมาหากินและอยากเป็นชาย เจ้าชุมาดเข้ม หญิงไทย มองชายไทยเจ้าชู้เหมือน ดร. อนิรุทธิ์ ชายมองหญิงเป็นตัวของตัวเองและให้ความสำคัญกับพระ จารย์น้อยลง ชนชั้นกลางชอบลูกครึ่ง ชาวบ้านยังชอบหล่อ จำมาดเข้มแบบไทย ๆ สมบัติ – มิตร – เพชรา – อรัญญา – สินจัย พระเอก – นางเอก ยิ่งใหญ่ในรอบ 50 ปี สุรพล – ยอดรัก – พุ่มพวง นักร้องลูกทุ่งยอดนิยม นักร้องลูกกรุงชายยอดนิยม สุเทพ – ชรินทร์ – รังไชย – โลโซ นักร้องลูกกรุงหญิงยอดนิยม ร่วงทอง – นันทิดา – ใหม่ – นิโคล

พระอภัยมณี วรรณคดียอดฮิต

จากการสำรวจการอ่านของชนชั้นกลาง (ชนชั้นล่าง สำรวจจากการชุมชนโทรทัศน์) พบร่วมกันว่า ประมาณครึ่งหนึ่ง เดຍอ่านวรรณคดีอันเป็นศิลปะดงงานของไทยและลำดับวรรณคดีที่ชื่นชอบมีดังนี้

- พระอภัยมณี 60.6 %
- มหาเวชสันดรชาดก 47.8 %
- สามก๊ก 43.2 %
- ขุนช้าง – ขุนแผน 39.5 %

5. รามเกียรติ 39.4 %

นิยาย 5 อันดับแรกที่คนชื่นชอบมีความหลักหลายทางเนื้อหา คือ

1. เรื่องรักอมตะ คุ่รวม ("ทมยันตี") 40.1 %

2. แนวประวัติศาสตร์สังคมไทย สี่แผ่นดิน

(ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช) 27.9 %

3. ขับประเพณีองประวัติศาสตร์ ผู้ชนะสิบพิศ ("ยาขอบ") 25.7 %

4. รักโศกเศร้าหรือพาฝัน เช่น บ้านทรราชทอง (" ก. สุรังคณรงค์") 17.5 %

5. สะท้อนชีวิตสมัยใหม่ เวลาในขวดแก้ว (ประภัสสร เสวิกุล) 14.5 %

ขยันทำมาหากิน - อาเหลียง

แม่พลอย - ต้นแบบเมียและแม่

คนไทยทั้งชั้นกลางและชั้นล่าง ชื่นชม อาเหลียง แห่งลอดลายมังกร (ประภัสสร เสวิกุล) เป็นพิเศษ คือ ได้ 13.5 % จะเด็ด และ เสมา ได้เท่ากับ คือ 10.4 % ไอ้วัวญี่ ได้ 9.6 % แต่ถ้าแยกโดยเพศจะพบว่า ผู้หญิงชอบตัวละคร อาเหลียง ชายกลาง และ ไอ้วัวญี่ ซึ่งสะท้อนค่านิยมหลัก 3 ด้าน ในตัวสามีที่หญิงไทยยกให้ คือ ขยันทำมาหากิน เป็นผู้นำมีความมั่นคง โดยเฉพาะด้านฐานะ ชาติترัฐกุล และความซื่อสัตย์

ส่วนชายไทยจะชอบผู้ชายที่มีลักษณะแบบ จะเด็ด ตีใหญ่ และอาเหลียง คือ เจ้าชู้ เก่งทางบู๊ ส่วนความรับผิดชอบด้านทำมาหากินชายไทยให้ความสำคัญมาลำดับสาม

สำหรับตัวละครหญิงที่คนไทยชื่นชอบ แม่พลอย ซึ่งเรียบร้อย มีน้ำใจ ใจเย็น มองโลกในแง่ดี และดำเนินชีวิตตามครรลอง ได้คะแนนเป็นเอกลักษณ์จากชนชั้น เพศ และอายุอาจสะท้อนว่าคนไทยยังผูกติดอยู่กับแม่และเมียแบบอุดมคติในอดีตอยู่ รองลงมาเป็น อังศุมาลิน 11 % กับ พจман 10.3 %

คนจนชอบ "จะเด็ด" เจ้าชู้

คนจนชอบทั้งลูกผู้ชายที่ทำมาหากินแบบ อาเหลียง (12%) รูปเก่ง เจ้าชู้แบบไทยแท้ เช่น จะเด็ด (10.4%) เสมา (10.4%) ไอ้วัวญี่ (10.2%) และบู๊เก่งแบบสมัยใหม่ เช่น ตีใหญ่ (9.0%) ชนุส จาหักรลินช้าง (วสิษฐ์ เดชกุญชร) (8.4%) ซึ่งต่างไปอย่างมากกับชนชั้นกลางที่อยากประสบความสำเร็จทางธุรกิจแบบอาเหลียงสูงกว่าชั้นล่าง คือ 19.3 % รวมทั้งอยากเป็นนักอุดมคติแบบ หมอกานต์ (เข้าชื่อกานต์ / สุวรรณี สุคนธรา) 9.6 % (ชั้นล่างชอบเพียง 2.2 %) เป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับการสำรวจทางสังคมซึ่งพบว่า คนชั้นกลางมีความฝันเชิงนามธรรม คือ ความสำเร็จ สังคมที่ดี ครอบครัวที่อบอุ่น ส่วนคนจนชอบฝันในสิ่งที่เป็นวัตถุประธรรม

สรุปได้ว่า คนชั้นกลางปรับค่านิยมด้านบันเทิงพอสมควร

คือ เริ่มไม่ชอบตัวเอกแบบ Jarvis หรือแบบ Loki เศร้ารัตท์ที่มีก็เรียกว่า "น้ำเน่า" อย่างพجمานแห่งบ้านทรราชอง และดาวพระศุกร์ แต่ชอบลักษณะแบบใหม่ เช่น ละเวง วาปี ส่วนตัวเอกฝ่ายชาวยกไม่ชอบลักษณะแบบเก่า ๆ ที่รับรัก บู๊อย่างจะเด็ด เสมา ไอ์วัลย์ หรือหมิ่นเหม่ต่อภูมาย เช่น ตีให้ญี่

"นพพล - มิตร - ศรราม"

ตารางล่อที่คนไทยชอบ

ชนชั้นกลางมองความหล่อความสวยแบบเสรีนิยม มีความหลอกหลอน เป็นลูกครึ่งไทย-ฝรั่ง ไทย-จีน เช่น นพพล โภมาრชุน วิลลี่ แมคอินทอช จนนี้ แอนโฟนี มากกว่า ไทยเดิมแต่ชนชั้นล่างยังเห็นด้วยแน่นกับหนุ่มไทย หล่อล้ำมากเข้มบู๊เก่ง เช่น มิตร สรพงษ์ และศรราม

คะแนนของนางเอกลูกครึ่งไทย - ฝรั่ง ก็ได้รับคะแนนนิยมจากชนชั้นกลางมากกว่าชนชั้nl่าง คือ แอน ทองประสม ชั้nl่าง 32.9 % ชนชั้นกลาง 36.3 % คัทลีย่า แมคอินทอช ชั้nl่าง 27.9 % ชนชั้นกลาง 32.6 % ซอนยา คุลลิ่ง ชั้nl่าง 13.0 % ชนชั้นกลาง 18.6 %

หนูน้อยชาย "เจ้าชู้"

ชายมองหนูน้อยไม่ส่วนตัว

ผู้ต้องแบบสอบถามถึงชายหนูน้อย ถึงชนชั้นกลางชนชั้น

ล่างมองว่า ผู้ชายไทยจริง ๆ แล้วมีลักษณะ ดร. อันิรุทธิ์ ตัวละครใน "เมียหลวง" คือ เจ้าชู้เปลี่ยนคุ้นโดยไม่ต้องรับผิดชอบได้คะแนน 25.5 % ที่น่าสนใจคือคนไทยมองว่า ในความเป็นจริงหนูน้อยไทยไม่ได้เป็นผ้าพับไว้แบบแม่พolloย แต่มีลักษณะอิสระทันสมัย พึงตัวเองได้ ค่อนข้างเสรีทางชีวิต และความรักแบบลงทะเบ ตัวละคร ใน "เก้าอี้ขาวในห้องแดง" (สุวรรณี สุคนธ) ซึ่งได้คะแนน 14.0 % และไม่ยึดติดในเรื่องพรหมจารีเหมือน瓦ปีจาก "ปลาหนึ้นน้ำ" (สิริมา อภิจาริน) 10.4 % อันดับสามคือ ดร. วิกันดา จาก "เมียหลวง" (กฤษณา อโศกสิน) 10.0 % ซึ่งเป็นตัวแทนหนูน้อยไทยที่ประสบความสำเร็จในด้านการทำงาน สังคม แต่มีปัญหาครอบครัว เพราะสามีเจ้าชู้

"สามก๊ก" - "เพชรพระอุมา"

ชายไทยชอบอ่าน - ชื่นชม

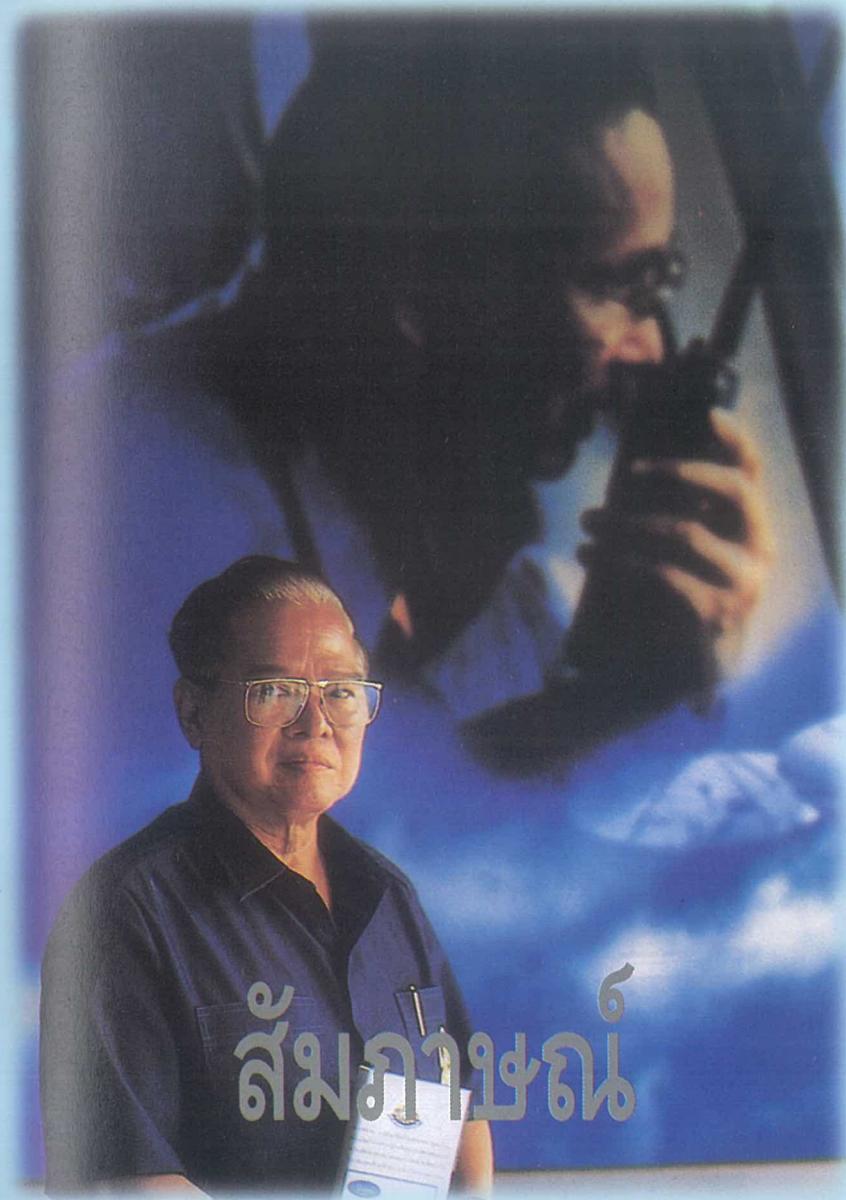
วัดจากการสำรวจครमคดีที่ชื่นชม สะท้อนว่า ชายไทยยังชอบเรื่องหนัง ๆ สะท้อนเล่ห์เหลี่ยม เช่น สามก๊กมากกว่าฝ่ายหนูน้อยชัดเจน ส่วนฝ่ายหนูน้อยก็ชอบมหาเวสสันดรชาดก ซึ่งสะท้อนเรื่องความซื่อสัตย์ กตัญญูมากกว่าฝ่ายชาย สำหรับวรรณกรรม ฝ่ายชายชื่นชอบเรื่องที่รับรัก บู๊ เช่น เพชรพระอุมา ("พนมเทียน") ผู้ชนะสิบพิศ ("ยาขอม") มากกว่าฝ่ายหนูน้อย ซึ่งชอบเรื่องโรแมนติก ออมตะ รักเศร้าโศก เช่น คุ่กรุม บ้านรายทองมากกว่าอย่างชัดเจน

คนแก่ ชอบ "พล นิกร กิมหงวน"
รุ่นใหม่ชอบ "เวลาในขวดแก้ว"

ผู้ตอบอายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป ชอบนิยายพล นิกร กิมหงวน ของ บ. อินทร์ปาลิต สูงถึง 75 % มีเพียง 7.8 % ของคนรุ่น 18 -20 ปี ที่ชอบนิยายเรื่องนี้ ส่วนใหญ่คนรุ่นใหม่ นิยมเวลาในขวดแก้วของ ประภัสสร เสวิกุล ซึ่งสะท้อนปัญหา ครอบครัวของคนรุ่นใหม่ 23.7% โดยที่คนแก่ไม่นิยมอ่านเลย

ที่น่าสังเกตคือ คนรุ่นใหม่มีแนวโน้มชอบละคร "น้ำเน่า" เช่น ดาวพระศุกร์ บ้านทรายทอง สวรรค์เบียง อีสา น้อยลง แต่จะชอบเรื่องที่ใกล้ตัวเอง หรือสะท้อนปัญหาครอบครัว ปัญหา สังคม เช่น สุดแต่ใจจะไขว่คว้า ("โบตัน") มากกว่า สอดคล้อง กับความนิยมตัวละครล่องจิ้น (ขอหมอนใบนั้น... ที่เรอฝัน ยามหนุน / ประภัสสร เสวิกุล) และนิยายเวลาในขวดแก้วซึ่ง สะท้อนปัญหาบ้านแตก หรือชอบเรื่องชายไม่จริงหันหันแท้ที่ กีวักกับเรื่องเพศที่สามมากกว่าคนแก่ □

จาก น.ส.พ. มติชน วันพุธที่ 23 ธันวาคม 2542

ขวัญแก้ว วชิโรทัย

ສົມກາປະໂຈນ

ສັນທະກບໍລອງເລຂາທິການສຳນັກພະຮະຮາວງ

ເຮືອມຸລນີທິການສຶກຫາທາງໄກລຝ່ານດາວເທິຍມ

ພິປະໂຈນ ຈັນທຣິທິນ

ວິທີ
ນີ້ກະທຽວ
ທາງສານີ່
ເປັນເກີຍຕິມາກີ່
ສຳນັກພະຮະຮາວງຝ່າຍກິຈການພິເສດ
ຄື້ອງ ຄຸນຂວັງແກ້ວ ວັດທະນາ

ຮອງເລຂາທິການ ສວສົດກົບ

ຜມເອງເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າທາງວັງໄກລຝ່ານມີສານີວິທີ
ສານີດັ່ງກ່າວນີ້ຕັ້ງຂຶ້ນເມື່ອໄກຮ່າຍ

ຮອງເລຂາທິການ ຂະນະ ປີທີ 4 ແລ້ວ ໃນຂະນະທີ່ເຮີມມາດັ່ງ

แต่ปีกัญจนากิจເສດຖະກິດ ເມື່ອປີ 2539 ເປັນດັ່ນນາມ ຕ້ອງເລັກໃຫ້ພົງແຕ່ກ່ອນນັ້ນ ເມື່ອປີ 2495 ຮັບອາລສມຍັນນັ້ນໄດ້ຖຸລເກລຳຄວາຍເຄື່ອງທຽບວິທີຢູ່ນາດເລັກ ທີ່ໄວ້ພຸດສໍາຫັບກາຣດິຕ່ຕ່ອ ຄ້າຈະເຖິນກັບເຄື່ອງຂອງວິທີຢູ່ເອເຊີຍເສຣີນີ້ ພຶດກັນຫລາຍໜີ່ນ໌ເທິ່ງ ກຽມປະຊາສັນພັນນີ້ໄດ້ດັດແປລັງເຄື່ອງເລັກ ຖ້ານີ້ໄໝສາມາດສົ່ງກະຈາຍເສີຍແຈ້ງແບບເດືອກນັ້ນທີ່ເຮົາໃຊ້ກັບສະຖານີວິທີຢູ່ກະຈາຍເສີຍ ແລະສາມາດທີ່ຈະສ່ງສັງຄູ່ງແດນຕຽ້ທັ້ງເສີຍສູງເສີຍຕໍ່ໄດ້ໃນເວລາເດືອກນັ້ນດ້ວຍ ມີທັ້ງຄື່ນຍາວແລະຄື່ນສັ້ນ ຄື່ນຍາວທີ່ເຮືອກວ່າ Medium Wave ຄື່ນສັ້ນເຮືອກວ່າ Short Wave ເປັນເຄື່ອງເລັກ ຖ້າເພົ່າວ່າຄ້າກາຣໃຊ້ເຄື່ອງໃໝ່ເໝື່ອນອຍ່າງວິທີຢູ່ເອເຊີຍເສຣີນີ້ສິ້ນເປີ່ອງ ທັ້ງໄຟຟ້າແລະໃນເຮືອງເຄື່ອງອະໄຫລ່ ແລະຄ່າໃຊ້ຈ່າຍມາກມາຍ ທີ່ເຮົາຈັດຂຶ້ນນາໂດຍພອບເຈົ້າອຸ່່ຫວ່າງປັບເຄື່ອງສ່ງເອງ ທຽບວາງແຜ່ນເສີຍເອງ ທຽບຈັດຮາຍກາຣດ້ວຍພະອອງຄ່ອງດັ່ນນັ້ນກີ່ໃຊ້ເຄື່ອງເລັກ ຖ້ານີ້ສິ່ງກາຍໃນບຣິເວັນກຣຸງທີມຫານຄຣ ແຕ່ສ່ວນຄື່ນສັ້ນກີ່ຮັບໄດ້ໃນຈັ້ງຫວັດທ່າວ ໃປ້ ຫ້ວປະເທດໄທ

ຈາກນັ້ນນາມ 2495 ກີ່ເກີດມີກັບພົບຕົ້ນຍັງແຮງ ກີ່ຄື່ອໂຮຄໂປລິໂອ ທີ່ເຮົາກຳລັງຈັດກາຣຫຍອດວັດຈີນເພີ່ມເດີມໃນຂະນະນີ້ໂຮຄໂປລິໂອສມຍັນນັ້ນຕ້ອງໃຊ້ເຄື່ອງພູ່ ເພົ່າແນ່ນຂາລືບໜົດບາງທີ່ປອດໄມ່ກຳນົດໃນການຕ້ອງໃຊ້ປອດເໜັກທີ່ແພັງນາກ ດັບປະມານສມຍັນນັ້ນກີ່ຈຳກັດ ພຣະເຈົ້າອຸ່່ຫວ່າງທຽບ ທ່ານກີ່ຮັບສິ່ງໃຫ້ສະຖານີວິທີຢູ່ອສ. ຂອງພະອອງຄ່ອງທ່ານເອງບອກບຸນຍູປະຊາຊົນ ໄກ້ຮ່ວມທໍາບຸນຍູຮ່ວມກັບທ່ານທີ່ເຮືອກວ່າໂດຍເສົ້າພະວະກຸ່ສລ ທຽບຮັບຮ່ວມ

ເງິນທີ່ປະຊາຊົນທໍາບຸນຍູຮ່ວມກັບທ່ານໄປພະວະການໃໝ່ໃຫ້ໂຮງພຍາບາລພະມາງກຸ່ສລເກລຳ ທີ່ວັງພູ່ໃຫ້ໄດ້ ຕອນນັ້ນສມເດົຈພະບົມໂອຣສາທີ່ຈັດທຽບພະຍາວົງຢູ່ ເບັກຂອງພະວະການຂຶ້ອຕິກວ່າ "ວິຊາລາງກຣົນຮາຣາບຳບັດ" ຄື່ອໃຫ້ນ້ຳຂ່າຍ ເພົ່າລະນັ້ນທີ່ເຮົາພຸດກັນເຮືອງ ອ່າງຍາກຸ່ສມຍັນນີ້ ແກ້້ທີ່ຈິງມີຕັ້ງແຕ່ ພ.ສ. 2495 ດ້ວຍໜ້າໄປ ໂດຍໃຊ້ແຮງນີ້ດີຂອງນ້ຳໄປປິ່ນພູກລ້າມເນື້ອ ໄນວ່າຂອງເດີກຂອງຜູ້ແຫຼ່ງໃຫ້ກລັບພື້ນຂຶ້ນນາມ

ເຮົາຈະເຫັນໄດ້ວ່າ ພອພະເຈົ້າອຸ່່ຫວ່າງໄດ້ຮັບເຄື່ອງວິທີຢູ່ຈາກທາງຮັບອາລຄວາຍກີ່ທຽບໃຊ້ປະໂຍືນທັນທີເລຍແລະຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ກີ່ມີນັກເຮືອນ້າງໃນກັນຍົກຍ່າງໄວພອເຍື່ນລົງກີຈະຕິກັນ ມີມາຕັ້ງນານແລ້ວ ໃນສມຍ ພ.ສ. 2495 ທີ່ວິສັກເຄື່ອງກີ່ຍັງໄມ່ມີໝາຍຖື່ສະຖານີກີ່ໄມ່ມີເລີຍສິ່ງທີ່ຈະບັນເທິງສໍາຫັບເສົາຮ່າທິຕິຍີນີ້ ໄນມີອະໄໄລຍ ເພົ່າລະນັ້ນທ່ານທຽບພິຈານາແລ້ວວ່າ ຕັ້ນເຫດສາເຫດຂອງກາຣທີ່ເດີກຕິກັນວ່າ ເປັນພະນັກງານ ວ່າງໄມ່ຮູ້ຈະທໍາອະໄໄລ ແລະເຄີຍດັບກັບກາຣເຮືອນຕລອດອາທິຕິຍີ ເພົ່າລະນັ້ນກີ່ທຽບຄືດໄໝວ່າໃຫ້ສະຖານີວິທີຢູ່ອສ. ຈັດກາຄນ່າຍຂອງວັນພູ ແລະທຸກວັນພູນ່າຍ ແລະວັນອາທິຕິຍີເຫັນ - ເຫັນທີ່ເວົ້າລືກສວນອັມພຣກີໂປຣດເກລຳ ໄກ້ຈັດຕົວສໍາຫັບປະຊາຊົນຂຶ້ນຕັ້ງແຕ່ນັ້ນນາມໝາຍຖື່ກວນເວີ່ນກັນມາທັງວາງອາຊີຟໄມ່ວ່າຈະເປັນວັນສູນກຣາກຣົນ ວັດຕິວັດນີ້ ໄນວ່າຈະເປັນວັນພູນ່າຍ ມຸກດາ ອົງກອງກອງທັພບກກອງທັພເຮົອ ກອງທັພອາກາສ ຕໍ່າວລ ພັດເປີ່ຍນໍາມຸນເວີ່ນກັນນາມ ແສດງຕລອດ ທຳເກີດແພື້ນໃໝ່ຂຶ້ນນາມ ສິ່ງກອງທັພນົກງົມເຮີມ

ขึ้นก่อน และกองทัพเรือ กองทัพอากาศ รับเอกสารพุธบ่าย เป็นวันกีฬา จนถึงเดี๋ยวนี้เราจะเห็นเลยว่าเวลาเราไปติดต่อราชการทหารวันพุธบ่ายจะไม่นิยมไปกัน เพราะวันพุธบ่ายจะเป็นวันกีฬาของเข้า

นอกจากนี้แล้วในเรื่องการที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งสถานีวิทยุ อส. พระราชวังดุสิต คือ ได้พระราชทานชื่อ อส. ก็ย่อมมาจาก พระที่นั่งอัมพรสถาน พระราชวังดุสิตก็พระราชวังดุสิตรวมตั้งแต่สวนจิตรลดาป์จนถึงพระที่นั่งอนันตฯ ก็จะเรียกว่าพระที่นั่งดุสิตทั้งนั้น

ท่านรองเลขานุการพระราชวัง ได้คุยก็ถึงเรื่องการก่อตั้งสถานีวิทยุ อส. ซึ่งท่านได้รับมอบหมายให้เป็นนายสถานีคนแรกเมื่อปี พ.ศ. 2495 ได้รับความรู้มากกว่า พระเจ้าอยู่หัว ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าให้ทรงตั้งขึ้นมาเมื่อไร เพราเหตุไร และมีอะไรบ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ได้รับความรู้โดยเฉพาะคำว่า อส. นั้นย่อมาจาก พระที่นั่งอัมพรสถาน ผนอยากจะทราบว่าวิทยุ อส. นี้เพื่อเริ่มทำมืออุปสรรคใหม่ครับ

รองเลขานุการ ไม่มีครับ มีแต่ความก้าวหน้าเพิ่มขึ้น จากเครื่องเล็กๆ เป็นเครื่องใหญ่ จาก Short Wave ธรรมดากับ Medium Wave ธรรมดากับเครื่องกำลังสูงขึ้น เป็น 200 วัตต์ เป็น 1 กิโลวัตต์ ตามลำดับ จนถึงเดี๋ยวนี้เป็น 10 กิโลวัตต์ ที่นี่ความก้าวหน้าของสถานีวิทยุก็เดินไปตามสภาพของความต้องการอย่างมีการระบาดของโรคร้ายก็ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าให้

ประชาชนที่ได้ยินได้ฟังขอพระราชทานเพลงมา และสมบททุนโดยเสด็จพระราชกุศลมา บางคนก็ส่งมาทางจดหมาย บางคนก็ส่งมาทางโทรศัพท์ ทางโทรศัพท์เราก็จะดับเบิลเช็คว่ามีตัวตนจริง มีคนบริจาคจริง ยังไม่เคยมีคนที่จะบริจาคเท่านั้นเท่านี้แล้วไม่ส่งมา อันนี้ก็เป็นผลสำเร็จอย่างหนึ่งเหมือนกัน

ยิ่งไปกว่านั้นก็คือ เมื่อปี พ.ศ. 2498 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จไปทรงเยี่ยมประชาชนเป็นครั้งแรกที่จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตั้งแต่ถนนยังเป็นถนนลูกรัง และมีการถ่ายทอดการเสด็จพระราชดำเนินในจังหวัดต่าง ๆ ที่ศalaกลาง ที่อำเภอที่ทรงเสด็จไปเยี่ยมประชาชน โดยร่วมมือกับสถานีวิทยุของกรมการทหารสื่อสารตั้งแต่สมัยคุณภารุณ เก่งระดมยิง ท่านเป็นนายสถานีอยู่ ท่านก็มาช่วยร่วมกับสถานีวิทยุ อส. การถ่ายทอดเสียงในสมัยนั้นคือ ปี พ.ศ. 2498 เป็นต้นมา จึงยกย่องกว่าการส่งผ่านดาวเทียมมาก

จากประสบการณ์ในเรื่องนี้ ก็ถึงการจัดแจงเรื่องการสื่อสารทางไกลผ่านดาวเทียมแทนที่จะออกแค่ one way public หมายความว่าออกไปเมื่อน้อยอย่างสูงทัยธรรมชาติราช รามคำแหง หรือศึกษาอกโงเรียน เราก็สามารถที่จะโทรศัพท์กลับไปได้ตามนักเรียน ตามครุในห้องได้ ครุในห้องเรียนสามารถสนทนากันได้ ป้อนคำถามและได้รับคำตอบกลับมาได้ เกือบจะได้รับ two ways หรือกึ่ง two ways

นอกจากนั้นแล้วในการณ์ที่โรคระบาด นอกจาก

โปลิโอแล้วก็มีอหิวัตกรโโรค เมื่อปี พ.ศ. 2501 , 2504 มีโรคเรื้อนวันเดือนเดียวกันเป็นข้อท่านพระโรคเรื้อนขึ้นมา มีอุกุด เท้าอุกุด จมูกแห่ง หูหนา ตาเลือ ไปนั่งขอทานตามที่ชุมชนชุมชนหนังสือพิมพ์ก็ลงข่าวต่อว่าทางรัฐบาลว่า จะเป็นการทำลายนักท่องเที่ยว พระเจ้าอยู่หัวทรงทราบ ก็ทรงรับหาทางที่จะช่วยเหลือพากที่ป่วยโรคเรื้อนรื้ว ๆ ให้เข้าได้รับการรักษา คือผู้ป่วยโรคเรื้อนพอร์กุว่าพระเจ้าอยู่หัวทรงสนพระราชนฤทธิ์พระราชนกำลังใจให้รักษาเขา ก็มีความรู้สึกขึ้นมาเลยว่าจะต้องทำตามพระบรมราโชบาย เพราะว่าถ้าหายแล้วทางกระทรวงสาธารณสุขจัดที่ให้ ถึงแมจะนิ้วเท้าด้านนี้มีด้าน ปากแห่งจมูกแห่ง ก็ไม่ที่ทำกินที่นิคมแพร่องขาหย় ที่จังหวัดจันทรบุรีได้ ไปที่นิคมที่จังหวัดขอนแก่นได้ สิ่งเหล่านี้เป็นการยืนยันให้เห็นภาพเลยว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวไม่ได้ทรงนิ่งดูดาย สมัยก่อนจะมีคนเป็นโรคเรื้อนถึง 50 คนต่อประชากรหนึ่งหมื่นคน นีก็ดูซิว่าทุกหนึ่งหมื่นคนมีคนเป็นโรคเรื้อนเสีย 50 คน ก็แปลกหลังจากที่พระราชนความช่วยเหลือแล้ว โรคเรื้อนในปัจจุบันนี่ลดเหลือเพียง จุดสามต่อประชากรหนึ่งหมื่น ถ้าจะเทียบตัวคนนั้นคนนี้ก็อยู่แค่หัวเข่า ทางองค์การอนามัยโลกหรือ WHO ได้สรรสเตติสติกสมัยปีกัญจนภิชาภก ว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงเอาพระทัยใส่ ได้พระราชนความช่วยเหลือได้พระราชนกำลังใจให้แก่ผู้ป่วยโรคเรื้อน จนกว่าที่เขาจะได้ดำเนินการชีวิตตามปกติได้และส่วนความพิการที่สูญเสียไปเข้า

ได้รับการดูแลจากหมอดันนีเป็นสาเหตุหนึ่งที่ในปัจจุบัน มีมูลนิธิราชประชานาถในพระบรมราชูปถัมภ์ซึ่งมเป็นประธานกรรมการ เกี่ยวกับกับเรื่องสาธารณสุขต่าง ๆ

ระหว่างที่เดินทางไปช่วยนำสิ่งของพระราชทานเครื่องกันหน้าไปเมื่อ 2 ปีที่แล้วที่จังหวัดเชียงใหม่ โดยเริ่มตั้งแต่จังหวัดเชียงรายลงมา อำเภอเชียงแสน เชียงราย จนถึงเชียงใหม่ก็คือ ที่ฝาง แม่สาย อำเภอเชียงใหม่สมัยนั้น คุณกฤษดา บุญราช ก็ได้ขอให้มนำความกราบบังคมทูลพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และได้เล่าให้คณะกรรมการมูลนิธิราชประชานุเคราะห์ฟังว่า ที่อำเภอแม่สาย อำเภอเดียวมีเด็กกำพร้าที่พ่อแม่ตายด้วยโรคเอดส์ ถึง 500 คน

กีฬาแล้วครับ

รองเลขานุการฯ เมื่อ 2 ปีที่แล้ว 500 คน เด็กเหล่านี้บางคนก็ได้เรียนหนังสือ บางคนก็ไม่ได้เรียนหนังสือ พากพื่น้องกิรังเกียจ ปูย่าตาイヤຍกิรังเกียจ ทั้ง ๆ ที่ไม่ได้เป็นความผิดของเด็ก เด็กที่พ่อแม่ตายด้วยโรคเอดส์ บางคนก็บอกว่าพ่อแม่ตาย เพราะไปสำส่อน ลูกเกิดมาถึงเป็น เพราะฉะนั้นปูย่าตาイヤรับไม่ได้ พื่น้องรับไม่ได้ เด็กเหล่านี้อยู่ในข่ายที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานพระมหากรุณาธิคุณทรงบognุญประชาชนในปัจจุบัน โดยทรงพิจารณาว่าโรคเอดส์นี่เป็นสาธารณภัย ผมได้นำความไปเล่าให้ท่านนายกฯ พัง เล่าให้รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการฟัง เล่าให้อธิบดีกรมสามัญธรรม

ควรที่พวงเราหั้งชาติ หมายถึงคนไทยทุกคนจะต้องให้ความเมตตาช่วยเหลือในเรื่องการศึกษา ท่านรับสั่งว่า世人นี้ยังไม่มีวัสดุที่จะป้องกัน พวงเราต้องช่วยกันให้เต็มที่เต็มกำลังความสามารถ เวลาที่ยังไม่มีyarักษาอย่างน้อยในเรื่องการศึกษา เพื่อไม่ให้เด็กขาดความรู้ขาดการศึกษา เพื่อว่าอีกหน่อยมีyarักษา มีป้องกันแล้ว เด็กเหล่านี้จะมีวิชาความรู้เข้าก็จะสามารถช่วยเหลือตัวเองได้ อันนี้เป็นสิ่งสำคัญ

ที่ผมนำพระราชบรมราชโองการมาเล่าให้ท่าน พระ พง ก เพื่อที่จะหาทางขยายผล เพื่อที่จะบอกบุญให้กับประชาชนที่อยากรับทำบุญร่วมกับในหลวงช่วยกัน เพราะลำพังกระทรวงศึกษาธิการนั่งประมานคงไม่พอ ท่านรับสั่งว่า ทรงทราบว่า โรคเอดส์ก็คือโรคขาดภูมิต้านทาน คุ้มกัน เพราะฉะนั้นยา หรืออาหารเสริมที่เข้าช่วยเด็กที่เป็นเด็กกำพร้าจากโรคเอดส์ เข้าก็ให้เพิ่มภูมิต้านทานมากขึ้น แต่แพงเหลือเกิน แพงจนรู้บาก ไม่สามารถจัดมาช่วยได้ทุกคน แม้แต่สภากาชาดก็ช่วยส่วนหนึ่งแล้ว รู้บากต้องช่วยอีก เพราะฉะนั้นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท่านทรงรับสั่งว่า ถ้าประชาชนทั้งประเทศช่วยกันโดยให้อาหารเสริม โดยยกตัวอย่างโรงเรียนที่ไม่มีนมให้เด็กรับประทาน ก็ให้รับประทานไป หรืออาหารเสริมต่าง ๆ เพื่อให้เด็กมีภูมิต้านทานเพิ่มขึ้น

ถ้าว่าเด็กที่ได้รับประทานอาหารเสริมเข้าไปจะมีอายุยืนยาวสักกี่ปี ปกติแล้วเด็กเกิดมาถ้ามีเชื้อเอดส์อยู่ใน

ตัวจะตายภายใน 2 ปี หลังจากที่ได้รับประทานอาหารเสริมจะอยู่ได้ถึง 6 ปี ที่นี้อาหารเสริมที่ต้องซื้อเขานี้จะราคาแพงมาก ทรงแนะนำว่าเรา拿่าจะช่วยกันเอง ผูกก็ได้ติดต่อกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข เข้าก็ได้ไปช่วยในเรื่องจัด นมถั่วเหลือง และอาหารเสริมอื่น ๆ ไปช่วย อันนี้เป็นการโดยเสด็จพระราชกุศลอย่างหนึ่งด้วย

สมมุติว่า ท่านผู้ฟังอยากรับทำบุญร่วมกับพระเจ้าอยู่หัว ในโครงการอาหารเสริมผู้ป่วยโรคเอดส์นี้ทำอย่างไรรับรองเลขานุการฯ ก็ติดต่อกันมาที่มูลนิธิราชประชานุเคราะห์ โทรศัพท์ 282 -9596 ที่นี่พุดถึงเรื่องในต่างจังหวัด ก็คือ ทำอย่างไรให้ชาวบ้านทั่วทั้งประเทศรู้ว่าควรป้องกันเรื่องโรคเอดส์อย่างไร ผมถามนายอำเภอเขานอกกว่าก็เป็นวิธีเก่า ใช้วิธีดีกลองประชุมต้องเรียกชาวบ้านมาชี้แจง ทำในลักษณะแบบนี้จะได้สักกี่หลัง กี่หมู่บ้าน แต่ในเวลาเดียวกันผมบอกว่า เวลาที่เรามีโรงเรียนของการประถมศึกษาแห่งชาติ ถึงสามหมื่นกว่าโรงเรียนทั่วทั้งประเทศ รวมโรงเรียนของ ตชด. ที่สมเด็จฯ พระราชทานตั้งแต่ปี พ.ศ. 2507 จนถึงปัจจุบันมีหลายร้อยโรงเรียน ที่สมเด็จพระเพรตุนฯ ทรงເອພະຫັກໄສ ทรงเสด็จไปเยี่ยมเยียนและพระราชทานพระมหากรุณาธิคุณมากมาย สิ่งเหล่านี้สมมุติว่าโรงเรียนเหล่านี้มีการติดตั้งโครงการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม พุดครั้งเดียวจากหัวหินจากโรงเรียนไกลกังวลออกไปทั่วประเทศ ออกไปทั่วทุกหัวระแหง ของประเทศ การ

ป้องกันหรือการเพิ่มพูนกำลังใจจะเร็วขึ้นมาก
เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องไว้ด้วย

ในขณะเดียวกันก็อย่างจะประชาสัมพันธ์ให้ทราบ
ว่า มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียมได้เล็งเห็นการ
ศึกษาทางไกลตลอดมา ซึ่งปัจจุบันโรงเรียนของกรมสามัญ
ระดับจังหวัดประมาณ 700 โรงเรียน ติดตั้งแล้วใช้การได้แล้ว
ยังขาดอีก 2,000 โรงเรียนทั่วประเทศ ในปีมหามงคล 6 รอบ
ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวนี้ ยุเนสโกเข้าเผลมพระ
เกียรติสมเด็จฯ ในเรื่องเป็นบุคคลสำคัญของประเทศของชาติ
และของทั่วโลก เพราะฉะนั้นมูลนิธิจึงตัดสินใจว่าจะติดตั้งให้
โรงเรียนอีก 2,000 โรงเรียนของกรมสามัญที่ยังขาดอยู่โดยที่
มูลนิธิทุ่มงเงินทั้งหมดที่มีอยู่จัดซื้อเครื่องมือเครื่องรับ IRD เหล่านี้
พร้อมทั้งจานรับดาวเทียมพร้อมทั้งที่วี จำนวน 2,000 โรงเรียน
เป็นจำนวน IRD รวม 12,000 เครื่อง

ซื้อแล้วใช้ใหม่ครับ

รองเลขานุการฯ ซื้อแล้ว เดียวนี้อยู่ในมือของกองทัพบก
ท่านผู้บัญชาการกองทัพบกท่านปารานาไว้ว่า ท่านมีความ
ประสงค์ที่จะร่วมโดยพระราชกุศลในการติดตั้งด้วยฝีมือทหาร
ด้วยกรรมการทหารสื่อสารที่มีอยู่ทุกกองทัพภาคตั้งแต่ภาค 1 ภาค
2 ภาค 3 ภาค 4 เวลาที่กำลังติดอยู่ 750 เครื่อง จะเสร็จสิ้น
ก่อนเดือนกุมภาพันธ์ เดือนกุมภาพันธ์จะติดตั้งอีก 1,250
เครื่องให้ได้ 2,000 เครื่อง เพราะฉะนั้นจำนวน 2,000 เครื่องที่

จะติดตั้งนี้ครบแล้ว นักเรียน 2,700 โรงเรียนจะมีจำนวนนัก
เรียน 2 ล้านกว่าคนจะได้ประโยชน์คือจะได้รับพระราชทาน
การศึกษาทางไกลจากพระราชวังไกลกังวล หมายถึงว่า โรง
เรียนวังไกลกังวลสอนวิชาไหน ทั่วทั้งประเทศจะสอนวิชานั้น
เวลาเดียวกัน ครุคนเดียวกัน คุณภาพเดียวกัน ด้วยความ
เสมอภาคและทัดเทียมกันทุกอย่าง การศึกษาทางไกลผ่าน
ดาวเทียมสามารถเอื้ออำนวยประโยชน์ให้กับเด็กทั่วทั้งประเทศ
นั้นจัดความเลื่อมล้ำทั้งหลายที่บอกว่าไม่มีครุวิทยาศาสตร์ ไม่มี
ครุศาสตร์ ไม่มีครุเคมี ไม่มีครุฟิสิกซ์ ก็ได้รับการศึกษา
วิชาเดียวกันเท่าเทียมกันทุกอย่างในทั่วทั้งประเทศ ไม่ว่าจะ
เป็นที่หนองคาย อำเภอโนนพิสัย หรืออำเภอปะกา จังหวัดแม่
ฮ่องสอน หรือแม่ลาน้อยที่แม่น้ำส่องสอน หรือจะลงไปปักช์ใต้ ที่
ปัตตานี สายบุรี ไปกระนี่ ไปรำราวิสาชนถึงอีสานใต้ ศรีษะภูเข
ได้รับการเรียนการสอนเหมือนกันหมด

รองเลขานุการฯ เมื่อกันหมด เวลาเดียวกันหมด
และสามารถจบมัธยม 6 สอนเข้ามหาวิทยาลัยได้ด้วยตัวเลขที่
นำพึ่งพอใจ พอจะเปรียบเทียบให้ฟังว่า ก่อนที่มีการศึกษา
ทางไกลผ่านดาวเทียม จากสายบุรีแจ้งมาว่า นักเรียนที่สาย
บุรีสอบเข้าได้ปีละ 9 คน แต่ปัจจุบันปีละ 40 คนและอย่างนี้
เป็นไปทุก ๆ ภาค

โครงการนี้เริ่มนากไปแล้วครับ
รองเลขานุการฯ ปีที่ 4 แล้ว ครับ ก็ต้องเล่าให้ฟังถึงว่า

แม้แต่ที่อีสานกลาง จังหวัดยโสธร นักเรียนในโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ปีที่แล้วที่ผ่านมาสามารถสอบเข้าเรียนมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ ได้คณบดุรุศาสตร์

ซึ่งไม่เคยปรากฏมาก่อน

รองเลขาธิการฯ ไม่เคยปรากฏมาก่อน โรงเรียนที่โพนพิสัย หนองคาย ซึ่งเราเคยได้ยินแต่บังไฟพญาคาด เวลานี้ คะแนนเฉลี่ยได้ 4 หรือว่าเด็กนักเรียนสอบเข้าเรียนได้ที่เกซมบันฑิต ก็ยังได้คะแนน 3.75 ขึ้นไป และยังไปกว่านี้อีก ที่อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน เป็นชาวเขาแท้ ๆ ได้คะแนน 3.75

จากรับเรียนตามท่าน ถึงหลักเกณฑ์ในการเลือกโรงเรียน สมมุติว่าผมเป็นครูใหญ่โรงเรียนที่อำเภอภูอย จังหวัดเชียงใหม่ และอยากร่วมโครงการการศึกษาทางไกล ผ่านดาวเทียมนี้ ผมจะทำอย่างไร

รองเลขาธิการฯ สำหรับโรงเรียนที่สังกัดกรมสามัญศึกษา กำลังจะติดตั้งให้เสร็จภายในเดือนเมษายน ทุกโรงเรียน ซึ่งมี ทั้งหมดประมาณ 2,700 โรงเรียน ที่มีปัญหาคือโรงเรียน สำนักงานประถมศึกษาแห่งชาติ 30,000 กว่าโรงเรียน มีงบประมาณขยายโอกาสโรงเรียนต่าง ๆ ให้ถึงมัธยม 3 เพียง 9,000 โรงเรียน และอีก 20,000 กว่าก็ต้องรอ ปีหนึ่งสำนักงานประถมศึกษาแห่งชาติเพิ่มได้เพียง 100 โรงเรียน

อาจมีหลายโรงเรียน นอกเหนือจากโรงเรียน

มัธยมศึกษา จะรอรัฐบาลไม่ไหว ถ้าจะเข้าร่วมโครงการนี้โดยจะช่วยตัวเอง ต้องการอุปกรณ์อะไรบ้างครับ

รองเลขาธิการฯ ต้องมีเครื่องรับ IRD แปลงสัญญาณ มาไว้รับจากดาวเทียมเลย และต้องมีจานรับดาวเทียม เวลานี้ การศึกษานอกโรงเรียนเขามี ชุมชนต่าง ๆ นี่ เพียงแต่หมู่บ้านที่ซ่องที่ต้องการเท่านั้นเอง ก็คือซ่อง 11 กม. 1 ช่อง 12 กม. 2 ช่อง 13 กม. 3 ช่อง 14, 15, 16 นี้มัธยม ในวันเสาร์ทั่วทั้งประเทศก็สามารถติดต่อได้ที่โรงเรียนวังไกลังกุง ติดต่อเข้าไปในห้องเรียน ติดต่อเข้าไปที่ครูผู้สอน ติดต่อกับนักเรียน จากนั้นเอง ด้วยระบบทางไกล แต่จริง ๆ แล้วใกล้ ก็สามารถคุยกันได้เลย

อันนี้ก็เป็นพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ทรงเห็นการณ์ไกลเรื่องการเรียนการสอน และทรงติดตามพระราชทานพระมหากรุณาธิคุณ ทรงแนะนำ

ถ้าถามว่าแนวทางปฏิบัติและพระบรมราโชบายที่พระราชทานสิ่งไหนที่สำคัญตั้งแต่ราชประชานุเคราะห์ที่ 19 เดียวันมีถึงราชประชานุเคราะห์ที่ 34 พระราชทานพระบรมราโชบายว่าเศรษฐกิจพอเพียง ท่านรับสั่งว่า เด็กที่ให้เข้ามาอยู่ประจำตั้งแต่ชั้นประถม 1 ต้องหัดให้ช่วยตัวเอง และให้รู้จักความสะอาด รู้จักระเบียบวินัย ให้รู้จักความสามัคคีและอยู่ร่วมกัน และให้ปลูกผัก เลี้ยงสัตว์ ทำสวนครัว อันนี้สำคัญที่สุด ถ้าหากเด็กอยู่ตั้งแต่ชั้นประถม 1 และได้รับการฝึก จนม. 6

สามารถช่วยตัวเองได้ถ้ากลับไปอยู่บ้าน หรือว่าจะมีอาชีพอิสระ โครงการการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียมเป็นประโยชน์อย่างยิ่งและรู้สึกมีความซาบซึ้งในน้ำพระทัยของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของเรา ที่ท่านได้ทรงมีสายพระเนตร ยิ่งไกล และไปถึงพสกนิกรทุกระดับจริง ๆ

รองเลขานิการฯ ในวันที่ 16 มค. นี้ มูลนิธิชาชาภาฯ เข้าส่งคุณมาดูสถานบัน ซึ่งญี่ปุ่นก็สนใจที่ค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่อง การศึกษาทางไกล ขอให้มูลนิธิการศึกษาทางไกลเป็นเจ้าภาพ จัดการอบรม Training Course ในการที่จะพัฒนาบุคลากร ด้านการบริหารมาร่วมชุมชนกันที่โรงเรียนวังไกลกังวล โดย เชิญทั้ง พม่า ญวน ลาว เนมร 4 ประเทศ รวม 19 คน

อบรมกิจกรรมครับ

รองเลขานิการฯ ผมก็จะอยู่ที่หัวหิน 3 วัน วันที่ 4 จะไปดูงานที่บริษัทชินวัตร หมายถึงสถานีส่ง และของเราที่ลาด หลุมแก้วด้วย และก็จะพาเข้าไปดูสถานีปลายทางคือที่โรงเรียน พิมายวิทยา จังหวัดนครราชสีมา ให้เข้าเห็นจริงว่าในห้องเรียนปลายทางเขารับกันอย่างไร จะพาไปดูที่โรงเรียนพระปริยัติธรรม เพราะเขาสนใจ ว่าพระใช้ทางไกลผ่านดาวเทียมอย่างไร เช่นที่วันศรีโสดาที่เชียงใหม่ และอีกหลายแห่งที่ใช้

ท่านผู้พัฟที่เป็นแ芬รายการรอบบ้านเราก็คงจะมี คำถามต่าง ๆ มากมาย ก็ขอให้จดหมายเข้ามาในรายการของ เรายแล้วผมจะส่งผ่านไปให้ทางท่านรองเลขานิการฯ ให้ท่าน

กรุณาตอบให้ท่านผู้พัฟทราบ และถ้าสนใจโครงการนี้ก็ สามารถที่จะสอบถามไปได้ ทางโทรศัพท์ของสถานีวิทยุ อส. หมายเลข 280 - 1244....□

จากรายการ "รอบบ้านเรา" ดำเนินรายการโดย พิษณุ จันทร์วิทัน ออกอากาศทางวิทยุสาธารณะ วันพุธที่ 13 มกราคม 2543

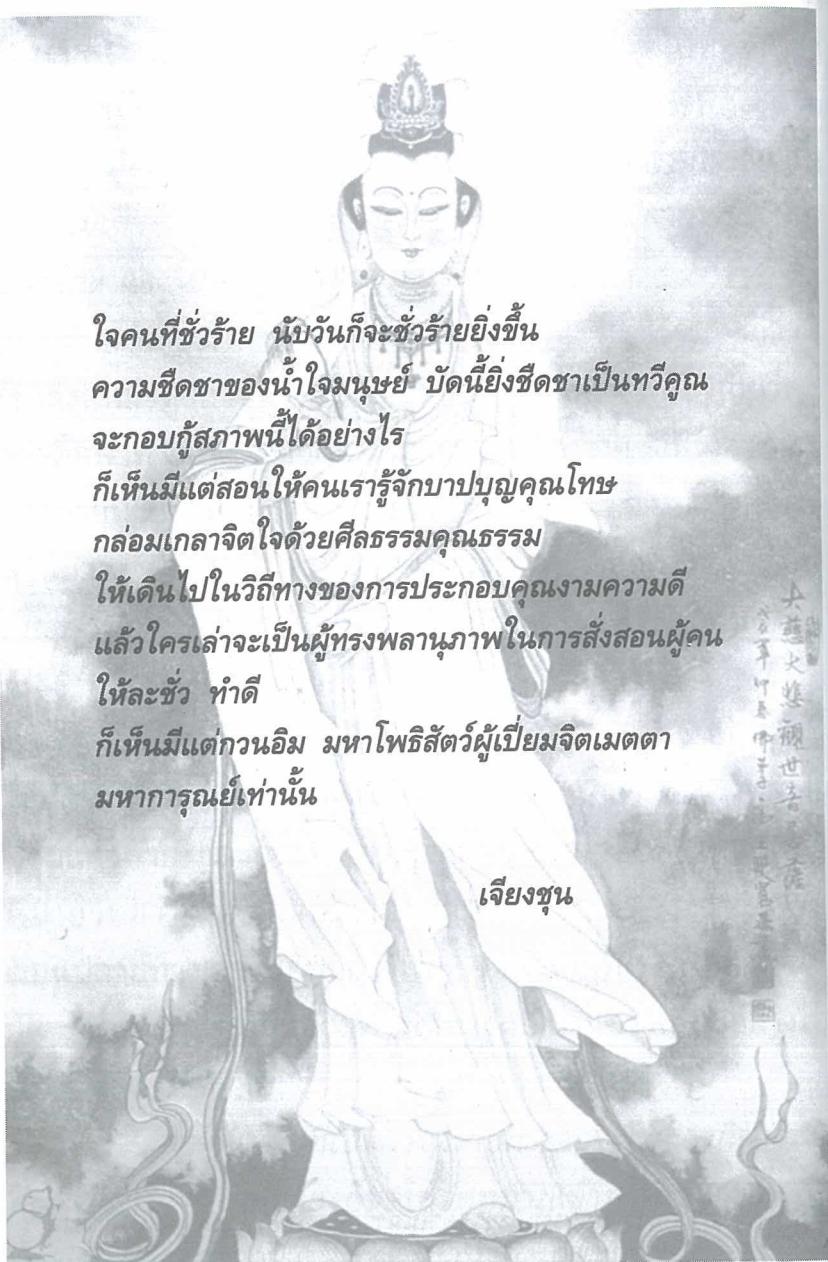
ศิลป์วัฒนธรรม

พระกวนอิมมหาโพธิสัตว์ : พระโพธิสัตว์แห่งความการุณย์

สุวรรณ พองสมุทร

ใจคนที่ชั่วร้าย นับวันก็จะชั่วร้ายยิ่งขึ้น
ความชีดชาของน้ำใจมนุษย์ บัดนี้ยิ่งชีดชาเป็นทวีคูณ
จากอนุญาติที่ได้อย่างไร
ก็เห็นเมื่อต่อสอนให้คนเรารู้จักบำบัดคุณโทษ
กล่อมเกลาจิต ใจด้วยศีลธรรมคุณธรรม
ให้เดินไปในวิถีทางของการประกอบคุณงามความดี
แล้วใครเล่าจะเป็นผู้ทรงพลานุภาพในการสั่งสอนผู้คน
ให้ละชั่ว ทำดี
ก็เห็นเมื่อกวนอิม มหาโพธิสัตว์ผู้เปี่ยมจิตเมตตา
มหาการุณย์เท่านั้น

เจียงชุน

ก

นประเทศไทย
ว่ามีผู้สร้าง
แม่กวนอิม" ขึ้นอย่าง

ชาวพุทธไม่น้อยที่แปลความหมายของ "เจ้าแม่กวนอิม" ว่า
เป็นเพียงศาลเจ้าจีนธรรมชาติ ยิ่งกว่านั้น เมื่อไม่นานมานี้ มี
สำนักเจ้าแม่กวนอิมที่มีรูปปั้นเจ้าแม่มากมาย เจ้าสำนักสามารถ
เรียกความสนใจจากชาวบ้านได้อย่างล้นหลาม เพราะเชื่อว่า
พระวิญญาณของเจ้าแม่กวนอิมจะบันดาลความสุขให้เข้าได้
ผลก็คือสำนักได้ผลประโยชน์อย่างมหาศาลจากผู้คนที่หลงเหล

มงายในเจ้าแม่กวนอิม

พระเหตุใดผู้คนจึงได้หลงให้เจ้าแม่กวนอิมกันมากมายถึงขนาดนั้น เป็นเพราะว่าพากเขามีความเชื่อในเรื่องของพระโพธิสัตว์ที่ไม่ถูกต้องหรือ? พากเขามีรู้ว่าที่จริงแล้ว พระโพธิสัตว์กวนอิมคืออะไรกันแน่ จึงได้ดึงพระโพธิสัตว์ให้ตกต่ำลงมาเป็นเพียงแค่ทรงเจ้า หรือเจ้าพ่อเจ้าแม่เท่านั้น

เพื่อที่จะเข้าใจว่าพระโพธิสัตว์ที่แท้จริงเป็นอย่างไร และพระเหตุใด พระโพธิสัตว์กวนอิมจึงเป็นที่เคารพบูชาของชาวพุทธในประเทศไทยเชย์ตะวันออก ตลอดจนในประเทศไทยเอง เราคงต้องย้อนหลังกลับไปสู่สมัยหลังจากที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้อนุตรสัมมาสัมโพธิญาณ ซึ่งการถ่ายทอดพระธรรมคำสั่งสอนนั้นเป็นไปในลักษณะการถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง คือเป็นการสอนด้วยวาจา และให้ดีไว้ ยังไม่มีการจารึกเป็นตัวอักษร จากการจดจำในใจ ทำให้มีการหลงลืม หรือผิดเพี้ยนไปบ้าง แต่ในยามที่พระพุทธองค์ยังทรงดำรงพระชนม์ชีพอยู่ ก็ไม่มีปัญหาอะไร เพราะเมื่อทรงทราบว่ามีการถ่ายทอดพระธรรมผิดเพี้ยนไป พระพุทธองค์ก็จะทรงสังเคราะห์หรือช่วยสะสางให้ถูกต้องด้วยพระองค์เอง

ภัยหลังที่พระพุทธองค์ดับขันธ์ปรินิพพานไปได้ 1 เดือน ได้มีการรวบรวมและชำระพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธองค์ให้บริสุทธิ์เป็นครั้งแรก เนื่องจากมีพระบัวชเมื่อแก่รูปหนึ่งชื่อพระสุภัททะ ได้กล่าวจั่งจากและระเริงใจว่า เมื่อ

พระบรมศาสดาสิ้นไปแล้ว จะสามารถทำอะไรได้อย่างอิสระ ไม่ต้องถูกว่ากล่าวตักเตือน. พระมหากัสสปะจึงเป็นประธานสังคายนาพระธรรมคำสั่งสอน โดยยึดหลักไม่เพิกถอนแก้ไขพuthabhyuddhi จุดนี้ถือว่าเริ่มเป็นฝ่ายธรรมหรือพุทธศาสนาดั้งเดิม

การสังเคราะห์นี้ พระปุราṇe ซึ่งเป็นคณาจารย์ใหญ่ผู้นี้มีสาวกบริวาร 500 ไม่รับรองมติการสังคายนาบางส่วนเนื่องจากคัดค้านสิกขานบท 8 ข้อ ซึ่งเกี่ยวกับการขบจันและอาหาร ถือว่าเป็นการเริ่มก่อตัวของมหายาน

เมื่อพระพุทธศาสนามีอายุได้ 100 ปี ก็มีการประชุมทำสังเคราะห์อีกครั้งหนึ่ง เนื่องจากพระภิกษุชาวเวสาลีแตกแยกออกเป็น 2 ฝ่าย เพราะมีความเห็นขัดแย้งเกี่ยวกับวัตรปฏิบัติ ปลีกย่อยบางประการเกี่ยวกับการรับปัจจัยจากชาวราษฎรของพระสงฆ์ พระภิกษุสงฆ์ที่ควรพมตจากการสังเคราะห์นี้ ทั้งหมดเรียกว่าธรรมชาต (สตวธรรม ในภาษาสันสกฤต) คือถือว่าพระธรรมคำสั่งสอนดังเดิมของพระพุทธองค์ เป็นสิ่งที่ต้องดำเนินรักษาไว้ให้บริสุทธิ์ ส่วนพวกภิกษุชาววัชซึ่งยอมรับเพียงข้อที่ถือเป็นหลักการสำคัญ วินัยข้อที่ควรแก้ไขจากเดิมบางข้อควรแก้ไขได้ เพราะมีพุทธพจน์ทรงอนุญาตให้ถอนวินัยสิกขานเล็กน้อยได้ เป็นพากที่ไม่เห็นด้วย ได้ทำสังเคราะห์ต่างหากใหม่ เรียกว่า "มหาสังคีติ" แปลว่า สังเคราะห์ของพากมากภิกษุชาววัชซึ่งถูกเรียกว่า "มหาสังนิษก" แปลว่าสังฆส่วนใหญ่

ซึ่งถือมติตามอาจารย์

ล่วงมาถึงพุทธศตวรรษที่ 3 มีอักษรชีและพากปلومบัวช
ชูกชุม ดังนั้น พระโมคคลลีบุตรติสสเถระจึงทำสังคายนา
ครั้งที่ 3 ภายใต้พระราชนัปัมกของพระเจ้าอโศกมหาราช ภาย
หลังการสังคายนาเสร็จสิ้นลง ฝ่ายเดร瓦ได้จัดส่งพระธรรมทูต
ไปจาริกประภาศศาสนาอย่างแวนเครัวนประเทศต่าง ๆ 9 สาย ทั้งนี้
พระโสณะ และพระอุตตระได้เป็นสมณทูตมาเผยแพร่ในดิน
แดนสุวรรณภูมิ ซึ่งได้แก่ พม่า มอญ ไทย และลาว

อนึ่ง การสังคายนาครั้งนี้ อาจารย์เสถียร โพธินันทะ
ประชัญทางพุทธศาสนาท่านหนึ่ง ได้ตั้งข้อสังเกตว่าเป็นการ
สังคายนาในหมู่สังฆ์เดรวาท และฝ่ายมหายานก็ไม่ยอมรับการ
สังคายนาครั้งนี้

อย่างไรก็ตาม หลังพุทธศตวรรษที่ 5 ขบวนการพัฒนา
พุทธศาสนาในอินเดียได้ก่อตัวขึ้น จากวิวัฒนาการของ
ความคิดเห็นที่แตกต่างกันของสังฆ์ต่อการทำสังคายนาข้างต้น
ขบวนการนี้มาจากสังฆ์ที่เรียกว่า มหาสังฆิกะ พื้นพุทธพุทธ-
ศาสนา ด้วยการเสนอหลักธรรมใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพ
สังคมของอินเดียในขณะนั้น ซึ่งก็คือพุทธศาสนาในภัยมหายาน

เพื่อจะสามารถแข่งขันกับศาสนาพราหมณ์ได้
พุทธศาสนาในภัยมหายาน*

จุดมุ่งหมายสูงสุดของพุทธศาสนาในภัยมหายานคือ¹
หลักแห่งพระโพธิสัตวภูมิ ซึ่งมีหลักการว่าจะต้องโปรดสรรพ
สัตว์ให้หลุดพันจากทุกข์เสียก่อน แล้วจึงค่อยทำตัวเองหลุดพัน
ทีหลัง จึงเห็นได้ว่าจุดเด่นของพุทธมหายานก็คือเรื่องการ
บำเพ็ญตนเป็นพระโพธิสัตว์ ดังนั้นมหายานจึงได้วางอุดมคติไว้ว่า
จะต้องบำเพ็ญบารมีรือขันสัตว์ให้พันทุกข์จนหมดสิ้น แล้วจึง
ค่อยบรรลุธรรมเป็นคนสุดท้าย คณาจารย์ของพุทธศาสนา
ฝ่ายมหายานจึงกำหนดให้มุ่งมั่นในการบำเพ็ญเพียรแนว
มหายานจะต้องตั้งมหابณิชาณ คือ การตั้งปรารถนาอันยิ่ง²
ใหญ่แรงกล้าແນວແນ່ມีการเปลี่ยนแปลงใน 4 เรื่อง ได้แก่

1. จะต้องรือขัน สัตว์ทั้งหมดให้พันจากกองทุกข์ไปสู่
พระนิพพาน
2. จะมุ่งมั่นศึกษา ปฏิบัติ บำเพ็ญเพียร ให้รู้แจ้งแหง
ตลอดในธรรมทั้งปวงของพระพุทธเจ้าทุกพระองค์
3. จะจัดกิเลสทั้งหลายให้สิ้นไป
4. จะบำเพ็ญบารมีเพื่อให้บรรลุพุทธภูมิให้ได้ในที่สุด
พระโพธิสัตว์คือใคร

พระโพธิสัตว์ หมายถึงบุคคลผู้มีโพธิจิตปรารถนาพระ

* บางแห่งเรียกว่า “อุต្រนิกาย” เพยแพร่ขึ้นไปทางเหนือของชมพูทวีป³
มีเชิง มองโกเลีย เอเชียกลาง จีน เกาหลี ญี่ปุ่น ตลอดจนเวียดนาม

โพธิภูมิ มีจิตผูกพันมุ่งมั่นต่อโพธิญาณเป็นประการสำคัญ
ตามคติของพุทธศาสนาฝ่ายเถรวาท ผู้อุบัติชัยย่อม¹
มุ่งหมายสำเร็จธรรมคือ "อรหัตผล" ดับขันธ์ และเข้าสู่
นิพพานในที่สุด แต่สำหรับพุทธศาสนาฝ่ายมหายานนั้น ผู้
อุบัติชัยย่อมมุ่งหมายเป็นพระโพธิสัตว์ เพื่อทำหน้าที่เผยแพร่
พระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า โปรดสัตว์ให้พันทุกข์เป็น²
หลักสำคัญ คือยังไม่ยอมหลุดพันทุกข์ และจะไม่ยอมเข้าสู่นิพพาน³
หากยังไม่หมดหน้าที่ในการช่วยเหลือสรรพสัตว์ในโลก

ตามคติของพุทธมหายานพระโพธิสัตว์จะต้องประกอบ
ด้วยคุณสมบัติเช่น 3 ประการ ได้แก่

1. พระโพธิสัตว์จะต้องมีหลักมหายปรัชญาหรือมหายปัญญา
หมายความว่าพระโพธิสัตว์จะต้องเป็นผู้มีปัญญาเห็นแจ้งใน
หลักธรรม ไม่ตกเป็นทาสของกิเลส

2. พระโพธิสัตว์จะต้องมีหลักมหากรุณา คือจะต้องเป็น⁴
ผู้มีจิตใจกรุณาต่อสัตว์ทั้งหลายอย่างไม่มีขอบเขต พร้อมสละตัวเอง
เพื่อช่วยเหลือสรรพสัตว์ให้พันทุกข์

3. พระโพธิสัตว์จะต้องมีหลักมหาอุบาย หมายความว่า
พระโพธิสัตว์จะต้องมีวิธีการอันชาญฉลาดในการแนะนำ อบรม
สั่งสอนผู้อื่นให้เข้าถึงสัจธรรม

ด้วยคุณสมบัติอันยิ่งใหญ่ดังกล่าว พระโพธิสัตว์จึง⁵
สามารถฝ่าคลื่นลมของภัยในวัฏสงสาร ไม่หลงกับอำนาจของ
กรรมฝ่ายตាให้ตกเป็นทาสของกิเลส หรือห้อถอยหลังลืมมหา

บัณฑิตที่ได้ตั้งไว้ แต่เมื่อมั่นในการสร้างสมบารมีให้กว้างขวาง⁶
สู่มูลลึก เกิดประโยชน์ต่อสรรพสัตว์ยิ่ง ๆ ขึ้นไป ตามระดับของ
กฎธรรมของพระโพธิสัตว์แต่ละพระองค์ ซึ่งตามคัมภีร์พุทธ
ศาสนาฝ่ายมหายานได้แบ่งพระโพธิสัตว์ออกเป็น 10 ภูมิ
จำแนกตามความก้าวหน้าในการสร้างบารมี *

นอกจากนี้ พระโพธิสัตว์จะต้องมีจริยธรรม 10 ประการ
คือ

- พระโพธิสัตว์ไม่ประณนาเลยว่า ร่างกายจะไม่มีโรค
ภัยไข้เจ็บ
- พระโพธิสัตว์ครองชีพโดยไม่ประณนาว่า จะไม่มี
ภัยนตราย
- พระโพธิสัตว์ไม่ประณนาเลยว่า จะไม่มีอุปสรรคใน
การชำระจิตใจให้บริสุทธิ์
- พระโพธิสัตว์ไม่ประณนาเลยว่า จะไม่มีมารชั้ด
ขวางการปฏิบัติภารกิจ
- พระโพธิสัตว์คิดว่าจะทำงานให้นานที่สุด โดยไม่
ประณนาจะให้สำเร็จผลเร็ว
- พระโพธิสัตว์คบเพื่อน โดยไม่ประณนาจะได้รับผล

* พุทธศาสนาฝ่ายมหายานได้ยินยอมร่วม 10 ประการของเถรวาทลง
เป็น 6 ประการ คือ ทาน ศีล ขันติ วิริยะ สมารท ปัญญา โดยทานกับศีลเป็นกำลัง⁷
ทำลายกิเลส คือ ความโลภ ขันติกับวิริยะเป็นกำลังทำลายกิเลสคือ ความโกรธ⁸
ในขณะที่สมารทและปัญญาเป็นกำลังทำลายกิเลส คือ ความหลง

ประโยชน์จากเพื่อน

7. พระโพธิสัตว์ไม่ประณนาว่า จะให้คนอื่นต้องตามใจตนเองเสมอไปทุกอย่าง

8. พระโพธิสัตว์ทำความดีกับคนอื่น โดยไม่ประณนาสิ่งตอบแทน

9. พระโพธิสัตว์เห็นลากาแล้ว ไม่ประณนาว่าจะมีหันส่วนด้วย

10. พระโพธิสัตว์ เมื่อถูกใส่ร้ายป้ายสี ติเตียนนินทาแล้ว ไม่ประณนาจะโตตอบหรือฟ้องร้อง

พระโพธิสัตว์องค์สำคัญของพุทธศาสนาในก咽มหายาน มีมากmany กล่าวกันว่าพระโพธิสัตว์ของมหายานมีมากยิ่งกว่า เม็ดทรัยในมหาสมุทร แต่พระโพธิสัตว์ที่มีชื่อเสียงที่สุด เห็นจะได้แก่ พระอวโลกิเตศวรมหาโพธิสัตว์ * ซึ่งพระนามนี้มีความหมายถึงพระโพธิสัตว์ที่คอยสดับตรับฟังเสียงครวญครางของสรรพสัตว์ทั้งหลาย เพื่อปลดเปลี่ยงความทุกข์ของสรรพสัตว์เหล่านั้น

พระอวโลกิเตศวรมหาโพธิสัตว์ มีพระปณิธานว่า "หากยังมีสัตว์ตกทุกข์ได้ยากอยู่ ก็จะไม่ขอบรรลุพุทธภูมิ" คุณลักษณะพิเศษของพระองค์คือ "มหากรุณา"

เมื่อศาสนาพุทธนิกายมหายานเผยแพร่มาอย่างประเทศจีน

* ถือกันว่าเป็นพระโพธิสัตว์ผู้รักษาศาสนาของพระสมณโคดมศาสนาญี่ปุ่นเจ้า นักปรารถนาท่านกล่าวว่า พระอวโลกิเตศวรมหากรุณาคุณของพระพุทธองค์

(ประมาณกลาง คริสตศตวรรษที่ 1) ได้มีการแปลชื่อพระโพธิ สัตว์พระองค์นี้เป็นภาษาจีน ว่า "กวนซืออิมพู่สัก" หรือ "กวนจือจายพู่สัก" หรือ "กวนอิมพู่สัก" (กวน ในภาษาจีนหมายถึง การพิจารณาสอดส่อง และ อิม หมายถึงการสดับตรับฟังเสียงร้องของสรรพสัตว์) ซึ่งเมื่อมาถึงประเทศไทย ก็เรียกพระนามของพระองค์เป็นภาษาไทย (เลียนแบบภาษาจีน) ว่า พระกวนอิมโพธิสัตว์ หรือ พระกวนอิมมหาโพธิสัตว์ และเลยก็ิดถึงกับเรียกว่า เจ้าแม่กวนอิม

รูปพระกวนอิมมหาโพธิสัตว์ ในช่วงแรกจนถึงสมัยราชวงศ์ถัง (ค.ศ. 618 – 907) ได้จัดทำขึ้นในรูปหลักชั้นของ เพศชายทั้งสิ้น แต่หลังจากนั้น ก็จะมีการสร้างหรือว่าดูรูปพระกวนอิมมหาโพธิสัตว์เป็นเพศหญิงในรูปหลักชั้นต่าง ๆ มา ก็ขึ้น ซึ่งเป็นการสะท้อนความรู้สึกและความเชื่อของประชาชนพื้นบ้านเกี่ยวกับพระโพธิสัตว์พระองค์นี้ ซึ่งมีลักษณะแตกต่างห่างไกลจากแม่แบบดั้งเดิมในชมพูทวีป

พระกวนอิมมหาโพธิสัตว์ได้แปลสภาพเป็นหญิงและเป็นเจ้ามากขึ้นในสมัยราชวงศ์หงวน (ค.ศ. 1280–1368) ดังที่คณะใหญ่สูงเจ้นนิกายในไทยที่วัดมังกรกมลาวาส (วัดเล่งเนียงยี) เยียนไว้ใน "สารัตถธรรมมหายาน" ว่า " ยุคราชวงศ์หงวน พุทธศาสนาพิชนิจ เข้าใจผิดคิดว่าพระกวนอิมนั้นคือพระนางเมียชัน ราชธิดาของกษัตริย์จีนเมี่ยวจิ้ง หรือเมี่ยวจวง (พระนางเมียชันได้ออกบริพชา และบำเพ็ญธรรมจนบรรลุเป็น

พระโพธิสัตว์ชั้นสูง) และอีกเหตุหนึ่งที่นิยมสร้างประดิษฐารามเป็นรูปสตรีเนื่องจากปณิธานของพระอวโลกิเตศwarmahaโพธิสัตว์ที่ต้องการจะโปรดสัตว์ทุกเพศทุกภูมิ และทรงเสด็จมาโปรดสัตว์ตามสภาพรูปแห่งสัตว์นั้น ๆ ดังปรากฏในคัมภีร์สัทธรรมปุณฑริกสูตร ความตั้งใจของผู้สร้างประดิษฐารามมีรูปสตรีสมัยนั้นคงจะพิจารณาเห็นว่าสตรีເພື່ອເປັນເພົມາດາເປັນສັນລັກຂົນແກ່ງຄວາມເມຕຕາປຣານີທີ່ຫຼາບຊື່ງກວ່າບຸຮະເພື່ອ

รูปเคารพของพระกวนอິມມາໂພທີສັຕິ

เรามักจะเห็นรูปประดิษฐารามพระกวนอິມມາໂພທີສັຕິเป็นผู้หญิงทรงชุดขาว บันเคราะห์มีรูปพระพุทธรูปเล็ก ๆ เป็นเครื่องหมายของพระโพธิสัตว์ อาจเป็นปางประทับนั่ง หรือยืน ก็ได้ ถ้ายืน จะประทับยืนบนడອກບ້າວ พระหัตถ์หนึ่งถือขวดน้ำมนต์ อีกพระหัตถ์หนึ่งถือยอดทับทิม ซึ่งเป็นไม้มงคลของจีน และเป็นสัญลักษณ์ของพระกวนอິມມາໂພທີສັຕິ

ตามคติความเชื่อของพุทธมหายานในแคว้นจีน ซึ่งถือว่าคัมภีร์พระสัทธรรมปุณฑริกสูตรเป็นคัมภีร์สูงสุด คัมภีร์เล่มนี้กล่าวว่าพระโพธิสัตว์ยอมทรงปรากฏพระกายให้เหมาะสมกับการโปรดสัตว์ในภูมิต่าง ๆ และตามลักษณะของฐานะและจริตของสัตว์ที่จะทรงโปรด พระองค์สามารถเนรมิตพระวรกายได้ไม่จำกัด ทั้งในเพศชายและเพศหญิง ดังนั้น พระสูงเจ้าจึงมักนิยมแบ่งรูปกายของพระกวนอິມມາໂພທີສັຕິออกเป็น 6 ปาง,

8 ปาง หรือ 33 ปาง หรือมากกว่านี้ตามที่ตนเชื่อว่าจะสอดคล้องกับคัมภีร์พุทธศาสนาบางคัมภีร์ รวมทั้งตำนานเรื่องราชธิดาเมี่ยวชัน และตำนานอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับพระโพธิสัตว์พระองค์นี้

แต่จากการจัดสร้างรูปเคารพของพระองค์ในจีน ญี่ปุ่น เกาหลี และประเทศอื่น ๆ นิยมสร้างรูปพระกวนอິມມາໂພທີສັຕິอย่างน้อยปางใดปางหนึ่งใน 6 ปาง ดังนี้

1. พระอารยอวโลกิเตศwarmaha หรือพระปาริสุทธิการุณย์ โพธิสัตว์ มีลักษณะคล้ายเทพเจ้าหรือเจ้าชายทรงเครื่องอลังการวิภาณีตประทับนั่งスマธิ หรือยืน มีรูปพระพุทธเจ้าติดอยู่ด้านหน้ามองกู.viewport; หรือกระบังผม พระหัตถ์ซ้ายถือดอกบัวสีชมพู พระหัตถ์ขวาถือดอกบัวสีขาว หรือคนโหน้าอมฤต หรือลูกประคำ หรือไม่ถืออะไรเลย บางแห่งเรียกว่า พระปัทમปานี พระโพธิสัตว์ปางนี้ถือเป็นปางต้น ซึ่งเป็นปางประธานของพระโพธิสัตว์ปางอื่น ๆ ทั้งหมด มีความบริสุทธิ์ มีมหามetea มหากรุณาสุดประมาณ พระโพธิสัตว์ในกายนี้นิยมสร้างไว้สักการะบูชาในวัดและพุทธสถานทั่วไป

2. พระสหสหัตถ์สหสเสนetroวโลกิเตศwarmaha (กวนอິມพันมือพันตา) เป็นปางที่เชื่อว่ามีฤทธิ์มีอำนาจจดบันเดชะมาก การสร้างพระโพธิสัตว์ปางนี้ นิยมสร้างให้มีพระกรที่เห็นได้ชัดระหว่าง 20 ถึง 42 พระกร โดยมีพระกร (หัตถ์) คู่หนึ่งอยู่ในท่าอัญชลี ส่วนพระกร (หัตถ์) อื่น ๆ ถือสิ่งของที่เป็นสัญลักษณ์

ของมหาปณิธานในการโปรดสัตว์ของพระองค์ สำหรับพระกรอื่น ๆ กว่า 900 พระกร นั้น สร้างไว้ในลักษณะพระรัศมีเป็นวงรอบพระโพธิสัตว์ ในฝ่าพระหัตถ์แต่ละหัตถ์มีต่า 1 ต่า

3. พระหัตถ์ขวาโลกิเตศวรโพธิสัตว์ หรือกวนอิมหัวมา นิยมสร้างในธิเบต มองโกลเยี่ย และญี่ปุ่นตอนเหนือ ซึ่งเป็นดินแดนที่มีการเลี้ยงสัตว์ และเลี้ยงม้ากันมาก เนื่องจากมีความเชื่อกันในเรื่องการผู้เลี้ยงสัตว์ว่า พระโพธิสัตว์ปางนี้จะคุ้มครองพวากษา และสัตว์เลี้ยงให้พ้นจากอันตราย พระโพธิสัตว์ปางนี้มักจะสร้างในลักษณะ 3 พักตร์ 8 กร, 4 พักตร์ 2 กร, 4 พักตร์ 8 กร แต่ที่นิยมมากที่สุด จะอยู่ในลักษณะ 3 พักตร์ 8 กร ซึ่งแต่ละพักตร์จะมีพระเนตร 3 ดวง เหนือพระเศียรกลางจะมีหัวม้าสีขาว พระหัตถ์คู่ที่หนึ่งอยู่ในท่าอัญชลี พระหัตถ์ขวาทั้ง 3 ทรงถือขวาน ประจำ และบ่วงนาศ พระหัตถ์ซ้ายทั้ง 3 ทรงถือดอกบัว คงໂຕ และคทา

4. พระเอกทศมุขอาโลกิเตศวรโพธิสัตว์ หรือกวนอิม 11 หน้า มี 10 เศียร และมีเศียรยอดเป็นเศียรพระพุทธเจ้า ถือกันว่าพระโพธิสัตว์ปางนี้เป็นเลิศด้านความเมตตากรุณา กล่าวกันว่าเศียรทั้ง 10 มองไปยังทิศทั้ง 10 เพื่อโปรดสัตว์ การสร้างพระโพธิสัตว์ปางนี้นิยมสร้างในรูปของ 2 พระกร และ 4 พระกร ในปาง 4 พระกร พระหัตถ์ซ้ายถือดอกบัวสีชมพู และคงໂຕหน้าอามฤต พระหัตถ์ขวาด้านบนทรงถือลูกประจำ และพระหัตถ์ขวาด้านล่างอยู่ในท่าอภัยมุทรา*

5. พระจันทิอาโลกิเตศวรโพธิสัตว์ นิยมสร้างทั้งในรูปของบุรุษเพศและสตรีเพศ เชื่อกันว่าพระโพธิสัตว์ในรูปภายนี้ได้เด็จมาโปรดมนุษย์ให้พ้นภัยจากความวิบัติ เหตุการณ์ชั่วร้าย และความยุ่งเหงิงบ่อยครั้ง การบริกรรมพระนามของพระองค์ด้วยจิตศรัทธาแน่นแน่ จะช่วยให้ชนชาติคุ้มครอง สามี-ภรรยาจะรักใคร่สามัคคีป้องดองกัน เมื่อประณานจะมีบุตร ก็จะได้บุตรที่เป็นอภิชาติบุตรสมปรารถนา โรคร้ายไม่เบิดเบียน หรือหายจากโรค เป็นที่นิยมมากในจีน

พระโพธิสัตว์ปางนี้มีรูปในการสร้างต่าง ๆ กัน มี 2, 12, 18, 32 และ 80 กร และที่นิยมสร้างมากที่สุด คือมีพระเศียรเดียว พระเนตร 3 ดวง 18 กร พระหัตถ์เบื้องบนทั้งคู่อยู่ในปางเทศนา

6. พระจันดามณีจักรอาโลกิเตศวรโพธิสัตว์ มีกายเหมือนหัวมหารหมมักจะประทับนั่งบนดอกบัวในลักษณะยกพระชานุ(เข่า) ข้างขวาขึ้น พระกรขวาค้ำอยู่กับพระชานุ พระหัตถ์ขวารับพระเศียรไว้อย่างหนักแน่น แสดงถึงความแน่วแน่ในการโปรดสัตว์ พระหัตถ์ขวากลางทรงจันดามณี อันหมายถึงแก้วสารพัดนึกในการโปรดสัตว์ให้พ้นทุกข์ อีกพระหัตถ์หนึ่งทรงถือลูกประจำ พระหัตถ์ด้านซ้ายบนทรงถือรัตนจักร ซึ่งหมายถึง

* แสดงปางประทานอภัย ใช้กับพระพุทธบูรปั้น โดยยกพระหัตถ์ขวาขึ้นออกมาข้างหน้า หันฝ่าพระหัตถ์ออก และเหยียดนิ้วพระหัตถ์ตรง มีทั้งที่ยกเพียงพระหัตถ์ซ้ายเดียวและทั้ง 2 พระหัตถ์ สำหรับท่ายกทั้ง 2 พระหัตถ์ ตรงกับปางห้ามสมุทรของไทย

ทรงหมุนพระธรรมจักรที่จะช่วยสรรพสัตว์ให้พ้นจากวัฏสงสาร และทรงรักษา สืบทอดพระพุทธศาสนา พระหัตถ์ซ้ายกลางทรงถือดอกปทุม แสดงถึงความสะอาดบริสุทธิ์ ปราศจากเครื่องเศร้าหมองทั้งหลาย ส่วนพระหัตถ์ซ้ายด้านล่างวางอยู่บนปั๊มอาสน์ *

พระกวนอิมมหาโพธิสัตว์เสด็จมาถึงประเทศไทยเมื่อไหร่

หลาย ๆ คนอาจตอบว่า คนจีนมาถึงประเทศไทยเมื่อไหร่ พระกวนอิมมหาโพธิสัตว์ก็เสด็จมาถึงประเทศไทยพร้อมกัน เมื่อนั้น

ความจริง พระโพธิสัตว์พระองค์นี้ได้เสด็จมาประทับที่ประเทศไทยนานแล้ว แต่ไม่ได้เสด็จมา กับคนจีน ดังที่มีหลักฐานทางด้านโบราณวัตถุ มีการขุดค้นพบประดิษฐ์รามล้ำค่าของแผ่นดินที่มีเชื่อว่าพระอวโลกิเตศwarmahaโพธิสัตว์ ที่วัดหัวเรียง อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งเชื่อกันว่าเคยเป็นอาณาจักรศรีวิชัยมาก่อน ประดิษฐ์รูปพระโพธิสัตว์อวโลกิเตศwarmahaที่มีความงดงามทางด้านพุทธศิลป์ล้ำเลิศ

การค้นพบครั้งนี้ นับเป็นหลักฐานที่ยืนยันว่า พระอวโลกิเตศwarmahaโพธิสัตว์ (พระกวนอิมมหาโพธิสัตว์) ได้เสด็จมาประทับอยู่ในแผ่นดินไทย ในดินแดนที่เป็นอาณาจักรศรีวิชัยเดิม

* บางแห่งกล่าวว่าประทับนั้นบันลือดออกบัวอย่างสวยงาม พระบาทซ้ายเหยียบดอกบัว พระบาทขวาบานมากทางพระบาทซ้าย พระหัตถ์ซ้ายยันพระองค์ไว้ พระหัตถ์ขวาแสดงท่ามุทรอว่าทรงตรีกตรอง (ในกรณีที่ 2 กรณีที่ 3)

โดยเสด็จมา กับชาวอินเดียโบราณ ไม่ใช่เสด็จมา กับชาวจีนตามที่บางคนเข้าใจแต่อย่างใด

นักโบราณคดีสันนิษฐานว่า ประดิษฐ์รามล้ำค่าของอวโลกิเตศwarmahaโพธิสัตว์ มีอายุประมาณพุทธศตวรรษที่ 13 (ประมาณคริสตศตวรรษที่ 8) ปัจจุบัน เก็บรักษาอยู่ที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พระนคร

เทศบาลแม่สการพระกวนอิมมหาโพธิสัตว์

การมัสการพระกวนอิมมหาโพธิสัตว์ พุทธศาสนาในกิจกรรมชาวจีนได้ถือตามปฏิทินจีน ซึ่งเป็นปฏิทินทางจันทรคติ โดยได้กำหนดไว้ 3 วัน ดังนี้

วันที่ 19 เดือนยี่ เป็นวันประสูติของพระกวนอิมมหาโพธิสัตว์

วันที่ 19 เดือน 6 เป็นวันบรรลุธรรม

วันที่ 19 เดือน 9 เป็นวันนิพพาน

ในบางแห่งกล่าวว่า ทั้ง 3 วันนี้ ล้วนแล้วแต่เป็นวันประสูติของพระกวนอิมมหาโพธิสัตว์ทั้งสิ้น ซึ่งในปี 2543 จะตรงกับวันที่ 24 มีนาคม, 20 กรกฎาคม และวันที่ 16 ตุลาคม ตามลำดับ และในวันทั้งสามนี้ ทางศาลเจ้าจีนและโรงเจต่าง ๆ ในประเทศไทย จะมีพิธีสวดเป็นพิเศษ ไหว้อาหารเจ บางที่ก็มีการแสดงวัฒนธรรมด้วย

ผู้ที่แห่แหน่ในการบูชาพระกวนอิมมหาโพธิสัตว์ จะต้องปฏิบัติดอย่างมีเมตตากรุณ่าต่อเพื่อนมนุษย์ และสรรพสัตว์

ทั้งหลายให้มากเป็นพิเศษ โดยเฉพาะศีลข้อที่ห้ามดเว้นจากการ
ผ่าสัตว์และเบียดเบียนสัตว์ และจะต้องมีสัมมาอาชีวะ คือเลี้ยง
ชีวิตชุมชน นั่นคือต้องละเว้นจากการประกอบมิจฉาชีพ ซึ่ง
พระพุทธองค์ทรงบัญญัติว่าประกอบด้วย

1. การขายสัตว์ให้เข้าเอาไปฆ่า
2. การขายมนุษย์ ให้เป็นทาส เป็นไสเกณฑ์ หรือทำงาน
ในโรงงานนรก

3. การขายอาวุธเครื่องจับสัตว์และเครื่องของจำทั้งหลาย
4. การขายยาพิษ
5. การขายสุรา เครื่องดองของเม้าและยาเสพติดทั้งหลาย

ท่านเจ้าคุณพระธรรมปัญญา (ประยุทธ์ ปยุตโต) กล่าวว่า
การนับถือพระกวนอิมมหาโพธิสัตว์ที่ถูกต้อง เป็นประโยชน์ต่อ
ตนเองและผู้อื่น คือ

1. ทำให้เกิดความซาบซึ้งในพระคุณของพระพุทธเจ้า
2. เป็นเครื่องเตือนใจให้เราระลึกถึงหน้าที่ของมนุษย์
ในการพัฒนาตน
3. เป็นแบบอย่างในการบำเพ็ญคุณความดี ให้มีความ
เพียรอย่างยิ่งยวด
4. ให้เกิดกำลังใจโดยเฉพาะในยามที่ห้อถอย ทำให้เพียร
พยายามต่อไป ไม่หยุดไม่หย่อน

5. ให้ถือพระโพธิสัตว์เป็นแบบอย่าง โดยถือว่า
พระพุทธเจ้าเป็นพระโพธิสัตว์ ทำความดีมาหากาย เราต้อง
ทำความดีอย่างพระองค์บ้าง พระโพธิสัตว์ท่านเสียสละช่วยเหลือ
ผู้อื่น เราต้องเสียสละช่วยเหลือผู้อื่นอย่างนั้นบ้าง..... □

บรรณานุกรม

แก้วชัย ธรรมชาติ. กำเนิดพระโพธิสัตว์กวนอิม. ธรรมชาติ. กรุงเทพฯ : 2531

คึกฤทธิ์ ปราโมช, ม.ร.ว. ธรรมแห่งอริยะ. สยามรัฐ. กรุงเทพฯ: 2537

ธรรมเกียรติ กันอริ. นารีพระกวนอิม สาภิการแห่งหนานไห่. พิมพ์ครั้งที่ 2.

ชุมศิลป์ธรรมดา. กรุงเทพฯ : 2539

ประกายธรรม. กวนอิม พระโพธิสัตว์วอโลกิเตศวร เทพธิดา แห่งความเมตตา.

ธรรมสภा. กรุงเทพฯ.

พิสมัย สุกักรานท์. กวนอิม เทพเจ้าแห่งความเมตตา. แสงดาว. กรุงเทพฯ :
2540

วราทศน์ วชรวรรณ. เบญจมาโพธิสัตว์และกุษลากิโนหาร “กวนอิม”. สุขภาพใจ.
กรุงเทพฯ : 2540

วิทยา ประทุมธารารัตน์. พระเมตตามหาปฏิหาริย์ของเจ้าแม่กวนอิม พระโพธิสัตว์
แห่งความกรุณา. นัตรแก้ว. กรุงเทพฯ: 2541

สมชัย รักวิจิตร. กวนอิมโพธิสัตว์. บริษัทคอมแพคพริน จำกัด. กรุงเทพฯ :
2540

เสถียร โพธินันทน. คุณธรรมพระโพธิสัตว์. พลพันธ์การพิมพ์. กรุงเทพฯ : 2529
อรุณ ใจสันติ. มหาโพธิสัตว์กวนอิม. สุขภาพใจ. กรุงเทพฯ.

— .ชีวประวัติและพระคชาตเจ้าแม่กวนอิมมหาโพธิสัตว์. ลานอโศก เพรส กรุ๊ป.
กรุงเทพฯ.

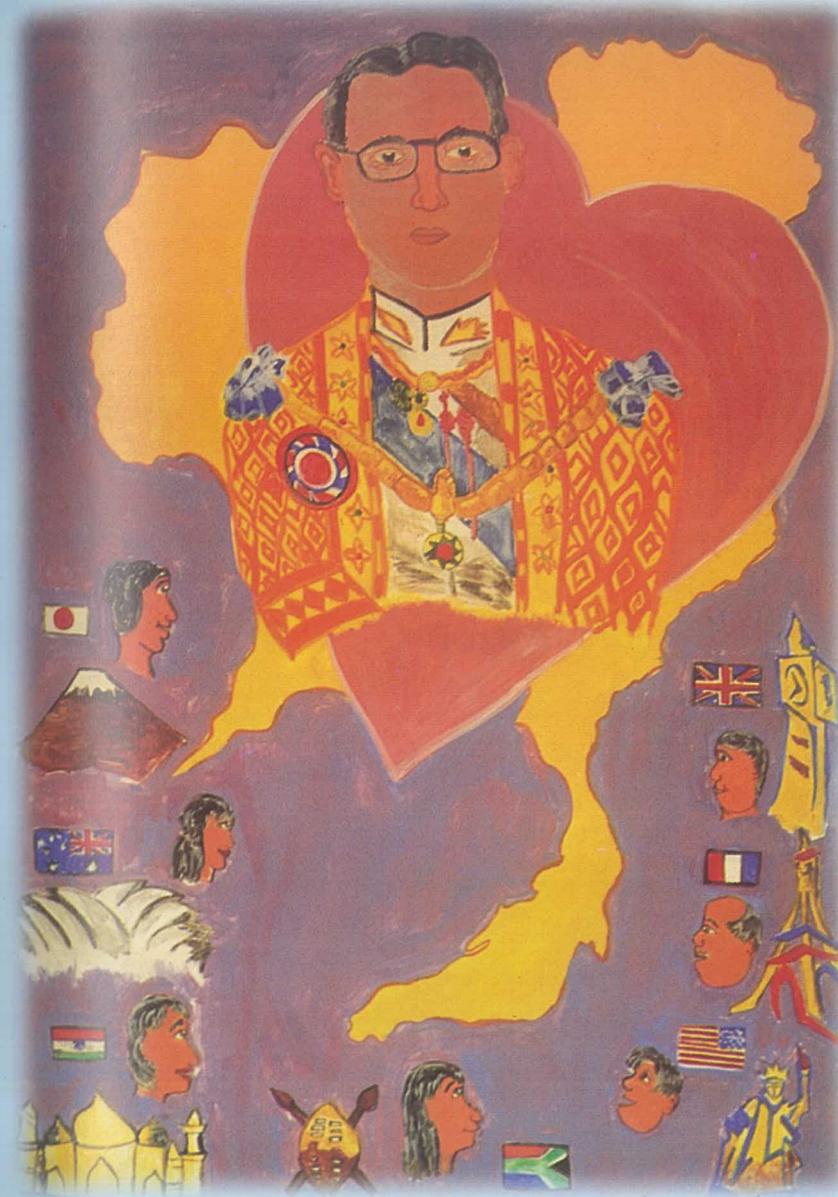
— .พระธรรมกาย 84 ปางแห่งกวนอิม. พิมพ์ครั้งที่ 2. สารบัญแก้ว.
กรุงเทพฯ : 2542

ภาพชุด

การประกวดภาพเขียนเยาวชนไทยทั่วโลก
เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ในโครงการที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระชนมพรรษาครบ 6 รอบในปีพุทธศักราช 2542 กระทรวงการต่างประเทศได้เลิ่งเห็นความสำคัญของเยาวชนไทยซึ่งจะเป็นกำลังของชาติในอนาคต จึงได้เชิญชวนเยาวชนไทยจากทุกมุมโลกเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อเฉลิมฉลอง โครงการดังกล่าว โดยมุ่งหวังให้เยาวชนไทยตระหนัก และสำนึกระบบทั่วโลก รวมทั้งแสดงความผูกพันต่อบ้านเกิดเมืองนอน โดยผ่านการประกวด และประกาศผลการตัดสินเมื่อวันที่ 13 พฤษภาคม 2542

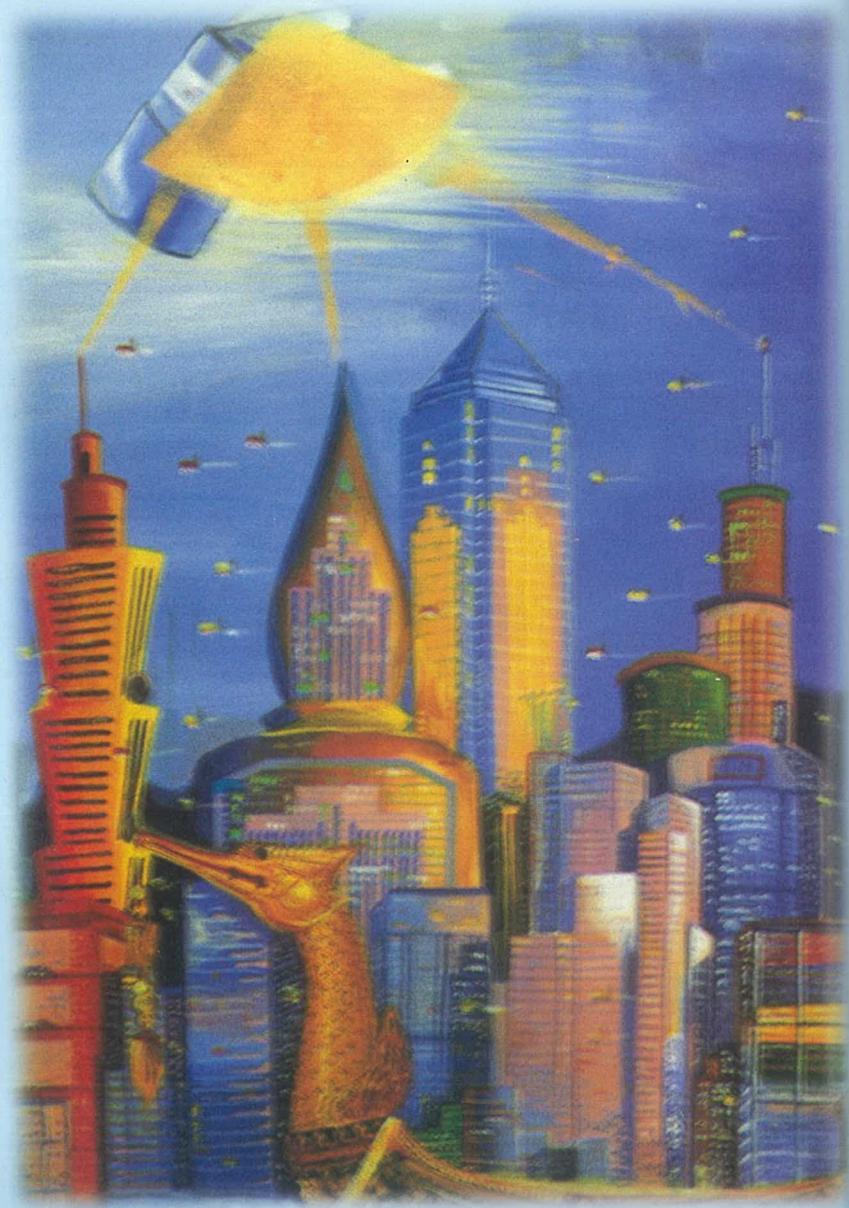
หนังสือวิทยุสร่ายุรอมย์ "ได้นำภาพที่เข้าประกวดและร่วมแสดง ส่วนหนึ่งลงพิมพ์เผยแพร่ ณ ที่นี่"

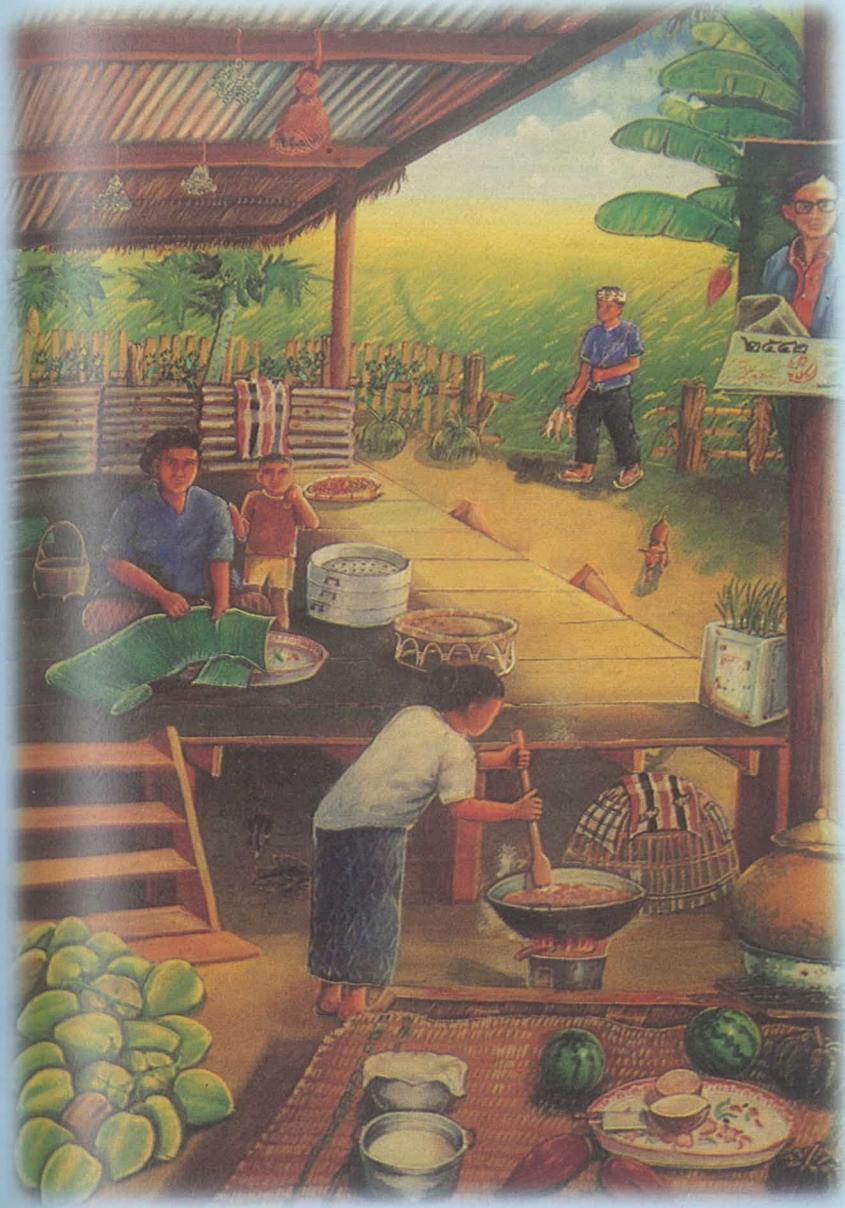
ข้อมูลข่าว วิเศษน้อย / 12 ปี

Crawford Reparatory School, S. Africa Rep.

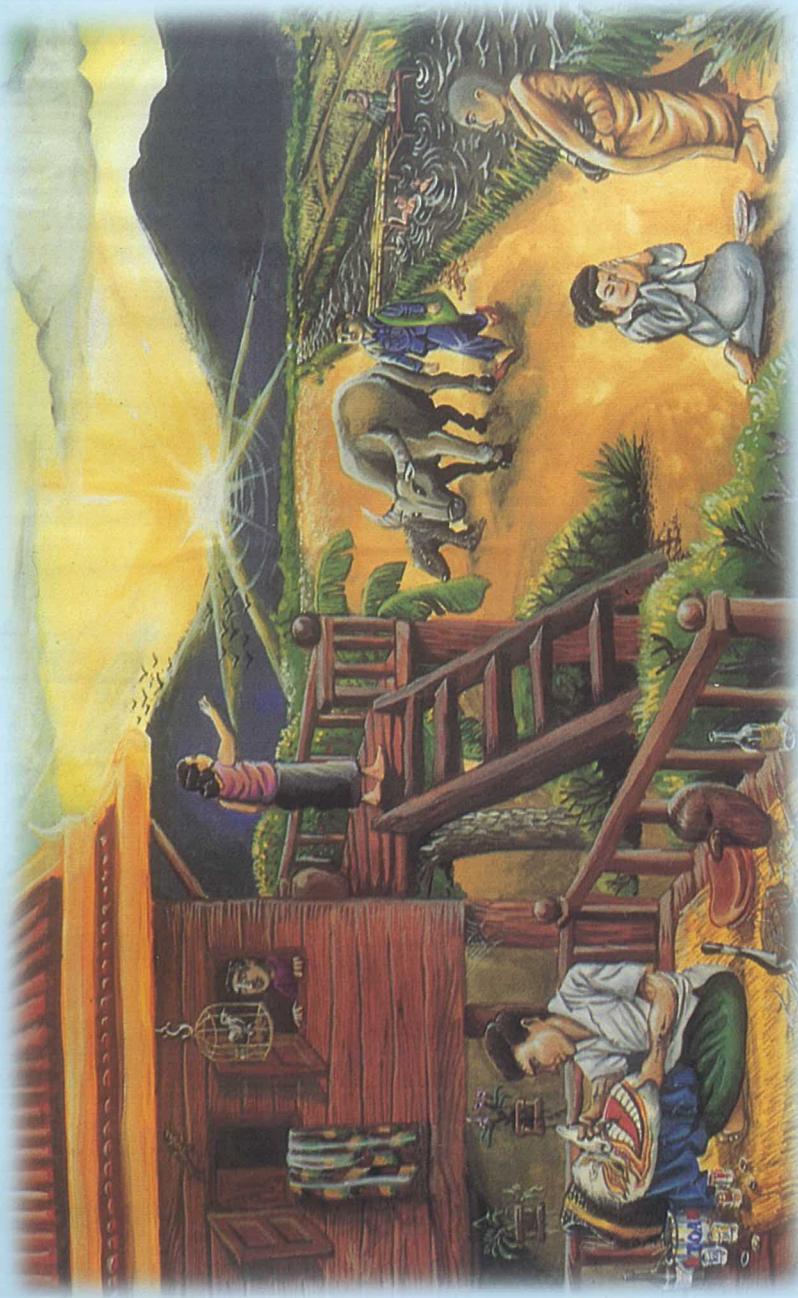
ถ่ายภาพ : กิตติศักดิ์ กล่อมจิตต์

ค.ช. นกคล กต้อมจิตต์ / 14 ปี
โรงเรียนพิมลโลกพิทยานุกุม พิมลโลก

ค.ช. วาสนา บุญบัน / 14
โรงเรียนครีสตังครามวิทยา เลย

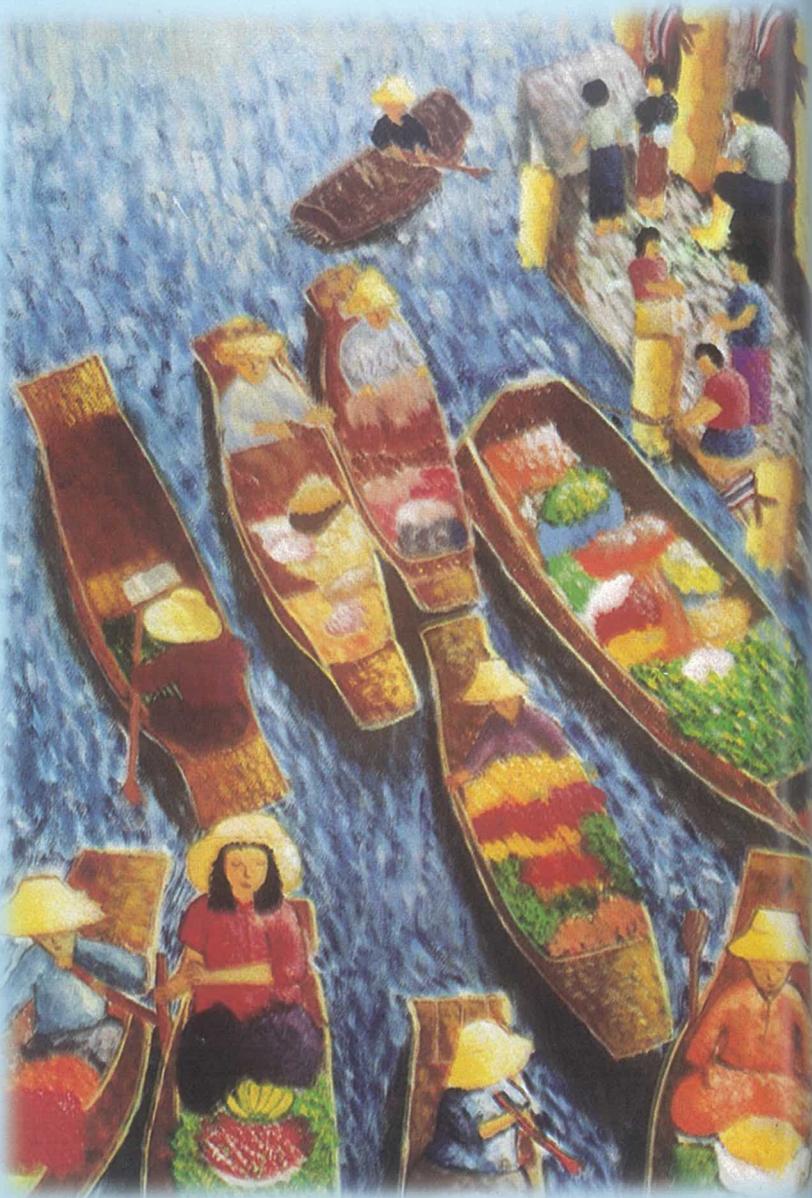
ค.ช. คำนง ขี้ข้าร / - โรงเรียนศึกษาภารกิจวิทยา เดบ

น.ส.ธิรัชดา มากนุช / 16 ปี โรงเรียนศรีราษฎร์พิทยา สุราษฎร์ธานี

ศิลป์ผ้าไหมธรรม

หลักเมือง

ค.ญ. ดวงพร ขั้วกลาง / 13 ปี

โรงเรียนเดิงสาม นครราชสีมา

บ
ะเพณีโบราณ
เมืองจะต้อง^{เพื่อให้เป็นสิริมงคล}

สร้างขึ้น สิ่งนั้นคือ การยกเสาหลักเมืองขึ้นในที่อันเป็นชัยภูมิ สำคัญให้เป็นมิ่งขวัญแก่พสกนิกรสำหรับยึดถือเป็นหลักชัยทาง จิตใจว่า บ้านเมืองที่สร้างขึ้นนั้นมีภาร trovare ฝังไว้อย่างแน่นอนแล้ว การสร้างบ้านเมืองสมัยโบราณย่อมเป็นที่อาศัยแห่งขวัญและ จิตใจของประชาชนร่วมอยู่ด้วย เพราะประชาชนเป็นส่วนหนึ่ง ของบ้านเมือง ถ้าประชาชนมีจิตใจมั่นคงเชื่อในหลักบ้านหลัก

เกี่ยวกับการสร้าง
ทำพิธีอย่างหนึ่ง
แก่บ้านเมืองที่จะ

เมืองที่ได้สร้างขึ้น ก็เป็นการผลุงกำลังใจให้มั่นคงแห่งแหน่งในการดำรงชีพ มีความเชื่อถือว่าหลักเมืองได้ตั้งแล้ว โดยอำนาจภาพของหลักเมืองจะเป็นหลักชัยให้ประชาชนผู้ร่วมกันอยู่ในบ้านเมืองนั้น ๆ อยู่เย็นเป็นสุข รุ่งเรืองสถาพรตลอดกาลป่าวسان

พิธียกหลักเมืองของชนชาติไทย คงจะทำกันมาตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัยและกรุงศรีอยุธยา สืบมาจนถึงกรุงธนบุรีและกรุงรัตนโกสินทร์ เนพากรุงสุโขทัยนั้น เรายาหลักฐานในการยกหลักเมืองไม่พบเป็นลายลักษณ์อักษร แต่มีซากทางโบราณสถานเล็ก ๆ เหลืออยู่ในปัจจุบันแห่งหนึ่ง เล่ากันว่า เป็นหลักเมืองของกรุงสุโขทัย แต่รูปลักษณ์ของศาลหลักเมือง กรุงสุโขทัยจะเป็นอย่างไรนั้นhamมีคราบป่าไม้ เพราชาที่เหลืออยู่ในปัจจุบันนี้เหลือเพียงพื้นกับฐานและเสาบางต้นเท่านั้น ซากฐานตั้งอยู่บนเนินกว้างประมาณ 3 เมตร ยาวราว ๆ 4 เมตร พื้นศาลาจะสูงจากพื้นดินราว 1 เมตร ฐานชั้นล่างก่อด้วยศิลา แลง มีบันไดขึ้นศาลาทางทิศตะวันออก บนฐานนีนั้นมีเสาศิลาແลงหักทั้ง 4 หมุน ส่วนหลังศาลาคงจะเป็นไม้ เพราะยังมีกระเบื้องแบบเก่าเหลืออยู่

อย่างไรก็ตาม เกี่ยวกับการสร้างหลักเมืองนั้น ถ้าพิเคราะห์กันให้ลึกซึ้งลงไปแล้ว จะเห็นว่าพิธีการที่กระทำล้วนแต่เป็นพิธีทางไสยาสตร์ หรือพิธีทางพราหมณ์เสียเป็นส่วนมาก การขุดหลุมฝังอาถรรพ์ฝังแผ่นเงินแผ่นทองและนิมิต ตลอดจนฝังเสาหลักเมืองก็ดี ล้วนแต่เป็นพิธีเกี่ยวกับไสยาสตร์

หรือพิธีพราหมณ์ทั้งสิ้น สำหรับพิธีทางพระพุทธศาสนา มีประกอบเป็นส่วนน้อย และเพิ่งจะมีพิธีทางพระพุทธศาสนาเข้าร่วมเกี่ยวกับพิธีในหลักเมืองด้วย ดูเหมือนจะเป็นในรัชกาลที่ 4 นี่เอง

ที่ว่า ประเพณีตั้งหลักเมืองเกี่ยวกับพิธีทางไสยาสตร์ หรือพิธีพราหมณ์นั้น สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาดำรงราชานุภาพประทานอธิบายไว้ว่า

"หลักเมืองเป็นประเพณีพราหมณ์มีมาแต่โบราณเดียว ไทยตั้งหลักเมืองขึ้นตามธรรมเนียมพราหมณ์ ที่จะเกิดหลักเมืองนั้นคงเป็นด้วยประชาชน ประชุมชนนั้นต่างกัน ที่อยู่เป็นหมู่บ้านก็มี หมู่บ้านหลาย ๆ หมู่บ้านรวมเป็นตำบล ตำบลตั้งขึ้นเป็นอำเภอ อำเภอเดิมเรียกว่าเมือง หลาย ๆ เมืองก็รวมเป็นเมืองใหญ่ เมืองใหญ่หลาย ๆ เมืองก็เป็นมหานคร คือ เมืองพระมหานคร"

"ตัวอย่างหลักเมืองที่เก่าที่สุดในสยามประเทศนี้ คือ หลักเมืองศรีเทพ ในແນບເພຣະນູຣົນ ทำด้วยศิลา อยู่ที่ພິພັກລັດສານບັດນີ້ເຮັດວຽກເປັນພາຫາອີເມີນໃສ້ສັກຕຸວ່າ "ขື້ນ" ເປັນພາຫາມຄວ່າ "ອິນທີ່ລ" หลักเมืองศรีเทพทำເປັນຮູປຕາງໆ หัวเห็ด หลักเมืองชั้นหลังมาคงทำด้วยหินบ้าง ไม้บ้าง ที่กรุงเทพฯ ทำด้วยไม้ ໄດ້ຕັ້ງພິທີຍກหลักเมือง ເມື່ອວັນອາທິຕິຍີເດືອນກູກ ขື້ນສົບຄໍາ ຖົກໝໍຍໍາຮູ່ງແລ້ວ 54 ນາທີ ตรงກັບປີຂາລ ຈັກວາສກຈຸລັກຮາຊ 1144 พ.ศ. 2325 หลักเมืองนີ້ເດີມມື້ຫັ້ງຄາເປັນຮູປ

ศาลาฯ จานถึงรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อทรงก่อสร้างและปรับปรุงสถา瓦ตถุต่าง ๆ โปรดให้ยกยอดปรางค์ต่าง ๆ ตามแบบอย่างศาลาที่กรุงเก่า และที่ศาลาเสือเมือง ทรงเมือง ศาลาพระภาค และศาลาเจตคุปต์ เดิมหลังคาเป็นศาลา ก็โปรด ๆ ให้ก่อเป็นปรางค์เหมือนศาลาเจ้าหลักเมือง"

"มีเครื่องหมายอย่างหนึ่ง ไม่ใช่คำรา พบในพระราชพงศาวดาร เมื่อเจ้าอนุเวียงจันทน์ขับถดตีได้เมืองนครราชสีมา สั่งให้อพยพผู้คนไปเมืองเวียงจันทน์ และให้ถอนหลักเมืองเสีย กิริยาที่ถอนหลักเมืองนั้น เขากำหนดว่า เลิกเมือง ต้องถอนหลักเมืองหรืออย่างไรก็ไม่พบหลักฐานมีแต่ในพงศาวดาร ว่าทำอย่างนั้น ขันอยู่ หลักเมืองนครราชสีมาเป็นหลักไม่เมื่อไครก็ล้ายก ตั้งแต่เจ้าอนุฯ ถอน ก็เอาหลักเมืองนอนไว้ที่ศาลอีกทั้งนั้น และก็บูชา กันทั้งหนอง ฯ จนจันมาเป็นเสนาบดี กระทรงมหาดไทย ไปตรวจราชการก่อสร้างทางรถไฟสายนครราชสีมา ไปพบเข้าเห็นหนองอยู่จึงให้ทำพิธียกขึ้นอย่างเดิม หลักเมืองนครราชสีมาตั้งมา ณ บัดนี้"

"เมื่อพระพุทธยอดฟ้า ฯ ข้ามฟากมาจากธนบุรี สิ่งแรกที่กระทำคือ ตั้งหลักเมือง คิดดูด้วยปัญญา ก็เห็นเป็นการสมควร เป็นยุติได้แน่นอนว่า ตั้งเมืองที่ตรงนี้ ถ้าไม่มีอะไรเป็นเครื่องหมายความไม่แน่ใจ ก็คงจะเปลี่ยนแปลงและโยกย้ายได้ ที่ปักไว้แล้วคงเป็นใจด้วยทุกคน อนึ่ง ควรสังเกตไว้ด้วยว่า การตั้งเมืองใหญ่ ๆ มีของ 2 อย่างกำกับกัน คือ หลักเมืองและพระ

บรรณาธิ^๑

"ประเพณียกหลักเมืองยังมีกล่าวไว้เป็นเรื่องราวพิสดาร อีกเป็นอันมาก ที่เล่ากันมา จนเป็นนิยายปราpara สำหรับบ้านเมืองไปก็มี ที่ปรากฏในเรื่องราวอยู่ในวรรณคดีก็มี ล้วนแต่เล่าขานกันมาอย่างพิสดารจนเหลือเชื่อ แต่อย่างไรก็ตาม แม้จะเหลือเชื่อย่างไร เค้ามูลเดิมที่เล่าสู่กันฟังในที่แห่งนี้ด้วย เช่นเล่ากันมาว่า โบราณถือว่าพิธีสร้างพระนครหรือสร้างบ้านสร้างเมืองต้องฝังอาถรรพ์ 4 ประตุเมือง ต้องฝังเสาหลักเมือง การฝังเสาประตุเมือง เสาหลักเมืองและเสาหมาปราสาท ต้องเอากันมีชีวิตทั้งเป็น ๆ ลงฝังในหลุม เพื่อให้เป็นผู้เฝ้าทวาร มหาปราสาทบ้านเมือง ป้องกันอภิราษฎรรุ่มให้มีโรคภัยไข้เจ็บ เกิดแก่เจ้าฟ้าพระมหาชนชัตติยผู้ครองบ้านเมือง ตลอดจนมีให้เกิดแก่สมณพราหมณ์ และไพร่ฟ้าข้าแผ่นดิน กระทำพิธีดังกล่าวนี้ต้องเอากันที่ชื่อ อิน, จัน, มั่น, คง มาลงฝังในหลุม จึงจะศักดิ์สิทธิ์ และขณะที่นายนครัวกีเที่ยวร้องเรียกชื่อ อิน, จัน, มั่น, คง ไปนั้น ได้เคราะห์ร้ายเกิดข่านรับขึ้นมาก็จะต้องถูกเอาตัวไปฝังในหลุม กล้ายเป็นผู้เฝ้าหลักเมือง เฝ้าปราสาท เฝ้าประตุเมือง"

¹ จากการบันทึกรับสั่ง สมเด็จฯ กรมพระยาดำรงราชานุภาพประทาน ม.ร.ว. สุนนชาติ สวัสดิกุล พิมพ์แจกในงานพระราชทานเพลิงศพ ม.ร.ว. บัวสนิทวงศ์ จ.จ. และ ม.ร.ว. ธันยวุฒิ สวัสดิกุล ณ เมรุวัดโสมนัสวิหาร วันที่ 28 ธันวาคม 2502

"เรื่องที่เล่ากันมาอย่างเลื่อนลอยเช่นนี้ เล่ากันมานมนานเด็กดับรพ์เติมที่ ตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา เเลยเป็นเหตุให้ฝรั่งผู้เข้าสืบเรื่องราวเมืองไทย ได้ยินคำบอกเล่าเห็นเป็นเรื่องมหัศจรรย์ จึงนำเอาไปเขียนเล่าสู่กันฟัง ปรากฏเรื่องอยู่ในหนังสือสยามโซซีเอตี เล่ม 7 ภาค 1 กรกฎาคม ค.ศ. 1910 ว่า"

"พระเจ้าแผ่นดินสยามทรงตีค่าของคนในปักษ์รองของพระองค์น้อยนิดเดียว คือ ถ้ามีการสร้างพระราชวังหรือป้อมหรือตำหนัก ก็จับหญิงมีครรภ์ลงใส่หลุมทุกเสา ยิ่งได้หญิงที่ใกล้คลอดลูกก็ยิ่งดี เรื่องการสร้างหรือซ่อมพระราชวังและป้อมนี้ ทำให้หญิงชาวอยุธยาเดือดร้อนเป็นอันมาก"

"พวกมิจฉาชีวิเหล่านี้เชื่อว่า หญิงเหล่านั้นมีตายแล้วกล้ายเป็นปีศาจอันตรายพวกผีปีศาจเหล่านี้ไม่ใช่จะรักแต่เสาที่ตั้งอยู่บนตัว ยังป้องกันบ้านเรือนหั้งสินให้พ้นเคราะห์ด้วยตามธรรมดายังรักษาและป้องกันบ้านเรือนหั้งสินให้พ้นเคราะห์ด้วยหญิงมีครรภ์ไม่เลือกหน้า แต่ไม่ได้จับหญิงที่อยู่ในบ้านเรือน เว้นแต่หาในถนนไม่ได้ เมื่อจับได้แล้วก็พาไปเฝ้าพระเมหีพระเมหีทรงรับรองเหมือนรับสตรีบรรดาศักดิ์อยู่ 2 - 3 วัน (ขopoulos โทษที่จะต้องพูดคำหยาบ) และเจ้าหน้าที่ก็จับหญิงเหล่านั้นลงนอนหงายในหลุม และก็เอาเสาปักท้องหลุบลงไป เมื่องอยุธยา มีประตุ 17 ประตุ เมื่อ ค.ศ. 1634 (พ.ศ. 2177) พระเจ้ากรุงศรีอยุธยาให้ซ่อมประตุใหม่หั้งหมด ตัวสั้นให้จับหญิงฟังเสาละ 2 คน (ประตุหนึ่งมี 2 เสา) เพราะจะนั่นประตุ 17

ประตุ จึงต้องการหญิง 68 คน เจ้าพนักงานได้เริ่มจับหญิงมาไว้ในวังบ้างแล้วแต่ เมื่อญี่ปุ่นเกิดขึ้น คือต่อมาในระหว่าง 2 วัน มีหญิง 5 คนที่ถูกจับเกิดมาคลอดลูกขึ้นภายในพระราชวัง ในขณะที่นำเข้ามาถึง ทำให้เกิดความสั่นไหวขึ้นทั่วราชสำนัก เห็นกันว่าเป็นกลาง (ร้าย) ออกญาณหนึ่งกราบทูลว่า ชั่รอยเทพารักษ์ผู้เป็นประธานของพระองค์จะไม่เห็นด้วยในการที่จับหญิงลงใส่ทุกเสาประตุ แต่เพื่อจะเอาใจพากพี (ซึ่งชาวสยามถือว่าผู้ประตุ) ออกญาณนั้นจึงทูลแนะนำว่า ควรจะทำพิธีแต่ที่ประตุชัยแห่งเดียวเท่านั้น พระเจ้าแผ่นดินทรงเห็นชอบด้วยจึงสั่งให้คุณหญิงมีครรภ์ไว้ 4 คน"

"หญิงอื่น ๆ (ที่คลอดลูกและไม่ได้คลอดลูก) ให้โกรกน้ำ และให้กรีดศีรษะ 2 แฉก แล้วอรชิราษฎร์ให้ฟังว่า เทวดาได้มอบชีวิตของหญิงทั้งหลายเหล่านี้ไว้ในพระหัตถ์พระเจ้าแผ่นดิน ตัวจะต้องตายอยู่แล้ว แต่พระเจ้าแผ่นดินทรงพระกรุณามากกว่า เทวดา ให้หญิงทั้งหลายเหล่านี้กลับบ้านได้ เว้นแต่หญิง 4 คน ซึ่งจะเอาลงใต้เสาประตุชัยดังกล่าวแล้ว"

ค.ศ. 1634 ที่ฝรั่งผู้เขียนอ้างตรงกับแผ่นดินพระเจ้าปราสาททอง แต่เมื่อเราได้อ่านประวัติศาสตร์ในรัชสมัยพระเจ้าปราสาททองดูแล้วก็ไม่ปรากฏว่าได้มีเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้น เลยแม้แต่การบูรณะประตุพระราชวังก็ไม่มี มีแต่การสร้างพระนครหลวงที่จำลองแบบมาจากประเทศกัมพูชา แต่สร้างไม่ทันเสร็จค้างอยู่

สำหรับหลักเมืองกรุงเทพฯ ปรากฏตามพระราชบัญญัติ
พงศาวดารกรุงรัตนโกสินทร์ พุทธศักราช 2325 ปีขาลจัตวา
ศก จุลศักราช 1144 เมื่อพระบาทสมเด็จพระบรมพิตรพระเจ้า
อยู่หัว พระองค์เป็นปฐมในพระบรมวงศ์ป้าจุบันนี้ ได้ทรงรับ¹
อัญเชิญของเสนามาตย์ราชภารทั้งหลาย เสด็จถึงวัดวัลย์แล้ว
จึงทรงพระราชนิริย์ เมืองธนบุรี ฝั่งฝากตะวันออกเป็นชัย
ภูมิดีกว่าที่ฝากตะวันตก โดยเป็นที่แหลม มีลำแม่น้ำเป็น²
ขอบเขตอยู่กว่าครึ่ง ถ้าตั้งพระนครข้างฝั่งตะวันออก แม่น้ำ³
ข้าศึกยามาติดถึงชานพระนครก็จะต่อสู้ป้องกันได้ยากกว่าอยู่
ข้างฝั่งตะวันตก ฝั่งตะวันออกนั้นเสียแต่เป็นที่ลุ่ม เจ้ากรุงธน
บุรีจึงได้ตั้งอยู่ฝั่งตะวันตกซึ่งเป็นที่ดอน แต่ก็เป็นที่ห้องคุ้ง⁴
น้ำเชะทຽດพังเสมอไม่ถาวร พระราชนิเวศน์มณฑ์เยรสสถานเล่า
ก็ตั้งอยู่ในอุปจาระระหว่างวัดแจ้งและวัดท้ายตลาดขนาดอยู่ทั้ง 2
ข้างควรเป็นที่รังเกียจ ทรงพระดำริถึงนี้จึงดำรัสสั่งให้พระยา⁵
ธรรมราธิกร⁶ กับพระยาวิจิตรนาวี เป็นแม่กองคุ้มชั่งและ
ไฟร์ไปรัดกำที่สร้างพระนครใหม่ข้างฝั่งตะวันออก ได้ตั้งพิธี
ยกเสาหลักเมือง เมื่อ ณ วันอาทิตย์เดือนหนึ่นสิบค่ำ⁷ ฤกษ์
เวลาเย็นรุ่งแล้วห้าสิบสี่นาที⁸ ลักษณะของเสาหลักเมืองที่อยู่ใน⁹
ศาลาหลักเมืองข้างกระหวงกลาโหมบดนี้ เป็นเสาไม้ชัยพฤกษ์

² คือ นายบุญรอดแบนอ่อน ต่อมมาได้เป็นเจ้าพระยาศรีธรรมราธิราช
ดันสกุลบุญยรัตพันธ์

³ ตรงกับวันที่ 21 เมษายน พุทธศักราช 2325

สูงประมาณ 108 นิ้ว กว้างผ่าศูนย์กลางประมาณ 29 นิ้วครึ่ง
ฐานเป็นแท่นกว้าง ผ่าศูนย์กลาง 69 นิ้วครึ่ง ปลายเสาเป็นหัว
เม็ด ทรงมันท์ บนลายเม็ดทรงมันท์บรรจุดวงชาติพระนคร
รัตนโกสินทร์ ซึ่งคงจะมีการบรรจุม้าแล้วตั้งแต่สร้างพระนคร
ครั้งแรก แต่เมื่อพุทธศักราช 2395 พระบาทสมเด็จพระจอม
เกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ช่างแปลงศาลา
เจ้าหลักเมืองใหม่จากศาลาเป็นยอดปรางค์ มีเรื่องปรากฏอยู่
ในพระราชนิพจน์ รัชกาลที่ 4 ว่า

"และที่ศาลาเจ้าหลักเมือง ศาลาเจ้าพระบาท และศาลา
พระเสือเมือง พระทรงเมือง และศาลาเจ้าเจตคุปต์นั้น เดิมเป็น¹⁰
แต่หลังค่าตัวไม้มุงกระเบื้อง ทรงพระกรุณาโปรดให้ช่างก่อรอบ
มีรอบปรางค์อยู่ที่ศาลาพระบาทที่กรุงเทพฯ ราวดีศรีอยุธยา
เก่าทั้ง 4 ศาลา และที่หอกลองนั้น เดิมชั้น 2 ชั้น 3 ขัดแตะถือ¹¹
ปูนทำเป็นยอดเกี้ยวโปรดให้ทำใหม่ ก่อผนังถือปูนแปลงเป็น¹²
ยอดมนตป...."

ตามพระราชนิพจน์ รัชกาลที่ 4 สถาปัตย์เรื่องเกี่ยวกับ
หลักเมืองที่ได้สร้างมาตั้งแต่รัชกาลที่ 1 เป็นความว่า

"แล้วทรงพระราชนิริย์ทรงหลักเมืองชำรุด ทำขึ้นใหม่
แล้วและจะได้บรรจุดวงพระชะดาเสียใหม่ ณ วันอาทิตย์¹³ เดือน
อ้าย แรมเก้าค่ำ¹⁴ (จุลศักราช 1314) พระฤกษ์จะได้บรรจุดวง

⁴ พระราชนิพจน์ รัชกาลที่ 4 หน้า 360 ตรงกับปีชวด พุทธศักราช

จะต้องจ่ายเพิ่มทองคำหนัก 1 บาท เพิ่กว้าง 5 นิ้ว
จากราชการในพระอุสณัฐวัดพระศรีรัตนศาสดาราม กรมสมเด็จพระ^๒
ปรมานุชิต กรมหมื่นบวรรังษี กับพระสงฆ์ราชากະอึก 3 รูป^๓
รวม 5 รูป เมื่อเวลาเจ้ารากได้เจริญพระปริตร แล้วพระฤกษ์ ๑๒^๔
พระยาให้รากดีได้บรรจุที่หลักเมือง เสร็จแล้วมีการสมโภช"

ในศาลปัจจุบัน ทรงกลางเป็นที่ตั้งหลักเมือง รอบ ๆ หลักเมืองมีเทparากษ์อยู่ 5 องค์ เทparากษ์เหล่านี้ 4 องค์ เป็น เทparากษ์หล่อด้วยทองสัมฤทธิ์และปิดทองหมด ส่วนอีกองค์ หนึ่งแกะสลักรูปเทparากษ์ด้วยไม้แล้วปิดทอง ทั้ง 5 องค์นี้ เป็นฝีมือช่างสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น คือ

1. เทพารักษ์ หรือ เจ้าพ่อหอกลง
 2. เทพารักษ์ พระเสื้อเมือง
 3. เทพารักษ์ พระทรงเมือง
 4. เทพารักษ์ พระกาฬ
 5. เทพารักษ์ เจ้าพ่อเจตคุปต์ (หรือเรียกอย่าง

สามัญว่า เจตคุก)
พระเสือเมือง พระทรงเมือง พระกาฬ (ไซยศรี)
และเจ้าพ่อเจตคุปต์ ทั้ง 4 องค์นี้เดิมล้วนแต่มีศาลที่สร้างไว้
เป็นที่ประทับทุกองค์ แม่ในพระราชพงศาวดารรัชกาลที่ 4
ก็ได้ระบุไว้ว่า "ศาลเจ้าพระกาฬและศาลพระเสือเมืองพระทรง

เมือง และศาลาเจดคุปต์นั้น เดิมเป็นแต่หลังคา ตัวไม้มุงกระเบื้อง
ทรงพระกรุณาโปรดให้ช่างก่อรอบ มียอดปรางค์เหมือนอย่าง
ศาลาพระกาฬที่กรุงทavarawaดีศรีอยุธยา เก่าทั้ง 4 ศาลา"

การที่นำเอาเทparakhet พระเสือเมือง พระทรงเมือง
พระกาฬ (ไชยศรี) กับเจ้าพ่อเจตคุปต์มารวมอยู่ในศาลาเจ้าพ่อ
หลักเมือง คงเป็นด้วยศาลาที่เคยประดิษฐานถูกถอน แต่
เหตุการณ์ของบ้านเมืองได้เปลี่ยนแปลงไปตามยุคตามสมัย การ
สร้างศาลาให้ใหม่จึงไม่จำเป็น ทางการจึงได้จัดให้มีประทับอยู่
ณ ที่แห่งเดียวกัน

สำหรับเทพารักษ์ พระหลักเมือง พระเสือเมือง พระทรงเมือง และพระกาฬ นี้ เป็นเทพารักษ์ที่องค์พระมหา kaz tritya ประชานุทุกชั้นได้เคารพนับถือมาตั้งแต่ครั้งโบราณกาล โดยยกย่องนับถือกันว่าเป็นเทพารักษ์ที่สามารถอำนวยความสุขสวัสดิ์พิพัฒนามคลป้องกันสรรพภัยพิบัติให้แก่ผู้เคารพบูชาได้อย่างมหัศจรรย์ ในพระราชพิธีทุกสมัยเมื่อมีการทำพิธีอย่างใดพิธีนั้นต้องอัญเชิญเทพารักษ์ที่ได้ออกนามมาข้างต้น ให้เสด็จมาประทับเป็นทิพย์สักวี

ตามคดีที่ยึดถือกันต่อ ๆ มา คือ ภายหลังที่พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้สร้างพระสยามเทวาธิราชขึ้นแล้ว ก็ถือกันว่า พระสยามเทวาธิราชเป็นประมุขของเทพารักษ์ มีพระเสือเมือง พระทรงเมือง พระหลักเมือง เป็นเทพบริวาร โดยมอบให้

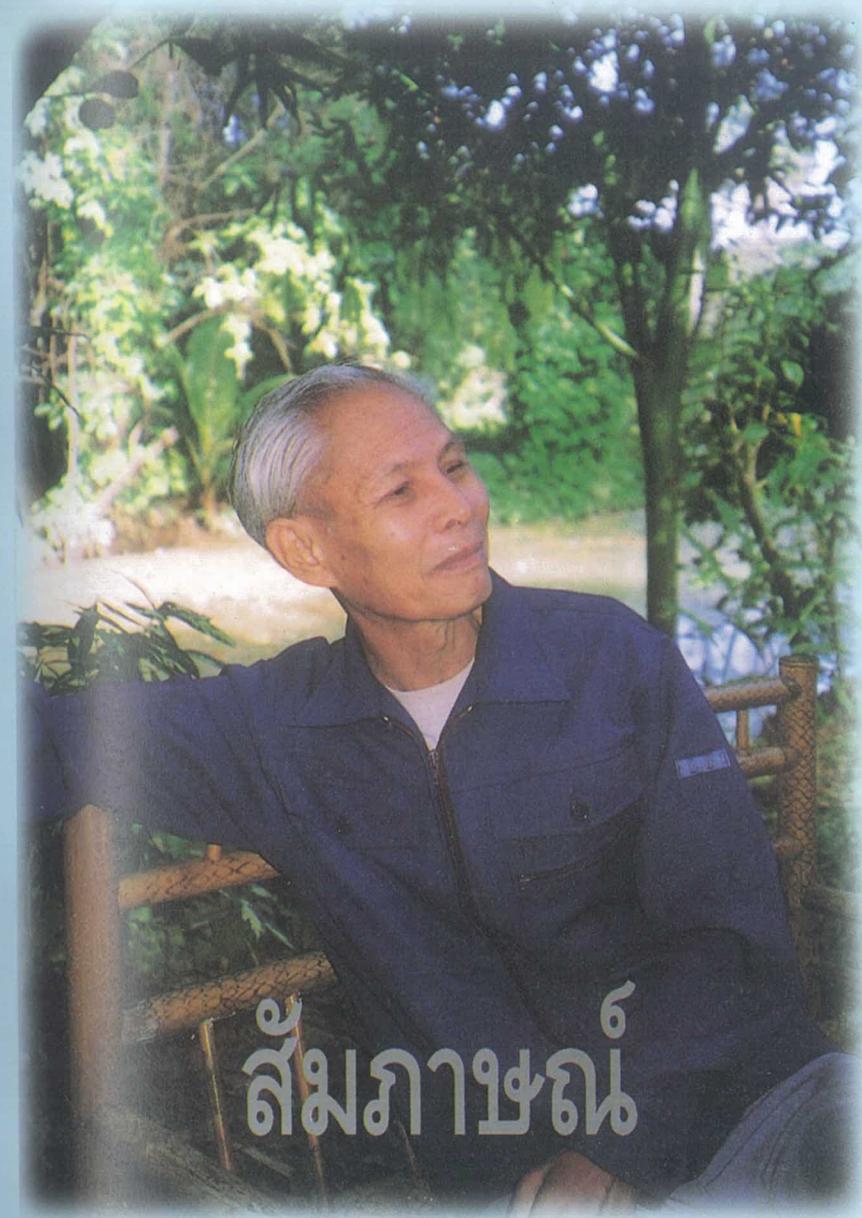
⁵ พระราชพงศาวดาร รัชกาลที่ 4 หน้า 92

พระเสี้້າເມືອງ ຄຸມຄຮອງປ້ອງກັນທາງບກ ທານໜ້າ ຄຸມກຳລັງ
ໄພຣ່ພລແສນຍາກຮອບຄລຸມເມືອງໃຫ້ຮ່ມເຢັນເປັນສຸຂ

พระທຽງເມືອງ ມີໜ້າທີ່ຄຸມຄຮອງປ້ອງກັນໄພຣ່ພໍາປະຊາກ
ທ່ວປະເທດ ມີປູ້ເຈົ້າເຂົ້າເຂົ້າ ປູ້ເຈົ້າສົມັງພຣາຍເປັນບຣິວາຣ

พระລັກເມືອງ ມີໜ້າທີ່ຄຸມຄຮອງພຣະຣາຊກຳໜັດ
ກົງຫມາຍ ໃຫ້ນສາລຕຸລາການດຳເນີນໄປດ້ວຍຄວາມເຖິງຮຣມ
ເປັນຫຼັກຄໍ້າຈຸນບ້ານເມືອງມີໃຫ້ໜວນເຊ່າ ເພຣະບ້ານເມືອງຄ້າຂາດ
ຫຼັກເມືອງເສີຍແລ້ວ ກີ່ຫາມີຄວາມຮ່ມເຢັນເປັນສຸຂສຖາພຣີໄໝ

ຫຼັກເມືອງຈຶ່ງເປັນຫຼັກໜຶ່ງໃນຄວາມສຳຄັນ.....□

ສົມກາປະໂណໍ

ຄໍາດິງໜ້າ ສວິນອກ

ເຮັດເຮັດຈາກໜັງສືອ "ເຈົ້າພ່ອຫຼັກເມືອງ" ໂດຍຈັນທິ່ງຍົງ ກະແສສິນຫຼູ

ພ.ສ. 2504

คำสิงห์ ศรีนอกราช

សំរាប់សំរាប់ សំរាប់សំរាប់

ក្រសួងពេទ្យ

ประกาศเกียรติคุณ
สิงห์ ศรีนook หรือ
สังคม มีผลงานทึ้งเรื่อง
และความสามารถทาง
ภาพชีวิตชนบทด้วยก
และเฉียบคม

ພຶກສິນທີເຄີຍກ່າວໄວ້ວ່າ ພຶກສິນທີເປັນຄະນະໃຫ້ແຕ່ມີແມ່

และพีเป็นเทวตา

คำสิงห์ ความจริงผมเคยเล่าหาลายครั้งในชีวิตของผมโดยเฉพาะเมื่อมองถึงด้านการศึกษาผมถือว่าหาลายอย่างเป็นเรื่องของความบังเอญ ผมเองจบชั้นประถมตอนปลายสองคราบ โลกรั้งที่ 2 และความขาดแคลนทุกสิ่งทุกอย่างสมัยนั้นมีมาก นะครับ และตัวผมเองไม่่อยู่ในฐานะที่จะไปเรียนต่ออะไรมอย่างจริงจัง บัวใหญ่ เมืองโคราช ขณะนั้น ผมเข้าใจว่าเริ่มมีโรงเรียนมัธยมประจำอำเภอ จะสอนมากก็ปักก่อนหน้านั้นผมไม่รู้ แต่ว่า บังเอญในปีนั้นเอง ปีที่จบก็ไปเตร่ ๆ อยู่ 2 - 3 ปีเพื่อรอเวลา คือ พี่ชายเขาก็จบก่อนแต่ขะเดียวกันพี่ชายก็ไปเรียนในจังหวัด เรียนชั้นมัธยมจบมัธยม 3 สมัยโน้น เสร็จแล้วพี่ชายก็ไป สมัครรับราชการเป็นครู อย่างที่เคยเล่า เขายังคงเข้าเริ่มคิดถึงน้องชายคนหนึ่งที่ยังเร่ร่อนอยู่ ผมเข้าใจว่าขึ้นทอนที่สอง ก็ไปฝากรโรงเรียนราชภัฏ ผมจึงได้เรียนในชั้นมัธยม ที่ผมใช้คำว่าเทวดาก็ เพราะว่า จริง ๆ สิ่งที่มันเกิดขึ้นมาในลักษณะนี้ก็คง อุดคิดไม่ได้ว่าไม่ใช่เรื่องธรรมดานัก ผมเรียนเร่ร่อนอยู่ ผมตั้งตัวที่โรงเรียนราชภัฏเขาก็ไปฝากรกลางปี แล้วก็เรียนจนจบชั้นมัธยม 3 เสร็จแล้วก็มาสอบเข้าโรงเรียนรัฐบาลประจำอำเภอจนจบ ทันทีที่ผมจบพี่ชายก็แต่งงาน แต่ผมลงมากรุงเทพฯ และ ความจริงเข้าตั้งใจจะให้ผมเรียนครู ก็ง่ายที่สุดสำหรับคนอย่างพากเราที่มาจากท้องไร่ท้องนา ก็มีประตุ 2 ประตุที่เปิดให้สมัยโน้นนะครับ โครงการมัธยมหากแล้วก็มีทางเลือกอยู่สองอย่าง

อย่างหนึ่งที่เป็นทางสายไฮเวย์ส่วนมากก็ไปเรียนโรงเรียนฝึกหัดครู ก่อนจะยกฐานะเป็นวิทยาลัยครู อีกประตุหนึ่งก็เป็นโรงเรียนนายสิบ เพราะโคราชเป็นเมืองทหาร เพราะฉะนั้นผมตัวเล็ก ไม่แข็งแรงก็คิดว่าไปเรียนครูดีที่สุด ไปยืนความจำแนกสมัครสอบที่วิทยาลัยครู แต่ยังไม่จบกระบวนการ แต่แล้วผมก็คิดว่า ใจไม่อยู่ในห้องถินแล้วใจอยากไปประกอบวันนั้นก็เลยลงมากรุงเทพฯ พี่เคยเขียนว่าพี่รุสกถึงอิทธิพลของหนังสือพิมพ์ที่มีต่อ ห้องถิน

คำสิงห์ ครับ อาจจะเป็นเพราะผมชอบอ่านหนังสือ และปลายสองคราบ ห้องสมุดก็ไม่เคยมี บังเอญโรงเรียน มีครู 2 ท่านรักหนังสือพิมพ์ ซื้อหนังสือพิมพ์เกียรติศักดิ์ พอท่านอ่านเสร็จแล้วท่านก็เอาไปไว้ที่ห้องสมุด อีกท่านหนึ่งเป็นครูผู้หญิง ท่านรับเพลินจิต ท่านอ่านแล้วท่านก็ไปวางไว้ห้องสมุด แต่ส่วนหนังสือของทางราชการจริง ๆ ผมเห็นมีข่าวพาณิชย์ กับอีกเล่มผมเข้าใจว่าราชการกิจจาบุนเดกษา เล่มที่สามที่มีกระแส กะสายมาบ้างไม่มาบ้าง คือ วิทยาสาร อย่างตอบคุณประภัสสรหน่อย เรื่องเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์ เพราะผมเห็นบทบาทของหนังสือพิมพ์โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์เกียรติศักดิ์ซึ่งวิพากษ์ วิจารณ์การเมือง ผมจำได้ว่า ผู้อำนวยการหรือหลักของ หนังสือพิมพ์เกียรติศักดิ์ คือ ร้อยโทสมพันธ์ ขันธวนะ เป็นคนจัดจ้านวิพากษ์วิจารณ์การเมืองพูดถึงประชาธิปไตย พูดถึงความไม่ถูกไม่ต้อง และผมเห็นบทบาทของหนังสือพิมพ์แค่

ปัญหาเล็กๆ ก็ประทับใจผมจริงๆ วันหนึ่งที่สถานีรถไฟบัวใหญ่ ชานชาลาสถานีมันและ ฝนตกมาและเหมือนอย่างโคลน ผมต้องเดินข้ามชานชาลาจากด้านหนึ่งไปอีกด้านหนึ่ง ก็เห็นภาพนี้ เต็มตาทุกวัน ในความรู้สึกว่าทำไม้มันเป็นอย่างนี้ จนเมื่อวันนี้ ผมอ่านหนังสือพิมพ์เกี่ยวดิติกัด เห็นมีจดหมายจากผู้อ่าน ร้องทุกข์เรื่องพื้นชานชาลาสถานีรถไฟจะทำอย่างไรจึงจะให้มันดีขึ้น เจ้าหน้าที่รับผิดชอบดูแลหน่อย อะไรทำของนี้เหละนะครับ ภายในสัปดาห์หลังจากนั้น ผมเห็นมีรถขนหินบดไปปูไปทำเรียบร้อย ผมจึงเริ่มรู้สึกว่าจริงๆ และ หนังสือพิมพ์มีบทบาทมาก ตัวเองก็เห็นหลายสิ่งหลายอย่างในชนบท ถ้าได้อาศัยหนังสือพิมพ์ในลักษณะนี้หรือถ้าตัวเองมีโอกาสได้ทำหนังสือพิมพ์ก็น่าจะทำหลายสิ่งหลายอย่างได้ ความคิดก็มีเคนั้น

ก็เลยเข้ามาทำงานหนังสือพิมพ์

คำสิงห์ ตั้งใจเลียนนะครับ สมัยโน้น บุคลากรทางการข่าวหนังสือพิมพ์สมัยโน้นไม่ค่อยมี ดูเหมือนว่ากรมประชาสัมพันธ์อย่างได้คุณทำข่าวที่ทำอะไรเป็นระบบหน่อย อะไรก็ตาม ทำให้ที่จุพาย เปิดแผนกพิเศษ ถ้าเป็นเดียวันก็เป็นไฟไลท์ตอนเย็นเปิดโอกาสให้คนเข้าไปเรียนวิชาการหนังสือพิมพ์ ผมดูครูบาอาจารย์น่าสนใจจริงๆ ยกตัวอย่างก็ได้ เช่น ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช ท่านอุตสาห์ไปสอนวิชาเศรษฐศาสตร์ และอาจารย์เปลือง ณ นคร ก็ไปสอนศิลปการประพันธ์ การเขียนสารคดีอะไรต่างๆ และอาจารย์จินตนา ยศสุนทร ก็ไปสอน

วิชาข่าว โดยท่านบอกว่าขณะที่ท่านเรียนอยู่ที่อเมริกานั้น ช่วงหนึ่ง ท่านไปฝึกงานหรือไปทำงานอยู่กับกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ มีประสบการณ์ในเรื่องข่าว เพราะฉะนั้นท่านก็มาสอนเรื่องข่าว ก็เผยแพร่เรียนที่นั่นจนจบหลักสูตรของเข้า หลังจากนั้นก็ทำงานหนังสือพิมพ์ ตรงดังไปที่สำนักงานหนังสือพิมพ์เลย บังเอญช่วงเรียนปีสุดท้าย ท่านคึกฤทธิ์ไปสอนวิชาเศรษฐศาสตร์ ให้ ท่านก็บอกข่าวว่าวันที่ 25 มิถุนายน ที่จะถึง ท่านจะออกหนังสือพิมพ์สยามรัฐ แล้วลูกศิษย์ลูกหาศิ้า อย่างไรก็ได้ ใจ ไปด้วย และก็ถ้ามีโอกาสก็อาจจะได้ทำแต่ฝ่ายได้ไปหอโภคณะครับ เพื่อนผมคนหนึ่งเรียนจบมาด้วยกัน คุณชลอ อุยเย็น เขาไป สำหรับผมบังเอญช่วงก่อนหน้านั้น ก็ได้รับเมตตาจากนักหนังสือพิมพ์ประจำการผู้ใหญ่ นำผมไปฝึกหนังสือพิมพ์แนวหน้า ผมจึงได้ทำหนังสือพิมพ์ก่อนจะจบเมื่อจบแล้วก็ทำต่อที่แนวหน้ามาตลอดจนกระทั่งออกจากหนังสือพิมพ์

เป็นนักข่าวหรือครับ

คำสิงห์ นักข่าว นักข่าวการเมือง คือ สมัยโน้นมันมีข่าวอาชญากรรมกับข่าวการเมือง ข่าวศาลจะเป็นข่าวอาชญากรรมนะครับ สมัยนั้นจะเป็นข่าวง่ายๆ นะครับ บ้านเมืองสมัยโน้นไม่ยก คนทำข่าวอาชญากรรมก็ไปทำข่าวตามโรงพัก ต่อมาก็มีข่าวที่ศาล และผมมาช่วยข่าวศาลอยู่ระยะหนึ่งกับสายมาก ตอนเข้าก็ขอบหนังสือพิมพ์ไปแจกจ่าศาลที่ศาล

แล้วก็ขอพลิกสมุดดูว่าวันนั้นมีพิจารณาบัญลังก์ให้ที่ไหน เรา ก็ขออุดคำฟ้องอะไรต่าง ๆ ก็ได้ข่าว เขียนข่าว ผมทำอยู่ปีหนึ่งก็ รู้สึกมันไม่มีอะไรมากนัก ไม่น่าตื่นเต้น ก็ร้องทุกข์หน่อยเขาก็ เลยส่งให้ไปทำการเมือง ก็รู้สึกสนใจเป็นพิเศษ

สมัยนั้นมีนักข่าวสายสภากาแฟครับ

คำสิงห์ สมัยโน้นคนข่าวที่อยู่ในสภามีอยู่ไม่กี่คนครับ รุ่นของผมเป็นรุ่นผู้ใหญ่ที่ผมจำได้จริง ๆ คุณอนงค์ เมฆประสาท เดี่ยวนี้ก็เสียชีวิตไปแล้วครับ เป็นผู้หลักผู้ใหญ่ ขณะที่ทำที่ศาล คุณสมศรี สมจิตติ เป็นผู้ใหญ่ ผมไม่แน่ใจว่าท่านยังมีชีวิตอยู่ หรือเปล่าตอนนี้ ผมเองก็ไปป่วนเปี้ยนอยู่แล้วสภานะครับ

ในสมัยนั้นมีนักข่าวสายสภากาแฟช่วยรัฐบาลให้ครับ

คำสิงห์ ยังไม่มี นี่เป็นพัฒนาการใหม่มาก ช่วงนั้น เป็นสมัยของท่านจอมพล ป. ตอนปลาย

2490 กว่า ๆ

คำสิงห์ ผมเข้าใจว่าท่านกลับมาครั้งที่สอง ท่านออกไปประยุทธ์อย่างที่เรารู้จะครับ ตอนปลายทรงครามท่านออกไป และหลังรัฐประหารท่านก็กลับเข้ามา แล้วกลับเข้ามาตอนสอง ผมเข้าใจว่าท่านมีจิตสำนึกทางประชาริปไตยค่อนข้างจะชัดเจน โดยเฉพาะหลังจากท่านไปทศนาจนรัตต่างประเทศกลับมาท่านมา เปิดข่าวการไฮปาร์ค และให้สิทธิเสรีภาพต่าง ๆ ผมเข้าใจว่า ยุคหนึ่งเป็นยุคที่ผมทำข่าวการเมืองก็เป็นที่สนุกสนาน เห็น พัฒนาการการเมืองที่จะบอกว่าเป็นเด็จการการเมืองก็คงได้

แต่ช่วงนั้นเดียวแกนก็ต้องอิงประชาธิรัฐ พอมีสถาบันการเมือง มีสภากาฟ แต่ว่าผู้ที่เป็นผู้นำก็มีศิลปในการปกครองประเทศ มีมือซ้ายมือขวา อย่างมีผลต่ำรัฐบาล (ศรีyanan) มีผลเอกสารชัดเจน (ธนาธร) มีฝ่ายทหาร มีฝ่ายตำรวจ และท่านจอมพล ป. ก บริหารงานใช้ได้สำหรับผมนะครับ

ชื่นไปทำงานที่เชียงใหม่ในช่วงไหนครับ

คำสิงห์ หลังจากทำงานหนังสือพิมพ์มาระยะหนึ่ง ผมมีปัญหาสุขภาพ เพราะว่างานหนังสือพิมพ์เป็นงานหนักมาก ต้องใช้คำว่า แพ้ความจนก็แล้วกัน คือไม่มีสถานที่ ไม่สามารถ จะดำรงชีพอยู่ได้ ที่สามารถอยู่มายได้ระยะหนึ่งก็ในฐานะเคยเป็นเด็กวัด รายได้จากหนังสือพิมพ์จำได้ว่า ได้สัปดาห์ละ 200 บาท เพราะฉะนั้นพออยู่ไประยะหนึ่งก็รู้สึกว่าไม่มีค่าตอบ คือ เรื่อง สุขภาพ ถึงใจรักอย่างไร ก็คงทำไม่ได้ ก็เผอิญช่วงจังหวะนั้น ผมได้อ่านพบประกาศรับสมัครพนักงานป้าไม้ ก็เปิดป้าไม้ แขวงขึ้นครั้งแรก ผมก็สนใจหน่อย ตอนนั้นก็ลังเลว่าจะกลับบ้านหรืออยู่กรุงเทพฯ ก็ตัดสินใจแล้วว่าถ้าอยู่กรุงเทพจะไม่สามารถฝ่ากระแสชีวิตซึ่งมันหนักหน่วงขึ้นทุกที จะกลับบ้านก็มองไม่ค่อยเห็นทาง คิดไม่ตกรู้จะไปทำอะไรดี ในที่สุดก็เห็นประกาศกรมป้าไม้ ประกาศรับสมัครพนักงาน ข้าราชการชั้นผู้น้อยสุดที่เขาจะรับได้ เราไม่มีอย่างอื่นก็ไปสมัครเป็นแม่ยน พนักงานประจำป้าไม้แขวง เสร็จแล้วก็ได้รับการบรรจุให้ขึ้นไปประจำป้าไม้แขวงที่เขตเชียงใหม่ แต่บังเอิญผมมีภาระงานตัวช้าสุด

เพราะหลังจากสอบแล้วกลับไปบ้านนอก และไม่ได้พึ่งผล แต่บังเอิญผลการสอบเข้าส่งมาที่วัด ตอนนั้นผมอยู่ที่วัดมหาพฤฒาราม เพื่อนคนหนึ่งไปที่วัดก็เห็นจดหมายเข้าจึงส่งต่อไปมันพ้นเวลาที่เขารับกำหนดแล้ว เพราะความที่อยากระเปลี่ยนที่อยู่ อยากจะไปในโลกกว้าง คิดว่าเป็นโอกาสดีแล้วจึงลงมากรุงเทพฯ ไปที่กรมป่าไม้ตามเขาว่าเขายังให้อcasที่จะรับอยู่หรือเปล่า ทางกรมบอกว่า มีคนsslสิทธิ์หลายคน แต่เขาบอกว่าคนที่จะให้ตอบคำถามนี้ได้ต้องสุดกต้องขึ้นไปเขตที่เชียงใหม่คุณติดต่อเองก็แล้วกัน แต่ว่าเขาก่อนข้างจะแน่ใจว่า ถ้าคุณไปรายงานตัวเขาก่อนข้างจะยังรับอยู่ เพราะมีคนsslสิทธิ์ และเขาก็แนะนำว่าถ้าคุณตัดสินใจจริงคุณควรจะมีโทรศัพท์รายงานตัวไปจากกรุงเทพฯ และพมกที่อย่างนั้น แล้วก็ตามโทรศัพท์ขึ้นไป โชคดีได้ทำงาน จึงไปอยู่กรมป่าไม้ เป็นพนักงานป่าไม้แขวง เตรีดเตรีร่อนไปลำพูนตอนล่างแควอำเภอี้ อำเภอี้ บ้านโย่

ป่าไม้ในช่วงเวลานั้นคงจะมีสภาพเป็นป่ามากกว่าปัจจุบันนี้

คำสิงห์ เต็มไปด้วยป่ารับ เหลือเชื่องครับ พอกลับลงมาจากเชียงใหม่ ลงมาจากเหนือ เป็นช่วงแห่งการตัดสินใจเมื่อนกันครับช่วงนั้น คือ ผมรู้สึกว่าพอแล้วการที่ไปใช้ชีวิตอยู่ในป่าทางเหนือ 4-5 ปี ไม่มีอะไรนาน่าสนใจอีก ก็เริ่มมองว่าเราอยากระเปลี่ยน ที่นอกเหนือไปจากงานช้ำชา กดกันไม่มีทางไป แต่พอเดินทางกลับแจ้งความอีกเมื่อนกัน พมกได้อาชัยหนังสือพิมพ์น้อยเรียบเหมือนกันนะครับ ไม่แน่ใจว่าหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ หรือ ลิเบอร์ตี้ ส่องอันนี้เหลือครับที่ประกาศรับสมัครผู้ช่วยนักวิจัยของมหาวิทยาลัยคอแล ขอเล่านิดนะครับ คือແນลเข้าส่งคุณมาตั้งศูนย์วิจัย แต่สมัยโน้นเขารู้ว่าศูนย์ค้นคว้ามหาวิทยาลัยคอแลประจำเข้าที่ อีสต์

อยุ่นนะครับ แต่ไม่รู้จะแต่งไปowardใคร เมืองก็ไม่ชอบเข้า ผมเตรีดเตรีร่อนอยู่ແวนนั้น ด้วยความสนุก แต่ความสนุกกิ่งก้านไปในเวลาไม่กี่ปี ก็หมด ก็อยากจะทำอะไรมากไปกว่าการไปตีตราไปตรวจป่า ไปทำอะไรแต่ก็ความที่เป็นคนช่างจดช่างจำ ก็ได้บันทึกเรื่องราวอะไรไว้บ้าง ในที่สุดเวลา 4 ปีก็ไม่ถึงกับเสียเปล่าอย่างน้อยก็ได้เรื่องเก็บจะยา เรื่องสั้นขนาดยาวมาเรื่องหนึ่ง เรื่อง ไฟร์ฟ้า คุณประภัสสรคงได้อ่านแล้ว

เรื่องสั้นเรื่องแรกที่พี่เขียนคือเรื่องอะไรครับ

คำสิงห์ คนพันธุ์

ทราบว่าได้ความคิดนี้มาจากเรื่องของการช่วยเหลือของต่างประเทศ

คำสิงห์ คือ ผมขอเล่าก่อนสักนิดก่อนที่จะเขียนผมกลับลงมาจากเชียงใหม่ ลงมาจากเหนือ เป็นช่วงแห่งการตัดสินใจเมื่อนกันครับช่วงนั้น คือ ผมรู้สึกว่าพอแล้วการที่ไปใช้ชีวิตอยู่ในป่าทางเหนือ 4-5 ปี ไม่มีอะไรนาน่าสนใจอีก ก็เริ่มมองว่าเราอยากระเปลี่ยน ที่นอกเหนือไปจากงานช้ำชา กดกันไม่มีทางไป แต่พอเดินทางกลับแจ้งความอีกเมื่อนกัน พมกได้อาชัยหนังสือพิมพ์น้อยเรียบเหมือนกันนะครับ ไม่แน่ใจว่าหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ หรือ ลิเบอร์ตี้ ส่องอันนี้เหลือครับที่ประกาศรับสมัครผู้ช่วยนักวิจัยของมหาวิทยาลัยคอแล ขอเล่านิดนะครับ คือແນลเข้าส่งคุณมาตั้งศูนย์วิจัย แต่สมัยโน้นเขารู้ว่าศูนย์ค้นคว้ามหาวิทยาลัยคอแลประจำเข้าที่ อีสต์

เอเชีย ประจำเอเชียภาคเนย์ เข้าส่งนักศึกษาปริญญาเอกมาเก็บข้อมูลเพื่อจะไปเขียนวิทยานิพนธ์ เท่าที่ผมจำได้เกี่ยวกับคนจีนในประเทศไทยเข้าส่งมาคนหนึ่ง ศาสตราจารย์มาคนหนึ่ง ประวัติศาสตร์การปกครองการเมืองส่งมาคนหนึ่งและก็มีโดยทั่วไปมนุษย์วิทยาลักษณ์ ใช้ใหม่ครับ มาศึกษาบุคลิกภาพของชาวนาไทย หาผู้ช่วยไม่ค่อยได้ที่จะมาสัมภาษณ์ไปอยู่กับชาวไร่ชาวนา ที่จะเข้าใจชาวนา สื่อสารกับชาวนา ผมเข้าใจว่าเขา มีปัญหา เขางดแจ้งความในหนังสือพิมพ์ ผมอ่านแล้วก็สนใจ เพราะเรากลุ่มชาวนาการที่จะกลับลงกรุงเทพฯ อาจจะเป็นโอกาสส่งใบสมัครมา เสร็จแล้วเขาก็ตอบให้มามาสัมภาษณ์และส่งตัวมาให้ด้วย ก็ลงมาสัมภาษณ์ เสร็จแล้วผมก็ทำงานกับคอด้วย 2 - 3 ปี พอกหมดโครงการจึงกลับไปเรื่องน ตอนนั้นยังไม่รู้ว่า จะไปทำอะไรดี ไปเป็นพนักงานขายของบริษัทซิงเกอร์มันสนุกอีกช่วงที่อยู่นั้นเองก็ได้เห็นสภาพของชาวไร่ชาวนาจริง ๆ ได้ฟังเรื่องสนุกสนานการที่เดินทางไปตามหมู่บ้านในชนบท วันพระ เข้าพรรษาพากคนแก่คนเฒ่าเข้าก็มาถือศีล ผมก็ถือโอกาสไปนอนที่ศาลาวัดและก็คุยกับคนแก่ เขาก็เล่นนิทานให้ฟัง เล่าเรื่องราวด้วยความพูดว่ามันอัศจรรย์มาก ก็อย่างที่เขียน ก็เริ่มเขียนขอตอบคุณประภัสสร เรื่องคนพันธุ์ ขณะนั้นผมไปอยู่ขอนแก่นยังเป็นพนักงานขาย วันหนึ่งผมไปที่สถานีรถไฟขอนแก่น ก็เห็นขบวนรถไฟฟ้าจอดเป็นขบวนที่โอล่ามาก มีเจ้าหน้าที่ทั้งจังหวัดไปเต็ม ผมคิดว่าคงจะมีงานอะไร ก็สังเกตอยู่ ๆ จนใน

ที่สุดก็พบว่ารถคันนั้นมีนายกรัฐมนตรีของประเทศไทยเดินทางมาที่ขอนแก่นเพื่อมารับมอบของขวัญจากสหราชอาณาจักรคือป่อร์วะไปให้สถานีที่ท่าพระ ก็นีกสนุกจึงยื่นรองเข้านำขบวนวัวลงมาจากรถไฟและจัดการส่งก็ได้ความคิดขะณะนั้นว่า นี่จะเป็นการจัดการพันธุ์วัวในประเทศไทย ผมจึงใช้คำจาก โโคพันธุ์มาเป็นคนพันธุ์ด้วยความรู้สึกสนุกสนานในการมัน แม้น่าจะสนุกเมื่อเข้าสั่งวัวมา ต่อมาก็น่าจะมีอะไรตามมา ก็เลยนั่งเขียนเรื่องคนพันธุ์ส่งมาที่หนังสือพิมพ์ปียะมิติ ก็เลยตั้งต้นหลังจากนั้น ผมเข้าใจว่าหลังจากคนพันธุ์ลงพิมพ์ ก็มีจดหมายถึงบรรณาธิการบอกว่า เขียนดี น่าอ่าน อย่างอ่านอีก ผมตะลุยเขียนเลย น่าทึ่งมากว่าผมใช้เวลาไปเดียวผมเขียนหนังสือได้ 7 เรื่อง ในขณะที่ตีรดเตรือยู่ เรื่องสั้นนี้ 7 เรื่อง เสร็จแล้วก็เลิก เพื่อคนหนึ่งที่เข้าอ่านเรื่องสั้นมาก็คิดว่า น่าจะรวมพิมพ์เป็นเล่ม แต่ผมเองผมไม่มีเคลมีความคิดเรื่องนี้เลยนะครับ เขาก็พิมพ์เป็นเล่มก็สามารถรวม พอร์รวรรุณแล้วก็พบว่ามันบางเกินไป จะทำอย่างไรจึงจะเพิ่มความหนา ในที่สุด ผมก็คิดและถามเลยว่า จะเอาไว้หน้า เขาก็อกว่าหนังสือนี้ควรจะได้ทั้งหมดสัก 100 หน้าก็แล้วกัน เพราะเท่าที่มีอยู่ประมาณ 70 - 80 หน้า ผมเอากระดาษมา弄ลงมือเขียนทันทีเลย เรื่องที่เขียนนี้คือ ไพร์ฟ้านะครับ ที่มันยาวหน่อย เพราะว่าอย่างให้มันครบ ไพร์ฟ้านี้เป็นเรื่องที่ได้รับความอื้อชา คำสิงห์ ผมเข้าใจว่า ใช้คำนั้นก็คงได้นะครับ มัน

เป็นเรื่องแรก ๆ ที่เขียนเรื่องที่สมจริง ผ่านพังคำวิจารณ์จากคน
เขียนวิจารณ์ว่า เป็นครั้งแรกที่เข้าได้อ่านเรื่องสั้นในรูปที่สมจริง
และเป็นชีวิตที่คุณเคยคือชีวิตของผู้คนในชนบท ซึ่งไม่ค่อยมี
ใครเขียน ไฟร์ฟ้าเป็นเรื่องที่ทำให้ถูกกล่าวขวัญมาก คนว่าดีก็มี
คนว่าไม่ดีก็มี ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ ได้รับการทักท้วง คน
บางคนก็ว่าไม่น่าจะเขียน บางคนว่าเขียนก็ดีแล้ว ไม่ใช่เรื่องที่
ทำให้มีชื่อเสียง แต่ผ่านสังเกตว่าเรื่องที่มีคนอ่านเป็นพากเรื่อง
ประเกทเขียดขาด อะไรเหล่านี้ พากคนพันธุ์ พากกระดานไฟ
ซึ่งเป็นชีวิตสด ๆ สมัยโน้นต้องใช้คำว่าชีวิตสด ๆ ของชนบท
คำว่าสด ๆ เป็นเรื่องของชนบท มาจากชีวิตจริงที่เป็นปัญหา
ที่คนอื่นไม่ค่อยเห็น ผ่านเข้าใจว่าเป็นอย่างนั้น ผ่านไม่เข้าใจว่า
คนไทยจะใช้ประโยชน์จากมันอย่างไร แต่ผ่านคิดว่าส่วนหนึ่งที่
ทำให้เรื่องเหล่านี้ได้รับการกล่าวขวัญมาระยะหนึ่งอาจจะเป็น
ไปได้ว่าสมัยโน้น พากฝรั่งเริ่มสนใจเชียเรามาก โดยเฉพาะ
อเมริกาก็หันมามอง ผ่านเข้าใจว่าเขามีกิจกรรมอะไรที่อยากจะ
ทำในถิ่นนี้ เขากำหนดดูทศศาสตร์ของเขาว่าเขาจะทำอะไร
และปัญหาของส่วนนี้ของโลกเป็นอย่างไร เขายากรู้จัก เขา
เตรียมการที่จะมาทำอะไรสักอย่าง อาจจะอยากรื้อทิพล
อาจจะสกัดลัทธิการเมืองซึ่งสมัยโน้นยังขัดแย้งกันรุนแรง สิ่งที่
ทำให้ฝรั่งเขารึ่งสนใจจริงจัง ผ่านเข้าใจว่าเขามุ่งเน้นความ
ในการที่จะมาทำอะไร อย่างไรเพื่อให้ได้ผลสมประสงค์ แต่ผ่าน
พบว่าคนน่าจะประสบความล้มเหลวในระดับหนึ่ง คือไม่สามารถ

จะเป็นมรรคเป็นผลมากมายนัก จึงมีหน่วยอาสาสมัคร ผ่านมา
เห็นพากอาสาสมัครพากนี้เข้าก็เรียนภาษาไทยมาบ้างเมื่อเข้า
เริ่มมาเมืองไทยเข้าส่งไปอยู่ตามชนบท รุ่นแรก ๆ เขาก็
รายงานกลับไปว่าเข้ากับคนชนบทไม่ค่อยได้มั่นคงละลอก
มั่นห่างไกลเกินไป ไม่สามารถจะติดต่อกันได้ จึงมีคนคนหนึ่ง
ผ่านจำชื่อไม่ได้แล้วนะครับ เสนอว่า ถ้าอยากรอยู่กับชนบท
อยากรู้จักคน ก็ต้องอ่านวรรณกรรมเรื่องนี้ คือ ฟ้าบ่ักน หลัง
จากนั้นเอง ผ่านเข้าใจว่าหลังจากที่เข้าอ่านอย่างครั้ง เกิด
พยายามแปลบ้างส่งมาให้ผ่านดูบ้าง ตอนนั้นผ่านก็เริ่มมีเพื่อนมี
ผู้บ้างจึงเป็นแรงบันดาลใจให้ ก็มีคนยุ่ง ไหน ๆ ก็มีคนให้
ความสนใจอย่างนี้แล้ว กัน่าจะแปลให้เป็นเรื่องเป็นราว เพื่อน
ก็เลยนั่งลงแปลและก็เสนอ Oxford มหาวิทยาลัย Oxford ก็
เลยเริ่มเอาไปพิมพ์ เส้นทางเดินมาของวรรณกรรมก็คงเป็น
อย่างนั้น แต่นั้นในส่วนที่เป็นการอ่านวรรณกรรมที่ผิดแยก
ออกไปหน่อย ผ่านเข้าใจว่าคงเคยซินกับการอ่านวรรณกรรม
เพื่อหาความสนุก หาความบันเทิงให้กับตัวเอง เป็นการสนับสนุน
แต่ว่าคนที่จะอ่านอย่างจริงจัง อย่างฝรั่ง อย่างหาความเข้าใจ
หาสิ่งที่มีความหมายที่มีปรากฏอยู่ในวรรณกรรม ผ่านเข้าใจว่า
เขาก็ความสำคัญในระดับนั้น ผ่านคิดว่าอันนั้นคือสิ่งที่ทำให้
ฟ้าบ่ักนได้รับความสนใจ

คงจะเป็นว่างานของพีคัลสิงห์เป็นงานที่สะท้อนภาพของ
ชนบททั่วไป หรือความเป็นอยู่ของคนไทยในชนบท

คำสิงห์ ผมเข้าใจว่าจะเป็นอย่างนั้น คือ หลังจากนั้นผมก็ได้รับเชิญจากพวกราชาสมัครเข้าจะชวนผมไปพบปะไปพูดคุย อันนี้เป็นอาสาสมัครรุ่นต้น ๆ นะครับ ไม่ใช่รุ่นปัจจุบัน ผู้อำนวยการซึ่งคุ้นเคยกัน ก็จะให้พวกรเหล่านั้นอ่านก่อน และหลังจากนั้นก็ชวนผมไป แต่ผมเห็นเข้าเยี่ยโนํเดที่พิมพ์แจกโรนีว่าแจก เข้าพิมพ์ว่าทางหนึ่งที่เราจะสัมฤทธิ์ผลในการทำงานในการจะอยู่ร่วมกับคนอื่นเชีย โดยเฉพาะคนประเทศไทยซึ่งปัญหาอยู่ในชนบท ก็น่าจะต้องรู้จักว่าคนเหล่านี้เขาเป็นคน มีความรู้สึกนึกคิด มีขนบธรรมเนียมประเพณี มีวัฒนธรรมของเขารา เขารู้จักร้อน รู้จักรห้าว รู้จักรกรธ รู้จักรเกลียด พวกรเราจากภายนอกไม่สามารถเข้าใจสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ว่า ทำไมเรื่องแค่นี้เขามีจึงต้องกรธ เรื่องอย่างนี้ทำไม่เร้าหัวเราะ เขายังหน้ามุ่ยอะไรอย่างนี้ ในที่สุดผมเข้าใจว่า ฟ้าบกัน สนองตอบในส่วนนั้นนั้นเป็นบทบาทของวรรณกรรม ฟ้าบกัน

ถ้าเปรียบเทียบว่าภาพของชนบทจากที่พี่เขียนไว้ในฟ้าบกัน กับในปัจจุบันนี้มีความเปลี่ยนแปลงไปมากไหมครับ

คำสิงห์ เปลี่ยนมากครับคุณประภัสสร เปลี่ยนมากโดยเฉพาะสิ่งที่เป็นวัตถุเปลี่ยนมากรั้วแต่ผมเข้าใจว่า สิ่งเล็ก ๆ ความเป็นคน อาการภัยใน หรืออาการภัยนอกเปลี่ยนไปเยอะแต่สิ่งที่กรุ่นอยู่ข้างในของสังคมชนบทยังเป็นปัญหาเดิม ๆ ปัญหาความยากจน ตามไม่ทันโลก ปัญหาหลายอย่างที่เราเห็นนี้แหละถ้าเฝ้ามองภาพปัจจุบัน คือในยุคของที่เศรษฐกิจดรอຍ

ลูกหลานชนบทที่กลับไปสู่บ้านเก่าอีกรังหนึ่งมันจะนำความเปลี่ยนแปลงไปสู่ชนบทใหม่ครับ

คำสิงห์ ผมคิดว่า เป็นเรื่องท้าทายนะครับ ผมคิดว่า หลังจากที่เรามีปัญหาอย่างปัจจุบันนะครับ คนที่ละทิ้งบ้านเมืองกลับไปสู่ชนบท เรา มีความหวังว่าคนเหล่านี้จะกลับไปใช้ชีวิตอยู่ในชนบทได้ผมไม่แน่ใจครับคุณประภัสสร ในความรู้สึกของผมที่แล้วมา คนปัจจุบันกับคนรุ่นเก่า แตกต่างกันในสาระสำคัญอย่างหนึ่ง ผมคิดว่าชาวไร่ชาวนาในอดีตในปัจจุบันหรืออย่างน้อยในยุคที่ผมยังเป็นเด็ก เขายังคงความสุขเป็นรายรับ เข้าไปทำไร่ ทำนา ทำสวน เขายังคงความสุข ความสุขเป็นรายรับ เข้าไปทำไร่ ทำนา ทำสวน เขาไม่ได้คิดเป็นตัวเลข เขายังไม่ได้คิดเป็นเงินเป็นทอง เวลาทำน้ำค่าแรงงานต้องตามมาในราคากำไร ขายต่อ ขายต่อ ยังคงความสุขจากการ 份ตกถูกต้องตามกฎกาลได้เก็บเกี่ยว ไม่มีหนอน มีแมลง ก็เป็นความสุขแล้ว ชีวิตก็เป็นอย่างนั้น ไม่คำนึงถึงตัวเลขมากนัก แต่ปัจจุบันผมอยู่ปากช่อง ลูกหลานยะอะที่เข้ามาใช้ชีวิต ทิ้งท้องไร่ท้องนา มาในรอบ 10 - 20 ปีที่ผ่านมาเป็นคนรุ่นใหม่คนเหล่านี้ทำงานไม่เป็นอิสระจากโรงงานกลับไปอยู่บ้านนอก ผมยังมองไม่ออกว่า เขายังใช้ชีวิตอย่างไร ที่บ้านผมเองที่ปากช่อง ก็มีโทรศัพท์ มีบ้านให้พักหลายคนก่อนที่จะมาเป็นหนุ่ม - สาว โรงงานก็เคยอยู่ในเรามาก่อน เสร็จแล้วพอเข้าฟองสบู่แตกเขากลับไป ไปที่

บ้านอยู่อาทิตย์สองอาทิตย์ก็รู้สึกว่าอยู่ไม่ถูกทางตัวไม่ถูก เลื่อนไปอยู่ปากช่อง ไปอยู่กับพม กพุดคุยกัน แต่พมสังเกตตลอดเวลา สิ่งที่เขากุยกันเข้าใช้โทรศัพท์ติดต่อกัน เขามุดคุยกันแต่เรื่องงาน จะติดต่อเพื่อนที่ตราด ที่สงขลา ที่ห่างไกล ว่ามีงานอะไรบ้าง พูดแต่เรื่องงานนั่นคือรับไปบ้านไม่รู้จะทำอะไรไม่รู้ เรื่องทุนเรื่องรองก็ไม่ค่อยมี ชีวิตก็เปลี่ยนไปหมดแล้ว เพื่อนผู้ก็ไม่มี ในที่สุดก็กลับมาอีก แล้วตัวพมเองผอมสังเกตคนที่ทึ้งโรง งานทึ้งเรื่องกลับไปสู่ชนบท หนึ่งเขามาใช้คนเก่าแล้ว สองสิ่งที่ติดตามเข้าไปมีปัญหาใหม่ ๆ ยาเสพติด สิ่งอื่น ๆ นั่นคือ คนละชนิดผอมจึงไม่แน่ใจว่า ปัญหาชนบทมันจะเปลี่ยนเป็นอย่างไร วรรณกรรมรุ่นใหม่ ๆ น่าจะได้สะท้อนสิ่งเหล่านี้ ผมเข้าใจว่า คุณประภัสสรก็คงจะเห็นด้วยกับผอมว่าวรรณกรรมนั้นเป็นศิลป งานศิลปที่เล่าเรื่องชีวิตและชะตากรรมของผู้คน แต่เราไม่ได้เล่าเฉพาะอาการภัยนอก แต่สิ่งที่อยู่ภายในอาการภัยใน ของสังคม น่าจะเป็นส่วนสำคัญที่วรรณกรรมน่าจะเข้าไปให้ถึง แต่เราไม่พบมากนัก

มีคนพูดว่า วรรณกรรมไทยที่ไม่ค่อยคีบหน้าอาจจะเป็น เพื่อระวังเรายังขาดแรงกดดัน กระแสกดดัน ซึ่งเปรียบเทียบ กับประเทศอื่น ๆ เขาเมืองกดดันจากด้านเศรษฐกิจการเมือง หรือสังคม ซึ่งแรงกว่าเรา ผมคิดว่าอันนี้อาจจะเป็นโอกาสอันดี ของวรรณกรรมไทยที่จะเกิดความเคลื่อนไหว

คำสิงห์ ครับ พมเห็นด้วย ผมหวังว่าจะเป็นอย่างนั้น

เพราะว่าที่แล้วมา เนื่องจากการก่อเกิดของงานวรรณกรรม มัน เกิดมาเพื่อให้ความบันเทิงนั่นคือ ประเทืองอารมณ์ ถือว่าเป็น เรื่องอ่านเล่นสนุก ๆ แต่ว่าอย่าง “ศรีบูรพา” เคยพูดนั่นคือว่า วรรณกรรมก็ต้องอยู่กับสังคมที่มันเกิดขึ้น สมัยโน้นเป็นสังคม สนับสนุน ก็แสดงให้ความสุข แล้วคนก็โอนเตอร์เทนต์ว่องใน รูปแบบต่าง ๆ วรรณกรรมเข้ามาก็สนองตอบส่วนนั้น แต่ชีวิต มันเปลี่ยนแปลงไปแล้วหลังปัจจุบันนี้ผมเข้าใจว่านักเขียนรุ่น ใหม่จะตั้งใจคิดหรือไม่คิดผิดเข้าใจว่าตอนนี้เขารึมคิดแล้ว จะถูกอย่างคุณประภัสสรตั้งข้อสังเกตคือ เหตุการณ์ สถานการณ์ ของบ้านเมืองอาจจะพลิกโฉมวรรณกรรม อาจจะทำให้เราเห็น วรรณกรรมในรูปแบบใหม่ ๆ ที่ให้ความสำคัญของอาการภัยใน ของสังคมภัยในมากกว่าปราภภัยภัยนอก อย่างที่เราทำ มาในช่วรยะเวลาหลายปี □

จากรายการ “วงวรรณกรรม” ดำเนินรายการโดย ประภัสสร เสวิกุล
ออกอากาศทางสถานีวิทยุราษฎร์

การเมือง

ตัวเลขผู้ขอใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาอกราชเศศ

จากจำนวนคนไทยในด่างประเทศที่สถานเอกอัครราชทูต และสถานกงสุลใหญ่ 78 แห่ง ประเมินว่ามีประมาณ 757,655 คน ปรากฏว่ามีผู้มาขอลงทะเบียนนี้ใช้สิทธิเลือกตั้งนักการอาณาจักร 26,512 คน คิดเป็นร้อยละ 3.49 ของจำนวนประชากร สำหรับประเทศไทยในด่างประเทศมาลงทะเบียนมาก 10 อันดับแรก ได้แก่

1. สหราชบูรพา 267,000 คน	มาลงทะเบียน 9,803 คน	แยกเป็น
โลสแองเจลิส	140,000 คน	มาลงทะเบียน 8,438 คน
นิวยอร์ก	15,000 คน	มาลงทะเบียน 537 คน
วอชิงตัน	100,000 คน	มาลงทะเบียน 434 คน
ซิตีโค	12,000 คน	มาลงทะเบียน 394 คน
2. ไดทัน	150,000 คน	มาลงทะเบียน 3,005 คน
3. อิสราเอล	24,000 คน	มาลงทะเบียน 1,898 คน
4. จีน	30,674 คน	มาลงทะเบียน 2,377 คน
ช่องกง	30,000 คน	มาลงทะเบียน 1,358 คน
ปักกิ่ง	350 คน	มาลงทะเบียน 158 คน
กว่างโจว	140 คน	มาลงทะเบียน 46 คน
คุนหมิง	110 คน	มาลงทะเบียน 65 คน
เชียงไห่	74 คน	มาลงทะเบียน 50 คน
5. สวีเดน	7,685 คน	มาลงทะเบียน 1,080 คน
6. อียิปต์	1,500 คน	มาลงทะเบียน 709 คน
7. เยอรมัน	34,623 คน	มาลงทะเบียน 969 คน
บอนน์	30,309 คน	มาลงทะเบียน 881 คน
เบอร์ลิน	4,314 คน	มาลงทะเบียน 88 คน
8. อังกฤษ	15,000 คน	มาลงทะเบียน 542 คน
9. ชาอดิอาระเบียร์	18,272 คน	มาลงทะเบียน 520 คน
ริยาด	16,772 คน	มาลงทะเบียน 157 คน
เจดดาห์	1,500 คน	มาลงทะเบียน 363 คน
10. คุเวตและบาหเรน	5,000 คน	มาลงทะเบียน 520 คน

ศิลปะ&ธรรม

พระพุทธปฏิมากรรมใน พระราชด้ำริ

พระบาทสมเด็จ
อ ดุ ล ย ด ช
แห่งกรุงรัตนโกสินทร์
ด้านศิลปกรรมอย่างมาก ได้ทรงมีพระราชด้ำริและทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ ให้สร้างพระพุทธรูปและพระพิมพ์อันเป็นศิลปกรรม^๑
แบบพระราชนิยมส่วนพระองค์ขึ้นหลายแบบ และหลายปาง
ที่สำคัญและน่าสนใจประกอบด้วย

พระเจ้าอยู่หัวภูมิพล
มหาราช รัชกาลที่ 9
ทรงสนพระทัยทาง

พระพุทธรูปประจำทบัณฑ์ประทานพร กปร

โปรดให้สร้างขึ้นครั้งแรกตามแบบที่พระธรรมจินดาภรณ์ (ทองเจือ จินตากโร) วัดราชบพิตร กทม. คิดขึ้น เป็นแบบพระพุทธรูปประจำทบัณฑ์ขัดสมาธิราบ ปางประทานพร มีพระปรมາภิไชยย่อ กปร ประดับหน่อผ้าทิพย์ เพื่อให้ประชาชนໄວเป็นที่สักการะบูชาทั่วราชอาณาจักร มีสองขนาด คือ หน้าตักกว้าง 5 นิ้ว และ 9 นิ้ว พุทธลักษณะเลียนศิลปะแบบสุโขทัย สร้าง ณ วัดเทวสังฆาราม อำเภอเมืองกาญจนบุรี ส่วนรุ่นที่สอง สร้าง ณ วัดบวรนิเวศวิหาร แต่ช่างกรรมศิลปการได้แก้ไขจากแบบเดิมเล็กน้อย

พระพุทธรูปปางประจำชาติที่ 7

เป็นพระพุทธรูปปางประจำทบัณฑ์อภัย สูงรวมฐานและฉัตร 16 นิ้ว พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงโปรดเกล้าฯ ให้ทรงศิลปการดำเนินการปั้นหุ่นและหล่อ โดยเสด็จฯ ทรงเททองหล่อเมื่อ พ.ศ. 2499 มีคำจารึกที่ฐานว่า "รัชกาลที่ 41 พ.ศ. 2468 ถึง พ.ศ. 2477"

ทั้งนี้ ทรงสถาปนาไว้ในพระบวรพุทธศาสนา อุทิศพระราชกุศลสนองพระเดชพระคุณพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปักเกล้าเจ้าอยู่หัว และโปรดเกล้าฯ ให้อัญเชิญไปประดิษฐาน ณ หอราชพงศานุสร วัดพระศรีรัตนศาสดาราม

พระพุทธรูปปางประจำชาติที่ 8

เป็นพระพุทธรูปปางปฐมเทศนา สูงรวมฐานและฉัตร 16.5 นิ้ว พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงโปรดเกล้าฯ ให้ทรงศิลปการดำเนินการปั้นหุ่นและหล่อ โดยเสด็จฯ ทรงเททองหล่อ เมื่อ พ.ศ. 2499 มีคำจารึกที่ฐานว่า "อป. รัชกาลที่ 42 พ.ศ. 2477 ถึง พ.ศ. 2489"

ทรงสถาปนาไว้ในพระบวรพุทธศาสนา อุทิศพระราชกุศลสนองพระเดชพระคุณพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาอาනันทมหิตล สยามมินทราธิราช และโปรดเกล้าฯ ให้อัญเชิญไปประดิษฐาน ณ หอราชพงศานุสร วัดพระศรีรัตนศาสดาราม

พระพุทธนาราవันตบพิตร

ครั้งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงผนวชเป็นพระภิกษุ ระหว่างวันที่ 22 ตุลาคม ถึงวันที่ 5 พฤศจิกายน 2499 เมื่อทรงลាងนวชแล้ว โปรดเกล้าฯ ให้ประติมากรรมศิลปการปั้นหุ่นและหล่อพระพุทธรูปปางห้ามสมุทร สูง 36.5 เซนติเมตร โดยเสด็จฯ ทรงเททองหล่อ เมื่อวันที่ 5 ธันวาคม 2499 ณ พระที่นั่งราชถดี ในพระบรมมหาราชวัง มีจารึกที่ใต้ฐานว่า "พระพุทธนาราవันตบพิตร" สมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวงวชิรญาณวงศ์อัญเชิญขึ้นประดิษฐานไว้ ณ พระตำหนักปั้นหยา วัดบวรนิเวศวิหาร

ต่อมา ในปี พ.ศ. 2507 พระพุทธนาราవันตบพิตร ได้
หายไปจากพระตำแหน่งปั้นหยา ทางวัดจึงนำความกราบบังคม
ทูลเพื่อทรงทราบ ครั้นวันที่ 2 พฤษภาคม ได้มีเด็กชายคน
หนึ่งนำห่อของ 2 ห่อ มาฝากพระภิกษุในวัดบวรนิเวศขอให้นำ
ของทั้งสองนั้นถวายเจ้าอาวาส เมื่อแกะห่ออยู่ปรากฏว่าเป็นพระ
พุทธนาราవันตบพิตร ทางวัดจึงขอพระบรมราชานุญาตฉลองพระรูป^๑
ในคราวเดียวกับการทรงบำเพ็ญพระราชนุสณลลงพระรูป^๒
สมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวงวชิรญาณวงศ์ เมื่อวันที่ 22
พฤษภาคม 2507 ปัจจุบันประดิษฐาน ณ ตึก กปร วัด
บวรนิเวศวihar

พระพุทธนาราชบพิตร

พระพุทธนาราชบพิตร เป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย^๓
หน้าตักกว้าง 23 เซนติเมตร สูง 40 เซนติเมตร พระบาท
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชนิรนามีพระราชนิรนามี
ไว้ ณ จังหวัดต่าง ๆ ทุกจังหวัดทั่วพระราชอาณาเขต เมื่อ พ.ศ.
2509 และโปรดเกล้าฯ ให้นายไพบูลย์ เมืองสมบูรณ์ ข้าราชการ
กองหัตถศิลป์ กรมศิลปากร เข้ามาปั้นหุ่นในพระราชนิเวศ ณ
พระตำแหน่งจิตราลดาโรห្មานโดยโปรดให้เททองหล่อขึ้นเมื่อวันที่
28 เมษายน 2509

ที่ฐานบัวหมายของพระพุทธนาราชบพิตรนั้น ได้ทรง
บรรจุพระพุทธรูปพิมพ์ไว้ 1 องค์ อันพระพุทธรูปพิมพ์นี้ ทรง

สร้างขึ้นด้วยพระหัตถ์ ประกอบด้วยผงศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ ทั้ง
ในพระองค์และจากจังหวัดต่าง ๆ ทุกจังหวัด

พระสมเด็จจิตราลดา

พระสมเด็จจิตราลดา เป็นพระพิมพ์ที่พระบาทสมเด็จ
พระเจ้าอยู่หัว ทรงสร้างด้วยฝีพระหัตถ์ ประมาณ 2,000 องค์
เป็นพระเครื่องเนื้อผงสีน้ำตาลแก่ ขนาด 2×3 เซนติเมตร
ความหนาขนาด 0.7 เซนติเมตร ทรงสร้างเป็นรูปสามเหลี่ยม
หน้าจั่ว ทรงชะลุดงดงาม อันเป็นแบบพระเครื่องในสกุล "พระ
นางพญา" องค์พระประทับนั่งปางสมาริแบบขั้ดราก พระบาท
ขวางทับพระบาทข้ายบนดอกบัวบาน บน 5 กลีบ ล่าง 4 กลีบ
ตรงกับรัชกาลที่ 9

สมเด็จพระจิตราลดาประกอบด้วยวัตถุมุงคล 2 ส่วน

ก. ส่วนในพระองค์

1. ดอกไม้แหงจากมาลัยที่ประชาชนได้ทูลเกล้าฯ ถวาย
ในการเสด็จพระราชดำเนินเปลี่ยนเครื่องทรงพระพุทธมหา^๔
มนตรีตันปฎิมาการตลอดเทศกาล จนถึงคราวที่เปลี่ยนเครื่องทรง
ใหม่ดอกไม้แหงนี้ได้โปรดเกล้าฯ ให้ร่วบรวมไว้

2. เส้นพระเจ้า ซึ่งเจ้านักงานได้ร่วบรวมไว้หลังจาก
ทรงพระเครื่องให้ทุกครั้ง

3. ดอกไม้แหงจากมาลัยที่แขวนพระมหาเศวตฉัตตรา
และด้ามพระขรรค์ชัยศรีในราชพิธีฉัตตรมงคล

4. สีซึ่งขุดจากผ้าใบที่ทรงเขียนภาพฝีพระหัตถ์
5. ชันและสีซึ่งขุดจากเรือพระที่นั่ง ขณะที่ทรงตกแต่ง
เรือใบพระที่นั่ง

ข. ส่วนที่มาจากการจังหวัดต่าง ๆ

วัตถุเครื่องผสมที่มาจากการต่างจังหวัดนี้ กระทรวง
มหาดไทยได้นำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายเป็นวัตถุที่มาจากการปูชนียสถาน
หรือพระพุทธรูปอันศักดิ์สิทธิ์ที่ประชาชนเคารพบูชาในแต่ละ
จังหวัดทั่วพระราชอาณาจักร 211 แห่ง อันได้แก่ ดิน หรือ
ตะไคร่น้ำแห้งจากการปูชนียสถาน เปลาทองคำปิดพระพุทธรูป
ลงรูปหน้าที่บูชา และน้ำจากบ่อน้ำอันศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งได้เคยนำ
มาใช้เป็นน้ำสรงมุราชากิเบก ในพระราชพิธีบรมราชาภิเบก

พระพิมพ์จิตราดา สร้างด้วยฝีพระหัตถ์ครั้งแรกประมาณ
200 องค์ ณ พระตำหนักจิตราดา ฯ เมื่อ พ.ศ. 2509

พระพุทธรูปประจำพระชนมพรรษา 50 พรรษา

พระพุทธรูปประจำพระชนมพรรษาครบ 50 พรรษา
สร้างในมหามงคลสมัยที่ทรงมีพระชนมพรรษาครบ 50 พรรษา
ในวันที่ 5 ธันวาคม 2520 โปรดเกล้าฯ ให้ประกอบพระราชพิธีหล่อ ณ พระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม ในพระบรม
มหาราชวัง เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2520 จำนวน 4 องค์
คือ

พระพุทธรูปประจำลีลา พระนามว่า "พระพุทธสยาม"

กวัฒนบพิตร ภูมิพลนริศกสหสหสทิวสาร์ชการี ปั้นนา สรรวรษ
สื่อภัยมหามงคล"

พระพุทธรูปปางห้ามสมุทร พระนามว่า "พระพุทธสกล
สันติกรบพิตร บรรจักรีศรีสติมงคล"

พระพุทธรูปปางนาคปรก (ไม่ได้ถวายพระนาม) โปรดให้
อัญเชิญไปถวายสักการบูชา ณ พระตำหนักจิตราดาฯ ให้ราชน
พระราชนวังดุสิต

พระพุทธรูปปางสมารท (ไม่ได้ถวายพระนาม) โปรดให้
อัญเชิญไปสำหรับทรงสักการบูชา ณ พระตำหนักจิตราดาฯ ให้ราชน
พระราชนวังดุสิต □

ข้อมูลส่วนหนึ่งจาก หนังสือพิมพ์ข่าวสด ธันวาคม 2542

บทกวี

ฝ่าไป

มิใช่บادแพลสุดท้าย
หากเชออยังเดินทางระหว่างเรียวหนาม
มิใช่น้ำตาหยาดสุดท้าย
ย่อมอยู่ไม่ไกลความเจ็บปวด
ยามพ่ายแพ้
ไม่ง่ายนักดอก
ที่หัวใจจะติดปีกแห่งความฝัน
บนท้องฟ้ายังมีชั่วของนายพวน
น้ำตายังจะต้องร่วงลงมาอาบเรียวหนาม

แต่ชั่วดอกไหหนอน
ที่จะไปไกลได้เท่า
ปีกของเธอ

ยังดี วจันทร์
จาก "เมฆสูงและร่มไม้" 2530

วิทยาการ

GMOs : ฝันดีหรือฝันร้ายของมนุษยชาติ

GMOs (Genetic Organisms)

พัฒนกรรม (Transgenic) หรือ พืชตัดต่อสารพันธุ์ (Genetically Modified plant) เป็นพืชที่เกิดขึ้นโดยการใช้เทคโนโลยี "พันธุ์ศึกกรรม" (genetic engineering) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเทคโนโลยีชีวภาพในการปรับปรุงพันธุ์จากสิ่งมีชีวิตหนึ่ง อันอาจจะเป็นพืชต่างชนิด ต่างพันธุ์ ไปจนถึงสิ่งมีชีวิตชนิดอื่น เข้าไปไว้ในพืชชนิดหนึ่งด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์เพื่อสร้างพืชแบบ "ใหม่" หรือ "แปลงใหม่" ที่มีคุณสมบัติตามต้องการขึ้นมา

ปัจจุบันประเทศไทยมีการศึกษาพัฒนาและปลูกพืชตัดต่อ

สารพันธุกรรมเพื่อการค้ามากที่สุด คือ ประเทศสหรัฐอเมริกา ฝรั่งเศส ออสเตรเลีย แคนาดา และเบลเยียม โดยหลังจากมีการนำพืชตัดต่อสารพันธุกรรมออกไปทดสอบในสภาพธรรมชาติ เป็นครั้งแรกที่ประเทศสหรัฐอเมริกาและฝรั่งเศส เมื่อปี 2529 ถึงขณะนี้มีพืชตัดต่อสารพันธุกรรมที่ทำการทดสอบในสภาพธรรมชาติแล้ว 56 ชนิด และมีส่วนหนึ่งที่ได้รับอนุญาตให้ผลิตเพื่อการค้า

สำหรับประเทศไทยได้มีการประกาศให้พืชตัดต่อสารพันธุกรรม 40 ชนิด เป็นที่สิ่งที่ต้องห้ามตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ตั้งแต่ พ.ศ. 2537 โดยไม่อนุญาตให้นำเข้าหรือนำผ่าน

สาเหตุที่มีการประกาศให้พืชตัดต่อสารพันธุกรรม 40 ชนิด เป็นสิ่งต้องห้ามเนื่องมาจาก "ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีชีวภาพนี้ก่อให้เกิดความกังวลในหมู่สาธารณะและนักวิจัยในเรื่องความปลอดภัยในการควบคุมภัยตระหนายซึ่งอาจเกิดขึ้น เช่น พืชที่ได้รับการตัดต่อสารพันธุกรรม โดยมีจุลินทรีย์เป็นสาเหตุของโรคพืชเข้าเกี่ยวข้อง หรือการตัดต่อสารพันธุกรรมจากจุลินทรีย์ที่มีความสามารถในการผลิตสารทำลายแมลงชนิดใดชนิดหนึ่งเข้าไปในพืช หากไม่มีการตรวจสอบและวิจัยที่แน่นอน พืชดังกล่าวอาจจะผลิตสารขึ้นมาทำลายแมลงชนิดอื่นๆ ที่ไม่ได้เป็นศัตรุพืช หรืออาจจะมีผลกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพในสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน เหล่านี้เป็นตน เพื่อป้องกันภัยตระหนายที่อาจจะเกิดขึ้น จึงจำเป็นต้องวางแผนการเพื่อควบคุมการนำเข้าพืช ซึ่งได้รับ

การตัดต่อสารพันธุกรรม" (จากประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่องกำหนดพืช ศัตรุพืช หรือพาหนะจากแหล่งที่กำหนดเป็นสิ่งต้องห้าม ข้อยกเว้น และเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติกักษ พ.ศ. 2507 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537)

หลังการประกาศ บริษัทอพจohnn จำกัด เป็นบริษัทแห่งแรกที่ได้รับอนุญาตให้นำพืชตัดต่อสารพันธุกรรมเข้ามาทดลองวิจัยในประเทศไทยเมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2538 โดยพืชที่อพจohnnนำเข้ามาทดลอง คือ เมล็ดพันธุ์มะเขือเทศที่ได้รับการตัดต่อสารพันธุกรรม เพื่อให้มีคุณสมบัติในการชลอการสูญเสียของผลมะเขือเทศ

และจนกระทั่งถึงวันนี้ บริษัทต่างชาติขอนำพืชตัดต่อสารพันธุกรรมเข้ามาทำการวิจัยทดลองในประเทศไทยรวม 5 บริษัท นอกจากอพจohnnแล้ว ก็มีมอนชานโต้, โนوار์ตีส, ไฟโอลนีย โอลเวอร์ชีส คอร์ปอเรชั่น และคาร์กิล โดยพืชที่ถูกนำมาทดลองมากที่สุด คือ ฝ้ายบีที ซึ่งเป็นฝ้ายที่ได้รับการตัดต่อสารพันธุกรรมจากแบคทีเรีย *Bacillus thuringiensis* เพื่อให้ต้านทานต่ออนุจันจงของฝ้าย รองลงมาเป็นข้าวโพดบีที และฝ้าย ที่ต้านทานต่อยากำจัดวัชพืชทั่วไป

แม้ว่า แต่การตัดแต่งยืน อาจจะก่อให้เกิดประโยชน์ อาทิ

- การพัฒนาพันธุ์พืชให้ต้านทานแมลง โดยถ่ายฟากยืนต้านทานแมลงไปยังพืชหลักชนิดทำให้ลดการใช้สารเคมีลงได้ เช่น ยาสูบ มะเขือเทศ ข้าว ข้าวโพด ผัก และ ฝ้าย

- การพัฒนาพันธุ์พืชต้านทานโรค โดยถ่ายฟากยืนจากไวรัส แบคทีเรีย หรือเชื้อราเข้าไปยังพืช เพื่อสร้างภูมิคุ้มกัน

หรือปลูกวัคซีนให้พันธุ์พืช เหมาะกับพืชประเภท มะเขือเทศ มะละกอ

- การพัฒนาพันธุ์พืชใหม่คุณภาพผลผลิตดี โดยพัฒนาผลไม้ให้สุกอมช้าสามารถเก็บไว้ได้นาน ส่งไปจำหน่ายไกล ๆ ได้เหมาะสมกับผลไม้ที่สุกอมเร็ว เช่น กล้วย ลำไย เงาะ ลิ้นจี่ มะเขือเทศ

- การพัฒนาพันธุ์พืชทนแล้ง ทนสภาพดินเค็มและดินกรด เพื่อให้พันธุ์พืชทนทานต่อสภาพแวดล้อมผิดปกติ เหมาะสมกับพืชประเภทข้าว

- การพัฒนาพันธุ์พืชให้ผลิตสารพิเศษ เช่น สารที่เป็นประโยชน์ต่าง ๆ ที่มีคุณค่าทางอาหารสูง อาจเป็นแหล่งผลิตใหม่ตามนิผลิตวัคซีนและผลิตสารที่นำไปสู่การผลิตทางอุตสาหกรรมต่าง ๆ เช่น พลาสติกย่อยสลายได้ และโพลิเมอร์ ชนิดต่าง ๆ เป็นต้น

- การพัฒนาพันธุ์สัตว์ เช่น การถ่ายฝา基因เร่งการเจริญเติบโต และยืนต้านทานโรคต่าง ๆ การพัฒนาชุดตรวจระวังโรคสัตว์

- การพัฒนาสายพันธุ์จุลินทรีย์ ให้มีคุณลักษณะพิเศษ บางอย่าง เช่น สามารถกำจัดคราบน้ำมันได้ดี (ข้อมูลจาก: สำนักคณะกรรมการอาหารและยา)

แม้ว่าก่อนที่จะได้รับอนุญาตให้นำไปปลูกเพื่อเป็นการค้าพืชตัดต่อสารพันธุกรรมแต่ละชนิดจะต้องผ่านขั้นตอนการตรวจสอบความปลอดภัยทางชีวภาพ ตามกฎระเบียบที่หน่วยงานของแต่ละประเทศกำหนดไว้แล้วก็ตาม แต่ข่าวเรื่องผลกระทบ

ที่เกิดจากพืชตัดต่อสารพันธุกรรมจากประเทศที่อนุญาตให้ปลูกพืชเหล่านี้ก็ยังปรากฏให้เห็นอยู่เนื่องๆ เนื่องมาจากการค้าตัดต่อสารพันธุกรรมเกิดจากเทคโนโลยีพันธุกรรมไม่ได้เกิดขึ้นตามธรรมชาติ ซึ่งถือว่าเป็นการเข้าไป擾กวนธรรมดุลของวิวัฒนาการที่เป็นมนابล้านๆ ปี โดยเฉพาะยิ่งกระบวนการที่ทำให้เกิดการผสมข้ามพันธุ์ระหว่างสิ่งที่มีชีวิตต่างชนิดกัน และพืชตัดต่อสารพันธุกรรมมิใช่ความก้าวหน้าที่เกิดจากเทคโนโลยีดั้งเดิมที่ใช้ในการเพาะปลูก การผสมพันธุ์สัตว์ ซึ่งทำกันในแปลงนา หรือชุมชนที่พืชและสัตว์เคยดำรงชีวิตอยู่แต่ทำกันในห้องทดลอง โรงเรือน และเรือนกระจกที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง เพื่อเปลี่ยนแปลงคุณลักษณะของพืชโดยการเพิ่มเติมชิ้นส่วนยีนที่ผ่านการดัดแปลงเข้าไป ถือว่าเป็นการทำลายกำแพงที่ธรรมชาติสร้างไว้ คือ การไม่ให้สิ่งมีชีวิตสองอย่างเข้ามาผสมพันธุ์หรือถ่ายทอดลักษณะพันธุกรรมข้ามกันได้

ที่สำคัญเทคโนโลยีพันธุวิศวกรรมซึ่งทำให้เกิดพืชตัดต่อสารพันธุกรรมยังขาดความแม่นยำ เพราะไม่สามารถควบคุมได้ว่ายืนที่ใส่เข้าไปจะเข้าไปต่อรวมกับยีนของพืชในจุดไหนยืนจึงมีโอกาสที่จะเข้าไปผิดที่ได้

ด้วยเหตุนี้ ก่อนที่จะนำพืชตัดต่อสารพันธุกรรมมาใช้ จึงต้องมีการพิจารณาให้รอบคอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพืชที่เป็นอาหาร เพราะในอดีตกว่ามันนุษย์จะรู้ว่าพืชชนิดไหนสามารถบริโภคได้ก็ต้องใช้เวลานาน แต่ที่ผ่านมาพืชตัดต่อสารพันธุกรรมที่เป็นอาหารยังไม่มีการทดสอบความปลอดภัยในระยะยาวทั้ง ๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงลักษณะพื้นฐานของพืชนั้นด้วยยีน

ใหม่ที่ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในพืชั้นมาก่อน

ตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงความไม่ปลอดภัยในการบริโภคเป็นอาหารอันเนื่องมาจากเทคโนโลยีพันธุ์วิศกรรม ก็คือกรณีของ "แอล - ทริโตเฟน" (L -Tryptophan) ซึ่งเป็นอาหารเสริมที่ผลิตจากแบคทีเรียที่มีการปรับแต่งสายพันธุ์โดยเทคโนโลยีพันธุ์วิศกรรม บริษัทโซวาเดน โก้ เดเค นำออกสู่ตลาดเมื่อปี 2532 - 2533 และส่งผลให้ผู้บริโภคอาหารเสริมตัวนี้ของบริษัทเกิดความผิดปกติในกล้ามเนื้อ จนถึงขั้นเสียชีวิต 37 ราย พิการ 1,500 ราย และอีก 5,000 รายที่ต้องเข้ารับการรักษาตัวในโรงพยาบาลหลังจากที่บริโภคอาหารเสริมตัวนี้เข้าไปเนื่องจากเกิดอาการบวมตามข้อ ผิวหนังพุพอง ปวดศีรษะ และระบบภูมิคุ้มกันตกต่ำ ทำให้บริษัทด้วยค่าเสียหายเป็นเงินมากกว่า 1,000 ล้านเหรียญสหรัฐฯ

ด้วยเหตุนี้ สิ่งที่ต้องระวังในการบริโภคอาหารที่มาจากพืชตัดต่อสารพันธุ์กรรม ก็คือ อาการแพ้ เพราะโดยปกติสารที่ทำให้เกิดภูมิแพ้คือ โปรตีน ขณะเดียวกันการตัดต่อยืนส่วนใหญ่หรือเกือบทั้งหมด ก็ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างของโปรตีนเช่นกัน ดังนั้น แม้ว่า จะมีโปรตีนเพียงไม่กี่ชนิดที่ทำให้เกิดการแพ้ แต่เรื่องเช่นนี้ก็ได้เกิดขึ้นแล้ว จากการถ่ายยืนถัวชนิดหนึ่งที่เรียกว่า บรรชิลนัท เข้าไปในถัวเหลือง เพื่อทำให้เกิดถัวเหลืองพันธุ์ใหม่ที่ปริมาณโปรตีนมากขึ้น ของบริษัทแคลย์น (Calgene) ในสหรัฐอเมริกา แต่โชคดีที่บริษัทนั้นรอบคอบ ก็คือ มีการทดสอบก่อนว่าผู้บริโภคจะแพ้ยืนบรรชิล

นัทที่ย้ายเข้าไปหรือเปล่า โดยการหาคนที่แพ้โปรตีนจากบรรชิลนัท 8 คน มาทำการทดสอบ ซึ่งก็พบว่า 6 ใน 8 คนแพ้ถัวเหลืองชนิดนี้ และนี่แสดงให้เห็นว่าสารที่ทำให้เกิดอาการแพ้สามารถย้ายข้ามได้

อย่างไรก็ดี แม้ว่าตามปกติมนุษย์มักมีโอกาสแพ้อาหารใหม่ที่ไม่เคยกินอยู่แล้ว แต่ในกรณีของพืชอาหารที่เกิดจากการตัดต่อพันธุ์กรรม เช่น หากเยายีนจากลูกกิวีไปตัดต่อ กับบันมะเขือเทศ ทำให้เราไม่สามารถรู้ได้ว่าเราแพ้อะไรกันแน่ ด้วยเหตุนี้ อาหารที่ผ่านการพันธุ์วิศกรรมจึงควรมีการติดฉลากให้ผู้บริโภคทราบซึ่งก็เริ่มมีการบังคับในประเทศไทย ประกอบประเทศแล้ว แต่สหราชอาณาจักร เป็นผู้พัฒนาพืชตัดต่อสารพันธุ์กรรมรายใหญ่ กลับคัดค้านเรื่องนี้อย่างหนัก

นอกจากนี้ ยังมีอีกปัจจัยที่อาจทำให้อาหารที่มาจากการตัดต่อสารพันธุ์กรรม กระทบกับสุขภาพมนุษย์ นั่นคือ อาจทำให้ผู้บริโภคเกิดการดื้อยาปฏิชีวนะ ทั้งนี้เนื่องจากในขบวนการตัดต่อยืนนิยมใช้ยืนต้านทานต่อยาปฏิชีวนะเป็นมาตรฐานกีเกอร์ยืน เพื่อตรวจสอบว่าการถ่ายยืนเป็นไปเรียบร้อยหรือไม่

ผลงานอีกประการหนึ่งของพืชตัดต่อสารพันธุ์กรรม ก็คือ อาหารที่เกิดจากการปลูกถ่ายยืน อาจทำให้ผู้บริโภคเข้าใจผิดในความสดเทียม อย่างเช่น เทศตัดต่อยืนพันธุ์ ฟลาฟเวอร์ ชาฟเวอร์ (Flavr Savr) ซึ่งเป็นมะเขือเทศที่เก็บไว้ได้นาน ทั้งๆ ที่จริงๆ มีอายุหลายสัปดาห์และมีคุณค่าอาหารลดน้อยลงแล้ว

ในปี 2537 มะเขือเทศพันธุ์นี้ ได้รับการแนะนำว่า เป็นมะเขือเทศที่เก็บไว้ได้นานมาก และได้รับการยกย่องว่า

เป็นการโหมโรงสู่ยุคใหม่ของพีชที่มีการปรับแต่งสายพันธุ์ด้วยวิธีการทางพันธุกรรม แต่ในปี 2538 ไรมะเขือเทศในรัฐฟลอริดาเสียหายทั้งหมด เพราะต้นมะเขือเทศไม่แข็งแรง และผลมะเขือเทศช้ำง่าย ขณะที่ผู้บริโภคเองก็ไม่ชอบรสชาติของมะเขือเทศที่มีกลิ่นโลหะ นับแต่นั้นมา สายพันธุ์นี้ก็ถูกเก็บคืนทำให้บริษัทแคลย์น ซึ่งเป็นบริษัทแม่ประสบการขาดทุนอย่างใหญ่หลวง

จะเห็นได้ว่ากรณีพีชตัดต่อพันธุกรรมที่นำมาบริโภคเป็นอาหารนั้น ยังเป็นเรื่องที่ต้องมีความระวังในการพิจารณาด้านต่างๆ มากขึ้นไปอีก และแน่นอนว่าต้องรวมไปถึงอาหารสำเร็จรูปที่ผลิตจากพีชชนิดนี้ ซึ่งเป็นหน้าที่ที่สำนักงานอาหารและยาจะต้องติดตามดูอย่างใกล้ชิดด้วย

นอกจากผลกระทบด้านการบริโภคแล้ว พีชตัดต่อสารพันธุกรรมอาจทำให้เกิดมลภาวะทางยืนที่ไม่สามารถทำให้สะอาดดังเดิมได้ เพราะเมื่อสิ่งมีชีวิต แบคทีเรีย และไวรัสที่ผ่านการทำพันธุวิศวกรรมถูกปล่อยออกสู่สิ่งแวดล้อมแล้ว ย่อมเป็นไปไม่ได้ที่จะควบคุมหรือเรียกกลับมา และหากยืนพนิจของพีชตัดต่อสารพันธุกรรมไปผสมเข้ากับพีชพื้นเมืองก็จะทำให้เกิดการทำลายพันธุ์ได้ ซึ่งนั่นหมายถึงว่า ผลกระทบด้านลบที่เกิดขึ้นจะไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้อีกเลย

จากการวิจัยทดลองทำให้พบว่า แม้แต่พีชที่ไม่ผสมขามากก็อาจได้รับอันตรายจากเกรสรของพีชชนิดเดียวกันที่ผ่านการตัดตอยืนได้ ทั้งนี้ จากการศึกษาว่าพีชชนิดหนึ่งซึ่งเป็นพีชผสมในอดีตเดียวกัน โดยนักวิจัยได้ศึกษาว่าพีช 3 พันธุ์ คือ

วัชพีชปกติ วัชพีชที่ทำให้ต้านทานกำจัดวัชพีชโดยการทำให้กลยุบพันธุ์ และวัชพีชที่ต้านทานยาปราบวัชพีชเพาะขบวน การพันธุวิศวกรรม เพื่อเก็บเมล็ดวัชพีชเหล่านี้มาศึกษา ทำให้พบว่า วัชพีชที่ใช้เทคโนโลยีพันธุวิศวกรรมมีการผสมข้ามถึง 6 เบอร์เซ็นต์ ส่วนวัชพีชที่ถูกทำให้กลยุบพันธุ์ผสมข้ามเพียง 1.3 เบอร์เซ็นต์

สำหรับในประเทศไทย การผสมข้ามพันธุ์ นอกจากจะทำให้เกิดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งไทยเคยมีอยู่มากมายแล้ว ทิศทางการพัฒนาพีชตัดต่อสารพันธุกรรมที่เป็นอยู่ในขณะนี้ยังเห็นได้ชัดว่า จะทำให้เกษตรกรต้องพึ่งพาปราบวัชพีชของบริษัทผู้ผลิตพันธุ์มากขึ้น

อีกประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจ คือ ผลกระทบของพีชตัดต่อสารพันธุกรรมที่ต้านทานยาปราบวัชพีช ไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะเรื่องการผูกขาดมิให้เกษตรกรเลือกใช้ยาปราบวัชพีชยี่ห้ออื่นเท่านั้น แต่ยังทำให้เกิดการใช้สารเคมีที่มากเกินไปด้วย

นักวิทยาศาสตร์ประมาณการว่า พีชตัดต่อสารพันธุกรรมชนิดนี้จะทำให้มีการใช้ยาปราบวัชพีชเพิ่มมากขึ้นถึงสามเท่าตัว เพราะเกษตรกรรู้ว่าพีชของตนสามารถต้านทานยาปราบวัชพีชได้ จึงใช้อย่างเสรีมาก ซึ่งแน่นอนว่า ทำให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ทำให้เกิดสารสะสมตัวในดิน และน้ำ

อย่างไรก็ได้ ถ้าจะกล่าวถึงประเด็นเรื่องผลกระทบต่อพีชพันธุ์พื้นเมืองให้ถึงที่สุดแล้ว "ข่าวตัดต่อสารพันธุกรรม" นับว่าเป็นพีชที่น่ากลัวที่สุดสำหรับประเทศไทย เพราะแม้ว่าโดยตัวมันเองแล้ว ข้าวจะเป็นพีชที่ผสมตัวเอง มีโอกาสการผสม

ข้ามประมาณ 5 เปอร์เซ็นต์ แต่ด้วยลักษณะการทำเกษตรแบบไทย ที่เป็นแปลงนาขนาดเล็กและอยู่ติดๆ กัน จึงทำให้ข้าวตัดต่อสารพันธุกรรมมีโอกาสที่จะผสมกับข้าวพันธุ์พื้นเมืองได้ง่าย ซึ่งนอกจากจะทำให้ไทยสูญเสียพันธุ์ข้าวพื้นเมืองแล้ว ยังจะทำให้ไทยสูญเสียพันธุกรรมข้าวอันหลากหลายที่สามารถใช้เป็นฐานในการปรับปรุงพันธุ์ใหม่ในอนาคต อีกทั้งเกษตรกรไทยยังต้องใช้เพิ่มการใช้ปัจจัยการผลิตจากบริษัทต่างชาติมากขึ้น..... □

สมภาษณ์

ย่อจาก วารสาร "โลกสีเขียว" ฉบับ กรกฎาคม - สิงหาคม 2542
และรายงานของสำนักคณะกรรมการอาหารและยา

ສົ່ມກາງຊັນ⁶

គຸກກັບ

ດຣ.ວິເຮພງຊົ່ມ ຮາມາງກູර ພິຊັນ ຈັນທີ່ວິທັນ

ດຣ.ວິເຮພງຊົ່ມ ຮາມາງກູර

ມື້ວັນທີ 23
ສມາຄມໄທຍ-

ເຮືອງ "ສູ່ສໜ້ວຣະຊ
ລາວ" ທີ່ຈັງຫວັດຫອນຄາຍ ໂອກສະນີ້ ດຣ.ວິເຮພງຊົ່ມ ຮາມາງກູර
ເລີ້າມີການສມາຄມໆາ ໄດ້ໃຫ້ສົ່ມກາງຊັນພິຊັນ ຈັນທີ່ວິທັນ ໃນຮາຍການ
"ຮອບບ້ານແຮງ" ທາງສຕານີວິທຸສະຫຼຸມມຍໍ

ອາຈານຍົກຮັບທຳໄມເສເຮຊູກີຈາກກັບເສເຮຊູກີໄທຍ ຕຶງ
ຜູກພັນກັນມາກ ເວລາໄທຍເກີດວິກຖາກຮັນທຳໄມລາວຄຶງເກີດ
ວິກຖາກຮັນໄປດ້ວຍ

ຮັນວາຄມ 2542

ລາວ ໄດ້ຈັດການສົ່ມມນາ
ແໜ່ງຄວາມຮ່ວມມື້ອີໄທ-

ดร.วีรพงษ์

ประเทศไทยนั้น ถ้าพูดถึงในเรื่องเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา วัฒนธรรม มีความใกล้ชิดกับไทยมากที่สุด ไทยเองในบรรดา ประเทศเพื่อนบ้านด้วยกัน ก็ใกล้ชิดกับชาวมากที่สุด เพราะว่า พื้นท้องสองฝั่งโขงนี้จริงๆ แล้ว มีเชื้อสายเดียวกัน ความสัมพันธ์ นี้ก็เลยก่อให้เกิดความสัมพันธ์ทางการค้าและเศรษฐกิจที่แนบ แน่นกันเป็นอย่างมาก แนวชายแดนประมาณ 1,800 กิโลเมตร นั้น พื้นท้องสองฝั่งได้ไปมาหาสู่กันตลอดเวลา เราจะเห็นได้ว่า การลงทุนในประเทศไทยทั้งหมดประมาณ 60% เป็นการลงทุน จากนักลงทุนไทย คงไม่มีประเทศเพื่อนบ้านประเทศใดของไทย ที่นักลงทุนไทยให้ความสนใจไปลงทุนได้มากขนาดนี้ นอกจากนั้นแล้ว การค้าระหว่างประเทศไทยของลาวเอง ลាតำนำเข้าสินค้า จากประเทศไทยกว่า 53% ของการนำเข้าสินค้าและบริการ ทั้งหมดของลาว และลาวส่งออกมายังประเทศไทยถึง 22% ของการส่งออกจากทั้งหมดของลาว เพราะฉะนั้นแล้วจึงเท่ากับว่า ประเทศไทยนั้นมีความสำคัญทางการค้าการลงทุน และทาง เศรษฐกิจกับไทยมากที่สุด เมื่อเป็นอย่างนี้ และเกิด วิกฤตการณ์อย่างนี้ในประเทศไทย นักลงทุนไทยซึ่งประสบภัย ปัญหางานเศรษฐกิจตกต่ำ ภาวะปัญหาหนี้สินต่างๆ ก็ย่อมจะ กระทบกระท่อนไปถึงประเทศไทยด้วยอย่างไม่ต้องสงสัยครับ
ในการสัมมนาที่มีขึ้นในวันนี้ เราจะมีสามหัวข้อใหญ่ๆ ทางด้านการค้า ด้านการลงทุน และด้านการท่องเที่ยวเป็นการ

หลัก ทางความร่วมมือระหว่างกัน ซึ่งทางด้านการค้านี้ อาจารย์ ได้นำออกไปแล้วว่า ปัญหาใหญ่ตอนนี้คือ ขาดดุลการค้ากับ ไทยเป็นจำนวนมาก ที่นี้ทางสมาคมไทย-ลาวหรือทางรัฐบาล เรากิดอย่างไรในเรื่องนี้

ดร.วีรพงษ์

ทางสมาคมฯ ได้แสดงความห่วงใยในฐานะทางเศรษฐกิจ ของลาว ถูกกระทบจากวิกฤติการณ์ของไทยอย่างมาก ค่าเงิน ที่ตกต่ำลงไปเป็นอันมากในเวลาอันรวดเร็ว การขยายตัวทาง เศรษฐกิจของลาวจะกังวลลงไปเป็นอันมาก เราคงจะอยู่เฉยๆ ไม่ได้ ก็ได้สำรวจดูแล้ว ถึงสาเหตุของการขาดดุลการค้าและ การขาดดุลปัญหานี้เดินสะพัดของลาวนั้น pragmatism ว่าขาดดุลกับไทย มากที่สุด จึงทำให้เกิดปัญหาดังกล่าวแล้ว ผลกระทบนี้ย้อนกลับใน อคติ ประเทศไทยเราเคยมีปัญหานี้ลักษณะนี้ในประมาณปี 2512-2513 เราเกิดปัญหางานขาดดุลการค้าและบัญชีเดินสะพัด กับ ประเทศญี่ปุ่น จึงเป็นเหตุให้เกิดภาวะเงินเฟ้อในประเทศไทย และเกิดภาวะที่เรียกว่าเสื่อยราพของค่าเงินบาทอ่อนลงอย่าง มาก สถานการณ์เช่นว่านี้ ทำให้เกิดความไม่พอใจในบรรดา คนไทยด้วยกัน ถ้าหากท่านหลายลำไัง คงนึกได้ว่า ได้เกิด ขบวนการนักศึกษาไทยต่อต้านสินค้าญี่ปุ่น และเกิดกลาโหมเป็น ขบวนการก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองของประเทศไทยอย่างมาก ซึ่งในขณะนั้นทางญี่ปุ่นได้ระหนักรถึงเรื่องนี้ และได้พยายามเอาเรื่องนี้ขึ้นมาพิจารณา ว่า ถ้าหากปล่อยให้

ปัญหาเศรษฐกิจระหว่างสองประเทศดั้งอยู่ก็จะกลายเป็นปัญหาการเมืองและถ้าเกิดปัญหาการเมืองแล้ว ปัญหาก็อาจลุกมาไปเป็นภาระหนัก ยกต่อการแก้ไข เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราทราบต้นเหตุของปัญหาแต่เนื่องๆ และก็พูดจากันอย่างฉันท์ มิตร อย่างญาติพี่น้อง ปัญหาต่างๆ กับประเทศไทยบางลงไปได้ เพราะฉะนั้นในกรณีนี้กลับกันกับปี 2512-2513 ตอนนั้นเรามาดูลักษณะปัจจุบัน แต่ตอนนี้เรามาเกินดุลกับลาว เพราะฉะนั้นผมจึงคิดว่าท่าทีหรือว่าความรู้สึกในการร่วมมือกันแก้ไขปัญหา และรับว่าปัญหาที่เกิดขึ้นมาไม่ใช่ปัญหาของลาวเท่านั้น แต่เป็นปัญหาร่วมกันระหว่างไทยกับลาว และการนั่งลงพูดจากันเพื่อหาหนทางแก้ไข กัน่าจะช่วยให้สถานการณ์ดีขึ้นกับทุกฝ่าย

ครับก็แสดงว่าทางฝ่ายไทยไม่ว่าจะเป็นภาคเอกชนก็ได้หรือว่าภาครัฐบาล ตระหนักดีว่าปัญหานี้คือปัญหาใหญ่ ทำให้ต้องมีการพูดคุยกัน และในวันนี้จะเป็นการสัมมนาที่ผมเชื่อว่าเป็นครั้งใหญ่ที่สุดครั้งหนึ่งที่สมาคมไทย-ลาวเคยจัดมา เพราะว่าเรามีทั้งท่านทูตไทยประจำลาวท่านกงสุลใหญ่ท่านทูตลาวประจำประเทศไทย และเจ้าหน้าที่จากการตรวจทบทวนกรมที่เกี่ยวข้องรวมทั้งทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนมานั่งคุยกัน เพื่อจะดูว่าจะมีทางแก้ไขปัญหาอย่างไรบ้าง ต่อจากเรื่องการค้าก็มาถึงเรื่องการลงทุน ที่อาจารย์ได้พูดไปแล้วว่าท่านกงสุลใหญ่ที่เข้าไปลงทุนในลาวขณะนี้กำลังประสบปัญหาสภาวะทางเศรษฐกิจ ทำให้หลายโครงการชะงักหักลงไป แต่ท่านนั้นกลับทุน

หายท่านมาร่วมประชุมสมาคมไทย-ลาว เขาบอกว่า ปัญหาที่พูดก็คือว่า นอกจากรสภาวะเงินเฟ้อแล้ว ยังมีเรื่องกฎหมายเบียบต่างๆ ของลาว ซึ่งเข้มงวดและเปลี่ยนแปลงได้เสมอ อันนี้ทำให้สมาคมฯ จะมีหนทางแก้ไขปัญหาอย่างไรบ้าง

ดร.วีรพงษ์

ก่อนอื่นต้องเข้าใจอย่างนี้นะครับ กฎหมายเบียบต่างๆ ของลาวนี้ยังไม่ได้เคยหยิบยกเรื่องนี้คุยกับท่านนายกรัฐมนตรีลาวซึ่งขณะนี้ท่านกำรงำนประจำประเทศไทย เคยคุยกับ รองนายกฯ ฝ่ายเศรษฐกิจลาว และรัฐมนตรีอุตสาหกรรมของลาวท่านให้คำอธิบายอย่างนี้ ก่อนอื่นต้องเข้าใจปรัชญาของนโยบาย ก่อน ว่า ลาวนั้นยังเป็นประเทศที่เริ่มในการพัฒนาประเทศ เริ่มต้นในการพัฒนาอุตสาหกรรม เพราะฉะนั้นลาวก็ยังไม่อยากที่จะวางแผนเบียบต่างๆ ไว้ตายตัว เพราะเหตุว่าลาวเองยังไม่ทราบว่า กฎหมายเบียบต่างๆ ควรจะออกมากในลักษณะใด เป็นการถาวร เพราะฉะนั้น โครงการต่างๆ ลาวจะให้ความยืดหยุ่นในการพิจารณาอย่างมาก ให้อำนาจกับรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องหรือรองนายกรัฐมนตรีที่ดูแลในเรื่องการลงทุนจากต่างประเทศอย่างมาก ก็ตระหนักดีว่า ในกรณีประเทศไทยเริ่มพัฒนาประเทศนั้นมีข้อจำกัดในการลงทุนของชาวต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องถนนหนทาง การขนส่ง การคมนาคม ไฟฟ้า น้ำประปาต่างๆ ซึ่งจะต้องพัฒนาอยู่อีกมาก ทางลาวมีความเห็นอกเห็นใจ นักลงทุนแต่ละรายที่จะต้องระดมทุนจำนวนมากๆ เข้าไปลงทุนใน

โครงการต่างๆ เพราะฉะนั้น โครงการต่างๆ จึงอยากให้มีกฎระเบียบต่างๆ ที่ยืดหยุ่นให้มากที่สุด เพื่อให้สามารถเจรจา กันได้ถ้าหากว่ามีกฎระเบียบทatyตัวแล้ว อาจจะขัดข้องอาจจะไม่ถึงว่าโครงการนั้นทำได้ โครงการนี้ทำไม่ได้ จุดมุ่งหมายก็คือ อยากรักษาโครงการต่างๆ มีความเป็นไปได้มากที่สุด จึงไม่วางระเบียบไว้ตายตัว แต่ว่ามีระเบียบอย่างกว้างๆ ให้สำหรับเป็นแนวทางในการปฏิบัติ เพราะฉะนั้นในเรื่องของกฎระเบียบต่างๆ หรือว่ากฎหมายการลงทุนของลาวนี้จะวางไว้กว้างๆ ทั้งหลายทั้งปวงจะขึ้นอยู่กับการเจรจาเป็นรายๆ ไป แต่ว่าแน่นอนว่า เมื่อเจรจาสำเร็จเป็นรายๆ ไปแล้วการปฏิบัติในเรื่องรายละเอียดในการดำเนินธุรกิจต่างๆ ก็จะต้องปฏิบัติไปตามกฎหมายระเบียบแบบแผนของลาว ซึ่งทางสมาคมไทย-ลาวได้รับรวมกฎระเบียบต่างๆ วิธีการ ดำเนินการ วิธีการขออนุญาต วิธีการปฏิบัติต่อคนงาน ระเบียบการส่งเงินเข้า เงินออก รวมรวมไว้เป็นเล่ม หนาพักกว่าหน้า เรากำหนดไว้ในราคាដันทุน เพราะฉะนั้นท่านที่มีความสนใจในกฎระเบียบต่างๆ ก็สามารถที่จะหาได้จากสมาคมไทย-ลาว แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น ผู้ขอเรียนว่า ประชญาพื้นฐานของการลงทุนของชาวต่างประเทศนั้น ทางลาวเห็นว่าทุกเรื่องสามารถยืดหยุ่นได้ อยู่ที่การเจรจา ถ้าติดขัดขาดตกบกพร่องอย่างไรก็ขอให้แจ้งให้ท่านผู้ใหญ่ลาวรับทราบเข้าก็พอจะแก้ไขให้ครับ

ขอบคุณครับ อีกเรื่องหนึ่งที่มีศักยภาพอย่างมากคือเรื่อง

การท่องเที่ยว ผู้โดยสารอาจารย์วีรพงษ์ฯ เล่าไว้ว่าขณะนี้สาขาที่มีศักยภาพในการพัฒนาได้อย่างมากคือความร่วมมือในด้านการท่องเที่ยว เพราะว่าประเทศไทยนั้น ก็พร้อมที่จะเป็นประตูให้ชาวต่างประเทศต่างๆ เข้าไปท่องเที่ยวในลาว ซึ่งในปีนี้และปีหน้าก็เป็นปีการท่องเที่ยวลาวนั้นมีอะไรบ้าง

ในฐานะที่อาจารย์ฯ ไปมาหลายแขวง ถ้าในวันนี้เราจะไปเที่ยวประเทศไทยกันสัก 5 วัน อาจารย์ว่าควรจะไปเที่ยวที่ไหนบ้าง

ดร.วีรพงษ์

ผู้แนะนำว่าในฤดูหนาวนี้น่าครับ พื้นที่ทางตอนเหนือของลาวจะมีความสวยงามอย่างมาก อากาศ หมอก เมฆต่างๆ จะมีลักษณะไม่ผิด違กับประเทศไทยภาคพื้นยุโรปในฤดูใบไม้ผลิ เพราะฉะนั้นในคนที่ชอบอากาศหนาว อากาศเย็น น่าจะเป็นลาวทางภาคเหนือขณะนี้เป็นอย่างยิ่ง นอกจากนั้นแล้วเสน่ห์ของลาวในเรื่องการท่องเที่ยวผิดแปลกลikeจากยุโรปในแง่ที่ว่า ยุโรปนั้นบัดนี้ไม่มีพื้นที่ที่ไหนที่เป็นธรรมชาติแล้ว เป็นพื้นที่ที่ถูกดัดแปลงแก้ไขโดยมนุษย์ทั้งสิ้นเพื่อที่จะให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ไปมากันได้แต่ถ้าหากท่านที่อยากรู้เห็นความเป็นธรรมชาติหรือภาษาอังกฤษเรียกว่าพื้นที่ยัง VIRGIN หรือแปลเป็นไทยว่าพื้นที่ที่ยังเป็นสาวพรหมจารีอยู่ ควรจะไปลาวเพราเหตุว่าพื้นที่ป่าเขาลำเนาไฟรต่างๆ ยังอยู่ในลักษณะบริสุทธิ์ดังเดิมอยู่ ประชาชนมีความโอบอ้อมอารี แม้ว่าฐานะทางเศรษฐกิจของเขามา

ไม่สูงมากนัก แต่ว่าจิตใจ วัฒนธรรมต่างๆ ยังเป็นแบบประชาชน ในชนบทซึ่งเราเคยเห็นในประเทศไทยเมื่อ 30 ปีก่อน เพราะฉะนั้นไม่ต้องไปไกลถึงสวิตเซอร์แลนด์ แต่ไปลากภาคเหนือในขณะนี้ก็เหมือนกัน

ภาคเหนือที่อาจารย์ว่านี้มีแขวงอะไรบ้างครับ

ดร.วีรพงษ์

ก็ตั้งแต่หลวงพระบางขึ้นไปจนไปถึงหลวงน้ำทา พงสาลี ทางเหนือต่างๆ เหล่านี้รับรองท่านจะต้องใส่โอะเวอร์โค้ตแน่นอนครับ

ขออนุญาตเรียนเพิ่มเติมว่า ถ้าจะไปหลวงพระบางไปได้ห้ายทางครับ ทางแรกคือเครื่องบิน ขณะนี้มีบางกอกแอร์เวย์ บินจากกรุงเทพ-หลวงพระบาง และก็มีการบินไทยจากเชียงใหม่-หลวงพระบาง นั้นเป็นทางหนึ่ง อีกทางหนึ่งคือท่านไปเที่ยวเวียงจันทน์ก่อน และก็ไปต่อเครื่องสายการบินลาวที่เวียงจันทน์ ค่าตั๋วประมาณ 100 เหรียญ หรือไม่ก็ทางบก ไปทางห้วยโกรน จังหวัดน่าน ซึ่งถนนยังไม่ดีนัก แต่จะเส้นทางในเดือนเมษายนนี้ แต่ว่าอีกทางหนึ่งที่ผมเคยไป คือไปลงเรือที่เมืองห้วยทราย แขวงบ่อแก้ว มีเรืออยู่ 2 ชนิดครับ มีเรือเรือที่เรียกว่าเรือหางยาว 6 ชั่วโมงจากห้วยทราย ถึงหลวงพระบาง อีกทางหนึ่งคือเรือใหญ่ๆ ต้องไปค้างคืนฯ หนึ่งที่เมืองปากแบ่ง ก็จะถึงหลวงพระบางในตอนบ่าย เอาละครับที่นี้ไปถึงหลวงพระบาง พ้อไปถึงเราจะต้องไปดูอะไรบ้าง

ดร.วีรพงษ์

หลวงพระบางนั้นถ้าหากท่านไปในยามนี้ท่านจะชอบอยู่ 2 เรื่อง เรื่องแรกคืออากาศ จะหนาวเย็นเหมือนกับที่ผมว่าไว้เมื่อกี้ ว่าเหมือนกับยุโรปในฤดูใบไม้ผลิ ตอนเข้าจะมีหมอกหนา อากาศเย็น อย่างมาก ภูมิประเทศเป็นป่าเข้มีหมอกปกคลุม มองคล้ายกับหิมะของยุโรป ตอนสายๆ หมอกจึงจะจางหายไป นอกจากภูมิอากาศจะเย็นสบายแล้ว ท่านห้วยหลวงที่เมื่ออากาศร้อนที่กรุงเทพ ซึ่งหน้าหนาวของเราก็ไม่หนาวจริง ท่านอาจจะไปทางหลวงพระบางก็จะได้สัมผัสถึงอากาศที่หนาวเย็น ประการที่ 2 เมืองหลวงพระบางเป็นราชธานีเก่ามีอายุกว่า 600 ปี เป็นที่ตั้งของพระราชวังของเจ้ามหาชีวิตต่อเนื่องกันมาตลอด 600 ปี เพราะฉะนั้นสถานที่ท่องเที่ยวก็มีพระราชวัง วัดวาอารามต่างๆ ซึ่งมีลักษณะสถาปัตยกรรมคล้ายๆ กับภาคเหนือของเรา คือวัดวาอารามมีสี土คล้ายๆ ล้านนา ซึ่งเรามักจะเรียกติดกันไปเลยว่าล้านช้างล้านนา หรือล้านนาล้านช้างเป็นอาณาจักรคู่กัน วัดวาอารามต่างๆ เหล่านี้ก็ยังคงมีชีวิตชีวามา ตอนเข้าๆ ในบรรยายกาศที่หมอกหนาทึบ จะเห็นพระภิกษุสงฆ์ และสามเณรเข้าแถว กันรับบิณฑบาตร จากประชาชนที่นั่งคุกเข่าลงกับพื้น ซึ่งเป็นภาพที่สวยงามอย่างยิ่ง เราจะไม่ค่อยได้เห็นกันในเมืองใหญ่ๆ ในประเทศไทยของเราอีกแล้ว ประชาชนก็แต่งกายด้วยเสื้อผ้าประจำติที่นุ่งชิ้น คาดเข็มขัดเงิน ผู้เฒ่าผู้แก่เกล้าผม มีผ้าสไบเนี่ยงพาดให้ล ในตอนสายๆ ก็เริ่มไป

จ่ายตลาด มีรถบรรทุกสินค้านานาชนิดทั้งที่ผลิตขึ้นเองทั้งจากแม่น้ำลำธารโดยธรรมชาติบ้าง ได้มาจากภูมิภาคไปเก็บหามาจากป่าเข้าลำเนาไฟรบ้าง มีกล้วยไม้ มีดอกไม้ป่า มีผักต่างๆ ที่ไม่ต้องปลูก แต่ไปหามาจากพื้นที่ที่เป็นป่าเขา รอบๆ หลวงพระบางมีชนเผ่าต่างๆ ซึ่งเป็นชนส่วนน้อยของลาว ที่ลาวเรียกว่าลาวเทิงบ้าง ลาวสูงบ้าง แต่งกายประจำชาติและก็นำสินค้าที่หาได้จากบริเวณที่พักของตนนำมาซื้อขาย และเปลี่ยนกันที่ท้องตลาดกลางเมืองหลวงพระบาง เป็นที่ที่สำหรับผลแล้วรู้สึกเปลกตาเปลกใจที่เดียว

หลายๆ คนที่สนใจว่าเมื่อไปหลวงพระบางแล้วไปทานอาหารอะไรดีครับ

ดร.วีรพงษ์

อาหารในหลวงพระบางนี้ ท่านจะเปลกใจ รสชาติจะไม่เหมือนอาหารอีสานของเรานะ และที่ผมแปลกใจก็คือ มีลักษณะรสชาติกระเดียดไปเหมือนกับอาหารภาคกลางของประเทศไทย คือไม่เผ็ดมาก แล้วก็หนักไปทางข่า ตะเคร้ ใบมะกรูด มากหน่อย ซึ่งต่างกับอาหารอีสาน ส้มตำของหลวงพระบางรสไม่รุนแรง เหมือนส้มตำอีสาน หรือลาบของหลวงพระบางก็ไม่ดิบแล้วก็หนักไปทางเครื่องเทศมากหน่อย ไม่เผ็ดมากอยู่ระหว่างลาบของเชียงใหม่กับลาบของอีสาน ที่ผมแปลกใจอย่างหนึ่งคืออาหารลาวทางภาคอีสานเรานะ หรือทางภาคใต้ของลาว ไม่ใช้กะทิ แต่ว่าอาหารที่หลวงพระบางใช้กะทิ สำหรับปูรุ่งอาหารบางอย่าง

เป็นอาหารดาว และของหวาน เพราะฉะนั้นถ้าหากท่านจะหารับประทานอาหารชาววังของลาวต้องมาที่หลวงพระบางครับ สมมุติว่าผมไปนั่งที่ร้านอาหารหลวงพระบางนี้ ผมจะสั่งอาหารสัก 3 อย่าง จะสั่งอะไรดี

ดร.วีรพงษ์

ถ้าหากว่าเป็นกลางวัน ผมแนะนำ "ไก่ย่าง ส้มตำแบบหลวงพระบาง หรือว่าลาบของลาว และอีกอย่างหนึ่งที่ขึ้นชื่อ ลือชาและไม่มีในแขวงอื่นๆ ของลาว ก็คือເຂົາຫລາມ ລັກຊະນະ ไม่เหมือนกับแกงເຂົາຫລາມของภาคอีสาน หรือแกงอ່ອມของเชียงใหม่ มีลักษณะประจำตัวที่เป็นเอกลักษณ์พิเศษ ถ้าหากเป็นอาหารเย็น แนะนำว่าควรจะรับประทานปลาแม่น้ำของอาหารเย็นไม่ควรจะเผ็ดและหนักมาก ปลาแม่น้ำของนี่คุณหลวงพระบางอาจทำลายอย่าง เช่นห่อหมกได้ ห่อหมกเรียกว่า หมกปลา หรือไม่ก็เป็นไก่ หรืออก หรือกบ รับประทานกับข้าวเหนียวร้อนๆ รสชาติกลมกล่อม ไม่เผ็ดมาก ถ้าเป็นปลาแม่น้ำโขงนี่รับประทานกับแจ่ว ผมขอเรียนว่าแจ่วของหลวงพระบางไม่เหมือนแจ่วของทางอีสานหรือลาวภาคใต้ มีลักษณะเหมือนน้ำพริกเผา แล้วก็ใส่หนังควายย่างหันซอยบางๆ รับประทานกับปลาเนื้ออ่อนนี่ แล้วก็ผักจากป่า และต้มยำ ซึ่งต้มยำอาจจะไม่รสจัดเหมือนต้มยำเรา เขาเรียกว่าต้มปลา ต้มไก่ ซึ่งใส่ใบมะนาวอ่อน ใส่ผักที่มีรสเปรี้ยวเล็กน้อย ผมรับรองว่าท่านจะจดจำไปอีกนานสำหรับเมนูที่ผมเล่าย่อๆ

อาหารที่อาจารย์เล่ามานั้นผมมีโอกาสซึมมาหมดทุกอย่างแล้ว และเห็นด้วยกับอาจารย์ แต่ผมรู้สึกว่าข้าวเหนียวเมืองลาวนี้นิ่มกว่าข้าวเหนียวบ้านเรา อันนี้เป็นเพราะอะไรครับ

ดร.วีรพงษ์

คือข้าวเหนียวเมืองลาวนั้นยังใช้พันธุ์ดั้งเดิมอยู่ไม่ใช่พันธุ์ใหม่อย่างที่เราใช้ และข้อสำคัญเท่าที่ผมทราบ ทางแขวงเหนือๆ ที่ยังขาดแคลนไฟฟ้าอยู่ และแรงงานยังมีเหลือเพื่อข้าวทางภาคเหนือของลาวจะเป็นข้าวซ้อมมือ หรือดำเนินการกรະเดื่อง เพราะฉะนั้นข้าวจึงไม่ได้รับการขัดสีป่นหมด ก็ยังเหลือวิตามินอยู่มาก มองดูอาจจะไม่ขาวเหมือนอย่างข้าวเหนียวที่ประเทศไทยของเรา แต่ว่าจะมีรสหอม เพราะฉะนั้นถ้าหากท่านต้องการจะรับประทานข้าวแบบโบราณที่เราเคยรับประทานเมื่อ 30-40 ปีก่อน ก็ยังพอหาได้ในเมืองลาวรับ

ก่อนจะจบรายการ อาจารย์มีอะไรฝากพี่น้องทางด้านผู้ใจดีกับผู้ใจดีในเมืองลาวรับ

ดร.วีรพงษ์ (พุดภาษาลาว)

ในปีใหม่นี้ ข้าพเจ้าก็หวังว่าปัญหาเศรษฐกิจระหว่างประเทศไทยกับประเทศลาวคงจะได้รับการดูแลเอาใจใส่จากผู้หลักผู้ใหญ่ทั้งสองประเทศ และร่วมมือกันแก้ไขปัญหาให้ลุล่วงไป หวังว่าปีใหม่นี้ภาวะเศรษฐกิจ ภาวะความเป็นอยู่ของประชาชนทั้งสองประเทศจะได้รับการแก้ไขให้ลุล่วงไป และในปีใหม่นี้ขอให้ประชาชนทั้งสองประเทศมีความรุ่มเรียงเป็นสุขตลอดไป

ขอบคุณอาจารย์ครับ พี่น้องทางผู้ใจดี ละไทย คงจะสบายนะครับว่าปัญหาทางด้านเศรษฐกิจนั้นได้รับการดูแลแก้ไขโดยผู้ใหญ่ทั้งสองฝ่ายอย่างเป็นจริงเป็นจัง □

จากรายการ "รอบบ้านเรา" ดำเนินรายการโดยพิชณุ จันทร์วิทัน ถ่ายทอดสดจากจังหวัดหนองคาย ออกอากาศทางสถานีวิทยุสาธารณะ วันที่ 23 ธันวาคม 2542

ทำมาหากิน

“ชายสี บะหมี่ เกี้ยว”

ชวนหัวสมัยคุณปู่

วันหนึ่ง นายแดง ไปหา นายข่าว พอถึงประตูบ้าน สุนัขขี้ในบ้านเห่าให้ใหญ่

นายแดงออกครรภ์ ร้องตะโกนเรียกนายข่าว นายข่าวรีบวิ่งมาที่ประตู

นายข่าว : "พ่อแดงไม่ต้องกลัวอก สุนัขขี้เห่าไม่กัด พ่อแดงรู้อยู่แล้วนี่นา"

นายแดง : "รู้แล้ว ฉันรู้ แก่กรู้ แต่เดียว เจ้าสุนัขขี้นะ เขารู้หรือไม่รู้"

จากหนังสือ "ทวีปัญญา" พ.ศ.2448

ถ.เขียนขาย
ดึงดูดสายตา
เหลืองว่า "ชายสี
เป็นที่คุ้นตาของคนกรุงเทพฯ และคนในบางจังหวัด เพราะไม่ว่าจะไปตามตรอก ซอยใด ในกรุงเทพฯ และบางจังหวัด ก็มักจะเห็นรถเข็นเหล่านี้จอดขายอยู่ จนกลายเป็นสิ่งที่ชินตา ผู้คนมานานกว่า 2 ปีแล้ว

เป็นที่ทราบกันดีว่า ร้าน "ชายสี บะหมี่ เกี้ยว" ดำเนินงานในรูปแบบธุรกิจแฟรนไชส์บะหมี่เกี้ยว หนึ่งในหลายเจ้า

ที่ขยายตัวอย่างรวดเร็วและหลายคนมักคิดว่า คนที่จะผลิต บะหมี่และเกี๊ยวจนกล้ายเป็นธุรกิจได้เช่นนี้ จะต้องเป็นคนเชื้อสายจีน เพราะบะหมี่เกี๊ยวเป็นอาหารของชาวจีน แต่สำหรับเจ้าของ "ชายสี บะหมี่ เกี๊ยว" เป็นหนุ่มอีสานที่เดินทางมาทำมาหากินที่กรุงเทพฯ ไม่ใช่คนจีนอย่างที่ครอ ๆ คิด

"ครอ ๆ ก็คิดว่าผมต้องเป็นคนจีน แต่จริง ๆ แล้ว ผมเป็นคนอีสานครับ เป็นคนอำเภอปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด มีอาชีพหลักมาตั้งแต่ปู ย่า ตา ยาย คือ ทำงาน ผมเองก็อยู่บ้านทำงาน และผ่านมาแค่ ป. 4" นายพัลลภ กຳຈາ ເຈົ້າຂອງชายสี บะหมี่ เกี๊ยว เล่าเปิดประเด็น

นายพัลลภ เล่าให้ฟังว่า ตนเริ่มเข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ ตั้งแต่ปี 2522 ในช่วงว่างจากการทำงาน โดยเริ่มต้นจากการทำงานเป็นคนสวน ที่สวนทุเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนนทบุรี ซึ่งเด็กก็ใจดี ในช่วงเย็นได้ให้ตนไปเรียนศึกษาผู้ใหญ่ เรียนอยู่ 3 ปี พอดีตนอายุ 21 ปี ต้องกลับไปเกณฑ์ทหาร เมื่อปลดประจำการในปี 2529 และก็ได้กลับไปทำงานที่บ้านเมื่อเดินทางและแต่งงาน พ่อว่างจากการทำงานก็เข้ามาขายไอดิมเดินที่กรุงเทพฯ ซึ่งมีรายได้พอสมควร โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับรายได้จากการทำงานแล้ว ดังนั้นตนจึงทำเช่นนี้ทุกปี คือ ทำนาเสร็จก็เข้ามาขายไอดิม จนกระทั่งประมาณปี 2535 ห้องขายของตนคนหนึ่งซึ่งทำงานเป็นลูกจ้างอยู่ร้านบะหมี่เกี๊ยวที่เมืองทองธานี 1 ที่เป็นที่ชื่อแฟรนด์ไซส์มาจากบะหมี่เกี๊ยว

ชื่อดังเจ้าหนึ่ง เห็นว่าเด็กแก่ขายดีมาก จึงกลับบ้านไปขอเงินทุนกับแม่มาซื้อแฟรนด์ไซส์ดังกล่าวเพื่อเปิดขายที่เมืองเอกรังสิต ปรากฏว่า เมื่อขาย น้องชายมีกำไรถึงวันละ 1,000 บาท จึงชวนคนมาขายบ้าง โดยตนได้มาย้ายที่แยกอำเภอລູກກາ ขายบะหมี่แบบน้องชายคนนี้ ขายก๋วยเตี๊ยวลูกชิ้นเนื้อที่น้องชายอีกคนทำงานอยู่ และขายข้าวมันไก่ ได้กำไรประมาณวันละ 3,000 บาท

ในช่วงที่ซื้อแฟรนด์ไซส์บะหมี่เกี๊ยวเจ้านี้ นายพัลลภพบว่า บางวันบะหมี่ที่นำมาส่งเส้นดี บางวันก็เส้นไม่ค่อยดี จึงเกิดความคิดว่า อยากจะผลิตเส้นเอง ทั้ง ๆ ที่ตอนนั้นไม่มีความรู้เรื่องการทำเส้นบะหมี่เลย จนปี 2537 จึงตัดสินใจซื้อเครื่องทำเส้นบะหมี่มาทำ พยายามหาสูตรและจ้างคนมาสอนสูตรถึงครั้งละ 20,000 – 30,000 บาท ก็เคยแต่ก็ไม่สำเร็จ ตอนหลังพยายามดัดแปลงสูตรเอง แต่เส้นก็ไม่ค่อยดีนักจึงโทรศัพท์ไปหารองงานที่สั่งแบ่งมาแก้ไขให้ ปรากฏว่าเส้นใช้ได้ จึงได้ผลิตเส้นขายเองมาตั้งแต่นั้น

สำหรับการทำรูปแบบธุรกิจแฟรนด์ไซส์นั้น นายพัลลภบอกว่า เริ่มต้นอย่างไม่ได้ตั้งใจ โดยในตอนนั้นตนเองก็พอมีเงินมีกองอยู่บ้าง เวลากลับบ้านที่ต่างจังหวัด ขับรถกะบะกลับชาวบ้านมักจะถามว่าไปทำอะไรมาถึงราย ตนจึงบอกว่า ขายบะหมี่เกี๊ยว ดังนั้น ทุกคนก็เลยแตกตื่นอยากรู้ขายบะหมี่เกี๊ยวแบบตน พอมากรุงเทพฯ ก็มาหา มาตามตน ตนจึง

เกิดความคิดว่า ถ้าทุกคนรับมะมีเกี้ยวไปขายก็จะเป็นการดี และคิดว่าควรจะตั้งชื่อบะหมี่ด้วย ตั้งชื่อไว้ 3 - 4 ชื่อ จนได้ชื่อ "ชายสี มะมีเกี้ยว" ด้วยเหตุผล 2 ข้อ คือ

1. ชื่อนี้คล้องจองกับคำว่ามะมี

2. อักษร 4 ตัว ของคำว่า ชายสี ทำให้เกิดการเร้นช่องไฟ เวลานำไปติดป้ายแล้วจะทำให้ดูเด่น และที่เลือกเขียนตัวอักษร สีแดงบนพื้นเหลือง เพราะต้องการให้ดูเด่นมากขึ้น

นายพัลลภ เล่าต่อว่า กิจการของตน ได้เริ่มขยายไปเรื่อย จนกระทั่งปี 2540 มีสาขาทั้งสิ้น 150 สาขา แต่ก็มาประสบ ปัญหาเรื่องค่าเงินบาทloyตัว ซึ่งส่งผลกระทบต่อแป้งสาลีที่ เป็นสินค้านำเข้า และต้องใช้ในการทำมะมีมีราคาสูงขึ้นจาก 250 บาทต่อกระสอบไปเป็น 640 บาทต่อกระสอบ ทำให้ต้นต้อง ปรับราคابะหมี่ขึ้นจากกิโลกรัมละ 25 บาทไปจนถึงสูงสุด 40 บาท ซึ่งตอนแรกก็ไม่ได้กำไรเลย แต่ตอนยังสู้ไม่ถอย จนกระทั่ง ประมาณเดือนพฤษภาคม 2541 รายการเงินแก้จัน ของคุณ ปัญญา นิรันดร์กุล ได้มาติดต่อให้ไปอกรายการ เมื่อออก รายการแล้ว ก็มีคนโทรศัพท์เข้ามาอย่างไม่ขาดสาย

"ตอนอกรายการมีสาขา 210 สาขา พอดีเดือนเมษายน 42 เพิ่มเป็น 400 สาขา ดูสิทำมา 5 ปี มี 200 สาขา อันนี้แค่ 6 เดือน ตอนแรกผมไม่กล้าไปออก แต่ไปออกแล้วได้รับผลดี มาก ผิดต้องขอบคุณคุณปัญญาจริง ๆ"

ปัจจุบันนี้ "ชายสี มะมีเกี้ยว" มีสาขากว่า 500 สาขา

โดย 75 % เป็นสาขาในกรุงเทพฯ ที่เหลืออยู่ในต่างจังหวัด และในอนาคต นายพัลลภวางแผนไว้ว่าจะขยายไปต่างจังหวัด ให้ได้ในตัวจังหวัดละ 2 สาขา และในอำเภอละ 1 สาขา ทั่วประเทศ

จุดเด่นของมะมีเกี้ยวของชายสี นายพัลลภบอกว่า อยู่ที่เส้นไม่มีเหมือนใคร เพราะเราใช้แป้งสาลีเกรดดีที่สุด เพราะตอนนี้มีทัศนคติว่า ถ้าใช้ของดีอะไร ๆ ก็ต้องไปหมด รู้สึก มั่นใจกว่า โดยนำแป้งสาลีมาผสมกับไข่ไก่ โซดา สีผสมอาหาร และน้ำ

ผู้ที่จะซื้อแฟรนด์ไซส์ "ชายสี มะมีเกี้ยว" จะต้อง จ่ายค่าอุปกรณ์ที่ต้องใช้ขายมะมีชายสีชุดใหม่ ถ้าชุดเล็ก มีเพียงอุปกรณ์ 4 รายการ คือ รถเข็น 1 คัน, ป้าย 7 แผ่น, หม้อบะหมี่เบอร์ 23×18 นิ้ว, และชุดไฟติดป้าย 1 ชุด ราคา 19,300 บาท

ส่วนชุดใหญ่จะมีอุปกรณ์ในการขายให้ครบชุด 43 รายการ อาทิ โต๊ะ เก้าอี้ ถ้วยชา ตู้บะหมี่ ถังอบหมูแดง เป็นต้น ราคา 31,400 บาท โดยผู้ซื้อแฟรนด์ไซส์จะได้รับสูตรทำหมูแดงและ ทำน้ำซุปด้วย และ ใน 2 วันแรกที่เปิดขาย นายพัลลภและ ทีมงานจะไปช่วยดูแลแนะนำการขายให้ก่อน ผู้ที่สนใจสามารถ ติดต่อได้ที่ โทร. 02 - 991-1853 และ 01 - 6431974

นี่คือความสำเร็จของอดีตหนุ่มชาวนาคนหนึ่งที่หันมา จับงานการขายบะหมี่ จนพัฒนามาทำเส้นบะหมี่ ซึ่งไม่ใช่

งานที่เขามีความรู้เลย แต่ด้วยความพยายาม ความอดทน และการรู้จักหาช่องทางสร้างรายได้ ซึ่งในวันนี้เขาได้เดินออก จากท้องนามาสู่การเป็นเก้าแก่ " ชายสี มะหมี เกี้ยว" □

สุขภาพ

ไขมันในเลือด

นพ. ไกรสร เต็งเกียรติ์ตระกูล

คอเลสเตอ เป็นสารน้ำๆ ประกอบที่สำคัญ ร่างกาย ออร์โนน เนื้อยื่อยลายอย่าง แต่การที่มีคอเลสเตอรอลระดับสูงจะก่อให้เกิดโรคเส้นเลือดหัวใจแข็งนำไปสู่อาการ heart attack ได้

คลอเลสเตอรอลและไขมันปกติจะไม่ละลายในเลือด ต้องใช้สารพาก lipoproteins เป็นตัวพาไป ที่สำคัญคือ LDL (Low Density Lipoprotein) และ HDL (High Density Lipoprotein)

จาก "ไทยโพสต์ X-cite" ฉบับ วันที่ 21 ธันวาคม 2542

LDL คืออะไร

เป็นตัวพาไขมัน cholesterol ไปตามกระแสเลือดแล้วรวมตัวกับสารบางอย่าง ก่อให้เกิดตะกอนจับตัวหนาในผนังของเส้นเลือดที่ไปเลี้ยงหัวใจและสมอง เกิดการอุดตันในเส้นเลือด เกิด heart attack และอัมพาต (stroke) ได้ LDL cholesterol จึงเป็นคลอเลสเตรอรอลที่ไม่ดี

HDL คืออะไร

ประมาณ 1/3 - 1/4 ของคลอเลสเตรอรอลในเลือดถูกพาโดย High Density Lipoprotein (HDL) ซึ่งจะพาเอา cholesterol จากผนังหลอดเลือดต่าง ๆ กลับไปสู่ตับ HDL จึงช่วยขจัด cholesterol ส่วนเกินจากบริเวณที่มีการหนาตัวของเส้นเลือดและการหยุดการหนาตัวของผนังหลอดเลือด HDL จึงเป็นคลอเลสเตรอรอลที่ดี จะป้องกัน heart attack ได้ หากมีระดับต่ำ ก็จะเป็นปัจจัยเสี่ยงต่อหลอดเลือดอุดตันมากขึ้น

Cholesterol มาจากไหน

มาจาก 2 แหล่ง ส่วนมากสร้างได้จากตับ (ประมาณ 100 g/day) และได้มาจากการที่ได้จากสัตว์ เช่น เนื้อ, ปลา, อาหารทะเล, นม, เนย แต่ผักผลไม้มีเมล็ดกิ่งต่าง ๆ ไม่มีคลอเลสเตรอรอล กรดไขมันอิมต้า จะเพิ่มระดับคลอเลสเตรอรอลในเลือด โดยเฉลี่ยคนอเมริกันกินคลอเลสเตรอรอลประมาณ 360 mg ต่อวัน ผู้หญิงประมาณ 220 - 260 mg คลอเลสเตรอรอลที่เกินไปบางส่วนถูกขจัดออกทางตับ สมาคมแพทย์โรคหัวใจของสหรัฐอเมริกากำหนดว่าไม่ควรกินคลอเลสเตรอรอลเกิน 300 mg ต่อวัน คนที่มีระดับคลอเลสเตรอรอลสูง อาจต้องการลด

มากกว่านี้ และเนื่องจากคลอเลสเตรอรอลมีมากในสัตว์ ดังนี้จึงไม่ควรกินเนื้อเกิน 6 ounces ต่อวัน และใช้ผลิตภัณฑ์นมไขมันต่ำ โปรตีนที่มีคุณภาพดีจากพืชอาจทดแทนโปรตีนจากสัตว์ได้

การออกกำลังการมีผลต่อระดับคลอเลสเตรอรอลหรือไม่

ในคนบางคน การออกกำลังกายจะเพิ่ม HDL ช่วยลดปัจจัยเสี่ยงต่อการเป็นโรคหัวใจ การออกกำลังกายยังช่วยลดน้ำหนัก ควบคุมเบาหวานและความดันสูงได้ การออกกำลังกายแม้เล็กน้อยถ้าทำทุกวันจะช่วยลดปัจจัยเสี่ยงของการเกิดโรคหลอดเลือดอุดตัน บุหรี่เป็นหนึ่งในหกอย่างของปัจจัยเสี่ยงซึ่งสามารถเลิกได้ บุหรี่ทำให้ HDL cholesterol ที่ดีลดลงเหล้าแม้ว่าการดื่มเพียงเล็กน้อย ถึงปานกลาง จะช่วยให้ HDL เพิ่มขึ้นแต่ผลดีไม่มากที่จะแนะนำให้ดื่มสุราต่อไป ผู้ชายที่ดื่มประมาณ 1- 2 drink * ต่อวัน จะพบอัตราการเป็นโรคหัวใจต่ำกว่าพวกรักที่ไม่ดื่ม พวกรักที่ดื่มมากจะเป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง ความดันโลหิตสูง อ้วน อัมพาต การผ่าตัวตาย เป็นต้น หากคนที่ไม่เคยดื่มสุราไม่ควรดื่มเลย แต่พวกรักที่ดื่มหากลดไม่ได้ไม่ควรดื่มเกิน 2 drink ต่อวัน

Triglycerides (TG)

เป็นสารไขมันที่พบทั้งในอาหารและในร่างกายมนุษย์

* drink ไม่ได้หมายความว่า ดื่ม 1 แก้ว แต่หมายถึงปริมาณจำกัดที่กำหนดไว้ของ Alcohol ซึ่งขึ้นอยู่กับความแรงของชนิดของเครื่องดื่ม Alcohol นั้น ๆ ด้วย เช่น เมียร์ ไวน์ ความแรงจะไม่เท่ากันปริมาณการดื่มก็ย่อมไม่เท่ากัน

และเป็นสารที่เก่าร่วมกับ cholesterol เป็นไขมันในเลือด TG มาจากไขมันที่กินเข้าไปและสร้างจาก carbohydrate พลังงานที่ได้จากการเก็บสะสมไว้ในรูป TG อยู่ในเซลล์ ฮอร์โมนจะปลดปล่อย TG จากเนื้อเยื่อไขมันเพื่อเป็นไปตามความต้องการพลังงานระหว่างมื้ออาหาร

การที่มีระดับ TG มากเกินไป อาจทำให้เกิดโรคหัวใจหลอดเลือดอุดตันในบางคน การพบ TG สูงอาจเป็นจากโรคเบาหวานที่ยังไม่ได้รักษา

ระดับปกติ	< 200 mg / dl
สูงเล็กน้อย	200 - 400 mg/dl
สูงชัดเจน	400 - 1000 mg/dl
สูงมาก	> 1000 mg/dl

จะลดระดับ TG โดย

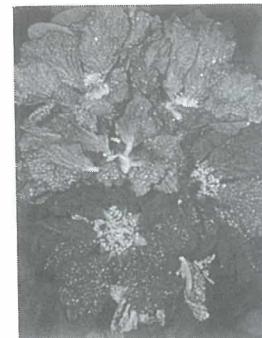
- ลดน้ำหนัก ลดอาหารที่มีพลังงานสูง
- ลดอาหารที่มีกรดไขมันอิมตัวและคลอเลสเตอรอล
- ลดการดื่ม alcohol แม้แต่ alcohol เล็กน้อยก็อาจทำให้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากกับระดับ TG
- ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอในการณ์ที่มี TG สูงมาก

(คัดจากคำแนะนำประชาชนของสมาคมแพทย์โรคหัวใจแห่งสหรัฐอเมริกา) จากราสาร น้ำก้อ กของการประปานครหลวง ฉบับเดือนกันยายน - ตุลาคม 2542

ประสบการณ์

อุทกภัยที่จังหวัดจันทบุรี ปี 2542

Jarvis สมจินดา

จันทบุรีดินแดนอันยานานชี้ງฐานที่มั่นของสมเด็จ

มหาราช

ในการกอบกู้เอกสารหลังเสียกรุงศรีอยุธยาครั้งที่สอง ปัจจุบันป้อมปราการที่เหลืออยู่ยังเป็นเครื่องเตือนความทรงจำของอนุชนให้รำลึกถึงความกล้าหาญและวีรกรรมในครั้งกระนั้น ผืนแผ่นดินของจังหวัดนี้ไม่愧วังใหญ่ไปศาสนก มีความสงบเงียบ และเปี่ยมไปด้วยเป็นศูนย์รวมมิตรจิตมิตรใจในหมู่ของประชาชนที่อาศัยอยู่ ความรักและความมุ่งมั่นพัฒนาให้เป็นดินแดนที่

แห่งประวัติศาสตร์ สมัยหนึ่งเคยเป็นพระเจ้าตากสิน

อุดมสมบูรณ์ ธรรมชาติที่เขียวขจี และสวยงามด้วยพันธุ์ไม้ป่า ไม้ผลนานาพันธุ์ ซึ่งนอกเหนือจากนี้คือ สภาพภูมิศาสตร์ของ ธรรมชาติที่โอบอุ้มแหล่งน้ำ และดันน้ำลำธารที่ใสสะอาดหลาย สาย นับเป็นสถานที่พักผ่อนปลดความลากวะที่ดีที่สุดแห่งหนึ่ง กอปรกับจันทบุรีมีพื้นที่ส่วนหนึ่งติดกับชายฝั่งทะเลอ่าวไทย การคมนาคมที่เชื่อมไปจังหวัดอื่นๆ เอื้ออำนวยให้เศรษฐกิจที่ เกี่ยวข้องของจันทบุรีเจริญรุ่งเรืองอย่างยั่งยืนตลอดมา

วันศุกร์ที่ 30 กรกฎาคม 2542 ข้าพเจ้าซึ่งทำงานอยู่ที่ กรุงเทพฯ ออกเดินทางกลับบ้านที่จันทบุรี เมื่อเวลาประมาณ หนึ่งทุ่ม พร้อมด้วยสามี ลูกชาย และน้องสาว การเดินทางรวม รีบจนกระหั่งเลี้ยวเข้าตัวเมืองผ่านค่ายนาวิกโยธิน ซึ่งเป็นที่ตั้ง พระราชานุสาวรีย์สมเด็จพระเจ้าตากสิน ซึ่งรถได้วิ่งลงในแอ่ง น้ำขนาดใหญ่ที่ขังอยู่กลางถนนหลังจากถึงบริเวณที่พักอาศัยเวลา 22.00 น. ปรากฏว่าต้องจอดรถบนชอยซึ่งสร้างเสร็จใหม่ๆ บน ส้มภาระ ถอดรองเท้าเดินลุยน้ำเข้าบ้านพัก

วันเสาร์ที่ 31 กรกฎาคม 2542 หลังจากรับประทาน อาหารเช้าแล้ว ข้าพเจ้าพาพี่สาวคนรองไปโรงพยาบาลตากสิน เพื่อตรวจสุขภาพตามที่แพทย์นัดไว้ เราเดินลุยน้ำออกจากบ้านผ่านเขตวัดจันทาราม หยุดสวัสดิ์ท่านเจ้าอาวาส ซึ่งกำลัง ทำความสะอาดกุฎิและบ้ายข้าวของขึ้นชั้นบน เนื่องจากขณะนั้น ระดับน้ำสูงขึ้นเกินหัวเข่าของข้าพเจ้า หลังจากเดินลุยน้ำ พ้นเขตวัด ก็หารถตู้กๆ ที่จะมาโรงพยาบาลแต่ไม่มี เนื่องจาก

รถไม่กล้าวิ่งรับผู้โดยสาร ข้าพเจ้ายื่นรถสักระยะหนึ่ง จึงได้ ตัดสินใจพาพี่สาวขึ้นรถทัวร์ที่มาจากจังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งสอบ ถามแล้วว่าวิ่งผ่านโรงพยาบาล หลังจากใช้เวลาที่โรงพยาบาล ประมาณ 2 ชั่วโมง ข้าพเจ้าได้รับแจ้งรถตู้กๆ กลับมาบ้านพัก ในขณะที่เดินลุยน้ำเข้าบ้าน ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความเย็นและสีของ น้ำที่แดงขึ้น รวมทั้งระดับที่สูงเพิ่มขึ้นมากกว่าตอนข้าวอกไป โรงพยาบาล เมื่อเข้าบ้านปรากฏว่า สมาชิกทุกคนในบ้านต่าง กำลังวุ่นวายกับการเก็บข้าวของหนึ่ง มองไปที่แม่น้ำไม่มี ความรู้สึกว่าแม่น้ำอยู่ตรงไหน เพราะหาแนวทางต่างระดับของแม่น้ำไม่ได้ ในขณะนั้นข้าพเจ้านำกี哥ลอกออกไปถึงแม่น้ำเมฆอน ซึ่งใหญ่โตมโหฬารและเคยไปมา และคิดว่าขณะนี้เป็นน้องๆ อเมฆอนแล้ว ข้าพเจ้าได้แต่ปลอบใจตนเองว่าน้ำคงจะไม่ขึ้น มากไปกว่านี้ หรือคงจะลดต่ำลงไป เนื่องจากระดับน้ำครั้งนี้ยัง ไม่ถึงขีดสุดติดน้ำท่วมในปี 2533

ช่วงบ่าย พากเราทุกคนก็ยังคงวุ่นวายกับการเก็บข้าว ของเช่นเดิม พากเราช่วยกันเคลื่อนย้ายเครื่องใช้ไฟฟ้าขึ้นตั้ง บนที่ตั้งให้สูงกว่าเดิมกว่าที่เก็บตอนช่วงเช้า และไม่ทราบอะไร ดลใจให้ข้าพเจ้าขันน้ำดื่มและอาหารแหงบางอย่างขึ้นชั้นสอง ส่วนฝ่ายชายต่างก็พากันไปสำรวจเรื่องยกรถยนต์ซึ่งจอดอยู่ ที่โรงรถ (ห่างจากบ้าน 30 เมตร) ให้สูงขึ้น พี่เขยของข้าพเจ้า ได้โทรศัพท์ติดต่อเจ้าหน้าที่เพื่อขอความช่วยเหลือจัดหา อุปกรณ์ในการยกรถยนต์ให้สูงกว่าระดับน้ำ แต่เมื่อหาได้ก็ไม่

สามารถนำอุปกรณ์เข้ามาได้ เนื่องจากกระแสไฟฟ้าให้เชี่ยวและขณะนั้นรถยกจะมีน้ำไปแล้วครึ่งคันจนกระทั่งเวลา 18.00 น. พวกรู้ด้วยกันว่าในโรงจอดรถ และด้วยความเป็นห่วงปั้นกับความอยากรู้ ข้าพเจ้าจึงเดินลุยน้ำซึ่งสูงถึงคอกเพื่อไปดูว่าพวกรู้ด้วยกัน ข้าพเจ้าคิดว่าจะป้องน้ำพลาสติกติดตัวไปด้วย และจะป้องพลาสติกใบนี้ช่วยข้าพเจ้าได้พอสมควร คือการเดินลุยน้ำที่ประทับเต็มตัวจะเดินไม่สะดวก ข้าพเจ้าจึงต้องว่ายน้ำโดยอาศัยกระปองใบนี้ช่วยพยุงตัวไปจนถึงโรงจอดรถเหตุการณ์ในโรงจอดรถดูว่าวนิยามมากพอสมควร ทุกคนต่างสาลวันกับการใช้แม่แรงยกรถขึ้นและใช้ก้อนอิฐตัวหนอนมาวางตัวเรียงช้อนกันได้รอดให้สูงที่สุดเท่าที่จะทำได้ หลังจากนั้น ทุกคนก็กลับเข้าบ้าน แต่สามีและลูกชายต้องว่ายน้ำไปดูรถยกของเรารู้ด้วยกันว่าในบ้านและห้องนอนพักประมาณเกือบ 200 เมตร หลังจากสามีและลูกกลับมาแล้วก็เล่าให้ฟังว่า ในขณะที่ว่ายน้ำและเดินทางน้ำเท้าจะไปสะคุดบางสิ่งได้น้ำ เป็นระยะๆ และทราบว่าสิ่งนั้นคือรถจักรยานยนต์ซึ่งไฟลตามกระแสไฟมาจากไหนไม่ทราบ ในวันนั้นทุกคนแทบไม่ต้องอาบน้ำเนื่องจากเพชรัญและแซ่บอยู่ในน้ำกันดีแต่เข้าใจดี หลังจากรับประทานอาหารเย็นแล้วต่างกันนั่งพักผ่อน และคิดว่าวิกฤตน้ำท่วมคงจะมีระดับไม่สูงกว่านี้ ทุกคนรวมตัวกันอยู่ที่ระเบียงมองออกไปพบแต่ความมืด และเงาตะคุ่มของต้นไม้ ถึงแม้ว่าทุกคนจะมีความเหนื่อยในการเก็บข้าวของและความเมื่อยล้า

ก็ตาม ก็ไม่มีใครเข้าบ้าน เนื่องจากยังมีความรู้สึกตื่นเต้น และความคิดต่างๆ เกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดฝัน ข้าพเจ้าเฝ้าติดตามฟังข่าวจากวิทยุเล็กๆ ที่เหลืออยู่ (ส่วนชิ้นใหญ่ๆ รวมทั้งโทรศัพท์ที่อยู่ชั้นล่างจะมีอยู่ได้น้ำ) ว่าระดับน้ำจะขึ้นสูงสุดเวลา 22.00 น. พวกรเราต่างดีใจและแยกย้ายเพื่อพักผ่อนอย่างไรก็ตามคืนนี้ทุกคนแทบไม่สามารถจะหลับตาอนได้ เนื่องจากต่างก็ได้ยินเสียงน้ำซู่ๆ มาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเสียงข้าวของ ตุ๊ แท่นบูชาพระ พิงลงมา ข้าพเจ้าภารนาขอให้วิญญาณของคุณแม่และพระเจ้าช่วยทำให้น้ำลดลงโดยเร็ว ช่วงนี้ทราบว่าทางการได้ตัดกระแสไฟบริเวณที่ถูกน้ำท่วมทั้งหมด รวมทั้งน้ำประปาด้วยข้าพเจ้าถามสามีว่า หากน้ำขึ้นสูงจนถึงชั้น 2 เราจะออกไปได้อย่างไร สามีก็กลับใจว่าคงไม่เป็นอย่างนั้น และบอกให้นอนพักผ่อนเก็บแรงไว้ เพราะยังไม่รู้ว่าวันรุ่งขึ้นจะต้องทำอะไรกันต่อ ก่อนจะตัดใจหลับตาอนได้ ข้าพเจ้าใช้โทรศัพท์มือถือติดต่อน้องสาวที่จังหวัดนนทบุรี แจ้งเราว่า ขอให้ช่วยหน่อย น้องสาวถามว่า เกิดเหตุอะไรที่กรุงเทพฯ ข้าพเจ้าบอกว่าไม่ใช่กรุงเทพฯ เป็นน้ำท่วมหนักที่จังหวัดนนทบุรี แต่เนื่องจากแบบเตอร์รีมือถือเหลือไฟน้อยมาก จึงแจ้งน้องสาวว่ารายละเอียดให้สอบถามได้ที่จังหวัดจังหวัดนนทบุรี และขอให้เตรียมน้ำดื่ม เครื่องปั่นไฟ และสิ่งของที่จำเป็น รวมทั้งเรือมาโดยด่วน

วันอาทิตย์ที่ 1 สิงหาคม 2542 ข้าพเจ้าตื่นเมื่อ 06.00 น. เดินทางมาที่ระเบียงหน้าบ้าน ไม่น่าเชื่อเห็นน้ำอยู่เกือบถึง

กันสาดซึ่นสอง มองออกไปโดยรอบมีแต่พื้นห้องว่างใหญ่ เดินไปที่หน้าต่างด้านหลังก็เห็นมีสภาพเช่นเดียวกัน ในขณะนั้น ทุกสิ่งยังเงียบอยู่ แต่ไม่ทันไรก็ได้ยินเสียงเอลิคอปเตอร์ ทุกคน รวมตัวกันที่ระเบียงบริเวณห้องน้ำ จะทำอะไรกันต่อไป ในเวลาเดียวกันพวกรากำลังรออาหารเข้าที่น้องชายจะนำมาส่ง รอแล้วรออีกจนกระทั้งเวลา 09.45 น. น้องชายจึงมาถึงพร้อม เรือหางติดเครื่องยนต์ นั่งได้ 3 คน ข้าพเจ้าสอบถามว่าทำไม มาช้านัก น้องชายกล่าวว่า ออกจากบ้านตั้งแต่เวลา 06.00 น. ได้เตรียมอาหารมาด้วย แต่เนื่องจากช่วงที่ออกเดินทางมานั้น บางแห่งมีกระแสน้ำแรงมาก จนกระทั้งเรือประสบอุบัติเหตุ พลิกคว่ำ ข้าพเจ้าอาหารสูญหายหมด และต้องไปตระเวนเข้า เรือลำใหม่ จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้มาถึงช้า ในระหว่างที่รับ ประทานอาหารเข้า ใจก็เป็นห่วงผู้ที่อาศัยอยู่บ้านเข้าของเรารึ เป็นบ้านชั้นเดียว แต่ก็คลายกังวลเมื่อทราบว่าฝ่ายทหารได้นำ เรือมาขยับชาวบ้านในบริเวณนี้ไปอยู่ที่ศูนย์อาศัยชั่วคราวที่ ทางการจัดไว้แล้ว อย่างไรก็ตาม เท่าที่สังเกตดูระดับน้ำยังขึ้น อยู่เรื่อยๆ

อาจจะนับเป็นครั้งหนึ่งในชีวิตที่ประสบกับปัญหาน้ำ ท่วมใหญ่ที่ไม่คาดคิดด้วยตนเอง และอยู่ในเหตุการณ์ตั้งแต่น้ำ อยู่ในระดับต่ำจนเพิ่มระดับสูงเรื่อยๆ อย่างช้าๆ จนกระทั้งไม่ สามารถหยั่งเท้าถึงพื้นได้ เหตุการณ์ครั้งนี้ทุกคนต้องช่วย กันคิดแก้ไขเหตุการณ์และใช้สิ่งต่างๆ เท่าที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์

มากที่สุด เช่น ก่อนอื่นใช้บันไดอลูมิเนียมซึ่งผลิตมีอยู่ผูก ติดกับขอบหน้าต่างด้านนอกบ้านสำหรับเป็นทางขึ้นลงลำเลียง เสนบีบงอาหารและข้าวของเครื่องใช้ที่จำเป็น และโดยที่ทุกคน ต้องใช้ช่องหน้าต่างบานนี้ จึงไปรับกวนรังแมลงลม ซึ่งทำรังอยู่ นานาและคิดว่าเราต้องการจะทำร้ายจิงบินเข้าตอยพวกราก่อน จนต้องใช้น้ำที่มีอยู่ทั่วไปสาดไปที่รังและตัวแมลงลมให้ถอยไป และโดยที่พี่สาวคนโตของข้าพเจ้ามีบ้านอยู่ใกล้ๆ กัน จึงต้อง อาศัยไม้รากยาวๆ เป็นทางลำเลียงอาหารโดยใช้ไม้ดังกล่าว สอดเข้าไปในหูกระปองน้ำและใช้คนสองคนถือด้ามไม้คันละ ด้านเขย่าให้กระปองที่ใส่สิ่งของรุดไปตามไม้เพื่อลำเลียงอาหารน้ำ และสิ่งของ ให้กันและกันได้ นอกจากนั้น สิ่งที่ลืมไม่ได้คือ การ ปิดสวิตไฟที่ແงคงควบคุมการจ่ายไฟบ้านเพื่อป้องกันอันตราย อันอาจจะเกิดขึ้นได้

ช่วงบ่ายประมาณ 15.00 น. หน่วยช่วยเหลือของน้อง สาวจากจังหวัดนนทบุรีได้มาถึงได้นำเครื่องปั๊มน้ำ น้ำดื่ม เป็น จำนวนมาก เรือเครื่อง (นั่งได้ 5 คน) และเรือไฟเบอร์ขนาด เล็กและต่างเริ่มงานที่จะทำให้สภาพความเป็นอยู่ไม่อีดอัด เช่น การติดไฟนีออนตามจุดต่างๆ ตั้งแต่แก๊สปิกนิกเพื่อประกอบ อาหาร แต่ส่วนใหญ่แล้วทุกคนชอบข้าวกล่อง ซึ่งไม่สร้างภาระ ในการเก็บล้าง ส่วนขวดน้ำพลาสติกจะนำมาตัดส่วนบนเพื่อนำ ไปใช้เก็บอาหารและใช้แทนแก้วน้ำต่อไป และสิ่งจำเป็นอีกสิ่ง หนึ่งคือถุงขยะที่ทีมงานนำมาให้มากพอสมควร หลังจาก

อาหารเข้าผ่านไป ข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงເຂົ້າຄອປເຕືອຣົບນອຍໆ
ເຫັນອໜັງຄຳບັນໃນຮະບະຕໍ່າງ ເພື່ອຕຽບຕາມວິເວັນນໍ້າທ່ວມ
ແຕບນີ້ວ່າ ຈະມີຜູດໃຫ້ປະສົບກັນນໍ້າທ່ວມແລະຕ້ອງການຂອງຄວາມ
ຊ່ວຍເຫຼືອໃດບ້າງ ນອກຈາກນັ້ນກມີເວື່ອກຸ່ມວິເວັນເຂົ້າມາສອນ
ຄາມເຫັນກັນ ຂ້າພົຈັນໄດ້ຂອບຄຸນເຈົ້າທີ່ ແລະແຈ້ງວ່າບ້ານ
ຂ້າພົຈັນໄມ່ຂອງຮັບຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອໃດໆ ແຕ່ຂອໃຫ້ເຈົ້າທີ່ກຸ່ມ
ທັງໝາຍເຮັ່ງຮັບໄປຊ່ວຍຜູ້ປະສົບອຸທກັນຈຳນວນມາກທີ່ທີ່ນີ້ເຂັ້ນ
ໄປຢູ່ໜັງຄຳບັນກ່ອນ ແລະກຳລັງຮອບຂ້າວແລະນໍ້າອູ່

ບ່າຍຂອງວັນນີ້ ຂ້າພົຈັນໄສງເກຕວ່າຮະດັບນໍ້າເຮີມລດລວງ ດັ່ງນັ້ນ
ຈຶ່ງເຮັ່ງທາງທີ່ຈະເກີບຂ້າວຂອງທີ່ລອຍໄປຮົມຕິດກຳແພງຮັວໄກລໍາ
ແມ່ນ້າ ແຕ່ໄດ້ຮັບການທັດທານຈາກບຸຕະຍາຍວ່າ ຮະດັບນໍ້າຍັງສູງອູ່
ແລະກະຮະແສນໍາຍັງໄຫລແຮງ ຢຶ່ງແມ່ວ່າຈະມີການໃຊ້ເຂົ້າມັດກັນເສາປຸນ
4 ຕັ້ນທີ່ໄປດ້ວຍບ້ານເພື່ອໃຊ້ຢືດຕົວໄໝໄຫລອຍຕາມນໍ້າ ໃນຂະໜາດທີ່ໄປ
ເກີບຂ້າວຂອງຫຼືອນໍາດ້ວຍໄປຢັງບ້ານອີກ 2 ພລັງກົດຕາມ ຂ້າພົຈັນຈຶ່ງ
ໄດ້ຕິດຄັ້ງໄວ ແລະເຫັນດ້ວຍວ່າຮອໃຫ້ຮະດັບນໍ້າລົງໄປກວ່ານີ້ຈະດີກວ່າ
ດັ່ງນັ້ນ ໃນວັນນີ້ຈຶ່ງເປັນເວລາທີ່ພວກເຮົາໃຊ້ເວລາສ່ວນໃໝ່ຕັກນໍ້າປ່າທີ່
ພສມດິນແດງໃສ່ກາລົນ ແລະໃຊ້ສາຮັບແກວ່າໃຫ້ສີເພື່ອເກີບໄວ້ລ້າງ
ຕ້ວຍໝານ ທັກຜ້າ ແປງຟັນ ອາບນໍ້າ ຜົ່ງໃນແຕ່ລະຄັ້ງເຮົາຈະໃຊ້
ເວລາໃນການທຳນໍ້າໃຫ້ສີ 15 ນາທີ ອ່າງໄຮົດຕາມ ຂ້າພົຈັນຕ້ອງ
ສາມາພວ່າ ກາຣອນນໍ້າທີ່ມີສາຮັບແກວ່າໃຫ້ສີມີຄວາມຮູ້ສຶກໄມ່ຂອນ
ອ່າງມາກ ເພົະຕ້ວຈະເຫັນຍົວ ສ່ວນທີ່ຈະໄດ້ບັນໄດ້ໄປອາບນໍ້າປ່າ
ຈຶ່ງເຍັນມາກ ກີ່ເກຮງວ່າຈະເປັນໄຟ້ໄໝສະບາຍ

ວັນຈັນທີ່ 2 ສິງຫາມ 2542 ຕື່ນເຂົ້າຂຶ້ນມາກຮັບສັງເກດ
ດູຮະດັບນໍ້າກ່ອນວ່າລົດຫຼືອເພີ່ມ ຜົ່ງກີ່ສ້າງຄວາມດີໃຈເປັນຍ່າງມາກ
ເມື່ອເຫັນວ່າຮະດັບນໍ້າໄດ້ຕໍ່າລົງກວ່າຈຸດທີ່ທຳເຄົ່ອງໝາຍໄວ້ເມື່ອວານ
ແລະປະມານ 09.00 ນ. ຂ້າພົຈັນໄດ້ໂທຮັບທີ່ໄປຮຽນເຮົາຈະລົດລວງແລະ
ສາມາຄັດການກາຍໃນບ້ານນອກບ້ານໄດ້ ໃນອີກ 3 ວັນຂ້າງໜ້າ

ວັນພຸຖົນທີ່ 5 ສິງຫາມ 2542 ນໍ້າໄດ້ລົດລວງຈຸນສູ່
ສັກພເກືອບປົກຕິ ແຕ່ສິ່ງທີ່ເຫັນແລ້ວຕົກໃຈ ແລະເກີດຄວາມຫ້ອງໃຈຄືອ
ໂຄລນແດງທີ່ມີອູ່ທີ່ໄປໝາດ ຄິດວ່າຈະທຳຍ່າງໄຮເພື່ອໃຫ້ສັກພທັງ
ກາຍໃນແລະນອກບ້ານສົງສະອາດ ແລະເປັນຮະເບີນເໜືອນເດີມ
ແຕ່ຄິດວ່າເຮົາຈະຕ້ອງຊ່ວຍກັນທຳໄໝໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ການເຮີມງານນີ້ຈຶ່ງຕັ້ງ
ຕັ້ນຕັ້ງແຕ່ໜັງອາຫາດເຂົ້າແລະທຳຍ່າງຕ່ອນເນື່ອງ ຈົນແບບຈະລືມທານ
ອາຫາຮັກລາງວັນ ຢຶ່ງແມ່ຄວາມເຫັນເໜືອມີອຸ່ນຈຳນັກແບບຈະຢືນ
ໄມ່ໄໝ ແຕ່ພວກເຮົາກີ່ໄມ່ຕ້ອງກາຈະໃຫ້ລ້າຂ້າໄປຖື່ງເວລາກລາງຄືນ
ແລະເຮັ່ງມີອ່ານຸມພລັງກັນເພື່ອໃຫ້ການທຳຄວາມສະອາດ ຈັດເກີບຂ້າວ
ຂອງໃຫ້ເສົ່ງສິ່ນໄຫ້ເວົວທີ່ສຸດ ແຕ່ໄໝ່ງຍ່ອຍຍ່າງທີ່ຄິດ ສິ່ງທີ່ແຂ່ງໜ້າແລະ
ເສີຍຫາຍຈຳນວນມາກຕ້ອງເກີບໄສ່ເນັ່ນນໍ້າໄປຖື່ງ ສ່ວນທີ່ເປັນຂອງແຕກ
ຍ່າງກີ່ຕ້ອງທຳຄວາມສະອາດດ້ວຍຄວາມຮມດະວັງເນື່ອງຈາກໂຄລນ
ດິນແດງເກະຕິພື້ນເໜີຍແນ່ນ ຍັງດີທີ່ພື້ນໄສ້ສັ່ງຫຼື້ອເຄົ່ອງ
ຄລືນເນອົງຈຶ່ງມີພລັງຈຳຮະສິ່ງສັກປຽກສູງ ຈຶ່ງທຳໃຫ້ການດັກລ່າວເບາ
ແຮງແລະເສົ່ງສິ່ນເວົວຢືນ

ข้อคิดเห็น โดยที่ไม่มีโครงการใดคิดว่า อุทกภัยที่เกิดขึ้นครั้งนี้ ระดับน้ำจะสูงมากจนแทบไม่น่าเชื่อและสร้างพิษสงให้กับประชาชนผู้อาศัยในบริเวณพื้นที่หมู่ 9 ตำบลจันทนมิตรได้ถึงขนาดนี้ และเท่าที่สอบถามจากผู้สูงอายุหลายท่าน ต่างบอกว่าไม่เคยพบเคยเห็นในรอบร้อยปี อย่างไรก็ตาม ทราบว่า อุทกภัยครั้งนี้เกิดจากสาเหตุหลายประการ เช่น ฝนตกหนักในบริเวณภูเขาคิชฌกูฏ ติดต่อกันเป็นเวลาหลายวัน จึงทำให้มีปริมาณน้ำขังในบริเวณภูเขามาก แรงดันของน้ำก็ย่อมมีมาก เช่นกัน และภูเขายังคงล่าวยังจะมี progess มีถ้ำในภูเขาระหว่าง จึงสันนิษฐานได้ว่าแรงดันของปริมาณน้ำทำให้ภูเขายแยกตัวออกเป็นส่วนๆ น้ำซึ่งสะสมรอบบริเวณอีกด้านหนึ่งของภูเขาก็ได้หล่อผ่านช่องแตกลงสู่ที่ด้ำและแม่น้ำจันทบุรี พาดินแดงจำนวนมหาศาลอยู่ปะปนมากับน้ำ แต่โดยที่มีการก่อสร้างสิ่งกีดขวางริมฝั่งแม่น้ำมากเกินไป แม่น้ำดีนี้เขิน จึงทำให้น้ำป่าไหลทะลักบริเวณสองฝั่งของแม่น้ำอย่างรวดเร็ว ท่วมบ้านเรือนและเรือส่วนใหญ่ที่ตั้งอยู่บริเวณริมฝั่งแม่น้ำกับประชาชนส่วนใหญ่เชื่อว่าน้ำคงจะท่วมไม่สูง จึงไม่คิดจะอพยพ รวมทั้งทางจังหวัดขาดประสบการณ์ ผู้เชี่ยวชาญและหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับเรื่องนี้จึงไม่มีการเตือนภัยล่วงหน้า หรือคิดไม่ถึงว่าสิ่งที่เกิดขึ้นจะมีผลกระทบและสร้างความเสียหายอย่างใหญ่หลวงเช่นนี้ ข้าพเจ้าตั้งข้อสังเกตว่า จันทบุรีส่วนบนเมื่อก่อฟันตากหลายๆ วัน ย่อมเป็นการแน่นอนว่าจันทบุรีส่วนล่างต้องได้รับผลกระทบอย่างแรง แต่ที่เมืองจันท์ขาดหน่วยนี้ ดังนั้น การเตือนภัยล่วงหน้าการให้ข้อมูลต่อประชาชนจึงไม่มี อย่างไรก็ตาม ต้องขอชมเชยเจ้าหน้าที่หน่วยภูภัยที่ลาดตระเวนช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วมอย่างจริงจัง แต่ข้าพเจ้ามีข้อคิดเห็นว่า หากเจ้าหน้าที่ผู้อุทกภัยติดทางเรือควรจะปฏิบัติงานด้วยความระมัดระวังไม่ให้เกิดลูกคลื่นซึ่งจะทำความเสียหายต่อบ้านเรือนที่อาศัยริมฝั่งแม่น้ำเพิ่มขึ้น นอกเหนือนี้ ทางราชการน่าจะตั้งหน่วยติดตามผลเสียหายของประชาชนโดยส่งข่าวสารการออกเยี่ยมเยียนชาวบ้าน เพื่อเป็นการบำรุงขัญ

ทั้งนี้ ขอขอบคุณนายกเทศมนตรีจังหวัดนนทบุรีที่นำคณะนำข้าวของเครื่องใช้ที่จำเป็นจำนวนมากอบให้กับผู้ประสบอุทกภัยครั้งนี้ เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2542 และทราบว่าเมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2542 เอกอัครราชทูตสหรัฐอเมริกาประจำประเทศไทยได้มอบเงินจำนวนหนึ่งผ่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เพื่อนำไปช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยด้วย

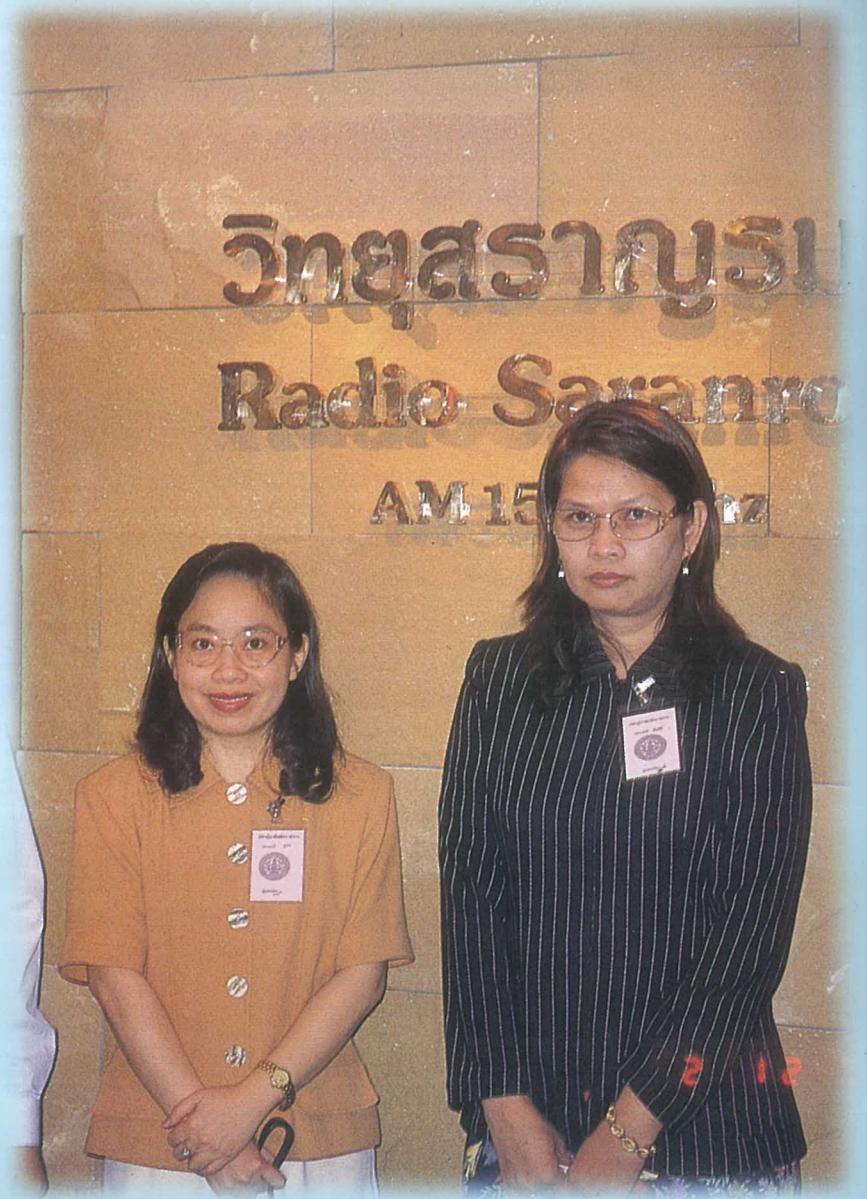
สิ่งที่ได้รับขอเสนอแนะมาพร้อมนี้ ประการแรกคือการแก้ไขข้อดัดสิ่งก่อสร้างในแม่น้ำที่กีดขวางและเป็นอุปสรรคต่อทางเดินน้ำ ประการที่สอง โดยที่พื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดจันทบุรีเป็นพื้นที่เกษตรกรรมทำสวนทำไร่และฟาร์มเลี้ยงสัตว์น้ำ สัตว์บก บางปีได้รับความเดือดร้อนกับภัยน้ำท่วม บางปีต้องประสบกับความแห้งแล้ง ขาดน้ำ ทั้งๆ ที่สภาพภูมิอากาศ มี

ปริมาณฝนตกที่มากพอประมาณ แต่ในยามฝนตก น้ำจะซึมลง
ดินหายไป หรือไม่ก็ไหลลงแม่น้ำและทะเลมดสิน ดังนั้น
ข้าพเจ้า才ร่ขอเรียกร้องให้มีการสร้างเขื่อนเก็บกักน้ำที่จังหวัด
ชั่งแม่ว่าจะต้องเสียพื้นที่ธรรมชาติและป่าส่วนหนึ่งให้อยู่ใต้ผืน
น้ำ แต่หากเมื่อคำนึงถึงประโยชน์ที่จะได้รับแล้ว การมีเขื่อนย่อม^{ชั่ง}
มีผลดีมากกว่าผลเสีย นอกจากจะสามารถป้องกันภัยน้ำท่วม
ได้แล้ว ยังช่วยทำให้สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และผลผลิตด้าน^{ชั่ง}
เกษตรกรรมได้ผลอุดมสมบูรณ์ตามฤดูกาลเพิ่มขึ้น อันจะนำมา^{ชั่ง}
ซึ่งรายได้ ความกินดีอยู่ดีที่ประชาชนจะได้รับต่อไป □

สัมภาษณ์

“สเก็ต พรรณราย” และ
“อาริตา” ส่องนักเขียนคุ่ขวัญ
ประวัติศาสตร์ เสวิกุล

“สเก็ต พรรณราย” - “อาริตา”

วันนี้รายการ
จากนักเขียน
คุณ “สเก็ต พรรณราย”
สองท่านมีนามปากกา
นามปากกาที่ผมเอ่ยถึงนี้จะเป็นนามปากกาที่รู้จักกันเป็นอย่างดีมาทางคุณสเก็ต ก่อน
แรกเริ่มสนใจการเขียนมากจากไหนครับ

“สเก็ต พรรณราย” เริ่มจากอ่านหนังสือมากค่ะ อ่านหนังสือครุฑ์ และ
เห็นเข้าใจนัยยะสนุกดีเลยคิดว่าอย่างจะเขียนบ้างตามที่เคยอ่านเจอนะค่ะ
ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ครับ ที่เริ่มลงมือเขียน
“สเก็ต พรรณราย” ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๒๐ ค่ะ
คุณ “อาริตา” ล่ะครับ

"อาริตา" ก็คล้าย ๆ คุณโสกีนะคะ เพราะจุดเริ่มต้นมาจากการที่เดียวกันคือนิตยสารธุรกิจระดับประเทศ ที่เกิดจากการอ่านมาก และคิดว่าวันหนึ่งก็คงจะลงมือเขียนเอง ก็ตัดสินใจเขียนเบลอบค่ะ

เรื่องแรกคือเรื่องอะไรครับ

"อาริตา" "เพลง野心" ค่ะ

ตอนแรกที่เขียนนี้ คุณโสกีมีแนวการเขียนแบบไหน

"โสกี พรรณราย" ตอนนั้นยังค่อนข้างจะเขียนไปในทางแนวทางแหวนวง แต่ในเรื่องแรกก็คือ เรื่อง "แฟดดาวเจ้าเสนห์" ก็เขียนได้สัก 10 กว่าแผ่นนะคะ ยังจัดแบ่งตอนไม่เป็นเลยส่างไปที่เดียวทั้ง 10 แผ่น แล้วอาชิต ก็โทรศัพท์เรียกไปคุย สอนวิธีจัดแบ่งอะไรให้นะคะ

แนวทางของคุณ "อาริตา" ลักษณะเป็นอย่างไรบ้าง

"อาริตา" เริ่มแรกจำได้เลยว่า เขียนจากคนไปกลับที่สุดนะคะ คือ หยิบเพื่อนมาเป็นพระเอก หยิบคนที่ไม่ชอบหน้ามาเป็นผู้ร้าย แล้วโลกจะแคบมาก เพราะว่าที่ส่งเรื่องครั้งแรกเมื่อปี 2518 ก็ยังเด็กมาก ตอนนั้นก็บันไปอ่านก็รู้สึกว่าตกลอกมากเลยนะคะ และพอหลังจากนั้นมาถึงเรื่องที่สามซึ่งเป็นเรื่องที่อยากเขียนมาก ขอเขียนเรื่องการเมืองอยู่เรื่องหนึ่ง ก็เขียนเป็นเรื่องแรกและก็เป็นเรื่องสุดท้าย เพราะไม่มีใครยอมให้เขียนอีกเลย

เรื่องอะไรครับ

"อาริตา" เรื่อง "ดาวแดง" ค่ะ เขียนเมื่อปี 2519 ปีที่เข้าปฏิรูป กันพอดี ก็เขียนด้วยความรู้สึกที่อยากรีบเขียน คุณอาชิดก็ยอม พอหลังจากนั้นแล้วปรากฏว่าคงเป็นเรื่องที่ไม่เวิร์คที่สุดก็ว่าได้มั้งคะ เพราะปัจจุบันนี้สำนักพิมพ์ก็ยังยืนยันว่าหนังสือเมื่อปี 2520 ยังเหลืออยู่จนถึงปัจจุบันนี้ และก็เหลือเยอะมากด้วย และก็ไม่เคยมีใครให้โอกาสเขียนเรื่องการเมืองอีกเลย

คุณ "อาริตา" บอกว่าเขียนหนังสือเมื่ออายุน้อย คืออายุ 17 ปี ตอนนั้นใช้นามปากกาอะไรครับ

"อาริตา" นามปากการแรกเลยที่ใช้ ก็คือ "อาริตา" และก็เป็นชื่อนางเอกในเรื่องด้วยนะคะ หลังจากนั้นก็มาเปิดนามปากการที่สอง คือ "ดาวิกา" ลงที่ครุฑ์เดียวกัน และก็มาถึงนามปากการที่สามก็คือ "กัญญาณมาส" คือ พ่อ "กัญญาณมาส"

แล้วก็ไปเปิดนามปากการที่สี่ ก็คือ "นารีกา" แต่ตอนนั้นนารีกาไม่ได้มีผลงานที่ไหน หยุดไป หลังจากนั้นก็มาเปิดอีกประมาณสามนานาภาคการคือ ก็มี "พิพิชญ์เกรสร" "มนีบุตร" และ "สุนันทา" ค่ะ

รวมแล้วกี่นามปากการครับ

"อาริตา" 7 นามปากการคือ ที่จริงมีนานาภาคการที่ 8 แต่ครอปไว้ เพราะว่ามากไป และกลัวว่าคนอ่านจะจำไม่ได้

คุณโสกีลักษณะ เป็นนามปากกาอะไรที่พ่อจะเปิดเผยแพร่กันได้ไหมครับ

"โสกี พรรณราย" ที่มีก็มี "สุรัสวดี" "ทรายแก้ว" กับ "ณิชา" ค่ะ เท่านี้แหล่ะค่ะ

การใช้นามปากการนี้ต่างกันอย่างไร เหตุผลที่ใช้นามปากการหลายนามปากการ

"อาริตา" ประการแรกเลยนะคะ ก็คือเราต้องการเพิ่มงานของเรายานิตยสารเล่มเดิมนะคะ ที่นี่เราจะใช้ "อาริตา" 2 เรื่องก็ไม่ได้ อันนั้นคือเหตุผลแรกนะคะ แต่หลัง ๆ ที่เจอมากเป็นพระว่าแล้วแต่นิตยสารจะมีลักษณะอย่างหนึ่ง เมื่อนักเขียนกับนิตยสารเข้ามาค่ายกันไม่ได้ ใช้คำว่าค่ายเดียวกันนะคะ ก็คือ อันนี้จะอยู่ตรงนี้ ถ้าเราจะไปอีกที่หนึ่งก็ต้องมีนานาภาคการใหม่ คะตรงนี้เป็นเหตุผลที่นิตยสารเป็นตัวกำหนดเราด้วยนะค่ะ แนวเรื่องนี้จะน้อยมาก จะเป็นตัวนิตยสารตัวค่าย ตัวสำนักพิมพ์

ตอนนี้ที่เขียนอยู่กี่เรื่องครับ

"อาริตา" ประมาณ 13 - 14 เรื่องค่ะ ใน 8 ฉบับ

คุณโสกีลักษณะ

"โสกี พรรณราย" 7 เรื่อง 4 เล่มค่ะ

นามปากการ "โสกี พรรณราย" นี่มาจากไหนครับ

"โสกี พรรณราย" อาชิด กันภัย เป็นคนดังให้เลยค่ะ ตอนนั้นไปพบอาชิดแล้วไม่มีนานาภาคการ อาชิดก็ตั้งนานาภาคการให้ด้วยเลยค่ะ

บอกที่มาใหม่ครับว่ามาอย่างไร

"โสกี พรรณราย" บอกว่าເຂົາລ້າຍ ๆ ສຽງຄະ គື້ອຈິງສຽງກີ່ ເລີຍເຂົາໂສກීແລ້ວກັນ ແລະກີ່ເລີຍຕ່ອງ ພຣະນາຍໄດ້ດ້ວຍ

ครับ ก็ได้ทราบชื่อจริงของคุณ索非ีแล้วนั้นแล้ว อาริตาล่ะครับเปิดเผยชื่อจริงได้ใหม่ครับ

"อาริตา" ทัศนีย์ค่ะ ทัศนีย์ คล้ายดัน วันที่ดังนามปากกาชอบคำว่าอาร์ตที่เปล่าว ศิลปะนะคะ ก็เลยมาคิดเดิมโน่นเดิมนี้ ก็เลยเป็น "อาริตา" ออกแบบ และก็ให้เป็นชื่อนางเอกด้วยค่ะ

แล้วนามปากกา "ทัศนีย์ สีทอง" นี้ใช้ของคุณ "อาริตา" ด้วยใหม่ครับ

"อาริตา" ไม่ใช่ค่ะ นั้นเป็นเพื่อนในกลุ่มอีกคนหนึ่งค่ะ มีคุณามกันมากกว่าทำไว้ไม่เอาชื่อจริงมาดัง

เพราะเพื่อนเราไปใช้ก่อนแล้ว

"อาริตา" ไม่ชอบชื่อจริงตัวเอง มีอยู่ชื่อหนึ่งที่เป็นชื่อที่พระท่านตั้งให้แต่คุณพ่อไม่เลือกนะคะ คือ ชื่อนาวิกานะค่ะ ก็เลยหยิบมาใช้วันที่ต้องการนามปากกาใหม่ค่ะ

แล้วมีรีวิวเลือกใหม่ครับอย่างเช่นเรื่องขึ้นมาเรื่องหนึ่งใช้นามปากกาใหม่

"索非ี พรรณราย" ไม่ค่ะ เพราะว่ามันอยู่ที่หนังสือใบจะ

แปล้วนามปากกานี้ไม่มีการข้ามค่าย

"อาริตา" มันเป็นเหมือนอะไรคะ บางอย่างมันจะเอียดอ่อนมากในแบบของตัวคนที่เข้าเป็นเจ้าของหนังสือ ที่จริงเขา ก็ไม่ได้มีอะไรที่ปีบเรหารอกนะคะ แต่มันเป็นเหมือนกับเราจะรู้วันโดยมารยาท ว่า เราจะไม่ข้ามไปอีกค่ายหนึ่งนะค่ะ คือ เหตุผลทางธุรกิจที่จะเอียดอ่อนนะค่ะ

หลังจากที่เขียนนิยายมานานเท่าไหร่ครับก็จะได้มามาเป็นละครโทรทัศน์

"索非ี พรรณราย" นานมากค่ะ เพราะว่าที่คนเข้าจะยอมรับ เขียนมาสัก 7 - 8 ปีมังคงจะมาเป็นละครนะค่ะ

คุณ "อาริตา" ล่ะครับ

"อาริตา" เรื่องแรกที่ได้เป็นละคร ปี 2525 หลังจากเขียนมาประมาณ 8 ปีค่ะ

เรื่องแรกเรื่องอะไรครับ

"อาริตา" เอ้อ ที่เป็นละครที่วีคือ "แดดทอรุ้ง" ค่ะ ของคุณ索非ีล่ะครับ ละครเรื่องแรกที่ออกอากาศ

"索非ี พรรณราย" "น้ำผึ้งชาตาน" ค่ะ ที่ดูแลครานี่มีรีวิวอย่างไร เข้าสร้างได้อย่างที่เรออยากให้สร้างใหม่ครับ "索非ี พรรณราย" ค่ะ โดยส่วนตัวค่อนข้างจะเป็นคนโฉดดีที่ผู้สร้างจะหยิบเอาบทประพันธ์ไปสร้างแล้วถูกใจ จะไม่ค่อยแปลงบทประพันธ์ สร้างตามแนวที่ตัวเองต้องการ และโฉดดีที่ได้ดาราดี ๆ เล่นเสนอเลยค่ะ คนเขียนบทมีส่วนใหม่ครับ

"索非ี พรรณราย" อ้อ พูดถึงบทแล้วมีส่วนมากค่ะ ต้องขอคนเขียนบทเก่ง ๆ ด้วยค่ะ

มีคุณเขียนบทประจำใหม่ครับ

"索非ี พรรณราย" ที่ชอบนะคะ ชอบคุณยิ่งยศ ปัญญา ซึ่งเขียน "เจ้าสาวบริศาน"

ช่วงนี้คุณ "อาริตา" มีเรื่องอะไรออกอากาศบ้างครับ

"อาริตา" ที่เพิ่งจบไปแล้วสุดที่ เป็นตอนเย็นช่อง 7 สี

"พิศาล solwan" และก็ของช่อง 3 ที่จบไปก็คือ "คุ่กรุง" ค่ะ แล้วมีที่จะสร้างเป็นละครอีกใหม่ครับ

"อาริตา" มีที่เขียนสัญญไปแล้วปีหน้า อีก 8 เรื่อง แล้วมีที่กำลังจะเปิดกล้องอยู่เร็ว ๆ นี้ ส่องเรืองก็คือ "สะแกคาเฟ่" กับ "สาวอุตหนุ่มเข้าว" ค่ะ

คุณ "อาริตา" มีส่วนเลือกใหม่ครับว่าควรจะเป็นผู้หญิงกับ หรือควรเป็นดารานำแสดงในละครของคุณ

"อาริตา" ไม่มีนะคะ เพราะว่าที่ดังหลักการไว้ก็คือว่า หน้าที่เราหมดเมื่อวันที่เราขยายบทประพันธ์ เพราะเราค่อนข้างที่จะเชื่อในวิจารณญาณซึ่งคิดว่าเขาก็จะทำในสิ่งที่ดีที่สุด แต่เท่าที่งานผ่านมาในช่วงหลายปีหลังนี่นะคะ จะวนเวียนไปอยู่ในมือผู้จัดคนเดิมอย่างเหมือนกับเป็นเจ้าประจำไปแล้วเหมือนกันนะคะ อย่าง คุณจิม (มยุรันต์ เหมือนประสิทธิเวช) ก็คือเจอกันมาหลายเรื่องมาก ประมาณ 4-5เรื่องแล้ว และก็ยังมีรอกันอยู่อีกหลายเรื่อง และก็ยังมีคุณห้วยรัตน์ (อมดาวนิชัย) นะคะ ก็เจอกันมาหลายเรื่องแล้ว เพราะฉะนั้นก็คิดว่า หน้าที่เราหมดตรงนั้น บางทีอาจจะโกรธคุณกัน และบางทีก็จะร้องว่าอ้าย ! ทำไมเป็นคนนี้

มีผู้จัดมาขอให้เขียนบทละครเรื่อง ใหม่ครับ

"อาริตา" เคย เคยทั้งที่เขารึมต้นเกริน และก็เคยเริ่มขอกับเข้าและคิดว่าไม่มีความสามารถตรงนั้น และอีกอย่างต้องให้เวลามาก และเป็นงานที่จะต้องดึงดีกว่าคนอื่นด้วย แต่งานเขียนนิยายเป็นงานที่ค่อนข้างจะเฉพาะตัวเอง และคิดว่าถ้าลงไปเขียนบทจะต้องทิ้งงานนิยายที่เป็นงานที่เราถนัดมากไป ก็เลยคิดว่าယังไม่พร้อม แต่คิดว่าวันข้างหน้าถ้าสนใจ

คุณสोกีคิดจะเขียนบทของใหม่ครับ

"สोกี พรรณราย" ยังไม่คิดเลยนะครับ แค่เขียนนิยายก็ต้องทำให้ดีที่สุดก่อน

เท่าที่ละครที่สร้างมาเรียกสักพอยาว่อง ใหม่มากที่สุดครับ

"สोกี พรรณราย" จริง ๆ แล้วชอบเกือบทุกเรื่องเลยนะครับ ที่ชอบมาก ๆ ก็จะมี "ตุ๊กตาเริงระบำ" "ลูกดาลายแก้ว"

แล้วในปีหน้าจะมีละครอะไรที่จะออกอากาศบ้างครับ

"สोกี พรรณราย" ปีหน้าจะมีเรื่อง "รักเงี้ยวไฟ" ค่ะ ที่กำลังถ่ายทำอยู่ ก่อนที่จะมาเป็นนักเขียนนี่ คุณ "อาริตา" มืออาชีพอีกมาก่อนหรือเปล่าครับ

"อาริตา" อาชีพเดียวที่คือ เป็นนักศึกษา ไม่เคยทำงานอื่นเลย ไม่เคยออกไปทำงานและไม่เคยสัมผัสโลกของการทำงานเลยนะครับ

พอเรียนจบแล้วมาเขียนเลย

"อาริตา" เขียนตั้งแต่ยังเรียนไม่จบค่ะ พอเรียนจบก็เคยคิดที่จะออกไปทำงาน กำลังจะไปอยู่แล้ว พอดีสอบเรียนต่อได้อีก ก็เลยกลับไปเรียนปริญญาโท แล้วพอถึงวันหนึ่งก็ตัดสินใจว่าจะทำงานอะไรดี ค่ะ ก็เลยหันมาทางนี้เดี๋ยวแล้ว

วิชาที่เรียนนี้เกี่ยวกับการเขียนใหม่ครับ เช่น อักษรศาสตร์หรือเปล่า

"อาริตา" คนละเรื่องเลยค่ะ บริหารธุรกิจการตลาดค่ะ แล้วก็ไปเรียนเศรษฐศาสตร์ค่ะ ตอนนั้นไม่คิดว่างานเขียนหนังสือจะยืดเป็นอาชีพเลี้ยงตัวเองได้ คุณพ่อ คุณแม่ที่ยอมให้เขียนหนังสือมาได้นี่ก็คือการเรียนต้องไม่เสียด้วยก็ไม่คิด คิดว่าเราจะต้องออกไปทำงาน คือ อยากทำงานออฟฟิซมาก ฝันมาก

ตรงนั้น ไม่คิดว่าจะต้องเป็นคนอยู่กับบ้านอะไรอย่างนี้ รู้สึกดีใจหรือเสียใจที่ไม่ได้ทำงานที่เรียนมา

"อาริตา" มาถึงทุกวันนี้ ไม่เสียใจนะ เพราะมองว่าตรงนี้ดีที่สุดแล้วสำหรับเรา และได้ทำในสิ่งที่เรารัก ก็คืออยู่กับงานหนังสือค่ะ เคยนำวิชาที่เรียนมาใช้กับงานเขียนหนังสือใหม่ครับ

"อาริตา" มากเลยค่ะ ใช้ได้เยอะมากเลย แล้วยังเคยคิดเสียใจอยู่อย่างหนึ่งก็คือว่า ตอนเรียนปริญญาตรี ทำไมไม่เลือกเรียนสังคมวิทยา เพราะว่าถ้าเรียนสังคมวิทยาจะนำมาใช้อะไรที่ตรงนี้ได้เยอะมากเลย ก็ตอนที่เรียนปริญญาโทก็เลยไปใช้คอร์สพื้นฐานของสังคมวิทยาหลายด้าน เพราะคิดว่าได้ใช้เยอะค่ะ ที่คุณ "อาริตา" ว่าเคยเขียนเรื่องเกี่ยวกับการเมือง และบอกว่าอย่างจะเขียนอีก จริง ๆ น่าจะเขียนเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์หรือว่าเศรษฐกิจได้เหมือนกัน

"อาริตา" มันเป็นตัวกำหนดของหนังสือ คือ หนังสือที่ทำอยู่ทุกวันต้องยอมรับนิดหนึ่งว่า กลุ่มผู้อ่านคือ กลุ่มระดับกลาง ค่อนข้างต้องการอะไรที่อ่านได้ง่าย ๆ ไม่ลับซับซ้อนนักค่ะ เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็ต้องดูกลุ่มผู้อ่าน กลุ่มผู้บริโภคของเราด้วยว่าต้องการอย่างไร อันนี้ก็ใช้การตลาดเข้ามามาเต็มที่เลยนะครับถ้าหากจะเขียนตรงนั้นเต็มตัว เราจะต้องเลือกหาเราที่ที่อื่นที่เราต้องไปเปิดที่ใหม่ในขณะที่ที่ประจำของเราเข้าต้องการแค่นี้ สิ่งที่เราจะทำให้กับคนอ่านของเราตรงนี้ได้ก็คือว่า เอาในสิ่งปัจจุบัน หรือทางเศรษฐศาสตร์ หรืออย่างภาวะ IMF อะไรนั่นนะครับ เราก็จะพยายามผ่านกระบวนการที่เรากรองแล้วเข้าใจง่ายแล้วค่อยเขียนลงไป เน้าก็จะค่อย ๆ รับได้ค่ะ แต่ถ้าจะเขียนตรง ๆ หั้งหมดคิดว่าผู้อ่านนี้ต้องการเรื่องประเภทอารมณ์คงจะรับได้ไม่เต็มร้อย

แล้วคุณสोกีเรียนมาทางด้านใหม่ครับ

"สोกี พรรณราย" บริหารค่ะ

ก่อนหน้านี้เคยทำงานมาก่อนใช้ใหม่ครับ

"สोกี พรรณราย" เคยค่ะ ทำงานแรกที่บริษัทพูดแอนด์คอมมิคคลับ เป็นพนักงานคนเดียวในบริษัท และบริษัทเพิ่งเปิดใหม่จึงมีเวลาว่างมากก็เลยเอาเวลางานนั้นแหละค่ะมาเขียนนิยายส่งไป ได้ลงทะเบียนพอดีที่ครุฑี ก็เลยทำงานด้วยพร้อมกับเขียนนิยายด้วยตลอดมา จน 10 กว่าปีจึงตัดสินใจว่าต้องเลือกอา

อย่างไดอย่างหนึ่ง ก็เลือกงานเขียนเต็มตัวค่ะ

ทำไม่ถึงไม่เลือกทำงานต่อครับ

"สสี พรรณราย" งานที่ทำนี่เครียดมากค่ะ เป็นงานที่เกี่ยวกับการเงิน ต้องดูแลการเงินทั้งบริษัท แล้วต้องเขียนหนังสือก็เครียดด้วย ทำให้ช่วงนั้นเป็นช่วงที่เครียดที่สุด ก็เลยตัดสินใจเลือกอย่างไดอย่างหนึ่ง ก็เลยเลือกสิ่งที่ตัวเองรักนี่ค่ะ ก็เลือกอกมาเขียนหนังสือค่ะ

เลือกโดยเด็ดขาดนี่มากปีแล้วครับ

"สสี พรรณราย" ประมาณ 4-5 ปีแล้วค่ะ

ที่จริงทั้งสองท่านก็มีพื้นฐานทางด้านของเศรษฐศาสตร์และด้านบริหารธุรกิจ ในยุค IMF นี้มีคำแนะนำอะไรให้กับผู้ฟังบ้างไหมครับ

"สสี พรรณราย" ก็คงต้องใช้คำว่า ประหยัดกันหน่อยล่ะค่ะ อย่าใช้จ่ายฟุ่มเฟือยเกินไปเห็นจะดองรัดเข้มขัดกันมากหน่อยเป็นพิเศษค่ะ

คุณ "อาริตา" ล่าครับ มีคำแนะนำอะไรบ้างไหมสำหรับในช่วงนี้

"อาริตา" คงคล้าย ๆ ของคุณสสีมั่งคะในแง่นั้น เท่าที่ได้จากประสบการณ์ ตัวเองในช่วงที่ภาวะคนตากงานหรือ IMF นี่ มีเพื่อนฝูงหลายคน รวมทั้งคนรู้จักนี่ สมัครเข้ามาเป็นคนเขียนนิยาย ก็มองว่า ในช่วงที่คนอื่นแยกกันนี่ งานเขียนของเรามันไม่ได้หายไปไหน ก็เลยบอกว่า ถ้าเข้าคิดตรงนี้ กิจการที่จะเริ่มต้นทำอะไร สร้างอย่าง แต่เท่าที่เขียนใส่ไปในนิยายนี่ก็ยังสามารถแนวพระราชดำริพออยู่ พอดีเพียง

เรียกว่าเป็นความรับผิดชอบส่วนหนึ่งของนักเขียนที่มีต่อผู้อ่านก็ได้ที่ แทรกสิ่งเหล่านี้เข้าไปให้ผู้อ่านได้รับทราบ และเป็นแนวทางปฏิบัติ ผสมผสานแล้ว แปลกใจ ที่ว่ามีคนอยากเขียนหนังสืออีกเช่น

"อาริตา" เยอะมากค่ะ คือ เมื่อก่อนเวลาไปงานสัมสารเพื่อน ทุกคน ก็จะมองว่าเรามีอาชีพนักเขียนนี่ เป็นคนที่น่าสนใจมาก เป็นคนประเภทที่ใส่หัวเสียงตัวไม่รอด เราจะเป็นคนที่ถูกเข้าละเว้นไม่เก็บค่าใช้จ่ายไปหมด แต่พอมาช่วงหลังเข้าเห็นว่าเราค่อนข้างที่จะมีงานมากทั้งที่ตั้งนั้นมีนักเขียนจากการทำงานอย่างหนัก คนที่มองเข้าว่าก็เลยคิดว่าตรงนี้มั่นคง และในช่วงที่ IMF นี่ หนังสือก็ปิดตัวกันไป酵ะใช่ไหมคะ หนังสือที่เรอญี่นี่ไม่ใช่หนังสือที่เรียกว่าตลาดบน อญี่ในตลาดระดับกลางค่อนข้างมาล่าง หนังสือพวกนี้อยู่ได้

เรา ก็อยู่ได้ คนก็มองว่า น่าจะมาเขียนหนังสือ จากคนที่เคยมองว่าอาชีพนี้อะไร ก็ไม่รู้ หาว่าเราปั้นหน้าเป็นตัวบ้าง เพ้อฝันบ้าง ก็จะลงมาเขียน พวคนนี่ก็ใจร้อน อยากได้สูตรสำเร็จ ก็คือคิดว่านักเขียนเกิดในข้ามคืน แล้วก็ไม่รู้ว่า ต้องยังไง เพราะโดยอาชีพจริง ๆ มันอยู่ไม่ได้ด้วยอาชีพในตัวนักเขียนถ้าจะทำงานเรื่องเดียวแล้วหัวว่ามีภาวะทางเศรษฐกิจที่มั่นคง เราอยู่ไม่ได้ เพราะว่าต้องยอมรับอย่างหนึ่งว่าค่าเรื่องในประเทศนี้ ค่าสมองถูกมาก ๆ เลย ค่าเรื่องกฎหมายนักจะย้อนกลับไปว่า ทำไมถึงต้องมีหลายนามปากกา ก็ไม่ถึงต้องแต่งกันมาก กว่าหนึ่งเรื่อง เพราะว่าเรา ก็ต้องการเมื่อเราเข้ามารажาน เรา ก็ต้องการที่จะมั่นคงตรงนั้นด้วย เพราะจะนั้นคนภายนอกจะมองว่า งานนี้เป็นงานสบาย เพ้อฝันเขียน ๆ ๆ ไป ไม่ใช่นะคะ มันเป็นอะไรที่มันค่อนข้างจะยากสาหัส และพื้นที่ที่จะเข้ามาตรงนี้ ก็อย่างที่บอกว่าไม่มีนิตยสารใดเปิดตลาดให้เด็กรุ่นใหม่ ตอนข้างที่จะเห็นใจคนรุ่นใหม่นะคะที่อยากเขียน เข้าไม่เมืองท่อง และยิ่งในปีนี้อยู่ในภาวะที่กระดาษแพง อะไรแพง คุณเป็นคนใหม่ครอเข้าจะยอมยกหน้ากระดาษอันแสนแพงให้คนใหม่ มันค่อนข้างยากค่ะ

แต่ความสำเร็จของคุณสสี และ คุณ "อาริตา" ก็ไม่ได้เกิดขึ้นในช่วงเวลาเพียงข้ามคืน เป็นความวิริยะ อุดสาหะ และความตั้งใจจริง ผ่านการทดสอบจนได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง ผู้คนติดว่าการที่นักเขียนจะเกิดขึ้นสักคนในประเทศไทยนี่ไม่ใช่เรื่องง่ายเลย ปีใหม่นี้ตั้งใจจะทำอะไรเป็นพิเศษบ้าง

"สสี พรรณราย" ก็คงต้องเขียนนิยายที่ไม่ให้เข้าแนวที่เคยเขียนนะค่ะ เพราะคนอ่านก็จะจะอ่านสิ่งใหม่ ๆ ผู้สร้างก็จะต้องดูว่ามีอะไรใหม่ ๆ บ้าง ก็คิดว่าจะเขียนอะไรที่ใหม่ ๆ บ้างน่ะค่ะ

เป็นต้นว่า

"สสี พรรณราย" เป็นต้นว่า ตั้งใจไว้หลายเรื่องเหมือนกันนะค่ะ คิดว่าต่อไปจะเขียนเรื่อง "หมายอินเตอร์" ก็จะตั้งชื่อแปลง ๆ บ้างน่ะค่ะ

แล้วคุณ "อาริตา" ล่าครับ มีโครงการสำหรับนี้ใหม่อย่างไรบ้างครับ

"อาริตา" เอ้อ ตั้งแต่ปีก่อนนะค่ะ เป็นความฝันจากปีก่อนจะทำเรื่องพีเรียดสักเรื่องก็มีโครงการย้อนยุคค่ะ

สมัยไทย หรือว่า ประเทศไทย

"อาริตา" ประเทศไทยนี้แหล่ค่ำไม่กล้าไปไกล ก็คือว่าจะย้อนกลับไปสักประมาณรัชกาลที่ 6 ตอนแรกจะเอารัชกาลที่ 5 และก็ไปไกลกว่านั้น แต่ว่าพลอตมาลงตัวเมื่อตอนประมาณปลายปีที่แล้ว ดังใจว่าจะทำ แต่ว่าตอนนี้ขอเก็บข้อมูล เพราะว่าไม่เคยทำงานอย่างนี้มาก่อนก็กลัวพลาด

เราคุยกันว่ามีคนอยากจะเข้ามาส่องการนักเขียนเบื้องขึ้น ก็มีคำรามกลับมาบ้างว่า มีคนอ่านเพิ่มขึ้นใหม่ครับ

"อาริตา" อันนี้จะวัดจากอะไรได้ไม่ทราบจะ

จากยอดขายหนังสือ หรือ โทรศัพท์ หรือจดหมายเข้ามาถึงผู้เขียน

"อาริตา" หนังสือที่ทำอยู่นี้ ผู้อ่านค่อนข้างจะเป็นพลังเงิน ถ้าฉันซื้อจะเนย ถ้าฉันไม่ซื้อบาทเมื่อไหร่เมื่อนั้นก็จะอลาเวด เรายังรักต่อเมื่อเขามี จดหมายมาติดล้วนๆ และอีกอย่างก็คือ ยอดขายเพิ่มขึ้นใหม่ เราดูจากว่า สำนักพิมพ์ที่ขอพิมพ์เพิ่ม คือ ปกติตัวเองขายที่สำนักพิมพ์ที่วังบูรพา ซึ่งเรื่องของการจัดจำหน่ายของเขาก่อนข้างแคบนิดหนึ่ง พอตอนหลังเปิดตัวมาให้ที่ ดอกหญ้า ดับเบิลยานน์ หรือไปที่เพื่อนดีของสกุลไทยนี่แหละ ก็เริ่มได้สัมผัส การตลาดใหม่ ๆ ก็ได้รับการตอบสนองมาว่า หนังสือเราที่ได้พิมพ์ในจำนวน เปื้องต้นนี่จะสักประมาณ 3 พันเล่มนี่ ไปได้ใจจันเรารื้อคนนะ เพราะไม่เคย เจอกันเลยตั้งแต่นานมาก แต่กว่า 20 ปี ที่ผ่านมาเนี่ย 3 พันเล่มยังเหลือหนึ่ง ตรงนี้ก็ เลยไม่ทราบว่าเกิดอะไรขึ้น และก็ไม่รู้ว่าัวัฒนธรรมของการเป็นละครจะเข้ามามี ส่วนด้วยหรือเปล่า ก็คือว่า มีหลายเรื่องที่เป็นละครนี้มีส่วนใหม่

การตลาดแบบสมัยใหม่นี้ดีขึ้นหรือเปล่า

"อาริตา" ถ้าพังจากสำนักพิมพ์นี้เขาก็จะบอกเราว่า จะไปได้เรื่อย ๆ คือ ไม่หวือหวานำปากกากของ "อาริตา" หรือ "กัญญาสามส" หรืออะไรนี่นะ ก็ จะได้รับการต้อนรับในระดับหนึ่ง ซึ่งก็มีวิเคราะห์เรื่องว่า เป็นไปได้ใหม่ว่า พื้นฐานของเราส่วนหนึ่งจะมาจากตลาดหนังสือเช่า ค่า เรายังดูความรับว่าตลาดหนังสือเช่าของเมืองไทยก็ไม่เคยทำสถิติว่าเขามีเท่าไร แต่คิดว่าก็คงจะเกือบ ๆ พันร้าน อย่างน้อยนี่อย่างน้ำมานปากกากที่ติดตลาดแล้วอย่าง "สกี พรรณราย" หรือ "อาริตา" หรือ "กัญญาสามส" พอมีหนังสือออกมาก ร้านหนังสือเช่าจะไม่รีรอในการซื้อ เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็ไปได้แล้ว การันตีไปแล้วในส่วนหนึ่ง และก้ามีการรับประทาน

ไปบนปกหรือมีปกต่อปากว่าเรื่องนี้จะเป็นละคร ก็จะมีผลตามมาอีก ผู้อ่านจะสนใจ คิดว่าดี คิดว่าในภาวะอย่างนี้ก็ยังดีอยู่นะจะ

มีบางคนบอกว่าหนังสือเข่านี่ก็เป็นส่วนหนึ่งที่มีผลกระทบบ่อยขาย คนไม่ใช้หนังสือเองแต่ไปเช่าหนังสืออ่าน

"อาริตา" เราต้องยอมรับความจริงอยู่อย่างนะจะว่า คนไทยเรานี่ไม่ใช้หนังสืออยู่แล้ว ร้านเช่าจะเป็นทางหนึ่ง และอีกอย่างราคานั้นสือต้องขอบอกว่าค่อนข้างที่จะแพง เข้าก็เลยต้องไปพึงพารันหนังสือเช่า มันก็เหมือนช่วยกันเพียงแต่ว่ากกลุ่มคนที่ซื้อหนังสือ กับกลุ่มคนที่เช่าหนังสือ คุณสองคนคิดว่าคนละกลุ่ม เลยใช้ใหม่จะ

"สกี พรรณราย" ค่า คนละกลุ่ม

"อาริตา" เท่าที่ดู ๆ มา นี่ คนที่ซื้อเก็บจริง ๆ จะต้องเป็นแฟนกัน เข้าถึงจะซื้อหนังสือของทางที่ถ้าเข้าซื้อมาจากการร้านเช่า เข้าอ่านแล้วเขาก็ชอบมากเขาก็จะวิ่งไปซื้อเก็บไว้เหมือนกัน ค่า แต่เบื้องแรกเขายังไม่รู้ว่าเรื่องนี้จะถูกใจเขายังไง

ทั้งหมดที่เขียนมา ประมาณสักกี่เรื่องครับคุณสกี

"สกี พรรณราย" 50 กว่าเรื่องค่า

แล้วคุณ "อาริตา" ล่ะครับ

"อาริตา" ไม่อยากบอกเลยนะจะ 100 กว่าเรื่องแล้วกันค่า คิดใหม่ครับว่าสองคนนี้จะร่วมมือกันเขียนสักเรื่องหนึ่ง

"อาริตา" จะได้คิดก็ตอนนี้แหละค่า

"สกี พรรณราย" นำสินใจนะจะ ดูจากแนวเขียนแล้ว เราสองคนไม่ค่อยต่างกันเท่าไรหรอกค่าสามารถไปกันได้

ชีวิตกว่าที่จะมาเป็น "สกี พรรณราย" กับ "อาริตา" ในวันนี้ royด้วยกลีบกุหลาบใหม่ครับ

"สกี พรรณราย" ไม่เลยนะจะ เพราะแรก ๆ ก็เหมือนกับนักเขียนทั่วไปนะจะ ทิ้งลงขยะเยอะเยะเลยค่า ยังถูกสำนักพิมพ์ปฏิเสธก็หลายแห่ง แต่ว่า อาศัยความอดทน ที่นี่ปฏิเสธก็เดินไปอีกที่หนึ่ง เค้าประชุมขอพบบรรณาธิการ เลยค่า แต่ส่วนใหญ่เขามาให้พับหรอกค่า เขาให้ก็ตั้งนั่นบ้าเจ้าไว้ ถ้าอ่านแล้ว

พอยใจเข้าถึงจะโทรเรียก ถ้าอ่านแล้วไม่พอใจก็หายสาบสูญไปเลย

แล้วคุณ "อาริتا" ละครับ

"อาริتا" อายุครึ่งแรกเฉลี่ยน้ำหนักที่สูงให้คุณเชิด กันภัย ที่ดูนี่นี่คือตอนนั้นยังเด็กไปส่งทั้งเครื่องแบบนักเรียน เขียนไป 9 บท ห้องเรื่อง 45 บท ใช้วิธีแรกเลยก็คือว่า โทรศัพท์ทุกวัน 3 เดือนเต็ม ๆ ต่อวันละบาท สามว่าอ่านเรื่องของหนูแล้วยัง จนคุณเชิดอาจจะรำคาญ ก็เลยโน่นเรื่องให้ลูกสาวอ่านปรากฏเรื่องใบโคนใจลูกสาวก็เลยได้ลง และหลังจากนั้นที่สามว่า เส้นทางนี้รอยด้วยกลีบกุหลาบใหม่ ขอตอบว่า ไม่ใช่เลย เพราะตอนที่จะรวมเล่มครั้งแรก ๆ นี่ เจอปัญหามากเลย เดินไปให้ที่ไหนที่เข้าจะรวมเล่มเขาก็ไม่วัน โคนปฏิเสธมาตลอดสมัยที่อยู่ที่ดูนี่ก็เขียนปีละเรื่อง ก็ไม่กล้าที่จะไปที่อื่น ซึ่งตอนนั้นก็มีความคิดอย่างเด็กๆ ว่า ถ้าเราจะไปลงที่ไหนเข้าจะต้องเชิญเราไป ก็รอ รออยู่ที่นี่ไม่มีใครเชิญ ก็โคนปฏิเสธมีอยู่ครั้งจำได้ว่าวันที่จะเกิดนามปากกา "กัญญาสาม" นี่แหละ ก็คือเขียนเรื่องแล้วก็ไปส่งสำนักพิมพ์หนึ่ง เขาก็บอกว่าเขามิรัน และเขาก็แนะนำให้เราไปที่นี่ซึ่งที่นี่เขารับเรื่องสั้น ขอบอกชื่อเล่นนะค่ะ ก็ถือว่าเข้า เปิดโอกาสให้ "กัญญาสาม" เกิด นะค่ะ ก็คือที่ ดาวาภาพยนตร์ ก็ไปส่งสอง บท ที่นั้น ซึ่งเป็นลูกสาวเจ้าของโรงพิมพ์ เมื่อเข้าอ่านเสร็จแล้วเขาก็โทรกลับไปบอกว่า พี่ ป้อย่าเขียนเรื่องสั้นเลย พี่ทำเรื่องยาวให้หนูเลยฉีกไว้ ซึ่งเราก็คาดไม่ถึง และก็ขอนามปากกาใหม่ก็เลยให้ "กัญญาสาม" หลังจากนั้น "กัญญาสาม" ก็ เกิดที่หนังสือดาวาภาพยนตร์ คือเข้าให้โอกาสเลยว่า จากการที่เราคาดหวังว่า จะเข้าไปขายพอกเก็ตบุ๊ค 10 ตอนจบ ไม่ทราบว่าเขานะเห็นเวลาหรือเห็นอะไรนะ คงเข้าให้เริ่มต้นเรื่องยาวเมื่อประมาณปี 2525 ที่อีกต้องเดินเข้าไปเคาะประตู ถามอย่างที่คุณโสภกบอกนั้นแหลกค่ะ ก็เข้าไป ก็ให้ทิ้งต้นฉบับไว้ แต่โชคดีก็คือว่า เมื่อเข้านาที่ภาพยนตร์บันเทิง ก็ส่งต้นฉบับทิ้งไว้ พี่เขาก็โทรกลับไปเรียกมา เราก็ใช้วรธ์ว่า ค่อย ๆ เข้าไป ใหม่ ๆ อาจจะยังไม่เป็นที่พอใจของคนอ่านหรือตัว นัก เราก็จะยังอ่อนหัดหรืออะไรก็ค่อย ๆ ที่จะเพิ่มประสบการณ์ ค่อย ๆ รุก เยี่ยน ๆ เข้าไป เรามีพลังนั้น เราเขียนให้ มีพื้นที่ให้เราใหม่ ต้องบอกว่าเส้นทางนี้ยากมาก คืออะไรค่ะ คิดว่าตัวเองไม่เคยประสบความสำเร็จในข้ามคืน ใช้ เวลานานนานมาถ้านั้นถึงปัจจุบันนี้ 20 ปี ก 2 ทศวรรษ นะค่ะ ก็คือมาเรื่อย ๆ

แต่อาศัยว่าใจรักทางด้านนี้เสียแล้ว เข้ามาแล้วไหหน ฯ จะสักจะสู้ตายกันไปข้างหนึ่ง และก็โชคดีที่ว่ามีแฟน ฯ กลุ่มนี้ ที่นำรักมาก คือตามอ่านงานของเราก็จะเขียนงานอะไรก็ตามอ่านหนึ่ง แล้วเท่าที่เคยได้ยินมา มืออยู่ท่านหนึ่งอ่าน "อาริتا" ตั้งแต่เรื่องที่ 1 จนถึงเรื่องสุดท้ายที่ใช้นามปากกา "อาริตา" จนหมดแล้ว ไม่มีงาน "อาริตา" ออกมาใหม่ เขาก็จะย้อนกลับไปเอาเรื่องที่ 1 กลับมาอ่านใหม่ซึ่งเรารักมีความรักกันว่ามีคนเข้าให้ความเมตตาเรา

พังแล้วก็น่าชื่นใจที่มีผู้อ่านแบบนี้ที่ให้กำลังใจแก่นักเขียนได้ดีที่เดียว
เคยนึกถึงหัวใจไทยครั้งกว่าที่จะมาถึงวันนี้

“ໂສກີ ພຣອນໄຮຍ” 10 ກວ່າປີທີ່ແລ້ວເຄີຍທ້ອງຢູ່ຄົວໜຶ່ງນັ້ນະກະ ເກືອບຈະອອກຈາກວັດທະນາແຕ່ພວມມືມີຜົນໄຫວ່ງໃຫ້ກຳລັງໂຈກີເລຍສັ່ວມາ

ถึงวันนี้พอใจหรือยังครับ

“สกี พรรณราย” ต้องการแบบนี้ไปเรื่อย ๆ กะ ไม่ต้องการหัวใจ
อะไรขอให้เรียบ ๆ มีแฟรงค์อยดิติดตามอ่านและพอเป็นละครก็มีคนสนใจอะไรอย่างนี้ก็จะ
คง “การิตา” สักครั้ง คงยังนึกห้อใหม่ครับกว่าจะมาถึงวันนี้

“อาริتا” เคยนะกะ แต่เป็นคนที่เรียกว่าไม่ยอมแพ้ จำได้ว่าเมื่อ 2528 เป็นวันที่ตัดสินใจเลิกเรียนปริญญาโท บอกตัวเองว่าจะก้าวไปทางไหน บอกตัวเองว่าหนทางข้างหน้านั่นมีด่านท้าที่นั่นมีงานนิยายอยู่ในเมือง 2 - 3 เรื่อง และก็ บอกตัวเองว่าฉันจะอกมาลุยแล้วนะ วินาทีนั้นก็ถึงปณิธานเลยว่าจะสู้ตายตั้งแต่ปี 2528 ก็รีบมุ่ย แต่พอถึงโฉดดีว่าหลังจากนั้นสักพักก็มีงานละครเข้ามาซึ่งตอนแรกนี่ไม่มีใครมองเลย งานตัวเองไปเป็นละครแล้วก็หายเงินนะกะ ในขณะที่คนอื่นอาจจะขายได้มากนะกะ พอดังแต่ปี 2528 มา 2530 นี้จำได้ว่าปีนั้นพ่อเรื่อง “สามีติดตรา” อนันแคร์ไว้ปีนี้ก็มีเสียงตอบสนองมาก่อนข้างมาก ก็มีงานละครต่อเนื่องมาค่อนข้างมากมากจนถึงปี 2535 จะมีงานละครเข้ามาต่อเนื่องคืออาจจะไม่มากนะกะแค่ปีละ 2 - 3 เรื่องและ 2 - 3 เรื่องนั้นก็อยู่ในความทรงจำของคนดูบ้างและก็เริ่มรู้แนวแล้วว่าแนวไหนที่จะทำให้คนอ่านสามารถยอมรับเราได้มีคนตั้งข้อสังเกตว่าแนวเรื่องของคุณ索กี มักจะเกี่ยวกับความรักสามเต้า

“สสี พรรณราย” คิดว่าการเขียนนิยายนี่จะเป็นวัย

รุ่นแห่งค่าอ่านก็เลยอย่างจะเน้นเรื่องความรักมากหน่อย เพื่อญี่ปุ่นได้นึกถึงเรื่องชัยชนะที่ญี่ปุ่น หรือหัญช์ที่ญี่ปุ่นชัยสองครั้งต่อมา แต่ว่าเขียนก็ต้องมีคนมาหลงรักนางเอกบ้าง ทุกเรื่อง แล้วก็จบด้วยแอปปี้อินดิ้ง เพราะเป็นคนไม่ชอบทำร้ายจิตใจคนอื่น ชอบให้คนอ่านมีความสุข และคนเขียนก็อย่างมีความสุขด้วยค่ะ

สำหรับแนวเขียนของคุณ "อาริتا" นี่วิธีที่วางแผนลือดอย่างไรให้น่าสนใจ "อาริตา" อันนี้ต้องบอกก่อนนะครับว่าจุดที่ยกที่สุดในการทำงานก็คือหน้าแรกหรือบรรทัดแรก มันเกิดจากการที่ต้องกลั่นกรองหลายชั้นนะครับว่าจะเปิดเรื่องตรงไหน แต่ยอมรับนะครับว่าตัวเองเป็นคนที่อ่อนด้อยในการเปิดเรื่องมากเป็นคนที่เปิดเรื่องไม่เก่งเลย ในตอนแรกนี่คนอ่านจะไม่ดีด เท่าที่มีคนติดนี้ เท่าที่มีการตอบรับกลับมาเข้าบอกร่วมกับคนที่ค่อนข้างแรง และเรื่องค่อนข้างแรงมากด้วย เป็นคนที่ค่อนข้างแรงตรงนั้นตอนหลังที่เจอแนวของตัวเองแล้ว เป็นแนวตลก ตกแบบตลกร้ายไม่ใช่ตลกแบบอ่านแล้วขำกลิ้งนะครับ ดังเดตตอนทำ "คุณพ่อจอมซ่า" นี่ แหลกค่ะ ต่อไปก็ "สามใบเตา" มีคนบอกตลกนะแต่ไม่ใช่ตลกที่จะทำให้คนขัน หรืออย่าง "สามหนุ่มนือทอง" นี่ร้ายนะ อะไรอย่างนี้ ตรงนี้เราจับแนวได้ แต่ตอนวางพล็อตนี่จะเกิดแนวขึ้นมาก อย่างมาตรฐานนี้ก็อาจจะกลับไปทำอะไรได้สักหนึ่งเรื่องคิดว่า่าจะได้นะครับ ค่าตระนั้นมันบอกไม่ถูกนะครับ ตอนวางพล็อตนี่มันเหมือนกับการวางแผนการทำงานการตลาดซึ่งนี่ล่ะค่ะ พูดอย่างนี้เดียวจะว่าไม่เป็นวรรณศิลป์ คือจะว่างไว้เลยว่าเป็นอย่างไรตรงนั้นมากกว่าค่ะ

แล้ววิธีคิดพล็อตละครับ

"อาริตา" จะคิดเมนพล็อตไว้ค่ะ ซึ่งถ้ามีคนบอกว่า ให้ทำเรื่องย่อให้จะปวดร้าวมากเลยค่ะ เพราะจะบอกเขายาวมีบรรยายเดียวเท่านั้น คือรู้แค่นี้ หรือบางที่เราทำเมนพล็อตไว้จะ พอเราไปแตกในเดี๋ยวกัน บางที่เขียน ๆ ไปลืม ๆ แล้วค่า ว่า เมนพล็อตอยู่ที่ไหนเรามันไปกับเรื่องแล้ว บางที่ไปอ่านดูแล้วก็ติดใจ ตายแล้วที่เขียนไว้นะ มันจบอีกอย่างหนึ่งนั้น แล้วนี่จะมาจบอีกอย่างหนึ่ง แต่จริง ๆ แล้วอย่างคุณ索菲ีย์ ก็อย่างเป็นคนชอบเรื่องรักโรแมนติก แต่ตัวเองค่อนข้างจะรุนแรงอย่างรุ่งสุก "บ่วงเจ้าดวงดาว" ซึ่งเป็นหนังสือแล้วนี่นะครับ โดยนิมายาลายเสียงมากค่ะว่าเครียด มือญี่ปุ่นนี่บอกว่าเครียดจนอย่าง

อาเจียนก็มี ในครึ่งเรื่องหลังนะครับ แต่ในตอนแรกบอกว่าเขาโدونหลอกกัน เราถูกบอกว่าเข้มไว้ได้หลอกนะ เบี้ยชื่อเรื่องคำว่าบ่วงนี่จะไม่รีบันก็หนักอยู่แล้วใช่ไหมครับตอนที่หนึ่งค่าอ่านเพราะคิดว่าเป็นเรื่องรักโรแมนติก เราก็บอกให้พระเอกนางเอกรักโรแมนติก ตัวอื่นไม่ใช่นี่ แต่พอเข้าอ่านไปถึงช่วงหลังมันมีมาตรฐานถึง 4 รายด้วยกัน และมาตรฐานถึงต่อไปย่างก็ค่อนข้างเสนสาหสันนะครับ ก็เลยมีคนบอกว่าเครียดเกินไป

สมุติว่าถ้าจะคระมาซื้อ และขออธิบายย่อจะทำอย่างไร

"อาริตา" บอกเลยค่า ว่าถ้าเราเรื่องย่อที่อนุญาตไม่ผ่านห้อง ก็ไม่ไปทำกัน เอาเองแล้วกัน เพราะเคยทำเรื่องย่อให้เข้าแล้วค่ะ เข้าไปยืนช่องแล้วเขาก็ไม่ผ่านกัน เขาก็จะไปทำกันเอาเอง ช่วงหลังจะมีการขอซื้อละครบด้วยมาก ลงเรื่องตอนที่ 1 ก็ซื้อกันแล้วโดยไม่รู้เลยว่า เราจะไปไหน ซึ่งก็มาบีบเราตอนหลัง ก็เลยต้องขอละคร่าว่า ครึ่งเรื่องแล้วได้ใหม่ค่ายกับมายกับเราใหม่ คือขอให้เราตั้งหลักก่อน แต่ที่นี่บางที่เขาก็ไปทำเรื่องย่อเองบางที่จะเล่าพล็อตคร่าว ๆ ให้เข้าฟังค่า ว่าเป็นอย่างไร ประมาณว่าอย่างนี้

คุณ索菲ีย์ เขาย่อให้หมด มากอื้อเรื่องในขณะที่ยังเขียนไม่จบนี่

"索菲ีย์ พรรณราย" เคยค่ะ ก็จะปฏิเสธไป บอกว่าจะรับของเฉย ๆ แต่เรื่องขอให้ไปอ่านเอาเอง แต่ให้บอกเรื่องย่อให้หนึ่งไม่ได้ ก็เหมือนคุณ "อาริตา" คือเขียน ๆ ไปแล้วเรื่องก็จะไปแตก จะมีอะไรแบบเข้ามา เรื่องก็จะสนุกขึ้นก็จะเพิ่มเสริมแต่เข้าไปอีกน่ะค่ะ เพราะฉะนั้นเรื่องย่อถ้ามาเอกสารกับ "索菲ีย์ พรรณราย" ส่วนใหญ่ก็จะไม่ได้ ต้องจบแล้วก็ไปย่อ กันเอาเองค่ะ

ตอนนี้มีเรื่องนิยายที่ลงในหนังสือก็เรื่องครับ และเรื่องอะไรบ้างครับ

"อาริตา" อยู่ 10 กว่าเรื่องจะໄลได้หมดที่เห็นนี่ "มีคุณแมร์รับฝากร" ที่กุลสตรี นะครับ มี "กลางลมเหม็นด์" ในนิตยสารคุณญี่ปุ่น , ที่ภาพนั้นบันเทิงมี "สะไภ้คาเฟ่" กับ "ใบสั่งภารกิจ" , ในชีวิตรัก มี "บ้านใหม่ปลายเมฆ" , "แม่เมดเมี้ยวใหม่" , และตารางพาณิช มี "สายสืบสายแสบ" , กับ เรื่องใหม่ "ด้วยร้าย" แต่รัก "ค่ะ"

คุณ索菲ีย์ ล่าครับ

"索菲ีย์ พรรณราย" ก็มีเรื่อง "ลูกไม้ไกลดัน" , "ใบวรสีชุมพ" , "บอดี้

การ์ดสาว", "ผักบุ้งกับกุ้งนาง"

มีวิธีการตั้งชื่ออย่างไรครับ

"สกี พรรณราย" จะใช้เวลาคิดนานมากค่ะ ชื่อรึ่งนี้ใช้เวลาคิดนาน เป็นพิเศษ และก็จะได้ว่าถ้าสะกดใจอะไร อย่าง "ไปห้างสรรพสินค้าแล้วไปเจอตู้ตาที่กำลังหมุนอยู่ ก็จะมาตั้งชื่อเป็น "ตู้ตาเริงระบำ" "ไปโรงรามไปเจอรูปกินรีตั้งชื่อ "เพชรกินรี" จะเห็นว่าในนิดก็จะเว็บขึ้นมาแล้วกันทำมาแต่งเติม

คุณ "อาริตา" ล่ะครับ

"อาริตา" เมื่อนั้นค่ะ แต่ตัวเองจะใช้จากหนังสือกลอนหลาย ๆ เล่ม ชอบอ่านมากค่ะ อย่าง "ป่วงเจ้าดวงดาว" นี่ก็ได้มาจากไปอ่านหนังสือกลอนเล่มหนึ่ง และชอบ เขาไม่ได้เขียนบ่วงเจ้าดวงดาวนะค่ะ อะไรคล้าย ๆ กัน ประมาณนี้ ส่วนใหญ่ก็อ่านจากหนังสือค่ะ หรือบางทีก็คิดเว็บขึ้นมาเอง

ชื่อรึ่งมาก่อน หรือ ตัวเรื่องมาก่อนครับ

"อาริตา" แล้วแต่ค่ะ บางที่ชื่อรึ่งมีนานามากแล้วนะค่ะ อย่าง เรื่องพิเรย์ที่บอกว่าจะทำปืนนะค่ะ โครงเรื่องได้มานามากแล้ว คิดหาวิธีแล้วว่าจะทำอย่างไรกับมันดีนะค่ะ แต่ชื่อรึ่งเพิ่งมาได้มีป้ายปีที่แล้วนะค่ะ พอดีชื่อรึ่งแล้วก็เกิดความรู้สึกว่าจันลงมือแน่แล้วนะ ก็คือหาชื่อรึ่งใหม่ได้มาตลอดเลย เขากล่าวว่าถ้าชื่อรึ่งมันไม่หวานนี่ มันจะขายไม่ได้ ตอนหลังถึงรู้ว่า ชื่อรึ่งนี้มีผลต่อคนซื้อค่อนข้างเยอะ เราไม่พูดถึงคนดูละครนะค่ะ พูดถึงแต่คนอ่านหนังสือ ถ้าชื่อรึ่งไม่ดี นี่คนไม่อ่านเลย

คุณ "อาริตา" 100 กว่าเรื่องนี่คงใช้ความคิดในการตั้งชื่อรึ่งมากเหมือนกัน

"อาริตา" ค่ะ แต่พอถึงเวลาเหมือนกับโชคดีอย่างนะค่ะ มันเป็นอะไรคะ ระบบความคิดอาจจะอโตเมติกไปแล้วมั้งค่ะ คือมันจำเป็นที่จะต้องได้ อย่าง บางที่มีพล็อตแล้ว นิตยสารเล่มใหม่โกรมา เราก็ไม่มีอะไรเลย ขอเวลา 3 - 5 วัน และระหว่างนี้ก็คิดไป ๆ กันด้วยตัวและก็ได้นะค่ะ

มีการสต็อกเรื่องไว้ล่วงหน้าให้ครับ เพื่อเตรียมงาน

"อาริตา" ไม่เคยเลยค่ะ ต้องบอกว่าแย่มาก และงานที่ทำอยู่ในปัจจุบันก็คือ ห้ามเจปี้ได้ป่วย เพราะไม่เคยทำงานล่วงหน้าให้ครับ เพราะคิดว่า เรื่องจะไม่เป็นปัจจุบันถ้าเขียนที่เดียวจบ นั่นคือ 1 แล้วนะค่ะ ประการที่ 2 ก็คือ

ขี้เกียจมาก ถ้าไม่มีใครตามทวงดันฉบับก็จะหายไปอ่านหนังสือก่อน เพราะยอมรับว่าช่วงหลัง ๆ นี่เวลาอ่านหนังสือหายไป เพราะเวลาเขียนนามรุกร่างมากขึ้น

ชอบอ่านหนังสือของคริบังครับ

"อาริตา" ส่วนใหญ่ชอบอ่านเรื่องแปลนนะค่ะ และชอบเรื่องแปลเรื่องบัญ เพราะอยากเขียน นี่เป็นเรื่องในฝันที่เคยขอเขียนเลียนนะค่ะ แต่ไม่มี บก. คนไหนยอม กำลังจะจากอยู่ว่าเมื่อไหร่จะให้ทำเรื่องแอ็คชั่นสักเรื่อง อย่างมาก คือ เขามองว่าเป็นผู้หญิงมังคะ แต่หนังสือที่อ่านแล้วประทับใจมากที่สุด ก็คือ หนังสือชุดบ้านเจกนะค่ะ ชอบมาก และก็ยังกลับไปอ่านซ้ำ ล้วนนิยามนี่เรื่องทั่ว ๆ ไป นะค่ะ อ่านของทุกคนนะค่ะ ของคุณประภัสสรก็อ่าน จะชอบตามอยู่ 4 - 5 คน อย่างคุณกฤษณา อโศกสิน คุณว. วนิจัยกุล, คุณหมยันตี

คุณสกีล่ะครับชอบอ่านของคริบัง

"สกี พรรณราย" ปกตินิยามีมีค่ายอ่านของคริบท่าไหร่ เพราะกลัวว่าจะไปก่อปชชของเขามากค่ะ จะอ่านพากหนังสือรายเดือน รายปักษ์มากกว่าค่ายพากดิจัน แพร่ พลอยแกรมเพชร ติดตามตลอด

แล้ววิธีการที่จะทำงานละครบ ขอตามคุณ "อาริตา" ก่อน สมมุติว่าจะเขียนเรื่องสักเรื่อง มีวิธีเตรียมการอย่างไรครับ

"อาริตา" อย่างถ้าเป็นเรื่องที่เปิดใหม่ก็คือ การเตรียมงานก็คือ คิด พล็อตคิดอะไรได้แล้วเราจะทำงานส่งตามกำหนดวันของตัวเองนี่ ก็จะทำการกำหนดวัน อย่างตอนนี้เพิ่งเปิดเรื่องใหม่ใช้ใหม่ค่ะ ก็คือ "ปลายทางที่หัวใจ" พอ วางอะไรได้หมดแล้วก็จะเริ่มลงมือทำก่อนที่จะถึงกำหนดแต่เป็นคนที่ไม่ได้ร่างนะค่ะ คือ ทำงานกับเครื่อง คือเมื่อก่อนใช้พิมพ์ดีด สมัยแรก ๆ เลยใช้ลายมือ ช่วงหลังมีอีเมลทันสมอง ก็มาใช้พิมพ์ดีด พิมพ์ดีดก็ไม่ทันใจก็มาใช้คอมพิวเตอร์ ก็คือเป็นคนที่ไม่ได้ร่างนะค่ะ เพียงแต่ว่าพล็อตเอาไว้ อ่านเรื่องเก่าทบทวนว่า ความเดิมตอนที่แล้วเป็นอย่างไรแล้วก็มือทำงานเลยและก็ตรวจร่างและแก้ตรงนั้น ไม่ได้ร่างก่อน

คุณสกีล่ะครับมีวิธีการทำงานอย่างไรครับ

"สกี พรรณราย" พอดีหรือริเริ่มการทำงานใช้ใหม่ค่ะ ก็จะเริ่มใช้

กระดาษฟูลสแกบป่าวางเลย บทที่ 1 ประมาณ 60 ตอนเขียนไว้เลย และจะมีตัวละครวางแผนให้หมด อย่างเลยคนคนนี้ครอบครัวนี้มีโครงบ้าง แล้วตัวร้ายหรืออะไรก้าดัดก็จะคิดอกมาให้เครื่องหมายถูก ถ้าตัวร้ายก็จะจากเครื่องหมายผิด และจะเน้นว่าคนนี้เป็นใคร คือ ทำตัวย่อของแต่ละตัวไว้เลยค่ะ จะมีกระดาษแผ่นใช้เป็นโนนดในการเขียนนิยายเรื่องนี้ตลอดเลยค่ะ จะเตรียมตัวไว้ก่อน

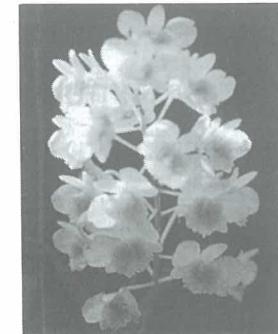
คุณ "อาริตา" คงมีตัวละครมากมายมหาศาลเลย บางเรื่องก็มีสัก 20-30 คน หลายเรื่องก็คงจะเป็นพันคนนะครับ มีวิธีการตั้งชื่อตัวละครอย่างไรครับ

"อาริตา" คือ 1. เปิดพจนานุกรมค่ะ 2. หนังสือตั้งชื่อสู่ก 3. ก็คือพากหนังสือวรรณคดี 4. หนังสือพิมพ์ทั้งหน้าข่าวและสังคม และบางที่เกิดจากการที่เราจับตัวอักษรที่เราชอบ สรับที่กันนิดหน่อย จะเป็นอย่างนั้นมากกว่าชื่อตัวละครที่เป็นตัวหลักนี่นะครับ ถึงงานจะมี 100 กว่าเรื่องนี่ พระเอกนางเอกคิดว่ายังจำได้เกือบหมดนะ เมื่อก่อนพูดคำว่าหมดได้ แต่เดี๋ยวนี้ไม่มั่นใจแล้วค่ะ เพราะมันมากขึ้น□

จากรายการ "วงศ์ราชนรม" ดำเนินรายการโดย ประภัสสร เสวิกุล ออกอากาศทางวิทยุสารัญรมย์ วันพุธที่ 29 ธันวาคม 2542 และ 5 มกราคม 2543

เกษตร

สาบเสือ

สาบเสือเป็น
เจริญงอก
ในที่โล่งแจ้ง และใน

ของประเทศไทย จึงมีชื่อเรียกแตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่ เช่น หญ้าเมืองวาย หญ้าดอกขาว รำเคย (ระนอง) ผักคราด (ราชบุรี) ยี่สุ่นเตือน (สุราษฎร์) หญ้าเลาซ้าง (ขอนแก่น) เปญามาศ (ตราด) เชโพกวย (กะเหรี่ยงเชียงใหม่) มนหน (เพชรบูรณ์) หญ้าลีมเมือง หญ้าเหม็น

สาบเสือเป็นพรรณไม้ล้มลุก แตกกิ่งก้านสาขามาก

นาย จันดุ เป็นทรงพุ่ม เป็นพืชปีเดียวตายน ตามลำต้นและกิ่ง ก้านจะมีขันหุ่มประปราย ลำต้นสูง 1-2 เมตร ใบมีลักษณะเป็นรูปหอกเป็นใบเดี่ยวซึ่งจะออกตรงข้ามเป็นคู่ๆ ขอบใบหยักเป็นพันธ์ออย มีขันปักคลุมทั้งใบ จะออกดอกในช่วงฤดูหนาว ดอกเป็นช่อกระฉุกคล้ายร่ม มีสีขาวม่วงหรืออ่อนน้ำเงินอมม่วงอ่อน และมีดอกรย่อยวงนอกเป็นสันสีขาวออกมา 1 วง ดอกที่โคนของกลีบดอกจะเชื่อมติดกันเป็นหลอดและตรงปลายจะแยกออกเป็น 5 กลีบ ผลมีขนาดเล็ก มีสีดำ เป็นเหลี่ยม 5 เหลี่ยม ตันสาบเสื่อจะชอบอาศัยอยู่ตามที่รกร้างชوبขึ้นตามที่ที่มีแสงแดดร่มากๆ เช่น ตามทุ่งกว้าง หรือริมถนน เป็นต้น

นักวิชาการพบว่าต้นสาบเสื่อมีสารต่างๆ ที่ออกฤทธิ์ใช้กำจัดแมลงศัตรูพืช และไล่พวยหนอนที่ชอบบุ่มบ่ามเข้ามาทำลายพืชผัก ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เกษตรกรได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นพวยเพลี้ยชนิดต่างๆ เช่น เพลี้ยกระโดด เพลี้ย-จั๊กจั่น เพลี้ยหอย เพลี้ยไฟ หนอนกระทุกัดตัน หนอนกระทุกaway พระอินทร์ และหนอนไยผัก เป็นต้น สารที่ wan นี้มีชื่อเรียกแปลกๆ ที่ไม่คุ้นหูกัน เช่น “ไนนี” “ลิโนนี” และ “เนพา-คิโนน” ฯลฯ และพบว่าในแต่ละพื้นที่จะมีปริมาณสารออกฤทธิ์ดังกล่าวแตกต่างกันไป เช่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จะพบสารไนนีมาก เป็นต้น

เคยมีผู้ทดลองใช้ใบสาบเสื่อแห้ง 400 กรัม แช่น้ำ 8 ลิตร นาน 24 ชั่วโมง แล้วกรองนำสารละลายที่ได้มามีดีใน

แปลงผักกาดขาวทุกๆ 7 วันปรากฏว่าหนอนไยผักและหนอนกระทุกไม่มารบกวนเลย นอกจากนี้ ยังทดลองใช้กับเพลี้ยอ่อนในแปลงมะเขือเปราะก็ได้ผลเช่นกัน บางคนเอาใบสาบเสื่อแห้งมาขยี้แล้วคลุกกับเมล็ดถั่วเขียว สามารถป้องกันด้วยถั่วเขียวไม่ให้มาทำลายเมล็ดได้เป็นเวลานานที่เดียว

วิธีการนำสาบเสื่อมาใช้ประโยชน์อย่างง่าย

- นำต้นและใบสาบเสื่อมาตากแดดให้แห้ง หรือใช้สต๊อกได้ แล้วนำมาดหรือโขลกให้ละเอียด

- ผสมน้ำในอัตราส่วนน้ำหนักผง 400 กรัม ต่อน้ำ 8 ลิตร หรือกรณีที่ใช้สต๊อกผสมน้ำในอัตราส่วน 1 กก. ต่อน้ำ 5 ลิตร แล้วเขย่าให้เข้ากัน ทิ้งไว้ 24 ชั่วโมง

- ก่อนนำมาใช้ อาจผสมสารจับใบ เช่น น้ำยาล้างจานหรือแชมพู ก็ได้ เพื่อให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยใช้อัตราส่วน 1 ช้อนโต๊ะต่อน้ำ 8 ลิตร หรือกรณีที่ใช้สต๊อก ผสม $\frac{1}{2}$ ช้อนโต๊ะต่อน้ำ 5 ลิตร

- ใช้นีดพ่นทุกๆ 7 วัน ในช่วงเย็น

- หรือจะใช้ต้นและใบสาบเสื่อแห้งประมาณ 1 กก. แช่ในน้ำ 1 ปีบ (ประมาณ 20 ลิตร) ทิ้งไว้ 1-2 คืน แล้วกรองเอาแต่น้ำมาใช้ โดยผสมสารจับใบด้วย และนีดพ่นทุกๆ 7 วัน ในช่วงเย็น . . . □

ข้อมูล : วารสารส่งเสริมการเกษตร, วารสารเกษตรกรรมธรรมชาติ ฉบับเดือนกรกฎาคม 2542

บทกวี
สำหรับเธอ

จะเหลือความเป็นจันวนสุดท้าย
แล้วจะตายจากตามความห่างเหิน
เมื่อหัวใจถูกสัมเสียบันเยิน
รักจึงเดินลับหายกับชายฟ้า

จะวนนี้วันไหนไม่มีฉัน
สำหรับความสัมพันธ์อันไร้ค่า
ไร้ทุกอย่างร้างความหมายจากสายตา
ถึงแม้ว่าธรรมานสุดทางานทัน
ฉันคนนี้มีใจไว้ผิดหวัง
มีความหลังหมองไว้มไว้สับสน
มีความเศร้าร้าวราณผลานญุ่กมล
สำหรับเดือนใจตน คนใจดำ

กับความรักความฝันวันข้างหน้า
เมื่อถูกพร่าให้หม่นเสียจนหนำ
จึงไม่มีหัวใจไว้ด้ำ
ไร้น้ำคำน้ำใจความไปเดี๋ยว

 alphabetical นั้นจะดีไหม
เพื่อจะไม่พบกันอย่างขวัญหนึ่ง
ก้าวห่างไปไกลกันแต่วันนี้
ก่อนใจที่อ่อนแอบจะแพ้ใจ

 alphabetical สุดท้ายใจเจียนขาด
คงรักบادر้าวกลสุดทนให้
ไม่มีเชือ...ไม่มีเรือ...สมอไป
เชอด้วยแล้วจากในหัวใจฯ
เมธินี หอมไกล
จาก "พรุ่งนี้ของเมื่อวาน" 2518

ปิกิณกะ

เพชรลำค่าของโลก

วรรณกิตติ์ รัตนการ

เพชรเป็นธาตุ
ผลึกแปดเหลี่ยม
ขาวบรสุทธิ์ สีฟ้า เป็นต้น
ปราศจากสีโดยสิ้นเชิง
ซึ่งกว่ารดชนชาติอื่นใด เพชรสีน้ำเงินเป็นเพชรที่หายากและเป็นยอดประณานิยม
กว่าเพชรสีเหลือง แม้ว่าเพชรสีเหลืองจะมีประกายสุกใสกว่าก็ตาม เพชรสีน้ำเงิน^๑
แกมขาว (blue-white) ในทางการค้ามักใช้กันผิดๆ อุญณ์ ความจริงแล้วหมายถึง
อัญมณีที่ไม่มีสีในแสงแดดนั่นเอง

มนุษย์ได้รู้จักรดชนชาติพวกแรกเป็นแร่ตระกูลควอทซ์ (Quartz) หรือหิน
เขียวหุนุมาน เมื่อประมาณ 75,000–100,000 ปีก่อนคริสตกาล มีหลักฐานแสดง
ให้ทราบว่าชาวโลกได้รู้จักรดชนชาติมาก่อน 9,000 ปีมาแล้วไม่น้อยกว่า 15 ชนิด

มรภตธุรัจกเมื่อ 2,000 ปี ก่อนคริสตกาล ทับทิม พลอยเพลินเมื่อ 500-600 ปี ก่อนคริสตกาล ส่วนเพชรนับเป็นรัตนชาติที่รู้จักกันในสมัยหลังคือ ก่อนคริสตกาลไม่ถึง 480 ปี

การจัดอันดับเกี่ยวกับสีของเพชร ขึ้นอยู่กับการหายากหรือหาง่าย เพชรที่หายากย่อมมีราคาแพงเป็นธรรมด้วยในการค้าแบ่งเพชรเป็นชั้นๆ จากราคาแพงที่สุดไปหาชั้นที่ราคาต่ำที่สุดดังนี้

สีน้ำเงิน (blue หรือ fancy blue) สีจีกเกอร์ (River หรือ gaeger) สีขาวสดใส (fine white) สีน้ำเงินแกรมขาว (blue-white หรือ top crystal) ไม่มีสี (off-white หรือ Crystal) สีน้ำมัน (oily body หรือ Premier) สีน้ำตาลอ่อน (very light brown) สีเงิน (silver cape หรือ top cape) สีเหลืองอ่อน (light yellow) สีเหลืองแก่ (very dark yellow) สีน้ำตาล (brown)

คำว่า "การัต" (Carat) เป็นหน่วยวัดน้ำหนักของเพชรมาจากภาษากรีกว่า "Keration" ซึ่งหมายถึงพืชชนิดหนึ่งที่มีรูปร่างคล้ายเข้าสัตว์ แต่ L.Feuchtwanger กล่าวว่า "การัต" มาจากคำว่า "kuara" ซึ่งเป็นชื่อพื้นเมืองของต้น Corob tree น้ำหนัก 1 การัตมีค่าเท่ากับเท่าไรนั้นประเทศต่างๆ ใช้ไม่เหมือนกันเป็นเวลานานพอดู จนกระทั่งมีการประชุมเกี่ยวกับการวัดสามากลที่ฝรั่งเศส ในปี ค.ศ. 1907 Comite International des Poids et Mesures ได้เสนอให้ 1 การัต (metric carat) เท่ากับ 0.200 กรัม หรือ 200 มิลลิกรัม ข้อตกลงนี้ได้เป็นที่ยอมรับของประเทศต่างๆ ทั่วโลก

คำว่าเพชรน้ำหนัคนี้ 100% หมายถึงเพชรที่มีคุณสมบัติ ดังนี้ :-

1. ไม่มีตำหนินิดๆ เมื่อส่องขยายด้วยแว่นขยาย 10 เท่า
2. รูปร่างของเพชรต้องได้สัดส่วนที่ถูกต้องไม่หนาหรือบางเกินไป
3. เหลี่ยม จะต้องมี $32 + 24 + 1$ รวมเป็น 57 เหลี่ยม
4. เงาของทุกๆ เหลี่ยมต้องสะอาดไม่มีรอยหรือเส้นลายใดๆ
5. ไม่มีสีเหลือง-สีชา หรือสีอื่นๆ ปนอยู่ นอกจากสีฟ้า หรือสีชมพู ซึ่งมีปนมาการาคาสูงกว่าเพชรสีขาว 100%

เพชรที่มีชื่อเสียงของโลกเกือบทั้งหมดในสมัยโบราณได้มาจากประเทศอินเดีย ส่วนเพชรมีชื่อเสียงดังต่อไปนี้ ค.ศ. 1850 ลงมาได้จากอาฟริกาใต้ เพชรเม็ด

ใหญ่ที่สุดของโลกที่ได้จากอาฟริกาใต้และประเทศบรasil เพชรที่มีชื่อเสียงส่วนมากมักมีประวัติตื้นเต้นโดยโน่น่าน่าสนใจ บางเม็ดมีประวัติที่เต็มไปด้วยการห้ามห้าม ด้วยการบรรจุในฟันกันอย่างนองเลือด และบางเม็ดนำความโชคดายมาสู่เจ้าของดังเพชรสีฟ้าที่ชื่อว่า "โอป" เพชรเม็ดนี้เสียงของโลกมีอยู่มากมายหลายเม็ด จะนำมากล่าวเฉพาะเพชรที่มีความสำคัญ มีประวัติและชื่อเสียงโด่งดังเป็นพิเศษเท่านั้น

1. คัลลิแนน (Cullinan) เป็นเพชรที่ใหญ่ที่สุดในโลก พับที่เมือง Premier อาฟริกาใต้ เมื่อวันที่ 25 มกราคม ค.ศ. 1905 มีขนาดกว่า 10x6.5x5 เซนติเมตร หนัก 3,106 กะรัต มีน้ำใส สวยงามมาก เพชรเม็ดนี้ดังชื่อตามผู้พบเมือง Premier คือนาย Thomas Cullinan เพชรคัลลิแนนพับที่ปากบ่อที่เคยขุดเพชรมาแล้ว 3 ปี มีความลึก 30 ฟุต รัฐบาล Transvaal ซื้อเพชรเม็ดนี้มาในราคากลางๆ 150,000 ปอนด์ เพื่อนำไปประดับเจ้าเด็กเวอร์ดที่ 3 แห่งอังกฤษ เนื่องในวันพระราชนิพัทธ์ 9 พฤษภาคม ค.ศ. 1907 และบริษัท Asscher and Company แห่งนครอัมสเตอร์ดัมที่มีชื่อเสียงในการเจียระไนเพชรแห่งหนึ่งของโลก ได้ทำการเจียระไนเป็นเพชรขนาดต่างๆ ได้ 103 เม็ด รวมน้ำหนักหลังเจียระไนเหลือเพียง 1063.65 กะรัต หรือประมาณ 34.25% ของน้ำหนักเพชรเดิม

หลังจากตัดร้อยลิกโนออกแล้วได้เพชรขนาดใหญ่ 4 เม็ดคือ

คัลลิแนนหนึ่ง หรือในปัจจุบันเรียก "The Star of Africa" มีน้ำหนัก 530.0 กะรัต เจียระไนเป็นรูปหยอดน้ำ (drop-shaped) มี 74 เหลี่ยม นับเป็นการเจียระไนเพชรที่ใหญ่ที่สุดในโลก เพชรเม็ดนี้เป็นเพชรประดับยอดคาบของพระเจ้ากรุงอังกฤษ

คัลลิแนนสอง เจียระไนเป็นรูปสี่เหลี่ยมตัดมุม (Square brilliant) มีเหลี่ยมตัด 66 เหลี่ยม หนัก 317.4 กะรัต ปัจจุบันเป็นเพชรประดับมงกุฎขององค์กษัตริย์

คัลลิแนนสาม เจียระไนเป็นรูป Pendeloque brilliant คล้ายหยดน้ำ มีน้ำหนัก 94.45 กะรัต

คัลลิแนนสี่ เจียระไนเป็นรูปสี่เหลี่ยมตัดมุม (Square brilliant) มีน้ำหนัก 63.65 กะรัต คัลลิแนนสามและคัลลิแนนสี่ เป็นเพชรประดับมงกุฎของพระนางแมรีเนื่องในพระราชพิธีราชาภิเษก ค.ศ. 1911

เพชรคัลลิແນ ສອງ ສາມ ສີ່ມື້ອໍອເຮັດວຽກນັ້ນວ່າ "Lesser Star of Africa" (ດາວປະກາຍພຣິກດວງນ້ອຍແຫ່ງອາພຣິກາ) ນອກຈາກເພີຣສີ່ມື້ດັກລ່າວນີ້ຍັງມີເພີຣ
ຮູບທຸກໃຈໜັກ 18.85 ກາຣັຕອີກສອງເມີດຊື່ມາຮົກຄວິສ ມັກ 11.51 ແລະ 8.8 ກາຣັຕ
ໃນທີ່ສຸດເພີຣຄັລິແນໄດ້ຖຸກຕັດອອກໄປ 65.75% ເໝື້ອເປັນເພີຣຂາດຕ່າງໆ ມັກ
1063.65 ກາຣັຕ

2. ໂກອິນູ້ (Koh-I-Nur)

ໂກອິນູ້ເປັນເພີຣທີ່ມີປະວັດຍືດຍາວມາກໃນບຣດາເພີຣມີ້ອໍເສີຍຂອງໂລ
ກັ້ງທຸລາຍ ຄຳ "Koh-I-Nur" ມາຍຄື່ງ "Mountain of light" ທີ່ວີ່ "ເຈົ້າແໜ່ງຄວາມສ່ວ່າງ"
ປະວັດຄວາມເປັນມາເກີ່ວກັບການຄັນພົບຄັ້ງແກຣໄມ່ເປັນທີ່ກະຈຳໜັກ ເພີ່ງແຕ່
ທ່ານວ່າໄດ້ຈາກເມືອງ Golconda ຜົ່ງອູ້ທຸກກາຄີໄດ້ຂອງປະເທດອິນເດີຍ ເດີມທີ່ລ່າວ
ກັນວ່າມີ້ນ້ຳໜັກຄື່ງ 800 ກາຣັຕ ປະວັດຂອງເພີຣເມີດນີ້ໄດ້ກວາບກັນເມື່ອ ດ.ສ. 1304
ສຸລົດຕ່ານ Als-ed-din ໄດ້ເພີຣ Koh-I-Nur ຈາກຮາຍແໜ່ງ Malwa ຕ່ອມາໄດ້ຕັກ
ທອດແກ່ຈັກພຣິດແໜ່ງຮາຈາງຄົມໂມກຸລທຸລາຍພຣະອົງຈົກ ຈົກກະທັງປີ ດ.ສ. 1739 ກະຕົງຕົງ
ນາດີຣ໌ ຂາທ໌ (Nadir Shah) ຍືດເມືອງ Delhi ໄດ້ ເພີຣໂກອິນູ້ຈຶ່ງຕັກເປັນຂອງພຣະອົງ
ຫຼັງຈາກ ນາດີຣ໌ ຂາທ໌ ຖຸກລອບປັບປຸງພຣະໜົມໃນປີ ດ.ສ. 1747 ຈັກກະດີທີ່ພຣະອົງ
ສ່ວນຂຶ້ນໄດ້ສລາຍໄປ Afghan Ahmad Abdali ໄດ້ພຍາຍາມຢືດບັລັສົງກີ່ແຕກໃນ
ປະສົບຜລສໍາເຮົາ ອີ່ຢ່າງໄກ້ດີ ເຂົ້າງໄດ້ເພີຣເມີດໂຕ ແລະກັບທິມຊື່ "Timur" ຕິດຕ້ວ
ໄປຢັ້ງ Kandahar ເພື່ອຕັ້ງອານາຈັກອາພັນສີສານຂຶ້ນ ສຕາປະນາຕ້ວເວອງເປັນກະຫຼີຍໍ
ກຽງພຣະນາມວ່າພຣະເຈົ້າ "Durr-I-Dauran" ຜົ່ງແປລວ່າ "Pearl of the Age"

ໃນປີ ດ.ສ. 1773 ພຣະເຈົ້າ Durr-I-Dauran ໄດ້ເສັດຈີສວຣຄົດ ພຣະຮາບປຸດ
Timur ເປັນຜູ້ສັບຮາສມັບດືດ້ອມາ ພຣະອົງຄົດໄດ້ຍ້າຍເມືອງຫລວງໄປເປັນທີ່ Kabul ພຣະ
ຮາສມັບດືດ້ຕ່າງໆ ໄດ້ຖຸກເຄີ່ອນຍ້າຍໄປດ້ວຍຈົກກະທັງປີ ດ.ສ. 1793 ພຣະເຈົ້າ Timur
ເສັດຈີສວຣຄົດ ເຮື່ອງຢູ່ເຫີນໄດ້ປາກງູ້ຂຶ້ນ ກລ່າວຄື່ອ ໂອຮສອງຄົດທີ່ 5 ຂອງພຣະເຈົ້າ Timur
ຜົ່ງ Zaman Mirza ໄດ້ສັບຮາສມັບດືດ້ໄປ ພຣະອົງຄົດໄຍກເມືອງ Lahore ໄທແກ່ນ້ຳ
ຜົນກັບຊື່ Rangit Singh ເນັ້ນຈາກການປັກຄອງທີ່ອ່ອນແຂວງພຣະອົງຄົດ Mahmod
ຮາຊອນຸ່າໄດ້ຊີ້ງຮາສມັບດືດ້ ແຕ່ປັກຄອງໄມ່ເກີ່ນ Zamam Mirza ໄດ້ກັບລັບມາ
ປັກຄອງແລະຖຸກຄອດເອີກໃນປີ ດ.ສ. 1803 Shuja-ul-Mulk ໄດ້ປັກຄອງຕ່ອໄປ ແຕ່ໄມ່
ໄດ້ຜລສໍາເຮົາ ຕ້ອງໜີໄປຢູ່ Lahore ໃນປີ 1813 ພຣັນກັບພາເພີຣ ໂກອິນູ້ ໄປດ້ວຍ

ຮັນຍິດ ສິງຫໍ (Ranjit Singh) ໄທທີ່ພັກພິງ ແຕ່ໄດ້ເອົາເພີຣໂກອິນູ້ເປັນເຄົ່ອງແກ້ເປົ່າຍນ
ເພີຣເມີດນີ້ອູ່ທີ່ Toshakhana ຈົກກະທັງ ດ.ສ. 1849 ເມື່ອສອງຄຣາມ Sikh
ຄົງທີ່ 2 ໄດ້ຢຸດິລິງ ທັນຍົມບັດຕ່າງໆ ຮັມທັງເພີຣໂກອິນູ້ໄດ້ຕັກເປັນຂອງອືສຕົວິນເດີຍ
Lord Dalhousie ໄດ້ນໍາເພີຣໂກອິນູ້ໄປຕາຍແກ່ພຣະນາວິກຕອເຮີຢືນປີ ດ.ສ. 1850
ແລະໄດ້ນໍາອຸກແສດງໃນການມະກຽມຂອງໂລກໃນປີ 1851 ຜົ່ງຍັງອູ່ໃນສະພາບເດີມ
ເໝື່ອນກັບທີ່ອູ່ໃນອິນເດີຍ

ໃນປີ 1852 ເພີຣໂກອິນູ້ຖຸກເຈີຍຮະໃນໄໝ ໃນຄວາມຄົບຄຸມຂອງ James
Tennant ໂດຍຕັດເປັນຮູປ Shallow brilliant ມີ້ນ້ຳໜັກເຫຼືອ 108.9 ກາຣັຕ (້ນ້ຳໜັກເດີມ
191 ກາຣັຕ) ຮູປປ່າງຂອງເພີຣໂກອິນູ້ໃໝ່ນີ້ໄດ້ມີການຕໍ່າຫັນຍ່າງມາກວ່າ "ໄມ່ໄດ້ສ່ວນ
ກັບຄວາມສຸກສິຂອງເພີຣໂກອິນູ້ນີ້ແຕ່ໄມ່ເຈີຍຮະໃນອົກເພຣະຈະທຳໃຫ້ຮູປເດີມທີ່ເປັນ
ເພີຣປະວັດຄາສຕົວັນເກ່າແກ່ນ້ຳສັນໃຈຕ້ອງເສີຍຫຍ່ໄປເອົາ ໃນປັຈຸບັນເພີຣ ໂກອິນູ້
ເປັນເພີຣປະດັບມົກງູ້ຂອງອັກຄຸ່າ ໃນດຳແນ່ງເມີດກາລາງ ຍອດຂອງມົກງູ້ ຄື່ອເພີຣ
ຄັລິແນນ 4 ແລະເພີຣຄັລິແນນ 3 ອູ່ລ່າງສຸດ

ໃນປີ ດ.ສ. 1911 ໄດ້ມີການຄົກເດີຍອ່າງກວ້າງຂ່າວວ່າເພີຣເມີດນີ້ເດີມທີ່
ຈາກເປັນສ່ວນໜີ້ຂອງເພີຣຊື່ The Great Mogul ກີ່ໄດ້

3. ເກຣດໂມກຸລ (The Great Mogul)

ພົບທີ່ເມື່ອງໂກລຄອນດາ ປະເທດອິນເດີຍ ໃນປີ ດ.ສ. 1650 ເມື່ອຍັງໄມ່ໄດ້
ເຈີຍຮະໃນມີ້ນ້ຳໜັກປະມານ 787 ກາຣັຕ Jean Baptiste Tavernier ໄດ້ເຫັນເພີຣ
ເມີດນີ້ອູ່ໃນຕໍ່າຫັນກັບຮາຍອິນເດີຍຫລັງຈາກເຈີຍຮະໃນເປັນຮູປແລ້ວມຸກຫລາບ (rounded
rose-cut) ກລມ ມີ້ນ້ຳໜັກ 280 ກາຣັຕ ນັກການແຮ່ຈ້າວຮັສເຊີຍ ຊື່ A.E. Fersman
ເຊື່ອວ່າເປັນເພີຣເມີດເດີຍກັບເພີຣຊື່ Orloff ເພຣະມີລັກຊະນະກາເຈີຍຮະໃນ
ຄລ້າຍຄື້ນກັນ

4. ໂອ້ຮລອົພົ້ (Orloff)

A.E. Fersman ເຊື່ອວ່າເປັນເພີຣເມີດເດີຍກັບເພີຣຊື່ "ເກຣດໂມກຸລ"
ຜົ່ງຕ່ອມາຊື່ "Derya-I-nur" ທີ່ວີ່ "ແມ້ນ້ຳແໜ່ງຄວາມສ່ວ່າງ" (River of light) ອາຈ
ນັບເປັນເພີຣທີ່ມີ້ນ້ຳກັນທີ່ສຸດຂອງເມືອງ Killur ເນັ້ນໂກລຄອນດາເມື່ອຕັນຫຼວມຍ 17
ໜັກໜັກເດີມ 300 ກາຣັຕ ຂາທ໌ ເສານ ໄດ້ເຈີຍຮະໃນເຫັນມຸກຫລາບຫລາຍຂັ້ນ ມີເລີ່ມ
ຕັດເລັກໆ ເຮື່ອງເປັນຫັ້ນໆ ມາກນາຍ ເພີຣເມີດນີ້ຍັງຮັກຫາຽນປ່ວງເດີມທີ່ມີການເຈີຍຮະໃນ

แบบอินเดียอยู่ จึงนับเป็นเพชรที่น่าสนใจมากเม็ดหนึ่ง น้ำหนักหลังจากเจียระไนแล้วหนัก 199.6 กarat เพชรอร์ลอฟฟ์มีสีน้ำเงินแกมเขียว

หลังจาก Shah Jahan เสด็จสวรรคต เพชรเม็ดนี้ตัดเป็นของพระราชนูตรอัครา (Aurangzeb) และพระเจ้าดีร์ชาห์ (Nadir Shah) ได้ยึดเมืองเดลีในปี ค.ศ. 1739 ได้นำเพชรสำคัญไปด้วย 2 เม็ด เพื่อเอาไปประดับบัลลังก์ของพระองค์ เเละกันว่า เดิมที่เพชรเม็ดนี้ประดับอยู่ที่พระเนตรของเทวทูปชารวินดูที่อยู่ในโนบสต์แห่งหนึ่ง บนเกาะในแม่น้ำ Canvery ใกล้ๆ กับ Trichinopoly ของเมือง Madras ได้ถูกหัตถกรรมฝรั่งเศสผู้หนึ่งขายไปเมื่อเริ่มต้นศตวรรษที่ 18 แล้วขายต่อแก่ชาวเรืออังกฤษราคา 2,000 ปอนด์ จากนั้นขายต่อแก่พ่อค้ายิวในลอนדון 12,000 ปอนด์

ในปี ค.ศ. 1774 เจ้าชาย Orloff พระองค์หนึ่งได้ซื้อเพชรเม็ดนี้ในราคา 90,000 ปอนด์ เพื่อนำไปประดับเครื่องเสื้อของเจ้าชายที่ 2 แห่งรัสเซีย น้ำหนักแน่นอนของเพชรอร์ลอฟฟ์ 199.6 กarat สูง 7/8 นิ้ว กว้าง 1 1/4 นิ้ว ยาว 1 3/8 นิ้ว ปัจจุบันเป็นเพชรประดับยอดคทาของกษัตริย์ราชวงศ์โนร์มานอฟฟ์ และตกทอดเป็นสมบัติของรัสเซียอยู่ที่กรุงมอสโคว์จนกระทั่งทุกวันนี้

5. ดาวประกายพรึกแห่งชุมพูหวีป (Star of India)

เพชรเม็ดนี้มีขนาด 563.35 กarat ได้มาจากประเทศอินเดีย และในปัจจุบันตกเป็นสมบัติของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ธรรมชาติอเมริกา นครนิวยอร์ก ได้ถูกโจรกรรมครั้งหนึ่งในปี พ.ศ. 2507 แต่ด้วยความสามารถของตำรวจนครบาล จึงนำเพชรเม็ดนี้กลับมาได้

6. ทิฟฟานี (Tiffany Yellow)

เป็นเพชรสีเหลืองน้ำเงินหนัก 128.7 กarat พบที่เมือง Kinberley อาฟริกาใต้ ปัจจุบันอยู่ในครอบครองของบริษัท ทิฟฟานี ซึ่งเป็นบริษัทขายเพชร พลอยอยู่ในนครนิวยอร์ก และได้ตั้งแสดงให้ประชาชนชมเป็นเวลานานแล้ว

7. พิตต์หรือรีเยนต์ (Pitt or Regent)

พบที่ทำบล Partial เมือง Kistna ออยู่ห่างจากเมืองโกลคอนดา ซึ่งอยู่ทางตอนใต้ของประเทศอินเดีย 150 ไมล์ (240 กม.) น้ำหนักก่อนเจียระไน 410 กarat เดิมเป็นของพ่อค้าชาวปาร์ซี ชื่อ Jame Hund ต่อมากับ William Pitt

ผู้บังคับการค่ายเซนต์บอร์ด แห่งเมืองมัทราส ซึ่อมในราคา 20,400 ปอนด์ เมื่อกลับถึงอังกฤษนำไปเจียระไนเป็นเวลา 2 ปี เสียค่าเจียระไน 5,000 ปอนด์ หลังจากเจียระไนแล้วหนัก 140.5 กarat เจียระไนเป็นรูป cushion shaped brilliant ยาว 1 1/10 นิ้ว กว้าง 1 นิ้ว ลึก 1 นิ้ว (30 มม. x 25 มม. x 19 มม.)

ในปี ค.ศ. 1717 ได้ขายแก่ดุค แห่ง ออร์ลินส์ (Duke' Orleans) ผู้สำเร็จราชการแห่งฝรั่งเศส เป็นจำนวนเงิน 135,000 ปอนด์ หรือ 3,750,000 พรังค์ เพชรเม็ดนี้ได้กล่าวเป็นเครื่องราชกุญแจที่ จักรพรรดิ 17 สิงหาคม 1792 เพชรชื่อ "Pitt" ได้ถูกโภยไปจาก Garde Meuble ในวันแห่งการปฏิวัติของฝรั่งเศส แต่ผลสุดท้ายก็ได้กลับคืนมาอีกปัจจุบันอยู่ในพิพิธภัณฑ์แห่งชาติเมืองลูฟ (Louvre) นครปารีส กล่าวว่าเพชรเม็ดนี้มีส่วนสำคัญในการช่วยเหลือพระเจ้าโนร์เคนให้มีเงินทุนสร้างความเที่ยงธรรมของพระองค์ให้บรรลุความสำเร็จได้

8. ชาห์ (The Shah)

เพชรเม็ดนี้มีสีเหลืองจางๆ เนื่องจากมีออกไซด์ของเหล็กไกล์ผิวน้ำ พบที่เมืองโกลคอนดา ในปี ค.ศ. 1591 มีลักษณะที่เป็นแท่งยาวแบดเหลี่ยม เดิมที่มีเหลี่ยมตัด 8 เหลี่ยม ต่อมาก็เปลี่ยนเป็น 15 เหลี่ยม มีร่องอยู่รอบๆ สำหรับจะใช้ด้วยพันผูกเพื่อใช้คล้องคอ เดิมที่เดียวเพชร "ชาห์" มีน้ำหนัก 95 กarat เจียระไนแล้วเหลือน้ำหนัก 88.7 กarat รูปร่างสุดดูตาของเพชรเม็ดนี้คือที่เหลี่ยมตัด 3 เหลี่ยม ได้จากรากชื่อนักปักครอง 3 คน เป็นภาษาโปรตุเกส ผลงานชิ้นนี้เป็นเรื่องราวที่น่าทึ่งยิ่งนัก ในการอดทนต่อความยากลำบากเพื่อเจียระไนเพชรด้วยเครื่องมือเท่าที่หาได้ในสมัยโบราณ คำว่ากันนักก็เป็นภาษาอังกฤษได้ความดังนี้ Nizam Shah 1000 (AD. 1591), Jahan Shah 1051 (AD. 1641) Fath Ali Shah 1242 (Ad. 1826)

เพชรเม็ดนี้ได้เปลี่ยนมาจากการ อินเดียไปอยู่โปรตุเกส และในที่สุดปี ค.ศ. 1829 ทูตของ Shah ได้นำเพชรเม็ดนี้ไปสู่พระราชวังแห่งประเทศไทยเชีย เพื่อเป็นค่าทำขวัญในกรณีที่ทูตราชทูรสเชียคนหนึ่งถูกฆาตกรรม ปัจจุบันเพชร "ชาห์" อยู่ที่กรุงมอสโคว์

9. อัคบาร์ ชาห์ (The Akbar Shah)

เพชรอัครบาร์ชาห์เดิมที่มีน้ำหนัก 116 กarat ตั้งชื่อตามพระนามของ

จักรพรรดิ์โมกุล คือพระเจ้า อัคบาร์มหาราช มีข้อความจากรักอภูษ์ที่เหลี่ยมเพชร 2
เหลี่ยม เป็นภาษาอาหรับคิดหน้าหึ่งถอดเป็นภาษาอังกฤษได้ว่า "Shah Akbar, the
Shah of the World, 1028" อีกหน้าหนึ่งความว่า "To the lord of two Worlds, Shah
Jahan, 1039" ตรงกับ ค.ศ. 1650 และ ค.ศ. 1661

ต่อมาเพชรเมดนี้ได้หายไป และในที่สุดได้เปลี่ยนชื่อเป็นเพชรใหม่ชื่อ "Shepherd's Stone" อย่างไรก็ตาม ยังจำได้ว่าเป็นเพชร อัคบาร์ ชาห์ เพราวยา จาริกยังป raksha ให้เห็นอยู่

ในปี ค.ศ. 1866 รอยัลรีกได้ถูกทำลายไป โดยการเจียระไนใหม่เป็นรูปหยดน้ำหนัก 74 กะรัต ในปีต่อมาตกเป็นสมบัติของ Gaekwar แห่ง Boroda ว่า กันว่ามีราคา 26,000 ปอนด์

10. ແສ່ງສີ (Sancy)

เพชรเม็ดนี้มีประวัติ lengthy เรื่องด้วยกัน อย่างไรก็ตาม เพชร Sancy ได้มาจากประเทศอินเดีย มีลักษณะเป็นรูปคล้ายผลอล้มอนด์ หนัก 55 กะรัต เพชรเม็ดนี้เปลี่ยนเจ้าของมาเรื่อยๆ จนกระทั่งในปี ค.ศ. 1570 Nicolas Harlai, Seigneur de Sancy ซึ่งเป็นทูตฝรั่งเศสประจำราชสำนักออดโตร์มันน์ ได้ซื้อเพชรนี้จากเมืองคอนสแตนต์โนเบล และเมื่อย้ายไปเป็นทูตประจำเซนเตอร์เจมส์ ตอนปลายศตวรรษเขาได้ขายให้แก่ พระนางอลิซาเบธ ในปี ค.ศ. 1695 พระเจ้าเจมส์ที่ 2 ได้ขายต่อแก่พระเจ้าหลุยส์ที่ 14 แห่งฝรั่งเศสในราคา 25,000 ปอนด์ และระหว่างเกิดการปฏิวัติใหญ่ในฝรั่งเศส เพชรเม็ดนี้ได้ถูกห์นำไปพร้อมกับเพชรอีกเม็ดหนึ่ง ชื่อ Regent จาก "Garde Meuble"

ในปี ค.ศ. 1828 เพชร Sancy ได้ปรากฏเป็นเรื่องราวขึ้นมาอีกเมื่อเจ้าชาย Demidoff เป็นผู้ซื้อได้ และได้นำออกแสดงในงาน ณ นครปารีส ในปี ค.ศ. 1867 ภายหลัง Lord Astor เป็นผู้ซื้อต่อไป

11. นาสสัก (Nassak)

เพชรเม็ดนี้มีน้ำหนักเดิม 89 3/4 กะรัต มีรูปคล้ายลูกแพร์ ดังข้อความ
ชื่อป้อมซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของบอมเบย์ 100 ไมล์ เพชร Nassak
เป็นสมบัติของวัดแห่งหนึ่งที่อยู่ใกล้กับป้อม ต่อมานำ Mahrattas ได้เพชรเม็ดนี้ไป
และภัยหลังสังหาราม ปี ค.ศ. 1818 ตกเป็นสมบัติของกองทัพ Deccan ผลสุดท้าย

เป็นของบริษัทกินเดียตัวน้อย ก็ขายต่อไปกับร้านขายเพชรในลอนדון ชื่อ Rundell and Bridge ถูกเจียร์รaine ใหม่เป็นรูปสามเหลี่ยมນๆ หนัก 78 1/4 กะรัต ในปี ค.ศ. 1837 Marquess of Westminster เป็นผู้ซื้อต่อ จากนั้นขายให้แก่ Georges Mauboussin แห่งปารีส และ H. Winston แห่งนิวยอร์ก (ผู้เจียร์รaine) ตามลำดับ ปัจจุบันเป็นสมบัติของนาง W.B. Lilds แห่งนิวยอร์ก น้ำหนักเมื่อเจียร์รaineครั้งหลังสุด 43.3 กะรัต

12. ໂჟປ (Hope)

เป็นเพชรสีฟ้า (Deep sapphire-blue) พับที่เมือง Kollur เมืองโกลคอนดา ประเทศอินเดีย ในสมัยนั้น (1642) มีชาวญี่ปุ่นแล่นเรือเพื่อมาล่าเมืองขึ้นทางประเทศอินเดีย ลูกเรือคนหนึ่งของนักเดินเรือท้าเวอร์นิเออร์ได้พบเพชรเม็ดนี้บนพระนลาตของเทวรูป จึงได้นำมายเอาไปขายแก่ Tavanier และได้ตายด้วยโรคบาดทะยัก โดยยังไม่ได้ใช้เงินเลย เมื่อท้าเวอร์นิเออร์กลับถึงฝรั่งเศสพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 ทรงซื้อเพชรสีฟ้านี้ให้กับมาร์คิวส์เดอมองเตสปังซึ่งเป็นคนโปรดของพระองค์ในปี ค.ศ. 1668 ขณะนั้นมีน้ำหนัก 67 กะรัต ต่อมาก็ไม่นานพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 ทรงดำเนาจ่า พระเจ้าหลุยส์ที่ 15 ทรงถือโธคลาง จึงได้เก็บเพชรสีฟ้าไว้ให้ผู้ได้ซื้อกลับไป จนกระทั่งถึงสมัยพระเจ้าหลุยส์ที่ 16 พระนางมาเรียอังดัลแวดต์ ได้อาภิเษกเป็นพระราชินี ทรงและตัดออกเป็น 2 เม็ด เม็ดที่ใช้ทำพระธรรมรงค์หนัก 5 กะรัต นับเป็นเครื่องประดับเพียงชิ้นเดียวที่ติดพระองค์สู่ตะลงแกง ต่อมากลับจากหายสาปสูญไปแล้ว ชาวเบลเยียมคนหนึ่งซื้อไป แสนสามหมื่นฟรังค์ อีกส่วนหนึ่งหนัก 44.5 กะรัต อยู่ในคลังสมบัติของชาติ ได้หายไปในปี ค.ศ. 1792 พร้อมด้วยเครื่องราชกุธภัณฑ์อื่นๆ ของฝรั่งเศส

ต่อมาในปี ค.ศ. 1810 เพชรสีฟ้าเม็ดใหญ่ ได้ตกเป็นของพ่อค้าชาว
孰ลันดาซึ่งวิลเลียม พัลล์ส์ บุตรชายของวิลเลียม พัลล์ส์มีหนี้สินมากจึงขโมยไป
ทำให้ผู้เป็นนิตาโศกเคราะจนฆ่าตัวตาย ครอบครัวนี้จึงได้ขายต่อให้แก่ราชสำนัก
อังกฤษ พระเจ้า约瑟夫ที่ 4 เอาไปประดับมงกุฎได้สองสามเดือน พระองค์ทรงประ
ชารพระสถิติวิปลาส สิ้นพระชนม์ในปี ค.ศ. 1830 ราชสำนักอังกฤษ ขายให้แก่ทอมัส
โอลป์ (นายธนาคาร) ราคา 18,000 ปอนด์ เขายังคงเรียกว่า "โอลป์" แปลว่า ความหวัง
หลังจากซื้อมาไม่กี่วันเขาก็ตายด้วยโรคประหลาด เพชรโอลป์ ตกเป็นของบุตร

ขายต่อไป และนำไปให้แก่คู่รักซึ่งชอบเพชรเม็ดนี้มาก ทำเป็นเครื่องประดับและได้ถูกไฟครอคดาย เพชรจึงตกมาอยู่ที่บุตรชายของโบว์อีก ต่อมากลายแก่เจ้าชายรัสเซียองค์หนึ่งโดยมีนายหน้าซึ่งในที่สุดระหว่างตกลงกันนั้นนายหน้าเป็นนาทายเจ้าชายรัสเซียได้นำไปพระราชทานแก่สาวคนรักชาวอิตาเลียน สาวคนนี้ถูกชาวรัสเซียยิงตาย เจ้าชายเองก็ผ่าตัวตายตามไปด้วย

ต่อมากองของชาวกรีซซื้อไป แล้วขายทันทีให้กับสูลต่านองค์หนึ่ง ขณะต่อรองราคา ช่างทองและครอบครัวตกลเหวหายหด สูลต่านก็ถูกประหารในที่สุด ในปี ค.ศ. 1911 เอ็ดوار์ด แมคคลีน มหาเศรษฐีอเมริกันได้ซื้อเพชรรอบ 60,000 ปอนด์ ต่อมากลุ่มชาวยونานเขากลับกรีซซึ่งขณะนั้นมีอายุ 5 ขวบ บอกให้เก็บเพชรไว้โดยไม่มีใครแตะต้อง จนกว่าหลานสาวจะมีอายุครบ 25 ปี จึงยกให้เป็นกรรมสิทธิ์วันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2510 เอโวเรลีน มีอายุครบ 25 ปีตามพินัยกรรม จึงมีการเปิดที่บันทึกสืบต่อ ก็ได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่น ชาวกรีซที่นี่ต่างมองว่าเป็นเรื่องราวที่น่าทึ่ง

เพชรสีฟ้าซึ่ง Hope เป็นเพชรที่หาได้ยากมาก และเชื่อกันว่าเป็นเพชรที่นำความโชคดายมาสู่เจ้าของ ในปี ค.ศ. 1958 ได้ให้เพชรเม็ดนี้แก่สถาบันสมิธโซนีエン เก็บสะสมเป็นรัตนชาติของสถาบันต่อไป

13. เอกเซลเซอร์ (Excelsior)

พบที่เมือง Jagersfontein เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน ค.ศ. 1893 มีสีน้ำเงินแกมขาว เมื่อยังไม่ได้เจียรนัยหนัก 995.2 การัต ด้านหนึ่งมีตำหนิ บริษัท Asscher จำกัดที่อัมสเตอร์ดัม เจียรนัยเป็นเพชรเม็ดใหญ่บ้างเล็กบ้างรวม 21 เม็ด (เช่นหนัก 69.68, 47.03, 46.90, 40.23, 34.91, 28.61, 26.30, 24.31, 19.78, 13.86 และ 9.82 การัต รวมน้ำหนักหลังจากเจียรนัยแล้ว เหลือ 383.75 การัต หรือตัดออกไป 64.44%) เพชรเหล่านี้ได้จำหน่ายกระจายออกไปทั่วโลกแล้ว

14. โคลเอนโซ (Colenso)

เป็นเพชรรูปแปดเหลี่ยม น้ำงามสีเหลือง หนัก 133.145 การัต ตั้งแสดงอยู่ที่แผนกแร่ของพิพิธภัณฑ์แห่งอังกฤษ South Kensington

15. จูบีลี หรือ ไรท์ (Jubilee or Reitz)

พบที่เมือง Jagersfontein เป็นเม็ดแรก เมื่อปลายปี ค.ศ. 1895 การที่ตั้งชื่อว่า "Reitz" นั้นเพื่อเป็นเกียรติแก่ประธานาธิบดี F.W. Reitz แห่งรัฐ Orange, Free State และได้นำไปเจียรนัยในปี ค.ศ. 1897 และเปลี่ยนชื่อใหม่ว่า "Jubilee" เพื่อเป็นที่ระลึกเนื่องในวันครบรอบปีที่ 60 แห่งการครองราชสมบัติของพระนางเจ้าวิคตอเรีย แห่งอังกฤษ น้ำหนักเดิมของเพชรเม็ดนี้ 650.8 การัต มีลักษณะเป็นรูปแปดเหลี่ยมไม่มีรอยตำหนิ แต่หลังจากเจียรนัยแล้วได้ถูกตัดออกไป 245.35 การัต เหลือส่วนที่มีประกายสุดใสเพียง 13.34 การัตเท่านั้น ได้มีการนำออกแสดงในงานมหกรรมที่นครปารีส ในปี ค.ศ. 1900 ครั้งหนึ่ง ปัจจุบันที่อยู่ไม่ทราบชัด

16. อิมพีเรียลวิคตอเรียหรือเกรตไวท์ (Imperial, Victoria or Great White)

ในปี ค.ศ. 1884 ได้มีเพชรเม็ดใหญ่ไม่น้อยกว่า Excelsior และ Jubilee มากนัก ปรากฏตัวอย่างช่อนเร้นที่ตลาดค้าเพชรของครลอนดอน ตามลักษณะของเพชรเม็ดนี้คาดว่าได้มาจากเหมือง Jagersfontein มีน้ำหนักก่อนเจียรนัย 469 การัต หลังจากเจียรนัยที่อัมสเตอร์ดัมแล้วได้เพชรขนาดต่างๆ 21 เม็ด เม็ดใหญ่ มีลักษณะรูปไข่ หนัก 185 การัต เม็ดเล็กเป็นเพชรกลมๆ หนัก 20 การัต Nizan แห่งไฮเดอร์ราบัด เป็นผู้ซื้อเพชรเม็ดใหญ่ไปในราคา 20,000 ปอนด์

17. ดูตัวร์ (Du Toit)

เป็นเพชร 2 เม็ด มีสีเหลืองพบที่เมือง Dutoitspan ที่คิมเบอร์ลี่ อพาริกาใต้ เม็ดใหญ่พบในปี ค.ศ. 1878 มีน้ำหนัก 250 การัต เม็ดเล็กพบในปี ค.ศ. 1871 หนัก 127 การัต

18. สจวต (Stewart)

พบที่แม่น้ำวัล อพาริกาใต้ ในปี ค.ศ. 1872 หนัก 269 การัต กล่าวกันว่าขายไปสมัยนั้น 9,000 ปอนด์ เพชรเม็ดนี้มีสีเหลืองเหมือนกับเม็ดอื่นๆ ที่ชุดได้จากการค้าในแอฟริกาใต้ หลังจากเจียรนัยแล้วหนัก 128 การัต

19. ดาวประกายพริกแห่งอาฟริกาใต้ หรือดัลลี่ (Star of South Africa or Dudley)

ในปี ค.ศ. 1869 ชาวพื้นเมืองพบเพชรเม็ดใหญ่ที่แม่น้ำวัลเป็นเม็ดแรก และได้ขายให้หนัง Van Niekerk ต่อมากลายอีกครั้งหนึ่งเป็นเงิน 11,200 ปอนด์

เดิมที่เดียวหนัก 83.5 กวารัต เมื่อเจียรนีเป็นรูปถูกแพร์แล้วหนัก 47.7 กวารัต ต่อมา เคาน์เตส แห่งดัตตี้ (Countess of Dudley) ได้ซื้อไปและเรียกชื่อตามเจ้าของผู้ครอบครอง

20. เดอบีร์ส (De Beers) เพชรเม็ดนี้มีน้ำหนัก 440 กวารัต มีสีเหลือง อ่อนๆ รูปแปดเหลี่ยม พบที่เหมือง De Beers ในปี ค.ศ. 1888 หลังจากเจียรนีในแล้วหนัก 234.5 กวารัต เจ้าชายอินเดียองค์หนึ่งเป็นผู้ซื้อไป.... □

สุขภาพ

ก้างติดคอ

นพ. เกษม กอรปศรีเศรษฐ์

ประเทศไทย
อุดมไปด้วย
และด้วยวิถีชีวิตคน
กับสายน้ำ จึงเป็นการหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่คนไทยส่วนใหญ่มัก
ชอบรับประทานปลา เพราะนอกจากจะหาซื้อได้ง่ายแล้ว ยังมี
คุณค่าทางโภชนาการสูง อีกด้วย

ดังนั้น หากจะเกิดอุบัติเหตุจากการกินปลาจึงไม่ใช่เรื่อง
แปลก และยังพบกันบ่อย อีกด้วย ปัญหาที่เกิดขึ้นอาจให้ญี่หรือเล็ก
แล้วแต่เหตุการณ์ซึ่งบางครั้งอาจนำไปสู่สาเหตุที่ทำให้ถึงตายได้

เป็นประเทศหนึ่งที่
สัตว์น้ำมากมาย
ไทยที่มีความผูกพัน

คัดย่อ จากวารสาร "ศรีวิชัย" ปีที่ 6 ฉบับที่ 2 กันยายน 2525

หรือบางรายสิ่งที่ติดคออาจจะไม่ใช้ก้างปลา แต่เป็นสิ่งแผลกลบломอื่น ๆ เช่น เปลือกกุ้ง พันปลอม เหรียญบาท กระดูกหมู บางส่วนของปลา ซึ่งมักเกิดจากการกินไม่ระวัง ซึ่งพบมากในคนสูงอายุที่ฟันไม่ค่อยดี หรือในผู้ที่ดื่มน้ำร้อน ยกเว้นเหรียญบาทที่พับในเด็ก ซึ่งมักกลืนเข้าไปโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เรื่อง ก้างปลาติดคอเป็นเรื่องที่พบได้บ่อยและไม่ใช่เรื่องง่ายเสมอไป แต่ในความรู้สึกของคนทั่วไปแล้ว จะกลับคิดว่าไม่น่าเป็นเรื่อง ยาก หรือไม่น่าเป็นเรื่องใหญ่ แต่ในความจริงมีผู้ป่วยหลายรายที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล กลับมีปัญหาร้ายแรงถึง กับเข้าห้องผ่าตัดใหญ่ เพื่อดมยาสลบ เอา ก้างปลาหรือสิ่ง แผลกลบломออก และหลายรายที่ต้องเสียชีวิต เนื่องจากการ รักษาที่ไม่ถูกวิธี หรือเข้ารับการรักษาช้าเกินไป การรักษา กันเองในบ้านรายที่พบบ่อยคือ ใช้วิธีล้วงคอหรือเมื่อเอาออกไม่ได้ ก็ใช้วิธีแผล ๆ เช่น โยกลูกกระเดือกไปมา โดยหวังจะให้ ก้างปลาหลุด โดยหารู้ไม่ว่า การทำเช่นนั้น อาจเป็นการเพิ่ม ความบาดเจ็บให้เกิดขึ้นแก่ตัวเองมากยิ่งขึ้น การทำเช่นนั้นอาจ ทำให้ก้างที่ติดคออยู่ทิ่มทะลุอก mana อกรอบทางเดินอาหาร และเกิดการติดเชื้อมากที่หัวใจและปอด ในที่สุดซึ่งมีอันตรายถึง ตายได้

การรักษาเมื่อมาถึงมือแพทย์นั้น ขึ้นอยู่กับตำแหน่งที่ สิ่งแผลกลบломติดอยู่ เช่น ถ้าติดอยู่บริเวณต่อมทอนซิลก์ สามารถเอาออกได้ง่าย เพียงใช้กढลิน ก็จะเห็นสิ่งแผลกลบломนั้น

แต่ถ้าติดอยู่ที่ตำแหน่งที่ต่ำกว่านั้น แพทย์ต้องใช้เครื่องมือ ตรวจพิเศษเพิ่มเติม เช่น กระจาดส่องคอเหมือนกับที่หมอฟันใช้ ซึ่งทำให้สามารถมองเห็นได้ถึงระดับความลึกบริเวณลูกกระเดือก ถ้าตำแหน่งที่อยู่ต่ำกว่านั้นอีก คือ ติดอยู่ในบริเวณหลอดอาหาร แพทย์จำเป็นต้องใช้วิธีส่องกล้อง การเอ็กซเรย์มักช่วยอะไรไม่ ได้มาก ในกรณีที่เป็นก้างปลา เนื่องจากวัตถุพกนี้มักมองไม่เห็น ยกเว้นผู้ป่วยที่มีเหรียญบาทติดคอ หรือผู้ป่วยที่มีอาการ บวมมากเห็นได้ชัด

จะเห็นได้ว่าในการรักษาสิ่งที่หลายคนคิดว่าง่าย แต่แท้ ที่จริงแล้ว กลับเป็นสิ่งที่ยุ่งยากและซับซ้อนไม่ง่ายอย่างที่หลาย คนคิดไว้ สำหรับตัวของผู้ป่วยเอง เมื่อเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ขึ้น ควรรีบไปพบแพทย์ภายใน 24 ชั่วโมง ข้อควรระวังหลังเกิด เหตุการณ์คือ ไม่ควรพยายามล้วงคอเด็ดขาด เพราะจะทำให้เกิด การอักเสบ บวมบริเวณลำคอ ทำให้ยากต่อการตรวจรักษา

มีการรักษาแบบโบราณที่คนโบราณแก่ใช้รักษาอยู่ นั่น คือ การเอาข้าวสาวยามันเป็นก้อนให้กัลลงไป ซึ่งวิธีนี้อาจ ใช้ได้ผลบ้าง แต่ไม่เสมอไป โดยอาจได้ผลในรายที่สิ่งแผลกลบломที่ติดอยู่ที่คอ มีขนาดเล็ก และติดไม่แน่น ซึ่งอาจเลื่อน หลุดออกได้ แต่ทางที่ดีที่สุดคือ พับแพทย์ เพราะเราไม่สามารถ จะทราบได้ว่าสิ่งที่ติดคอเราอยู่อันตรายแค่ไหน . . . □

เกษตร

ปุ๋ยหมักน้ำ

การเพาะผลผลิตที่ได้สำหรับการเกษตรดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับความอุดมสมบูรณ์ของดินและปุ๋ยที่ใช้บำรุงพืชผล ดังนั้นในการเพาะปลูกแต่ละครั้ง เกษตรกรจึงต้องสินเปลี่ยนค่าใช้จ่ายจำนวนมากในการซื้อปุ๋ยเคมีที่มีราคาแพง เกษตรกรส่วนใหญ่ต้องประสบปัญหาที่ไม่สามารถซื้อปุ๋ยเคมีมาใช้ได้ นอกจากนี้ การใช้ปุ๋ยเคมีเป็นเวลานาน ก็จะให้ดินน้ำเสื่อมคุณภาพ

ปลูกพืชผลนั้นถือว่าเป็นสิ่งสำคัญ

และผลผลิตที่ได้จะ

ดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับความอุดมสมบูรณ์ของดินและปุ๋ยที่ใช้บำรุง

พืชผล ดังนั้นในการเพาะปลูกแต่ละครั้ง เกษตรกรจึงต้องสินเปลี่ยนค่าใช้จ่ายจำนวนมากในการซื้อปุ๋ยเคมีที่มีราคาแพง

เกษตรกรส่วนใหญ่ต้องประสบปัญหาที่ไม่สามารถซื้อปุ๋ยเคมีมาใช้ได้

นอกจากนี้ การใช้ปุ๋ยเคมีเป็นเวลานาน ก็จะให้ดินน้ำ

เสื่อมคุณภาพ

การทำปุ๋ยหมักน้ำขึ้นใช่องสาราช่วยให้เกษตรกรลดปัญหาดังกล่าวได้ เนื่องจากปุ๋ยหมักน้ำมีส่วนผสมของไนโตรเจน และแร่ธาตุต่างๆ ที่พืชต้องการ เช่นเดียวกับปุ๋ยเคมี มีราคาสูง นอกจากนี้ ปุ๋ยหมักน้ำจะไม่ทำลายสัตว์ต่างๆ ที่อาศัยอยู่ในดิน อีกด้วย

วัสดุอุปกรณ์

1. มูลสัตว์สด เช่น มูลวัว มูลควาย มูลสุกร มูลเป็ด มูลไก่ ฯลฯ 30 – 50 กก.
2. กระสอบป่าน 1 ใบ
3. ถังน้ำขนาดบรรจุ 200 ลิตร 1 ถัง
4. ไม้ไผ่ยาวประมาณ 1 เมตร 1 ลำ
5. เชือกสำหรับผูกปากกระสอบ

วิธีทำ

ใส่มูลสัตว์สดลงในกระสอบป่าน มัดปากกระสอบให้แน่น ผูกปากกระสอบกับไม้ไผ่ จากนั้นยกกระสอบมาใส่ในถังน้ำที่บรรจุน้ำไว้เกือบเต็ม โดยให้ไม้พادที่ปากถังน้ำ กระสอบจะห้อยอยู่ในถังน้ำ

หากต้องการให้ปุ๋ยหมักน้ำใช้การได้เร็วขึ้น ต้องหมั่นยกไม้พادปากถังขึ้นและขยายเพื่อให้มูลสัตว์ในกระสอบคลุกเคล้ากัน ซึ่งจะเป็นการเร่งให้มูลสัตว์ย่อยสลายเร็วๆ ออกมาน้ำ ทำ เช่นนี้ทุกวัน นานประมาณ 2 อาทิตย์ ก็จะสามารถนำปุ๋ยหมักน้ำไปใช้ได้ ในช่วง 2 วันแรก ปุ๋ยหมักน้ำจะมีกลิ่นฉุนของเอม

ຫ້າຍເລີ່ມ

ໂມເນື່ອ ວັນຕ່ອມາ ກລິນ້ນຈະຈຸນນ້ອຍລົງຕາມລຳດັບ
ປຸ່ງໝັກນໍ້າທີ່ໄດ້ຈະມີຄວາມເຂັ້ມຂັ້ນ ທີ່ຈະໃຊ້ໄດ້ດີກັບພື້ນ
ບາງໜົນດີ ເຊັ່ນ ຂ້າວໂພດ ມາກຈະໃຊ້ກັບພື້ນໜົນດີເນື່ອງ ຕ້ອງທຳໄໝ
ເຈື້ອຈາງເສີຍກ່ອນ ໂດຍຜສມປຸ່ງໝັກນໍ້າ 1 - 2 ສ່ວນ ນຳປຸ່ງໝັກ
ນໍ້າເຈື້ອຈາງມາຮັດໂຄນຕົ້ນ □

ໝານະທີ່ວິທຸຍສາງມາຮັມຍີເປັນລື່ອກລາງຮະຫວ່າງຜູ້ພັ້ງທີ່ວປະເທດ
ຮ່ວມທັງໝາວເຮືອໃນນ່ານ້າ ແລະປະປາສັນໃນປະເທດເພື່ອນບ້ານ
ກັບກະທຽວກາຮັດຕ່າງປະເທດທາງຮະບບກະຈາຍເສີຍນັ້ນ ພັນຍື້ອ
ວິທຸຍສາງມາຮັມຍີກົດທຳນ້າທີ່ເສີມສ້າງຄວາມສັນພັນຮະຫວ່າງຜູ້ພັ້ງ
ກັບວິທຸຍສາງມາຮັມຍີໃຫ້ແນ່ນແພື່ນຍື້ນີ້ ໃນຮູບພອງສື່ອດ້ານກາຮ່ານ

ຕລອດຮະບະເວລາ 1 ປີເສັ່ນທີ່ຜ່ານມາ ພັນຍື້ອວິທຸຍສາງມາຮັມຍີ
ໄດ້ຮັບການຕ້ອນຮັບຈາກຜູ້ພັ້ງວິທຸຍສາງມາຮັມຍີ ຮ່ວມທັງຜູ້ອ່ານທີ່ໄປ
ແລະສື່ອມວລັນຕ່າງໆ ເປັນອຢາງດີ ຈນໜັນຍື້ອວິທຸຍສາງມາຮັມຍີເລີ່ມ
1 - 3 ໄດ້ໜົມດລົງແລ້ວ ທີ່ຈຶ່ງຕ້ອງຂອບກັບຫລາຍໆ ທ່ານທີ່ຕິດຕ່ອຂອບ
ໜັນຍື້ອ 3 ເລີ່ມດັ່ງກ່າວມາ ຜູ້ອ່ານຈຳນວນມາກຽດນາເຈັ້ງມາວ່າ
ເມື່ອອ່ານໜັນຍື້ອວິທຸຍສາງມາຮັມຍີຈະແລ້ວ ໄດ້ນົມບົບໃກ້ບ້ານສຸດ
ໂຮງເຮີຍນ ທີ່ອ່ານໜັນຍື້ອປະຈຳໜູ້ບ້ານ ອີ່ອເກີບໃສຕູ້ໜັນຍື້ອເພື່ອ^໒
ໃຫ້ລູກໜາໄດ້ອ່ານແລະຄັ້ນຄວ້າ ບາງທ່ານໄດ້ສັງຕ່ອໄຫ້ເພື່ອນ ຖູາຕິມິຕີ
ຫົວໜ້າປ່າຍໃນໂຮງພຍາບາລ ທີ່ຈຶ່ງເປັນຄວາມປິ່ນປິຕິຂອງຜູ້ຈັດທຳຖຸກຄົນ
ທີ່ຜູ້ອ່ານໄດ້ເລີ່ມເຫັນຄຸນຄ່າຂອງໜັນຍື້ອເລີ່ມນີ້

ໂດຍໃຈຈິງແລ້ວ ພົມຍັງຕ້ອງກາຮັດປັບປຸງໜັນຍື້ອວິທຸຍ
ສາງມາຮັມຍີໃຫ້ຍື້ນີ້ກວ່ານີ້ ແລະມີຈຳນວນພິມພົມຍື້ນີ້ກວ່ານີ້
ແຕ່ໂດຍງບປະມານທີ່ມີອູ້ຍ່ອງຈຳກັດ ໜັນຍື້ອວິທຸຍສາງມາຮັມຍີຄົງ

ຂໍ້ມູນ : ສູນຍົບຮັກເອກສາກາຮວິຈັຍແຫ່ງປະເທດໄທ ສຕາບັນວິຈັຍ
ວິທຸຍສາສົດຮະເກດໂຄນໂລຢີແຫ່ງປະເທດໄທ (ວທ.)

ไม่สามารถขยายตัวได้มากกว่านี้ ดังนั้น เพื่อให้ผู้ที่ฟังวิทยุ
สร่ายุรวมย์และพื่นองประชาชน ตลอดจนนักเรียน นักศึกษา ได้
อ่านหนังสือฉบับนี้เพิ่มขึ้น ผนเมืองคร่าวความกรุณาท่านผู้ได้รับ
หนังสือวิทยุสร่ายุรวมย์ เมื่ออ่านจบแล้วหรือไม่ประสงค์จะเก็บ
หนังสือไว้ ได้โปรดมอบให้กับบุคคลที่ท่านเห็นสมควร หรือห้อง
สมุดโรงเรียน ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน โรงพยาบาล เพื่อ
แบ่งปันความสุข และความรู้สึก ๆ น้อย ๆ ต่อไปด้วยครับ
ขอขอบคุณในเมตตาจิต และความเอื้ออาทรที่มีต่อกัน

ด้วยความนับถือ

พระภัสสร ทิพกร

(พระภัสสร เสวิกุล)

บรรณาธิการ